

Josip Pečarić,
TIHOMIR DUJMOVIĆ I THOMPSON

JOSIP PEČARIĆ

**TIHOMIR DUJMOVIĆ I
THOMPSON**

ZAGREB, 2025.

© Josip Pečarić, 2025.

KAZALO

UVOD	9
ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.	13
THOMPSON NIJE USTAŠA	13
POVIJEST PRETVORENA U IDEOLOŠKU MUSAKU	16
„SVI HRVATI SU USTAŠE“	23
M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON U OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA – BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ, FORTUNA, ZAGREB, 2008. .53	
JOSIP PEČARIĆ, NAPAD NA THOMPSONA I S DESNA?	53
J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB, 2009.	56
OČI U OČI SA ZDRAVKOM TOMCEM	56
HAJKA NA THOMPSONA, ZAGREB, 2012.	82
FRANJO JE ODBACIO KOMUNIZAM	82
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.	86
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UN-A ZA OSLOBOĐENJE HRVATSKIH GENERALA	86
‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.	92
HOĆE LI HAPSITI I OVE GODINE?	92
UMAŠKA ZABRANA	99
ISTARSKO DOCIRANJE	101
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.	103
USTAŠKI PORTAL ILI ZEČEVI I NJIHOVE SLUGE	103
PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015. .110	
MIROSLAV TUĐMAN, 1991. PROTIV JUGOSLAVIJE – 2014. PROTIV JUGOSLAVENA	110
PREDGOVOR	117
“AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU” KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA PREDSTAVLJENA U MOSTARU	119

ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO, II.	122
ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO, III.	129
DIKTATURA U TRI SLIKE	141
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	156
AKADEMIK PEČARIĆ: NIŠTA NE MOŽE NA BOLJE BEZ VLASTI KOJA VOLI HRVATSKI NAROD I DRŽAVU	156
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	163
BOLJE JE PRIČATI A NE RADITI, ZAR NE?	163
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	169
ZLOČINI NISU ISTI ILIKAKO OD IVA NAPRAVITI JOVU	169
TIHOMIR DUJMOVIĆ, 'HOĆE LI NA KRAJU THOMPSONA UHITITI'	175
VJERUJE LI ITKO JOSIPOVIĆU?	179
THOMPSONOV KONCERT: POGLEDAJTE KAKO JE TO IZGLEDALO JUČER NA ŠALATI	184
'KONCERT ZA DOMOVINU' MARKO PERKOVIĆ THOMPSON – UVIJEK VJERAN SEBI	185
PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.	194
THOMPSONA NE ŽELE NA DOČEKU VATRENIH!	194
TIHOMIR DUJMOVIĆ: KAD STE VIDJELI PONIZNOG I SKROMNOG HRVATSKOG POLITIČARA?	198
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	201
SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA	201
VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	219
PISMO JACQUESU HOUDEKU	219
KAROLINA VIDOVIĆ KRIŠTO, ZAGREB, 2020.	223
PLENKOVIĆEVI POVJESNIČARI	223
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	230

SRPSKE SLUGE SU NA VLASTI U RH!	230
THOMPSON I VATRENI – SIMBOLI HRVATSKOG PONOSA	236
MIRA VRBANOVIĆ, JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI' I JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?	246
STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZAGREB, 2020.	255
AKADEMIK PEČARIĆ: NIŠTA NE MOŽE NA BOLJE BEZ VLASTI KOJA VOLI HRVATSKI NAROD I DRŽAVU	255
DR. JURE BURIĆ, ZAGREB, 2020.	261
O NAJOGAVNIJIM HUMANOIDIMA	261
SLOBODAN LANG / PEŠORDA O LANGU, ZAGREB, 2020.	268
DIRLJIVA PLENKOVIĆEVA LJUBAV PREMA PRIJATELJSKOM FAŠISTIČKOM AGRESORU	268
ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	273
DAMIR PEŠORDA: HRVATSKA DESNICA I RAT U UKRAJINI	273
'OKLOPNO PRAVOSLAVLJE'	277
TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	284
ZVONIMIR HODAK, ZABRANJUJE SE ZDS, ČETNIČKA KOKARDA OSTAJE DOPUŠTENA, A KOMUNISTIČKIM MESARIMA NAZIVAT ĆE ULICE	284
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	292
FAH IDIOT TJEDNA S PRAVNOG FAKULTETA	292
SANJA I TERESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	305
PRELIJEPA HRVATSKA PRIČA	305
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	312
TIHOMIR DUJMOVIĆ, HOĆE LI NA KRAJU UHITITI DUBROVAČKOG GRADONAČELNIKA	312
DUJMOVIĆ: O OVOM IDEOLOŠKOM TERORU RIJETKO TKO PROGОВАRA	313

DOČECI SPORTSKIH HEROJA /: OD “BOJNE ČAVOGLAVE” DO “AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO”, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	316
TIHOMIR DUJMOVIĆ, MARKO PERKOVIĆ THOMPSON NA DOČEKU RUKOMETAŠA U PONEDJELJAK? MOŽEMO LI TO ISHODITI? MORAMO!	316
HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	317
ZVONIMIR HODAK, HRVATSKA JE POLITIČKA LUDNICA: PRIČA PARTIZANKE VJERE STARA JE I JEZIVA	317
MORAMO! ZVONIMIR HODAK, AKO NE ZNATE ŠTO JE BILO: NOVA GENERACIJA JE POKAZALA DA JE PROŠLO VRIJEME PARTIZANA	327
PROF. TOMAC I THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	336
KNJIGA ZDRAVKA TOMCA 'HRVATSKI PATRIOTIZAM - ŠTO TO ZNAČI BITI HRVAT?	336
DUJMOVIĆ NA MOM FACEBOOKU	346
FILM O OSLOBADJANJU DUBROVNIKA!? PA DA JOS NETKO SPOMENE HOS. NE DOLAZI U OBZIR!	346
NE VJERUJEM DA JE DR. NAZOR TU ZBOG MEDIJA; A NE ZBOG VLASTI	350
DUJMOVIĆ OBJAŠNJAVA ZAŠTO I KAKO JE THOMPSON PJESMOM OBJASNIIO NAJOGAVNIJIM MEĐU NAJOGAVNIJIMA TO ŠTO JESU	350
NE VJERUJEM DA JE DR. NAZOR TU ZBOG MEDIJA; A NE ZBOG VLASTI	351
TJEDAN DANA PRIJE KONCERTA STOLJEĆA ORKESTRIRANA HISTERIJA BEZ UPIRANJA PRSTOM U IMPERATIVNO ODGOVORNE	353
ZASTO SVI ŠUTE NA PORFIRIJEVU NAJAVU RATA? ...	356
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	358

UVOD

Tihomir Dujmović je jedan od najvećih hrvatskih kolumnista i sam je – slično Thompsonu – imao velike probleme zbog svojih domoljubnih tekstova. Zato je prirodno da je pisao i o napadima na Thompsona. Zatro sam i njega spominjao u tekstovima u mojim knjigama ili sam davao cijele njegove tekstove, pa je logično bilo da takvih tekstova ima dovoljno da se sakupe i jednu knjigu, tj. da se nastavi niz ovakvih knjiga.

Evo što o njemu ima na Wikipediji:

Tihomir Dujmović (Ogulin, 1963.), hrvatski je novinar, televizijski voditelj i kolumnist.

Životopis

Tihomir Dujmović rođen je u Ogulinu 1963. godine, gdje je završio osnovnu i srednju školu potom je u Zagrebu diplomirao na Pravnom fakultetu. Novinarstvom se počeo baviti za vrijeme studiranja, prvi tekst u *Poletu* objavio je 1987. godine, tih godina objavljivao je u *Studentskom listu* te radio u informativnom programu *Omladinskog radija* do 1990. godine. U prvim emitiranjima *OTV-a* 1989. i 1990. godine autorom je prvog prikazivanja lidera hrvatskih političkih stranaka počevši od dr. Franje Tuđmana zatim Vlade Gotovca te potom Ivana Zvonimira Čička, a za Božić 1989. godine pripremio je prvu emisiju o kardinalu Stepincu, koju potom Kršćanska sadašnjost objavljuje na video kazeti. Od 1990. do 2005. godine objavljivao je u nizu novina: *Globusu*, *Novom listu*, *Trećem programu hrvatskoga radija*, s tim što je 1994. godine postao urednikom unutarnje

politike u *Nedjeljnoj Dalmaciji*, a potom je dvije godine šef dopisništva *Slobodne Dalmacije* u Zagrebu.

Od 1995. do 2000. godine dopisnikom je hrvatske redakcije *Deutsche Wellea*. Kolumne je počeo objavljivati 1998. godine u *Slobodnoj Dalmaciji*, potom dvije godine u *Glasi Slavonije*, nakon toga je dvije godine glavnim urednikom lista za iseljenike *Matica*. Potom je tri godine glavnim urednikom *Plavog radija*, a kasnije će punih sedam godina biti koncesionarom vrlo popularnog *Radio Trsata* u Rijeci. Od 2006. do 2008. godine kolumnistom je *Večernjega lista*, no kolumna mu je ukinuta nakon političkih intervencija. Godine 2010. ponovno postaje kolumnistom *Večernjega lista*. Dujmović je osim toga punih dvanaest godina bio autorom TV talk showa *Opasne veze*. Vodio je i emisiju *Intervju tjedna* na Z1 Televiziji. Do sad je objavio četiri knjige kolumni, te knjigu razgovora *Razgovori sa dr. Antom Ciligom* i VHS o kardinalu Stepincu.

Nešto manje od godinu dana, četvrtkom je sudjelovao u HRT-ovoj emisiji *Otvoreno*. U sklopu emisije *Otvoreno*, HRT je učinio određen iskorak glede medijske demokracije. Svakog četvrtka, kako je obećao voditelj Mislav Togonal, četvorka medijski istaknutih i uglednih novinara i kolumnista u svojim uredništvima: Jasmina Popović iz novog zagrebačkog tjednika *Forum*, zatim Ivica Šola iz osječkog *Glasa Slavonije*, Tihomir Dujmović iz *Večernjeg lista* i Branko Mijić iz riječkog *Novog lista*, raspravljali su u *Otvorenom* (pressklub o aktualnim temama po izboru voditelja i HRT-a).

Po podacima uredništva *Večernjeg lista*, upravo je njegova kolumna bila jedan od najčitanijih tekstova u čitavoj novini Unatoč tome odlukom glavnog urednika Ogurlića, krajem studenoga, ponovno mu je zabranjeno pisanje u *Večernjem listu*. Zadnji tekst u *Večernjem listu* koji je objavio je tekst o nalazima ureda za

istraživanje žrtava komunističkih zločina nakon Drugoga svjetskog rata, koji su otkrili dvije masovne grobnice: najvjerojatnije jednog cijelog razreda srednje zrakoplovne škole iz NDH, te ranjenika i bolničkog osoblja iz plućne bolnice Brestovac, obje lokacije su na Sljemenu. Nakon tog teksta otkazana mu je daljnja suradnja.

Nakon što mu je glavni urednik zabranio daljnju suradnju u *Večernjem listu*, nakon pune tri godine suradnje i unatoč činjenici što su te kolumne bile najčitnije u novini, rečeno mu je da suradnju prekidaju s 1. prosincem 2012. godine. Na dan slavlja i euforije povodom oslobađajuće presude generalima Gotovini i Markaču, napisao je kolumnu analizirajući je li doista svi Hrvati "plaću od sreće", no ta kolumna nikad nije objavljena, a rečeno mu je jedino da je "ovaj puta stvarno pretjerao preko svake mjere". Dujmović piše kolumne i za portal Direktno.¹

Djela

- *Razgovori s dr. Antom Ciligom*, Azur Journal, Zagreb, 1991. (2. izd., Profil, Zagreb, 2009.)
- *Vrijeme apsurda*, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 2001.
- *Apsurdna vremena*, Naklada Ljevak, Zagreb, 2004.
- *Zabranjena literatura: izbor ukinutih kolumni*, Profil, Zagreb, 2010.
- *Tko mi zabranjuje kolumne?*, Kružić d.o.o., Zagreb, 2013.
- *Hrvatska u raljama djece komunizma*, Kružić d.o.o., Zagreb, 2014.
- *Hrvatske novinarske tragedije 1945-1995*, Kružić d.o.o., Zagreb, 2017.

- *Tko je ubio Zvonka Bušića*, Kružić d.o.o., Zagreb, 2018.
- *Regija kao Treća Jugoslavija*, Kružić d.o.o., Zagreb, 2019.
- *Mali noćni razgovori ljevice i desnice*, Kružić d.o.o., Zagreb, 2019.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Tihomir_Dujmovi%C4%87

Akademik Josip Pečarić

ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.

THOMPSON NIJE USTAŠA

U «Večernjem listu» od 21. 7. u tekstovima Tihomira Dujmovića¹ i Ivana Bekavca komentira se pismo Hrvatskoj javnosti o zabrani koncerata Marka Perkovića Thompsona. Mediji su zabilježili i da ga je potpisalo 80-ak akademika, biskupa, sveučilišnih profesora i poznatih ljudi. Očito je Dujmović dobro informiran pa je znao da se pismo i dalje potpisuje pa spominje već stotinu potpisnika. Naime, pismo s više od 200 potpisnika bit će objavljeno u «Hrvatskom listu» i u «Hrvatskom slovu». Bekavac piše o nečemu o čemu nije informiran čak ni iz tiska ili hoće umanjiti i onu prvu brojku pa tvrdi kako se radi o «desetak ili više».

Dujmović doista izvrsno komentira cijeli slučaj kada vlast - «demokrati» - po prvi put zabranjuju koncert i to zato što će se pjevati pjesme koje nisu zabranjene. Da, do kada se Hrvati trebaju braniti od onoga što netko misli da oni misle; do kada trebaju raditi ono što netko misli da trebaju raditi? Upravo im Thompson pokazuje da ne trebaju raditi ono što neki misle da trebaju. On im pokazuje da je to normalno demokratsko pravo. A Thompson nije ustaša niti propovijeda ustaštvo. On je hrvatski branitelj kojeg optužuju da je ustaša. Dakle, vraćamo se u 1990. i balvan revoluciju – a i u ranija vremena - kada su za velikosrbe svi Hrvati bili ustaše.

¹ Tekst je dan u Prilogu.

S druge strane g. Bekavac optužuje Thompsona što pjeva takve pjesme. Logika njegova napada je tipa: Ako ne koristiš svoja ljudska prava nitko ti ih neće oduzeti. Ako ih koristiš tko ti je kriv što ti ih oduzimu. Molim g. Dujmovića da ovo objasni svom kolegi, jer ne vjerujem da je on u stanju to razumjeti.

Jadnog g. Bekavca čak je posramio i HHO, koji je debelo umiješan u napade na Thompsona. Shvatili su da su i oni sudjelovali u poništavanju Thompsonovih ljudskih prava pa su osudili zabranu! Očito je g. Bekavac mislio da «puše u isti rog» s HHO-om («Čovjek ponekad pomisli da su, u naše vrijeme, 'crveni' i 'crni' na istom zadatku.), a oni ga iznevjerili. Sram ih bilo, zar ne?

Mediji i sama HINA je objavila da smo pismo poslali dr. Slobodan Lang i ja. Međutim, g. Bekavac konstatira: «Ne bismo se začudili da je taj apel proizveden u dušobrižničkom obrtništvu nekoga 'ultrahrvata' poput Josipa Pečarića». Zamislite koliko je to inteligentno zaključivanje. Ne čudi me što je s takvom logikom odustao u pokušajima da stekne neku veću titulu u znanosti od one najmanje.

Naravno, to je uvredljivo i za dr. Langa jer ga g. Bekavac ignorira. Još uvredljivije je za više od dvjesto potpisnika koji su eto tako glupi da ih na takvo ponašanje «navuče» nekakav «ultrahrvat». Jadnih desetak akademika, tri biskupa, četrdesetak sveučilišnih profesora i svi ostali to ne vide. Ali srećom imamo g. Bekavca koji će im otvoriti oči.

A možda g. Bekavac i nije tako priglup kako izgleda po ovom tekstu. Možda ga je samo razbjesnio Milan Ivkošić kada je u «Večernjem listu» od 27. 6. 2008. tekstom *Pečarić: prešućeni svjetski ugled* narušio medijsku šutnju o međunarodnoj konferenciji meni u čast. Što će učiniti naš g. Bekavac kada bi znao da mi je npr. posvećen jedan broj međunarodnog časopisa «Banach Journal of Mathematical Analysis» gdje su ugledni svjetski matematičari posvetili svoje radove meni. Sugeriram g. Bekavcu da im uputi protestno pismo – i oni su «nasjeli» «ultrahrvatu».

Konačno pitam se je li g. Bekavac toliki neznalica da ne zna moje prezime ili ga namjerno iskrivljuje. To i nije važno jer sugerira da je na njegov tekst dovoljno odgovoriti na način da se u njegovo prezime umjesto slova «e» napiše «eee».

“Večernji list”, 25. 7. 2008.

Ivo Goldstein – učitelj civiliziranog hrvatstva

POVIJEST PRETVORENA U IDEOLOŠKU MUSAKU

U razgovoru za Spektar „Skobodne Dalmacije“ Ivo Goldstein, kaže: „Samo glupani mogu tvrditi da se na Thompsonovim koncertima ustaški simboli nađu slučajno... Poruke koje nam Thompson odašilje jesu negacija svakog civiliziranog hrvatstva.“ Poznata su nedavna pisma potpore Marku Perkoviću Thompsonu s više od trista potpisa (vidjeti na primjer Portal HKV-a) među kojima je 11 akademika, 3 biskupa, preko 40 sveučilišnih profesora, niz umjetnika itd. Tako g. Goldstein nas uči što je civilizirano hrvatstvo. Već samo to najviše govori o njemu samome. On će kao nas naučiti kakve poruke šalje Thompson. Da umreš od smijeha! – reagira akademik Josip Pečarić

Ali cijeli njegov tekst je takav. Vidimo da spominje glupane. Sveučilišni profesor koji spominje nekoliko takvih glupana na koncertima od preko sto tisuća ljudi!? A još bi bilo dobro da samo spominje. Goldstein hoće dokazati kako je Thompson „propagator ustaštva“ jer mu na koncertima među 130 tisuća posjetitelja bude nekoliko njih s ustaškim simbolima. I onda se uzbudi cijela zemlja zbog takove uspješnosti našega pjevača u propagiranju ustaštva. Pa tko je tu glupan?

Neobičan profesor, a nije Baltazar

I zaista samo glupani mogu tvrditi da se Ivo Goldstein bavi samo profesorskim poslom. Sada ga vidimo u ulozi cenzora umjetničkih tekstova na čiji mig se zabranjuju koncerti i lijepe se ideološke etikete nepoćudnim hrvatskim umjetnicima. Bez imalo stida i moralnog zazora ovaj neobični profesor iščitava Thompsonove stihove na način na koji bi čak i bivši agitpropovci zaključili da je

ili sišao s pameti ili da je to novi kurs s višega mjesta a onda se i tako o pameti i logici i ne raspravlja. I zaista samo glupani mogu tvrditi da je nakon Goldsteinove sramotne analize Thompsonove poezije Hrvatska još uvijek demokratska zemlja. Jer, obožavatelj jednog od najvećih zločinaca 20. stoljeća poučava našu mladež novijoj povijesti i evo sada je jasno stavio do znanja da će i on i njegovi od sada odobravati koje je hrvatstvo pravo, a koje krivo i o čemu se smije pisati i pjevati, a o čemu se ne smije ni misliti.

Hrvati prestanite misliti jer Ivo Goldstein javno kaže da bez obzira o čemu vi to pisali, govorili, pjevali itd...on zna što vi u stvari mislite! A na toj tezi kao što znamo milijuni ljudi su završili po Gulazima o čemu nam je nezaboravno posvjedočio nedavno preminuli ruski nobelovac i mučenik A. Solženicin.

Iako je I. Goldstein već imao ovakvih cenzorskih epileptičkih napadaja (posebno pamtim onaj na HTV gdje je zbog njega stradao sjajni filmski profesionalac i urednik Dokumentarnog programa M. Mikuljan) ovaj njegov *interview* predstavlja nezapamćenu intelektualnu sramotu i suočava sve misleće ljude u Hrvatskoj s pitanjem kako je moguće da danas kod nas nakon svega što je hrvatski narod prošao u komunizmu kao da ponovo uskrsavaju udbaški aktivisti a što je najstrašnije tom mentalitetu širom se otvaraju medijski prostori. Pitamo se što je slijedeći korak ovog nepredvidivog profesora povijesti, ljubitelja poezije, filma i televizije, ozbiljne i lake glazbe i kontrole ljudskih misli....

Primjer vrhunske gluposti

Inače Goldsteina uzimam kao primjer kako netko može daleko dogurati, a da ne zna logično razmišljati. Svoje studente učim da je to iznimka i da će učeći matematiku naučiti kako ne raditi takve gluposti. O čemu se radi? Prof. Vladimir Mrkoci je upozorio (*Fokus*, 6. prosinca 2002.). kako u knjizi Ive Goldsteina *A History*, Hurst & Co. London 1999. piše: «Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u

Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.» Sveučilišnom profesoru iz povijesti četnici se već petog dana po uspostavi NDH osvećuju za genocid napravljen u toj državi. Znamo da 15. IV. 1941. u Mostaru još nije ni bilo ustaške vlasti, niti je Pavelić došao do Zagreba! Zapravo to uzimam kao primjer vrhunske gluposti da ne bih studentima ukazao da Goldstein zapravo tvrdeći da su napravivši genocid za tih nekoliko dana od proglašenja NDH Hrvati zapravo najgenocidniji narod u povijesti. Je li to bilo presudno da Goldstein postane profesor hrvatske povijesti dvadesetog stoljeća na zagrebačkom Filozofskom fakultetu?

Više puta sam se rugao takvim bedastoćama, pa vidim da se u uvom intervjuu popravio. Sada mu je Pavelić „najavio genocid nad Srbima 1941. godine“. To kaže komentirajući Thompsonovu pjesmu: „Jedna mu pjesma ima naslov ‘Na ljutu ranu ljutu travu’, a to je bila Pavelićeva dosjetka.“ Zato su Hrvati napravili genocid prije nego je Pavelić došao u Zagreb. Znali su što je on najavio, zar ne?

Genocid izvršen u pet dana, a najavljen još u stoljeću sedmom!

Goldstein kaže: „Pravi je ustanak izbio 27. srpnja, na području sjeverozapadne Bosne i istočne Like, kada su spontano organizirane grupe zauzele Srb, potom i Donji Lapac, te znatan dio južne i srednje Like.“ Možete zamisliti povjesničara koji ne zna kakav je to „ustanak“ bio. Evo što o tome nedavno piše Tihomir Dujmović: „Povijesna vrela uče da su 27. srpnja 1941. u Lici, potaknuti talijanskom fašističkom podrškom, lokalni Srbi krenuli u rat. Povijesni dokumenti bilježe da su tog 27. srpnja ustanici iz vlaka izvukli drvarskog župnika koji se vraćao s hodočašća iz Knina i potom mu oderali kožu, nabili ga na kolac i na kraju pekli na ražnju! U ustaničkom naletu u lapačkom kraju masovno su napali lokalne Hrvate i gotovo ih istrijebili. Kao i 90-ih! Povijesni izvori tvrde da ustanak ubrzo dovodi do ubojstva 20 Hrvata u

Metku, 30 Hrvata u selu Kuli, sedam hrvatskih seljaka u Divoselu, pet u Oštrovici. Okupirana je Udbina iz koje se u dogovoru s ustanicima povlače Talijani. Pokolj ide dalje: u pograničnom bosanskom selu Krnjeuši ubijena su 83 zarobljena seljaka! Selo Boričevac spaljeno je 2. kolovoza 1941. do temelja! Selo sa 2200 ljudi! Bio im je zabranjen povratak, spaljeni su općinski dokumenti o postojanju sela kako bi ono bilo izbrisano s popisa naselja!“

Naravno, čovjeku kome su Hrvati u pet prvih dana od proglašenja NDH napravili genocid ovo nije ništa. Pa ubijeni su samo Hrvati, pa koga to uopće treba uznemiravati. Htjeli su svoju državu. I sada neki Thompson 1991. kada su opet ubijani Hrvati koristi neke krilatice iz hrvatske povijesti. Pa je čak tražio da Hrvati budu za dom spremni! Pa čak i svi ti akademici, biskupi, sveučilišni profesori, umjetnici misle da je hrvatski branitelj imao pravo u obrani svoje napadnute domovine koristiti sve što je mogao. Dapače, misle kako Thompsonova „ustaška“ Bojna Čavoglave zauzima posebno mjesto u Domovinskom ratu. U vrijeme kada je Hrvatska bila izložena agresiji Thompson poziva narod da budu spremni boriti se za dom. Danas poslije toliko vremena treba opet od Hrvata napraviti gubitnike – „svaka hrvatska država je genocidna“ – pa im za to trebaju poslužiti Thompsonove pjesme.

Tito je zločinac bez navodnika

Zalud im Thompson objašnjava da je on samo hrvatski branitelj. Kako im i može objasniti kada je time i počinio „zločin stvaranja hrvatske države“ (ili: 1941. godina koja se stalno vraća)! Dapače, u momentu kada je Thompson koristio bilo što iz hrvatske povijesti u obrani – agresiji izloženoj – domovine, to postaje dio povijesti Domovinskog rata. Osim za zlonamjerne, bolje reći one koji su izgubili voljenu im Jugoslaviju! Koliko Goldstein ne razumije ono o čemu piše – ili ne zna povijest pokazuje i ova njegova tvrdnja: „NDH nije naposljetku bila niti Hrvatska, jer kakva je to Hrvatska u kojoj nisu Split i Šibenik, a jesu Čajniče i Foča?“ Očito ne zna

kada je kapitulirala Italija. Ali i pokazuje kako ne razumije što znače njegove riječi: „Ne mogu se veliki povijesni događaji ocjenjivati po mjeri kolektivnih ili osobnih interesa ili probitaka, nego ih valja protumačiti okolnostima i uvjetima njihova razvoja.“ Ili je toliko zaljubljen u NDH da misli da su Trojni pakt činili NDH, Njemačka i Japan.

Ali kada govori o Bleiburgu onda će naglasiti „ustaše, pa i domobrani, tijekom toga rata bili na krivoj strani“. Što je točno i što upravo Thompson svojim pjesmama uči i Goldsteina i mnoge druge. Jer, ako je problem što si na krivoj strani, onda je deplasirano govoriti o genocidu. Ili možda Goldstein misli da je mnogo gore od genocida – biti na krivoj strani. A ako je problem što si na krivoj strani onda tek ne može sve rečeno ili napisano u NDH biti zločin. I uopće može li to biti zločin?

Vratimo se Thompsonu „propagatoru ustaštva“. Koja je razina sveučilišnog profesora koju piše tako o Thompsonu u trenucima kada po uzoru na totalitarne režime zabranjuju njegove koncerte optužujući na taj način na stotine tisuće posjetitelja pojedinih Thompsonovih koncerata za ustaštvo? Kakva budala može biti netko koji će im tako nešto poručiti? I još su mu totalitarni svi režimi osim onog koji zabranjuje pjesmu. Naravno, radi se o hrvatskoj pjesmi, pa je to dobrodošlo, zar ne? Koliko Goldstein ne zna značenje pojedinih svojih tvrdnji ilustrirat ću na samo još dva primjera. Prvo, na pitanje tko je najveća hrvatska politička i društvena osoba XX. Stoljeća, Goldstein odgovara: „Jednom sam rekao da su to Tito i Tesla. Napali su me, međutim, jer da je prvi ‘komunistički zločinac’, a drugi Srbin. Njemu je Tito zločinac pod navodnicima. Povjesničar kojemu su na stotine pobijenih ljudi i poslije svršetka rata nije dovoljno da budeš zločinac (bez navodnika). Ma da, radi se o ubijenim Hrvatima, a to nije zločin, zar ne?

Brak politike i povijesti, Mesića i Goldsteina

Drugo, Goldstein kaže: „Možemo reći uistinu da niti Mesić niti Sanader ne nameću historiografska objašnjenja i da se klone takvih aktivnosti. Naravno da je taj brak politike i historijske znanosti bio loš za oboje, i za političare i za povjesničare, i da je svakom pametnom to danas jasno.“ A poznato je da Mesić čak ide u HAZU držati predavanje iz povijesti. Uči čovjek povjest i povjesničare akademike. Pri tome napravi čitav niz faktografskih pogriješaka, pa sada naši akademici-povjesničari vjerojatno imaju silne muke da tu novu povijest ugrade u svoje knjige. A je li ono Mesić i predstavljao Goldsteinove povjesne knjige? A gdje je očitiji „brak politike i historijske znanosti“ do u djelu dr. Goldsteina, a tako očito u ovom intervjuu. Pa on nama tumači što je Thompson htio reći svojim pjesmama. U maniri najgoreg udbaša optužuje zbog toga što zna što je Thompson mislio.

Na kraju, zapitajmo se: Čemu služi priča o Thompsonu? Vraćanje na tezu da su Hrvati ustaše. Vraćanje jugo elita i ponovnog ujedinjenja. Mesić u Pekingu otvara „hrvatsku kuću“ Marko Polo u nazočnosti dužnosnika Srbije, Crne Gore i BiH! Goldstein je „znatsvena“ potpora takvoj politici. Ili, „objektivna“ znanstvena simbioza politike i povijesti, tako očita kada kaže: „Glavni akteri ili zločinci su privedeni sudu, ili su umrli.“ Znamo da je za to potrebno uništiti ponos Hrvata. A nitko to tako izravno ne kaže kao Goldstein: „U pjesmi ‘Lijepa li si’ podilazi secesionističkim željama hercegovačkih Hrvata (stih ‘Herceg-Bosno, srce ponosno’).“ „Srce ponosno“ kod Hrvata njima znači secesionizam, ustaštvo i sl.

Jadna je hrvatska vlast koja zabranjuje pjesme koje su simbol hrvatske pobjede. Kakva im je politika takva im je i „znanstvena“ potpora! Hrvatska vlast mora pokazati svjetskim moćnicima da se stidi pobjede u Domovinskom ratu. Stide se neće najvećeg u povjesti hrvatskog naroda. Narod to prepoznaje pa je prava proslava Dana domovinske zahvalnosti u Čavoglavama. Ove godine se tamo okupilo više od 120 tisuća ljudi. Proslava se održava tamo gdje je organizira čovjek koji se ne stidi svog

hrvatstva. Zato on može okupiti mnogo, mnogo više ljudi od cijele hrvatske vlasti. A to „boli“, zar ne?

«Hrvatsko slovo», 22. kolovoza 2008.

„SVI HRVATI SU USTAŠE“

1. PROIZVODNJA USTAŠA U DANJAŠNJOJ HRVATSKOJ

Milan Ivkošić u svojoj *Tjednoj inventuri* u *Večernjem listu* za ponedjeljak 20. 10. 2008 piše:

Je li Vlatko Marković nasjeo internetu?

Sanader je napao predsjednika HNS-a Markovića koji je nedavno rekao da je poklič „Za dom spremni” iz opere „Zrinski”. Na blogu „Tulumarka” naišao sam na citat iz libreto od oko 50 stihova u kojima na nekoliko mjesta ima „Za dom spremni!”. Pronašao sam originalni libreto opere i usporedbom ustanovio da je blogger nekoliko stihova krivotvorio i umetnuo sporni poklič. Možda je i Marković nasjeo tom blogu, a vjerojatno je blogeru i bila namjera nekoga „navući”. Budući da mu je uvod u tu krivotvorinu rasistički, onda su mu nakane provokatorske. Ta podvala na internetu odgovara stilu vremena, stilu Mesića, Sanadera, Goldsteina, Latina... Kad treba skrenuti pozornost s nepodnošljivog kriminala, korupcije, sve većeg socijalnog raslojavanja, sve većeg siromaštva, crkvenog licemjerja, općeg materijalnog i moralnog nazadovanja i sramotne kolonijalne pokornosti Hrvatske – ustaštvo je spasonosna tema!

Doista, bilo bi i krajnje neobično da Sanader, koji je doktorirao povijest književnosti i koji je bivši intendant HNK Split, ne zna libreto opere Zrinski. Međutim, bit Markovićeve izjave je u nečemu drugom, jer je ovdje riječ o starome hrvatskom pozdravu², a ne o pozdravu koji je svojstven samo

² Na portalu HKV-a dan je sljedeći komentar poklika Za dom spremni: „U dvotjedniku koji izlazi u New Yorku, djelomično i na engleskom jeziku, u broju 91, od 21. listopada o. g., ima jedan izvrstan članak kojeg

za NDH. Markovićeva tvrdnja odnosila se na Thompsonovu pjesmu Bojna Čavoglave, dakle kultnu pjesmu iz Domovinskog rata, koja počinje tim pozdravom. Takvi napadi na Thompsona su samo odraz stare priče, a cijela priča stane uz jednu, dobro nam poznatu krilaticu: „Svi Hrvati su ustaše“.

Razlika je jedino u tome što je nekada ona služila za očuvanje Jugoslavije, a danas služi za očuvanje vlasti u Hrvatskoj.

2. HRVATI USTAŠE I OČUVANJE JUGOSLAVIJE

Još kao student u Beogradu, zapazio sam kako se svaka politička rasprava o međusobnim odnosima unutar Jugoslavije, završava s tim „ustaša“, njihovim „najsnažnijim“ argumentom. Zato sam uskoro odlučio takve rasprave uvijek započinjati svojom tvrdnjom kako sam ja ustaša.

Slijedila bi, nakon toga, burna diskusija i uvjeravanja mojih kolega kako ja to nisam. Tako bi im glavni „argument“ bio eliminiran, pa se onda moglo raspravljati i s argumentima.

Slično je bilo kada sam 1987. došao u Zagreb.

I tu sam ubrzo shvatio da je taj isti „argument“ i tu bio najsnažniji. Zato sam i ovdje znao u društvu izjaviti kako sam ja ustaša. Nastupila bi konsternacija, a ja bih potom nastavio:

je pisao mladi Hrvat, izvandomovinar, rođen u USA, u kome je dana njegova analiza o uzrocima i posljedicama starohrvatskog bojnog pokliča, koga su izvikivali još davne 1526. godine na Mohačkom polju u bitci protiv nadmoćne vojske Sultana Sulejmana Veličanstvenog.“

„Znate, ja sam jedno vrijeme živio u Beogradu, a tamo vam Hrvate dijele na ustaše i srpske slugе. A ja vam, ljudi moji, ne volim biti slugа!“

Tijekom Domovinskog rata vidjelo se, kako oni koji su voljeli biti slugе, a bilo je i takvih, baš i ne vole neovisnu Hrvatsku. S druge, pak, strane bilo je i onih, kojima je „U“ doista bilo drago, ali koji su se stavili uz većinu naroda, i u obranu Hrvatske.

Agresori su se borili protiv „ustaša“, bez obzira radilo se o regularnoj Hrvatskoj vojsci ili onima rijetkima koji su na sebe stavljali slovo „U“, jer agresoru je neovisnost Hrvatske bila istovjetna ustaštvu, a oni koji su se borili za njenu neovisnost, bili su svi odreda ustaše.

Bilo je pokušaja, nažalost, da se takvo poistovjećivanje napravi i ovdje u Hrvatskoj. Tako je Slavko Goldstein, i ne samo on, istu takvu tvrdnju iznosio prigodom uvođenja kune.

Naravno, tada je predsjednik bio dr. Franjo Tuđman, Otac hrvatske države, pa to nije moglo „proći“. I kuna je još i danas tu!

Tu su bili i hrvatski branitelji, jer im tada nisu prolazili, na njihovu žalost, ni napadi na one koji su se borili za slobodnu Hrvatsku.

Tek pred kraj Tuđmanova života, takvi napadi mogli su imati nekakvog stvarnog, ali jedva vidljivog uspjeha.

Jedan od takvih uspjeha je i neusvajanje Izvješća Saborske komisije o žrtvama rata i poraća. Inicijator te kampanje bio je član te iste komisije Slavko Goldstein. Tu se baš zorno vidi prava veličina Predsjednika, kada je u tu komisiju stavio čovjeka koji je zbog kune htio izjednačiti ovu Hrvatsku s NDH.

Naravno, dotični je taj svoj položaj kasnije iskoristio za lažne tvrdnje o radu te iste komisije, jer je cijeloj toj njegovoj

„bratiji“ itekako bilo važno zaustaviti njen rad, kako bi na taj način zaustavili i objektivno sagledavanje cijele te problematike. Naime, glavna karika u držanju Hrvata u pokornosti, bio je mit o Jasenovcu. A laž o Jasenovcu kao konclogoru, bila je najjača karika u borbi za očuvanje Jugoslavije.

I dan-danas se povlači paralela: Jasenovac – Križni put hrvatskog naroda. Međutim, dok smo svi mi svjedoci kako se kosti ubijenih s Križnog puta iskopavaju, i „izlaze iz grobišta“, praktično svakog dana, takvih nalaza za Jasenovac nikada nije bilo.

I tadašnja komunistička vlast, ona bivše države, pokušavala je pronaći takve ostatke i oko Jasenovca, ali sva iskopavanja dala su manje pronađenih, od onih 1180 kostura koji su sasvim slučajno iskopani u blizini Teznog kod Maribora. A da i ne spominjemo da su, navodno, pronašli i neka veća grobišta, za koja su hrvatski istraživači kasnije dokazali, kao na primjer pokojna hrvatska pravednica Ljubica Štefan, da se radi o hrvatskim žrtvama s Križnog puta. Materijalnih dokaza nije bilo, pa je tadašnjim vlastima jedino preostalo praviti popise prema mjestima navodnih grobišta, a po izjavama o navodnom stradanju, članova njihovih obitelji ili bliže i daljnje rodbine. Ali, samo površna raščlamba tih popisa, ukazuje na niz netočnosti.

Neka su imena izmišljena, neki su doista i stradali, ali ne od posljedica rata. No autori popisa su dobro znali kako je teško provjeriti sva ta imena... i kako je s tim, navodnim imenima, lako manipulirati.

Zato im je i bilo mnogo brže i učinkovitije dodati na popis neka nova, nepoznata i izmišljena imena... I to rade sve do dana današnjega.

Manipuliraju...

Jer tehnologija vladanja Hrvatskom u komunističkoj Jugoslaviji bila je vrlo jednostavna:

Ako si za neovisnu Hrvatsku – onda si ustaša! A kroz 45 godina postojanja te bivše države, njihovi povjesničari mogli su od ustaša napraviti sve što su htjeli, željeli i mogli napraviti.

Ustvari sve najgore što postoji ili što se može zamisliti.

To je često znalo dovesti i do apsurdnih situacija, pa su i jednom Miloševiću, kada nisu bili zadovoljniji učincima njegove politike, vikali: „Slobo – ustaša!“.

Ali istinu o sebi sami i nehotice otkrivaju, jer su im i hrvatski branitelji u Domovinskom ratu – ustaše. No istina je jednostavna!

Oni ne žele samostalnu i neovisnu Republiku Hrvatsku! Oni ne žele nikakvu Hrvatsku! I sve ono najgore što postoji za njih, upravo je... željeti i imati neovisnu državu Hrvatsku.

Često se pitam, a to sam često i isticao, kada su nama, živim svjedocima veličanstvenoga Domovinskog rata, uspjeli toliko blata nabaciti na taj isti Domovinski rat, i to nakon rata u kojemu smo izvojevali veličanstvenu pobjedu, koliko su samo bolesnih laži mogli izmisliti i provesti u djelo poslije rata, u kome su oni bili pobjednici. A koliko, tek, tijekom 45 godina njihove tiranije i diktature!?

Dodajmo tomu još i da je i dr. sc. Franjo Tuđman svojevremeno stradao, jer je bio prvi koji je dirnuo u mit o Jasenovcu. No, postoje istraživanja o tom logoru koja do temelja ruše dosad ustaljene predodžbe. Posebno bih ukazao na knjigu „Jasenovac – Brojke“ mr. sc. Mladena Ivezića u kojoj se polazi od partizanskih izvješća. Na tom tragu je i najnovija knjiga: V. Mrkoci, V. Horvat, „Ogoljela laž logora Jasenovac“, Zagreb, 2008.

U sljedećem poglavlju je predgovor koji sam napisao za tu knjigu.

3. SRPSKE LAŽI I LAŽI HRVATSKIH KOMUNISTA O LOGORU JASENOVAC

Godišnjica proboja zatočenika iz koncentracijskog logora Jasenovac, obilježena je i ove godine.

„Građanke i građani, gospođe i gospodo, drugarice i drugovi“ – započeo je svoj govor predsjednik RH Stjepan Mesić.

„Mi ne zaboravljamo“ – rekao je, te dodao, kako se treba snažno boriti protiv zaborava.

Potom je ispričao priču o događaju na kojemu je bio nazočan i bivši predsjednik SAD-a Dwight Eisenhower. U svom obraćanju Eisenhower je zatražio da se zločini koji se događaju snime, jer *će se jednog dana naći neki gad koji će reći da je sve to izmišljeno.*

„I danas ima gadova koji će reći da je sve ovo bilo izmišljeno“ – upozorio je Mesić.

„Mi želimo svijet“ – nastavlja on dalje – „u kojemu se ljudi ne će razlikovati, a kamoli stavljati u podređen položaj samo zato što su druge vjere, nacije ili boje kože.“

Je li Mesić, doista, razumio ono o čemu je govorio Eisenhower?

„Snimiti zločin koji se događa, istovjetno je ISTINI o tom zločinu.“

Misli li Mesić da je Eisenhower govorio jedno a mislio drugo, tj. da je govorio o „istini“ koju diktiraju moćnici?

Jasenovac je doista idealno mjesto da se govori o „istini“. Pa već sam naslov knjige Vladimira Mrkocija, „Ogoljena laž logora Jasenovac“, ukazuje na to.

Tko dakle stoji iza „laži logora Jasenovac“?

U poglavlju „Političko oružje par excellence“, Mrkoci konstatira riječima (str. 11):

...Mit o Jasenovcu je oružje dvostrukog karaktera: njime su se služili Srbi protiv Hrvata u Jugoslaviji, ali i hrvatski komunisti protiv opozicije u Hrvatskoj.

Tko su, ustvari, ti Mesićevi „gadovi“?

Ne vjerujem da u Hrvatskoj postoji više ljudi (a da bi bili vrijedni spomena) koji tvrde da je sve u svezi s Jasenovcem izmišljeno. Ali, zato ima puno, puno više onih koji ukazuju na laži o logoru Jasenovac. I to Mesića boli.

Njemu su gadovi svi oni koji govore istinu! Jer on istinu niti poznaje niti prepoznaje!!!

Pa svi znamo da je Mesić sinonim za čovjeka, sposobnog pored ostalog, i na stranom sudu, lažno svjedočiti protiv svoje države i svoga naroda. Pa i svojom interpretacijom Eisenhowera, on samo brani svoju ulogu lažnog svjedoka na sudu, koji svoje (a time i Mesićevo) pravo lice pokazuje svakim danom...sve više i više. Osvrnimo se samo na najnoviji proces protiv generala Gotovine, Markača i Čermaka. O tome u *Hrvatskom listu* od 17. travnja 2008. Ivica Marijačić piše:

...Obrana generala Gotovine maestralno je pripremila obranu i navela na kraju svjedoke da praktički priznaju da lažu. Loše uvježbane lekcije i montaže u velikosrpskoj kuhinji Veritasa, i od strane srpskih obavještajnih službi, padaju u vodu pod naletom dokumenata i činjenica. Takve velikosrpske podvale možda mogu proći na nekom hrvatskom sudu, ali ne i pred Mišetićem i Kehoeom u Haagu, gdje svjedoci tužiteljstva na kraju više koriste obrani...

Posebno istaknimo slučaj koji je najjednostavniji odgovor na pitanje broja žrtava u Jasenovcu:

...Svjedokinja, bivša medicinska sestra kninske bolnice, Mira Grubor tvrdila u Haagu da je kninska bolnica 5. 8. 1995. zaprimila 120 tijela, a onda je puštena izjava liječnika, Srbina, snimljena istog dana, s tom istom medicinskom sestrom u društvu, gdje kaže da je u bolnicu dovezeno sedam tijela.

Dopustimo, ipak, da je Eisenhower govorio o istini. Doista, oni koji se koriste lažima i jesu gadovi. Ali ovdje ipak moramo razlikovati dvije vrste gadova.

Srbi su koristili laži po onom Ćosićevom: „Laž je Srbima najviše pomogla u njihovoj povijesti“, koristili su laži da bi pomogli svom narodu.

Hrvatski komunisti, povjesničari i svi drugi, o kojima govori Mrkoci u svojoj knjizi, koristili su je protiv, i na štetu, svoga naroda. Zato su oni mnogo, mnogo veći gadovi.

Naravno u pravu je Marijačić i kada kaže kako je „stvar laganja pred sudom od strane tužiteljevih svjedoka, a mahom je riječ o Srbima, jedina dosad potvrđena činjenica. Srpski svjedoci dolaze u Haag na ovo Suđenje i besramno lažu, najvjerojatnije zbog goleme mržnje prema Hrvatskoj i njezinim generalima i zbog želje da generali dobiju što težu presudu.“

Ipak, Mesić je doista poseban. Ima ga i u Jasenovcu i u Haagu. Imamo ga i kada izravno laže (Haag) i kada se bori za očuvanje laži (Jasenovac). U oba slučaja to je laž kao *političko oružje par excellence*, kako reče Mrkoci.

Čitajući ovu knjigu vidjet ćemo kako Mrkoci razotkriva cijeli niz tzv. svjedoka o logoru u Jasenovcu. Počinje s „glavnim i osnovnim dokumentom na kojem se osniva cijeli mit o Jasenovcu“, to jest s 'Izveštajem Zemaljske komisije Hrvatske za utvrđivanje

zločina okupatora i njihovih pomagača': Zločini u logoru Jasenovac, Zagreb, 1946.

Izvješće je načinjeno na temelju izjava svjedoka i zapisnika triju komisija koje su obišle logor Jasenovac 11. i 18. svibnja te 18. lipnja 1945. godine. Glavni dio Mrkocijeve raščlambe odnosi se na Miletićevo knjigu „Koncentracioni logor Jasenovac 1941. – 1945.“, tiskane 1985.

Raščlambom laži svjedoka, u Izvješću i Miletićevoj knjizi, Mrkoci ukazuje na žalosnu činjenicu koja upućuje na to, kako su u „lažima o logoru Jasenovac“, sudjelovali i mnogi drugi (str. 35. –36):

...Sasvim razumljivo, ako su ova svjedočanstva klevete i laži – onda su i svjedoci lašci, nisu vjerodostojni, uopće im se ne može vjerovati (...) Međutim, sve tvrdnje tih nevjerodostojnih svjedoka, makar i najapsurdnije, kada se odnose na ustaše, uzimaju se kao potpuno vjerodostojne. Isti oni koji su svjedoke odbacivali, kao nevjerodostojne, u pogledu Židova i Cigana, te iste svjedoke smatrali su, apsolutno, pouzdanima u njihovim iskazima o ustašama.

Mrkoci dokazuje – upravo raščlanjujući ove dokumente –da je logor Jasenovac bio radni logor, a za to su mu izvrsno poslužili i navodi iz knjige Milka Rifferra *Grad mrtvih*, napisana 1945., a tiskana 1946. Ne čudi nas zato što je takva knjiga kritizirana i povučena iz prodaje.

Na str. 44. – 45. Mrkoci konstatira:

...Nakon 2000 stranica Miletićeve knjige, i nakon kritičke analize izjava i dokumenata u njoj, moglo bi se reći da se dobila jasnija i realnija slika Jasenovca – ali još uvijek daleko od slike koja bi se dobila kad bi bili poznati i ostali dokumenti koji su još uvijek skriveni.

Najteže doba logora bilo je prvo – VIII. 1941. do II. 1942., doba formiranja logora, doba Bročića i Krapja i preseljenja u Ciglanu. Vrlo teški uvjeti života, težak rad, slaba hrana, zima i kiša. Zbog svih tih uvjeta, zbog bolesti i napora i smrtnost je vrlo velika. U drugo doba – 11.1942. do V. 1945., kad su sagrađene stambene barake i uspostavljena

organizacija logora i proizvodnja, položaj zatvorenika se donekle popravio.

Glavni uzrok smrtnosti u logoru bili su teški uvjeti života, slaba hrana, loši uvjeti stanovanja, zima, fizička iscrpljenost i bolesti – i to naročito u prvo doba. Zatim epidemije, u doba epidemije umrlo je u jednom mjesecu preko 1800 ljudi.

Represalije strijeljanjem vrše se zbog bijega zatočenika, naročito nakon ubojstva stražara – strijeljaju se sunarodnjaci bjegunaca. U prvo vrijeme odmazde nad zatočenicima i nakon napada na širem području logora – tako nakon napada u Gradini, mjestu Jasenovac, Ustici – strijeljane su skupine zatočenika.

Za usporedbu neka posluže neki podatci iz Lepoglave: 1945. pokušaj bijega 95 zatvorenika – većina na razne načine likvidirana, 1946. u travnju ubijen 1 zatvorenik, u svibnju ubijeno 7, u travnju ubijeno 5 zatvorenika i 2 bjegunca, u srpnju ubijen 1, u studenom ubijena 3, ranjena 2 zatvorenika, do 5. srpnja 1948. ubijeno još 36 zatvorenika; 5. kolovoza ubijena 4 bjegunca i 10 zatvorenika (Politički zatvorenik br. 7/79). I sve se to događalo u doba mira.

Za masovna ubijanja zatočenika nema dokaza. Budući da je logor imao važnu proizvodnu funkciju i kapacitet 3000 zatočenika, svako masovno pogubljenje, utjecalo bi na proizvodnju. Nema dokaza niti za masovno ubijanje civilnih osoba, žena, djece i staraca, dovedenih u Jasenovac nakon vojnih akcija na pobunjenim dijelovima zemlje (Kozara, Kordun). Svi su oni iz Jasenovaca odvedeni – ili raditi u Njemačku ili naseljeni u drugim dijelovima zemlje.

Naravno, Mrkoci dobar dio svoje raščlambe posvećuje i lažima oko broja žrtava Jasenovca. Nabraja sva istraživanja u kojima nije ukupno pronađeno ni onoliko žrtava koliko je iskopano žrtava „Križnog puta“, sasvim slučajno (samo u Teznom kod Maribora), a poznato je da su istraživanja kod Maribora pokazala da tamo ima mnogo više žrtava.

Mrkoci posebno ukazuje na bilježnicu Zemaljske komisije koja je otkrivena „sasma slučajno“ 1998., u Hrvatskom državnom arhivu.

Inače, danas je u Hrvatskoj, prihvaćen kao točan broj žrtava Jasenovca kojui zagovaraju otac i sin Goldstein – od 80 do 100 tisuća. A to je broj koji treba i dalje omogućivati „dokazivanje“ genocidnosti hrvatskog naroda, jer se, kao što Slavko Goldstein to u Globusu kaže, od 10. siječnja 2003., može govoriti o „strahotnoj činjenici da je u prosjeku, u Jasenovcu svakoga dana, ubijeno oko 70 ljudi“.

Taj njihov broj nazivam velikosrpski broj Goldsteinovih i Draže Mihailovića. Zašto? Dr. Vjekoslav Perica (Slobodna Dalmacija, 27. srpnja 2002.) pronašao je u Chicagu knjigu koju su 1943. tiskali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića.

U njoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu. Polovica rata, pa množenje s dva daje donju granicu „rezervnoga“ broja za „dokazivanje“ navodne genocidnosti hrvatskog naroda.

U ovoj nas knjizi Mrkoci upozorava kako je Žerjavić prvo govorio o 85.000 žrtava, a potom je smanjio na 80.000, što Goldsteini uzimaju, kao donju granicu, mogućeg broja žrtava. A Žerjavić je objašnjavao razlog što su njegove procjene veće od nekih drugih (str. 49):

„Da bi spriječio prigovore uzimao sam najveći mogući broj žrtava.“

Inače, Ivan Strižić je u svojoj knjizi Žrtvoslov Slunjskog kotara pokazao kako su popisi u koje je Žerjavić imao najviše povjerenja – oni iz Karlovca – lažni. Naime, slično onome o čemu govori današnja TV emisija Istraga, kako je na popisu navodnih srpskih žrtava u Domovinskom ratu mnogo onih koji su umrli ili se međusobno poubijali.

Eto, takvi su i ovi popisi žrtava Drugog svjetskog rata koje je Žerjavić koristio.

Zato nas ne iznenađuje kada Mrkoci kaže (str. 51):

...Pa i razlika u usporedbi žrtava po godinama, između Žerjavićeve procjene i bilježnice Zem. komisije je neshvatljiva. Za 1941. Žerjavićeva je procjena 5 puta veća, 1942. – 4 puta, 1943. – 50 puta, 1944. – 2 puta, 1945. – 3 puta, a ukupan zbroj je 4 puta veći. Budući da bilježnica obuhvaća samo SRH, a Žerjavićeva procjena za cijelu NDH, ako bi se sve cifre povećale za 100 %, što je pretjerano, još uvijek bi Žerjavićeva procjena bila 2 puta viša. Ovakvo stanje u znanosti je nezamislivo, u bilo kojoj, pa i u komunističkoj nauci. Vjerojatno bi i kod Pol Potovih „naučnika“ izazvalo nelagodu.

A odmah potom, Mrkocijev zaključak pogađa u sam bit cijeloga problema, oko broja žrtava Jasenovca:

...Sve to vrlo uvjerljivo dokazuje da se nijednoj procjeni komunističke nauke u pogledu žrtava ne može vjerovati – sve su lažne, sve su tendenciozne. Pa i ovoj bilježnici Zemaljske komisije ne može se potpuno vjerovati. I ona je djelo komunističkih stručnjaka i stoga, mora se ponoviti, jedino je sigurno da je točan broj žrtava niži, od najniže službene komunističke procjene!

Inače, kada se govori o logoru Jasenovac, posebno treba ukazati na pitanje knjiga ulaska i izlaska koje su, vjerujem, danas u Washingtonu. O tome ovih dana piše i dr. Ružica Čavar predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj u svom pismu Tihomiru Dujmoviću:

Ja se osobno vrlo dobro sjećam jedne emisije na TV-u o Jasenovcu, iz vremena 1971. godine, gdje se govorilo o broju žrtava. Prikazane su sve evidencijske knjige iz logora, one velike bilježnice s tamnim tvrdim koricama. Vidio se cijeli visoki stupac tih knjiga - bilježnica, a rečeno je da je u njima upisan, po imenu i prezimenu i ostalim generalijama, svaki pridošli logoraš, svaki otpušteni, svaki umrli ili prijekim sudom osuđeni na smrt, te čak dobiveni paketi, posjete itd. Točno se sjećam da je bilo rečeno kako je za cijelo razdoblje djelovanja logora, kroz njega prošlo 18.000 i

nešto osoba, a ipak nisu svi smrtno stradali ni ubijeni. Pitam, a već sam o tome i pisala, gdje su danas te evidencijske knjige?

Naravno, nitko ih ne želi imati u Hrvatskoj jer bi one itekako pomogle da logor u Jasenovcu ne bude više „političko oružje par excellence“, kako reče Mrkoci.

4. HRVATI-USTASE I VLADANJE HRVATSKOM

Dolaskom Račanove vlasti, učinjen je najvažniji korak u stvaranju ovakve Hrvatske koju danas imamo – izvršena je kriminalizacija Domovinskoga rata i svih branitelja. Oni koji su donijeli slobodu svome narodu, umjesto da budu slavljani, ponižavaju se na sve moguće načine.

I dok su ljudi poput mr. Ivezića ili prof. Mrkocija praktično onemogućeni u iznošenju svojih spoznaja, jer je učinjeno sve da one ne budu dostupne svim građanima RH, dotle je mimo izbora, za profesora povijesti 20. stoljeća, na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, postavljen dr. sc. Ivo Goldstein. Dakle, jedan od „pronalazača“ velikosrpskog broja Goldsteinovih i Draže Mihailovića.

Karakteristika današnjeg vremena je da se svako malo pokreću prave hajke na sve što ima veze s NDH ili se takve veze izmisle (slanje provokatora „ustaša“ na skupove, montiranje fotografija s „ustašama“ i sl.):

...Samo zato što su željeli i žele neovisnu državu, poslije kriminalizacije branitelja i Domovinskog rata, treba ponovno uvjeriti, i one preostale Hrvate, da su ustaše.

Takvim histeričnim hajkama provocira se poznata „hrvatska šutnja“, a onda oni koji takvu histeriju nameću, mogu mirno vladati.

A što je još gore, kao rezultat svih tih manipulacija, zaštićeni su upravo oni koji su još živi i koji su sudjelovali u stvaranju lažnih slika i negativnih mitova o Jasenovcu i o ustašama.

Činjenica je da takve histerije nije bilo za vrijeme Račanove vlasti. Jednostavno, nije je ni moglo biti dokle god su branitelji imali ugled kakav su imali, i kakav je normalno da imaju. Vjerojatno sama Račanova vlast i nije bila podobna da kao nasljednici onih koji su pobili na stotine tisuća Hrvata, ponovno vladaju pomoću tvrdnje *Svi Hrvati su ustaše*. Kao što je Sanader morao biti onaj koji će uhapsiti Gotovinu, tako je njegova vlast morala i mora omogućiti i ovo.

I doista, sjetimo se samo hajke zbog spomen-ploče velikom hrvatskom književniku Mili Budaku. Za Sanadera je to bio pogodan moment da zaustavi sve takve hajke. Naime, kao što je povjesničaru Tuđmanu bilo jednostavno to učiniti u njegovo vrijeme, kada je u pitanju bila valuta, tako smo tada imali za predsjednika Vlade, povjesničara književnosti, koji je, isto tako i punim pravom, mogao učiniti nešto slično. A u isto to vrijeme, reagiralo je poznatim „Apelom“ i 400-ak hrvatskih biskupa, akademika, sveučilišnih profesora, umjetnika i drugih građana, što bi svemu tome dalo još i dodatnu težinu.

Tražili su obnovu političkih procesa, a proces Mili Budaku je upravo bio takav, da je tako nešto i bilo normalno učiniti. Naime, od pokretanja procesa do izvršenja smrtno kazne, nije prošlo ni 24 sata. Umjesto toga, Sanader naređuje nasilno skidanje spomen- ploče velikom književniku.

Ali ne staje sve na tome! Za potpisnike „Apela“, uvodi se i nova „moralno-politička podobnost“. O čemu se radi, najbolje je vidjeti iz pisma, koje je Vladi uputilo pedesetak biskupa, akademika, sveučilišnih profesora i umjetnika.

Pismo hrvatskih intelektualaca Vladi RH

Izražavamo veliko čuđenje i nevjericu što je hrvatska Vlada iz saborske procedure povukla prijedlog o imenovanju uglednog hrvatskog povjesničara Milana Kruheka, bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest, članom Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju, zbog primjedbe jednog, ideološki ostrašćenog zastupnika iz redova oporbe, da je Milan Kruhek potpisnik apela o Mili Budaku i da stoga ne može biti članom spomenutog Odbora.

Je li tim činom hrvatska Vlada neizravno poslala poruku javnosti kako nitko od potpisnika Apela o Mili Budaku, opet, (deset činjenica i deset pitanja s jednim apelom u zaključku, dakle više stotina uglednih znanstvenika, profesora, javnih radnika, akademika, biskupa), ne može biti u javnoj ili društvenoj funkciji? Ili, s obzirom da se radi o Odboru za etiku, Vlada R Hrvatske misli da su etični politički procesi u kojima od pokretanja postupka... do izvršenja smrtno kazne, prođe manje od 24 sata?

U spomenutom apelu predlaže se obnova procesa održanih u doba komunističke i drugih totalitarnih vlasti, pa tako i procesa protiv Mile Budaka.

Je li za Vladu zahtjev za obnovom, svih komunističkih i drugih totalitarnih političkih procesa i sudskom rehabilitacijom nevinih žrtava, humani i etički stav ili nije? Napominjemo kako takav zahtjev ne pretpostavlja svrstavanje uz bilo koga, kako je to saborskim zastupnicima podvalio nekadašnji ministar znanosti, te aktualni zastupnik Gvozden Flego, u svojoj saborskoj inicijativi, glede imenovanja Milana Kruheka.

Umjesto odgovora mjerodavnih, na takav jedan demokratski apel, koji je u međuvremenu osnažila Rezolucija vijeća Europe o osudi komunističkih zločina i Deklaracija o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj od 1945. do 1990. (donio je Hrvatski sabor 2006.), uslijedila je hajka, za kakvu smo mislili da je za nama. Suočavamo li se to mi

s nečim što smo mislili da je, kao i totalitarizam, za nama, samo sada još u perfidnijim oblicima?

U Zagrebu 4. lipnja 2008.

Pismo je bilo prešućeno u medijima, a Vlada nije imala potrebu ni osvrnuti se na njega! Markovića je bar komentirao Sanader, dok svi ovi biskupi, akademici, sveučilišni profesori i umjetnici, to i ne zaslužuju, zar ne!?

A u normalnoj državi, poslije ovakvog skandala, ne bi trebao nitko od članova te komisije ostati u njoj! Pa zar oni podržavaju politička suđenja?

Ali vratimo se Domovinskom ratu i činjenici da je agresija na Hrvatsku izvršena pod znakom petokrake i kokarde. „U“ se nije moglo naći među agresorima, već na strani onih koji su branili Domovinu, ali danas u Hrvatskoj, agresorsko znakovlje je dobrodošlo, čak se i Predsjednik države diči „petokrakom“, a „U“ se proganja. Koliko je to postalo smiješno, pokazao je i koncert Marka Perkovića Thompsona u Zagrebu. Naime, među sto trideset tisuća (130 000) ljudi, novinari su pronašli jednog-jedinog s tim znakom (a i taj jedan-jedini je mogao biti, po udbaškoj staroj praksi, ubačeni provokator). I umjesto da one, koji od toga prave cijelu cirkusku predstavu, pošalju psihijatrima, država se mjesecima tresla zbog toga jednog-jedinog znaka među 130 000 ljudi. Za ne povjerovati!!!

I Sanader se tome pridružio i proslavio „izjavom“ da takav Thompsonov koncert šteti Hrvatskoj, pa otud i ona njegova „polemika“ s Markovićem.

Naravno, opet su reagirali biskupi, akademici, sveučilišni profesori i umjetnici (njih osamdesetak):

Poštovani gospodine Marko Perkoviću Thompsonu,

namo se da s prijezirom gledate na podmetanja i ovu prljavu kampanju koja se vodi protiv Vas. Zahvalni smo Vam na djelu, koje svojom glazbom, pjesmama i javnim nastupima darujete hrvatskom narodu i svim ljudima dobre volje. Vaši nastupi pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi.

Zato što cijenimo i poštujemo Vaš rad ovim putem Vam javno izražavamo potporu te želimo da Vas ne obeshrabre sitna, prizemna i priglupa podmetanja koja su se razbuknala poslije Vašeg iznimnoga nastupa na Trgu bana Jelačića u Zagrebu, koji su organizirali hrvatski branitelji.

U Zagrebu 20. lipnja 2008.

HTV opet nije smatrala potrebnim spomenuti ovo pismo u svojim emisijama.

Usljedile su zabrane Thompsonovih koncerata. Novo pismo hrvatskih intelektualaca potpisalo je preko 300 javnih osoba:

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERTA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Prihvatanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu... pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu, našem življenju i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!!!

Prošli smo bolna iskustva zabrana i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatili zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!!!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam, koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi.

S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da:

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme, zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Ali u isto ovo vrijeme, tzv. lijevi intelektualci, uputili su pismo partijskom šefu Milanoviću...

I što mislite da se dogodilo?!

Dogodila se prava eksplozija!!! Frcale su optužbe, kao i navodni argumenti lijevih drugova, i njihove bratije. O tome se raspredalo u svim tiskovinama i njihovim TV emisijama... danima i danima.

Prof. dr. Slobodan Lang i akademik Josip Pečarić, inicijatori pisma hrvatskoj javnosti, tada su poslali sljedeće pismo:

Otvoreno pismo predsjedniku Saborskog odbora za ljudska prava

G. zastupniče, predsjedniče Odbora za ljudska prava Sabora Republike Hrvatske

I. Na dan branitelja grada Zagreba:

1. Ujutro je služena misa zahvalnosti braniteljima, mladim ljudima koji su dali vlastiti život za obranu, istinu i čovječnost u demokratskoj Hrvatskoj. Trebali ste biti na ovoj misi!

2. Preko dana je postavljen Sokratov šator, gdje su izložene knjige i prikazivani filmovi, a najvažnije ljudi koji su proživjeli obranu i stvaranje Hrvatske - branitelji, obitelji stradalih, logoraši i invalidi. Došli su mnogi građani, a posebno su došli mladi, da se sretnu sa svjedocima, da im netko kaže da smiju biti ponosni na obranu i stvaranje Hrvatske države i da se odluče i oni uključiti izgradnjom sebe, da bi stvarali obitelj i gradili Hrvatsku. Trebali ste doći i susresti istinu!

3. Navečer su se mladi došli radovati, jer se pjevalo njima a oni su bili ponosni na poginule mlade i državu koja je stvorena. Jeste li bili na koncertu?

II. Tada je došlo do straha od ljubavi za Hrvatsku, vjerom, znanjem i pjesmom. Počeo je napad. Progovorili su moćni ljudi, i izgovorili najteže riječi.

1. Nisu se usudili napasti misu u crkvi.

2. Nisu se usudili napasti šator, knjiga, filmova i fotografija stradanja i junaštva.

3. Nisu se usudili napasti logoraše, udovice, invalide, branitelje ...

4. Napali su jednog pjevača, jedan pozdrav, jedan znak na jednom mladom čovjeku i jednu pjesmu koju nitko nije pjevao. Vi ste ih trebali braniti!

III. Htjeli su probuditi strah!

1. Tada smo progovorili – Zahtijevali smo slobodu od straha. Pozvali smo ljude vjere, znanja i misli da nam se pridruže.

2. Oni su se odazvali, stotine akademika, biskupa, sveučilišnih profesora, umjetnika, intelektualaca, više od 300 građana. Potpisali su i pridružili se protestu protiv straha, zabrana javnih skupova, slobode

govora i pjesme, neistinitog prikazivanja Domovinskog rata, izazivanja podjela u Hrvatskoj, neistinitog informiranja uglednih međunarodnih ličnosti i zajednice – a sve na štetu istine, demokracije i ljudskih prava u Hrvatskoj. Niste potpisali, a trebali ste!

IV. Tada je krenulo novo plašenje!

1.. Napadnut je gradonačelnik glavnog grada, zašto dozvoljava javni skup onima koji su ga obranili.

2. Napali su i predsjednika Vlade, jer akademici, biskupi, znanstvenici, profesori, umjetnici, građani .. ne znaju sami misliti, a ne bi ni smjeli progovoriti bez njegove dozvole?! Trebali ste nas tada pozvati, saslušati i vršiti ono za što ste zaduženi – braniti ljudska prava.

V. Tada su se doista i uplašili, ali oni koji su plašili! Pozvali su upomoć, i dobili su pomoć – kakvu pomoć

1. Član Sabora, je rekao da se ne smijemo slobodno kretati po Hrvatskoj, da ne smijemo dolaziti u Istru, Pulu, bez dozvole.

2. Predsjednik Srbije je tražio da se ispričamo za slobodu!

3. Međunarodni predstavnik je izjavio da je sprečavanje genocida u Bihaću kontraverzno! Zar mu Srebrenica nije dosta?

7. Talijanski fašisti su ocrtali Poreč, a vlast to nije ni primijetila?!

II. Onda je došao dan svehrvatske zahvalnosti za slobodu i braniteljima za obranu.

1. Sakupili smo se u Čavoglavama, iz svih dijelova Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Evrope, Australije, SAD.

2. Došli smo avionima, vlakovima, autobusima, automobilima, motorima, biciklima i pješice.

3. Predstavili smo knjige i razgovarali o Hrvatskoj, igrali nogomet, pjevali s desetcima klapa, plesali i onda se okupili na koncertu – 100 000, više od 100 000.

4. Mladi ljudi, hrvatski narod je dao odgovor. Nisu dozvolili da ih se uplaši! Pokazali su da su spremni voljeti i braniti Hrvatsku u svakom njenom djelu! Trebali ste biti u Čavoglavama, upoznali bi hrvatski narod koji vam je povjerio da čuvate ljudska prava u državi gdje se dugo i teško za to borilo!

III. Dan poslije zabranili su koncert u Puli. Sada bježe iz moralnog u birokratsko opravdanje

1. Zabrane, dio totalitarnih režima, iza nas su i ne prihvaćamo ih pred nama!

2. Istra je otvorena za pjevače iz Srbije, u posjete dolaze talijanski iredentisti i neofašisti – neprijatelji Hrvatske. Samo nije za hrvatskog branitelja i pjevača domoljubnih i bogoljubnih pjesama Marka Perkovića Thompsona?

3. Ogromna većina hrvatskog naroda vjeruje da mu je zabranjen dolazak zato što im smetaju hrvatske zastave? Niste se oglasili.

VIII. Vrijeme je da poštujete ljude. G. zastupniče, predsjedniče Odbora za ljudska prava Sabora Republike Hrvatske,

1. Niste molili, branili, potpisali, pozvali, reagirali, ni bili s nama.

2. Prestanite ne vidjeti, ne čuti i šutjeti na ugroženosti ljudskih prava i demokracije u Hrvatskoj

3. Odmah zahtijevajte slobodu javnog okupljanja da bi se pjevalo pjesme obrane, radovalo slobodi i sanjalo buduće stvaranje. Na kraju zamolite i nas da Vas upoznamo s našom istinom i zahtjevima. Biti će to dobro i korisno Vama i Hrvatskoj i svijetu.

Pismo nije prenijela čak ni HINA. A da ne spomenemo da autori nisu dobili nikakav odgovor!

Ali hajka na Thompsona nastavljena je tamo gdje je svojevremeno i počela – u inozemstvu, točnije u Hamburgu.

Ovaj put su hrvatski intelektualci djelovali drugačije. Pismo koje je predloženo na portalu Hrvati amac, a koje je preneseno i na portal Hrvatskoga kulturnog vijeća, potpisivali su pojedini hrvatski akademičari, i sami slali Sveučilištu u Hamburgu. To sam učinio i ja:

Mi Hrvatski akademičari protestiramo protiv svrstavanja hrvatskog domoljuba Marka Perkovića Thompsoma u naciste. To je protuhrvatska propaganda onih koji ne priznaju Republiku Hrvatsku i žele oživjeti komunističku Jugoslaviju. Njemačka je bila među prvima koji su priznali hrvatsku neovisnost. Zašto to sveučilište nije zatražilo tekst svih pjesama i tada odlučilo radi li se o fašizmu ili naci(onali)зму ili samo domoljubnim pjesmama. Baš ovakove nepravedne presude, kao ova Sveučilista u Hamburgu, čine potrebnim potvrđivati domoljublje, koje nema veze s nacizmom. Nevjerojatno je da njemačko sveučilište osuđuje jednog pjevača za nacizam, kad je to bila osobina njemačkog režima za vrijeme WWII i ranije, čiji su sinovi na žalost u tragično velikom broju dali živote za tu ideologiju.

Thompson se nije još niti rodio, ali želja za hrvatsku nezavisnost je uvijek živjela i nije imala nikakve veze s nacizmom ili fašizmom. Čudno je da jedno sveučilište ne može razlikovati ljubav i ponos za domovinu od nekakovog nacizma, koji nije nikada niti bio hrvatski.

Hrvatski akademičari³

³ Dr. Wolfgang Düchting
Universität Hamburg
Präsidialverwaltung
Referat 22: Online-Dienste
Edmund-Siemers-Allee 1
D-20146 Hamburg
Telefon: +49-(0)40-42838-4315
Telefax: +49-(0)40-42838-6398

Josip Pečarić

Permanent full professor at University of Zagreb (Croatia)

E-Mail: _online-dienste@uni-hamburg.de_
(mailto:online-dienste@uni-hamburg.de)

Wir - die kroatischen Akademiker protestieren stark gegen Anordnung den kroatischen Patrioten und Freiwilligen Marko Perkovic Thompson unter die Nazisten (Nazis) einzuordnen.

Das ist eine starke antikroatische Propaganda derjenigen, die Republik Kroatien nicht anerkennen und die das kommunistische Jugoslawien wieder beleben möchten.

Deutschland war einer der Staaten, das als einer der ersten in der Welt die kroatische Selbständigkeit anerkannt hat.

Warum diese Universität die Texte aller Lieder von Herrn Marko Perkovic Thompson nicht angefordert hatte? Danach hätte sie entscheiden können, ob es sich um Faschismus oder Nationalismus handelte oder nur um die patriotischen Heimatlieder? Gerade solche ungerechte Beurteilungen, wie diese der Universität in Hamburg, spornt uns an, dass wir unsere Heimatliebe bestätigen, da sie überhaupt keine Verbindungen mit dem Nazismus hat.

Es ist unglaublich, dass die deutsche Universität einen Sänger für den scheinbaren Nazismus verurteilt, und zugleich war der Nazismus eine Besonderheit des deutschen Dritten Reiches zur Zeit des Zweiten Weltkrieges, aber auch früher.

Leider sind viele deutsche Söhne für diese Ideologie in tragisch grosser Zahl ihre Leben geopfert haben.

Marko Perkovic Thompson war zu dieser Zeit noch gar nicht geboren, aber der Wunsch für die kroatische Selbstständigkeit hat immer bestanden, und er hatte keine Verbindungen mit dem Nazismus oder Faschismus.

Es ist wirklich merkwürdig, dass eine deutsche Universität nicht imstande ist, Liebe und Stolz für die Heimat von einer nazistischen Bewegung, die niemals in Kroatien Fuss gefasst hatte, zu unterscheiden.

Kroatische Akademiker

Foreign professor at GC University (Lahore, Pakistan)

Full member of Croatian Academy of Science and Arts

Active member of The New York Academy of science

Member of editorial boards:

Journal of Mathematical Inequalities (Editor in Chief and Founder)

Mathematical Inequalities & Applications (Editor in Chief and Founder)

Operators and Matrices (Editor in Chief and Founder)

Advances in Differential Equations and Control Processes

Advanced in Nonlinear Analysis and Applications (ANAA)

Asian-European Journal of Mathematics

Didactica Mathematica (Cluj-Napoca, Romania)

International Journal of Applied Mathematics

Journal of Computational Analysis and Applications

Journal of Inequalities in Pure & Applied Mathematics

Journal of Function Spaces and Applications

Nonlinear Functional Analysis and Applications

Octogon Math. Magazine (Brasov),

Panamerican Mathematical Journal

Tamsui Oxford Journal of Mathematical Science

Glasnik Matematički (advisory board)

Banach Journal of Mathematical Analysis (BJMA) (advisory board)

Naravno, mi i ne očekujemo odgovor od njih.

Međutim ovdje je važno istaknuti – kako se i kada krenulo na napade na Thompsona. O tome piše Slobodan Lang i svoj tekst *Thompson i Woodstock* počinje ovako:

Organizacija 56 država regionalne sigurnosti, uključivši i ljudska prava (OSCE), pitanjima antisemitizma bavi se intenzivno od 2004. Na konferenciji OSCE-a o antisemitizmu, održanoj u Španjolskoj 2005., sudjelovali su i uglednici poput Andrewa Bakera iz Američkog židovskog kongresa i prof. Gerta

Weisskirchena, člana Njemačkoga parlamenta i predstavnika OSCE-a protiv antisemitizma. U ljeto 2007. godine, rabin Baker je u Dubrovniku, hrvatskoj ministrici vanjskih poslova, gospođi Grabar-Kitarović, iznio „uznemirujuće iskaze fašističkih pozdrava i simbola koji su postali obilježje koncerata, hrvatske rock zvijezde, Marka Perkovića Thompsona. Ona je obećala pozvati prof. Weisskirchena u Zagreb da to razmotre. Predsjednik Mesić izjavio je Bakeru da bi Sabor trebao poduzeti potrebne mjere zabrane takvih ustaških manifestacija.

Prof. Gert Weisskirchen u Zagreb je došao 3. rujna 2007. „ispitati utjecaj Thompsona na nacionalističko raspoloženja u Hrvatskoj“. U njemačkom se veleposlanstvu sastao s Ivom i Slavkom Goldsteinom, Žarkom Puhovskim (tadašnjim predsjednikom HHO-a), Tomislavom Jakićem (savjetnik Predsjednika RH), Slobodanom Uzelcem (državni tajnik), Radovanom Fuchsom (pomoćnik ministra), Ivicom Buconjićem (državni tajnik) i Filipom Dragovićem (pomoćnik ministra), a u Ministarstvu vanjskih poslova s Kolindom Grabar-Kitarović, Ognjenom Krausom i Sanjom Zorišić-Dabrović („stara“ Židovska zajednica).

(...)

Odakle tolika panika kada se među 130 000 ljudi pojavi jedan sa slovom „U“ na kapi? Je li ikada u povijesti zabilježeno takvo sramotno ponašanje vlasti, neke neovisne države? No, sada je sve malo jasnije!

Otud je, dakle, i došla podrška zabranama nastupa, pjevaču Marka Perkovića Thomsona; zabranama za koje smo vjerovali da su za nama.

Zašto se, onda, čudimo, da neki tamo Slovenac, govori o Hrvatima kao o stoci, i dobije 19 posto glasova na predsjedničkim izborima!?

Ali, kako reče Ivkošić, vlastima to dobro dođe da bi vladali, a nekima i da se izbore za očuvanje njihovog životnog djela – dokazivanju kako su svi Hrvati ustaše. Naravno, to „ustaše“, nudi onakvu sliku o ustašama kakvu su drugovi, kroz godine svoje komunističke vladavine, uspjeli nametnuti. Zato i danas govore kako ustaše nisu Hrvati. Njima su, valjda, Hrvati – samo one dobre srpske slugе o kojima sam govorio na početku ovog teksta. A takvi, doista, nisu ni ustaše, ni hrvatski domoljubi, a ni branitelji iz Domovinskoga rata.

5. ZAVRŠNI POTEZ

Veliki hrvatski književnik Ivan Aralica u *Hrvatskom listu* od 28. kolovoza 2008. piše:

...Dotakli smo se i pjevača M. P. Thompsona. Smatrate li da je današnja država, u moralnom i demokratskom smislu izobličena, s obzirom da smo dospjeli u vrijeme zabrana. Njemu ne daju pjevati, kao nekad, Vici Vukovu?

Između progona Thompsona, a to jest progon, i progona bilo kojeg pjevača ili intelektualca u vrijeme komunizma, nema nikakve razlike. Progoni ga se zbog nacionalizma. U komunizmu je 95 posto političkih progona bilo zbog iste stvari. Dakle, zbog pjevanja pjesama, knjiga i sl. Sada se to ponovno javlja. Doduše, kada se očitava taj slučaj do kraja, može se pronaći i nešto novo. Svi oni, osobito Mesić, i oni koji ga slijede i savjetuju, mislili su da će kroz ovih desetak godina proganjanja nacije i vjere, postavljanja pitanja vjeronauka, dakle, da će istisnuti i rodoljublje i vjeru. I kad nema pjesme, kad nema manifestacije, oni imaju dojam da su to i učinili, da su uspjeli jer vladaju dobrim dijelom medija i javnog mnijenja. Međutim, kad Thompson dođe na trg i skupi onoliku masu ljudi, oni vide da je njihov trud uzaludan, vide

da vjera i nacija žive. Da su malo pametniji, mogli bi zaključiti sljedeće: vjeru i naciju nisu mogli istisnuti ni zatvori ni progoni za ovih 50 godina komunističke represije, pa kako će ih istisnuti u slobodnoj zemlji bez komunističkog sustava, kako će ih uništiti njihove riječi preko televizije. Druga stvar ili druga novina je sljedeća: oni su do krajnje mjere frustrirani. Mesić nikad nije uspio okupiti veći skup, on uvijek govori skupinama od nekoliko desetaka ljudi. Nakon izgređa u vojarni u Splitu, on ima strah pred masom. Da su ga tamo drukčije dočekivali i njemu pljeskali, onda bi i on drukčije reagirao. Ali on to nije doživio, pa čak, ni u izbornoj promidžbi, ne može to doživjeti.

Da, tako narod misli. To pokazuje i masovnim odlascima na Thompsonove koncerte. Dapače, poslije nedavne utakmice Hrvatska – Andora, gledateljstvo je poručilo što misli o tome što se ustaštvo Hrvatima imputira sa svih strana (a ponajviše od vlastite političke elite (kako je dobro zapaženo na portalu HKV-a), tako što je cijeli stadion uzvikivao „Za dom spremni!“. Reakcija je analogna onoj kad sam se i ja Srbima predstavljao kao ustaša, ali je i onakva kakvu sam i očekivao, a posebno nakon što je na sve ljubitelje Thompsonove, i uopće domoljubne glazbe, podignuta neviđena hajka zbog jedne kape sa slovom „U“ među 130 000 ljudi.

I koliko sve to skupa znači vlastima? Žalosno je, ali njima je jedino važno osigurati na izborima glas toga istog naroda, koji uvijek bira ono „manje zlo“, što će reći – ili današnju poziciju ili opoziciju. No, i jednima i drugima, parola „Svi su Hrvati ustaše!“, uvijek dobro dođe, kako bi ih uvijek taj isti narod i birao.

A nakon svega toga nametnutog, izrežiranog i falsificiranog, ostaje im samo još jedan završni korak. I cilj je ostvaren. Razoriti i uništiti i posljednje uporište – Crkvu! Jer, još samo Katolička crkva treba prihvatiti takvo stanje stvari, i sve je sređeno. A to opet jedino može postići Sanader.

Sve je za to već učinjeno, i sve je već za to pripremljeno.

Podlogu su pripremili Goldsteini, i oni oko njih. Velikosrpski broj Goldsteinovih i Draže Mihailovića prihvatila je, po zadatku, i Sanaderova Vlada. Nikada se, kao u vrijeme Sanaderove vlasti, hrvatski intelektualci nisu tako i toliko omalovažavali. Dok se njihova pisma ignoriraju i proglašavaju „moralno-politički nepodobnima“, a radi se o nizu biskupa, akademika, sveučilišnih profesora, znanstvenika, umjetnika ..., dotle se danima razglaba hoće li ili ne će Goldstein ići na Bleiburg.

Stariji Goldstein (možda) ima završenu srednju školu, i sigurno će napisati i tiskati knjigu i o Bleiburgu. Već znamo kako to obično biva i kako će sve to, u konačnici, izgledati! Prihvatit će i koristiti sve što su hrvatski znanstvenici pronašli, ali će zaključak zaokružiti, upućivanjem na genocidnost hrvatskog naroda.

A sin? Sin jest sveučilišni profesor, ali njegove kolege su ustanovile, i već to dobro znaju, da on u svojim radovima izmišlja.

Pa to je danas najidealnija osoba za kreiranje hrvatske povijesti, onakve povijesti koja će odgovarati svemu (posebno naredbodavcima), samo ne istini!!!

A pravi hrvatski povjesničari, poput Ivezića i Mrkocija, moći će i dalje pisati istinitu povijest (možda?!) u vlastitoj nakladi... I u malim nakladama.

Dakle, Sanader je na djelu.

Pogledajmo što o tome piše Zvonimir Despot u Večernjem listu od 24. 10. 2008.:

...Ivo Sanader u Hrvatskom saboru, kad je naveo kako bi za to, da se prevlada hrvatska bliska prošlost, bilo poželjno da politički i

vjerski vođe ove zemlje odaju počast žrtvama i u Jasenovcu i u Bleiburgu. Ali potpalio ih je u pozitivnom smislu, i svima, zapravo, odaslao pravu političku, dalekovidnu pljusk. (...)

Što Sanader želi poručiti? To da je svaka žrtva – uvijek žrtva, te da svi mi danas, u 21. stoljeću, imamo civilizacijski dug prema svim žrtvama i stradalnicima, koje ne smijemo mjeriti prema nečijim uskogrudnim, ideološkim i politikantskim potrebama. Isto tako, zločin je uvijek zločin, i kao takav, treba ga osuditi, kao i to da nitko ne može biti kažnjen bez nepristranog suđenja. Niti se jedan zločin može opravdavati drugim zločinom. Jasenovac i Bleiburg ne mogu se izjednačiti, ali ocjene tih događaja treba prepustiti povjesničarima. Društvo se s time mora suočiti, a pojedinci u tome moraju prednjačiti.

Naši antifašisti sigurno se ne će odazvati jer ih koči ideološka zadrtost. Ali vrh Katoličke crkve, o tome bi i te kako trebao promisliti, i učiniti taj simboličan korak, unatoč nekim razumnim protuargumentima, a ne da sve ostane samo na požeškom biskupu u jasenovačkoj crkvi. Crkvu su nekad krasili vizionari koji su pokretali društvo, pa bi tako i biskupi danas, trebali biti, iznad ostataka komunista. Nemojmo zaboraviti predsjednika Stipu Mesića koji traži nemoguće argumente kako ne bi otišao u Bleiburg. On se očito ne može izdići iznad svojih skučenih povijesnih okvira, što bi kao predsjednik svih građana, trebao i morao. Sanader je pokazao da se može, kao i Račan i Milanović. Tko je sljedeći?

Sanader je uhapsio generale, srušio spomenik velikom hrvatskom književniku, podržavao priglupе napade na Thompsona i učinio sve što treba (a što nije smjela prethodna vlast) za vraćanje priče o „*svim Hrvatima ustašama*“. Ostalo mu je još jedino natjerati Katoličku crkvu da poistovjeti Jasenovac, dakle ono što vidimo u knjizi profesora Mrkocija, i Križne putove. Bit će interesantno vidjeti hoće li uspjeti ostvariti i tu mu zacrtanu zadaću.

U knjizi: „Informacijski rat protiv 'Oluje' – Rasprave o doktrini informacijskog rata, scenaristima haških optužnica i hrvatskoj samobitnosti“, Zagreb, 2008. str. 171. – 194.

Portal HKV-a, 23. 2. 2009., 25. 2. 2009. i 2. 3. 2009.

**M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON
U OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA
– BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ,
FORTUNA, ZAGREB, 2008.**

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ

NAPAD NA THOMPSONA I S DESNA?

THOMPSON NIJE USTAŠA

U «Večernjem listu» od 21. 7. u tekstovima Tihomira Dujmovića i Ivana Bekavca komentira se pismo Hrvatskoj javnosti o zabrani koncerata Marka Perkovića Thompsona. Mediji su zabilježili i da ga je potpisalo 80-ak akademika, biskupa, sveučilišnih profesora i poznatih ljudi. Očito je Dujmović dobro informiran pa je znao da se pismo i dalje potpisuje pa spominje već stotinu potpisnika. Naime, pismo s više od 200 potpisnika bit će objavljeno u «Hrvatskom listu» i u «Hrvatskom slovu». Bekavac piše o nečemu o čemu nije informiran čak ni iz tiska ili hoće umanjiti i onu prvu brojku pa tvrdi kako se radi o «desetak ili više».

Dujmović doista izvrsno komentira cijeli slučaj kada vlast - «demokrati» - po prvi put zabranjuju koncert i to zato što će se pjevati pjesme koje nisu zabranjene. Da, do kada se Hrvati trebaju braniti od onoga što netko misli da oni misle; do kada trebaju raditi ono što netko misli da trebaju radili?

Upravo im Thompson pokazuje da ne trebaju raditi ono što neki misle da trebaju. On im pokazuje da je to normalno demokratsko pravo. A Thompson nije ustaša niti propovijeda ustaštvo. On je hrvatski branitelj kojeg optužuju da je ustaša. Dakle, vraćamo se u 1990. i balvan revoluciju – a i u ranija vremena - kada su za velikosrbe svi Hrvati bili ustaše.

S druge strane g. Bekavac optužuje Thompsona što pjeva takve pjesme. Logika njegova napada je tipa: Ako ne koristiš svoja ljudska prava nitko ti ih neće oduzeti. Ako ih koristiš tko ti je kriv što ti ih oduzmu. Molim g. Dujmovića da ovo objasni svom kolegi, jer ne vjerujem da je on u stanju to razumjeti.

Jadnog g. Bekavca čak je posramio i HHO, koji je debelo umiješan u napade na Thompsona. Shvatili su da su i oni sudjelovali u poništavanju Thompsonovih ljudskih prava pa su osudili zabranu! Očito je g. Bekavac mislio da «puše u isti rog» s HHO-om («Čovjek ponekad pomisli da su, u naše vrijeme, 'crveni' i 'crni' na istom zadatku.), a oni ga iznevjerili. Sram ih bilo, zar ne?

Mediji i sama HINA je objavila da smo pismo poslali dr. Slobodan Lang i ja. Međutim, g. Bekavac konstatira: «Ne bismo se začudili da je taj apel proizveden u dušobrižničkom obrtništvu nekoga 'ultrahrvata' poput Josipa Pečarića». Zamislite koliko je to inteligentno zaključivanje. Ne čudi me što je s takvom logikom odustao u pokušajima da stekne neku veću titulu u znanosti od one najmanje.

Naravno, to je uvredljivo i za dr. Langa jer ga g. Bekavac ignorira. Još uvredljivije je za više od dvjesto potpisnika koji su eto tako glupi da ih na takvo ponašanje «navuče» nekakav «ultrahrvat». Jadnih desetak akademika, tri biskupa,

četrdesetak sveučilišnih profesora i svi ostali to ne vide. Ali srećom imamo g. Bekavca koji će im otvoriti oči.

A možda g. Bekavac i nije tako priglup kako izgleda po ovom tekstu. Možda ga je samo razbjesnio Milan Ivkošić kada je u «Večernjem listu» od 27. 6. 2008. tekstom *Pečarić: prešućeni svjetski ugled* narušio medijsku šutnju o međunarodnoj konferenciji meni u čast. Što će učiniti naš g. Bekavac kada bi znao da mi je npr. posvećen jedan broj međunarodnog časopisa «Banach Journal of Mathematical Analysis» gdje su ugledni svjetski matematičari posvetili svoje radove meni. Sugeriram g. Bekavcu da im uputi protestno pismo – i oni su «nasjeli» «ultrahrvatu».

Konačno pitam se je li g. Bekavac toliki neznalica da ne zna moje prezime ili ga namjerno iskrivljuje. To i nije važno jer sugerira da je na njegov tekst dovoljno odgovoriti na način da se u njegovo prezime umjesto slova «e» napiše «eee».

“Večernji list”, 25. 7. 2008.

**J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ
VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB,
2009.**

OČI U OČI SA ZDRAVKOM TOMCEM

Tomac: Dobro večer dragi gledatelji. Večeras ima čast da je sa mnom oči u oči naš veliki matematičar, akademik Josip Pečarić. Široka javnost vjerojatno ne zna kakav je on veliki kapacitet i koliko je cijenjen u svijetu, pa ću pročitati samo jedan podatak. U povodu 60-og rođendana akademika Pečarića u Hrvatskoj održana međunarodna konferencija istaknutih matematičara na kojoj je nazočilo 135 matematičara iz 27 zemalja svijeta, a jedan ugledni međunarodni časopis cijeli je svoj broj posvetio toj konferenciji i radovima koji su održani, gdje su matematičari govorili o Josipu Pečariću. Josip Pečarić je čovjek koji je i praktičar. Pričao mi je vrlo zanimljive priče iz Pakistana. Gospodin Pečarić često ide u Pakistan i tamo ima doktorande iz matematike i proizvodi u Pakistanu vrhunske znanstvenike matematičare. Zašto spominjem ovu konferenciju? Spominjem zbog toga što o toj konferenciji nisu izvijestile ni jedne naše novine, ni jedna naša televizija, osim Slobodne Dalmacije koja je i ono što je izvijestila, izvijestila pogrešno. Još nešto, Josip Pečarić je napisao knjigu karakterističnog naslova, pored 23 knjige publicističke koje je napisao kao matematičar, kaže „Priznajem Hrvat sam“, sa slikom „Wanted Hrvat“. Govorim to zbog toga što sam imao čast predstaviti sa drugim uglednicima jednu od njegovih knjiga u Zagrebu, to je ova knjiga „Zločinački sud u Haagu“. Uz mene su tu govorili i akademik Dubravko Jelčić i sveučilišni profesor

Slobodan Lang i novinar, publicist Pešorda. Zašto govorim? Zbog toga što je to predstavljanje knjige u Dubravi bilo pod posebnim interesom obavještajnih službi, ali zato mediji o tome nisu rekli ni riječ. Pa onda ovaj naslov „Priznajem Hrvat sam“. Pita se akademik Pečarić, kako to da potpredsjednik ratne vlade akademik Jelčić koji je bio i saborski zastupnik, profesor Lang koji je bio i savjetnik predsjednika Tuđmana, i koji je kao humanitarac odigrao jako veliku ulogu u ratu, koji je sjedio u Dubrovniku za vrijeme rata i u Bilu je vodio onu karavanu da spašava ljude u onoj bolnici, i on sam kao akademik, istaknuti znanstvenik pita kakva smo mi to zemlja? Što se događa sa Hrvatskom kada se prešućuje takav znanstvenik i kada se čak ne samo da prešućuje knjiga, nego se oni koji promoviraju tu knjigu stavljaju pod policijsku posebnu pažnju. Dobro došli akademice!

Pa recite, zašto ste napisali knjigu „Priznajem, Hrvat sam“.

Pečarić: Prvo da vam se zahvalim na pozivu. Pozdravljam sve gledatelje televizije Z1.

Da počnem kao znanstvenik prvo s jednom malom korekcijom.

Ovaj časopis koji ste spomenuli, međunarodni časopis koji je posvetio jedan svoj broj meni, nije to učinio u vezi s mojim 60-im rođendanom i s tom konferencijom. Jednostavno, časopis je odlučio jedan broj posvetiti meni kao znanstveniku. Nevezano o mojim godinama.

Tomac: Da, to je još više.

Pečarić: I tu su po izboru vrhunska imena iz svijeta pisali članke koje su posvetili meni, ponavljam - ne u povodu mog rođendana. Druga je stvar za konferenciju, tamo to ide s posvetom za moj rođendan. Ima i drugih koji posvećuju članke posebno mom rođendanu neovisno od same konferencije.

Tomac: Vi ste koliko znam najcitiraniji hrvatski znanstvenik u svijetu.

Pečarić: Nisam, nego sam među svjetskim matematičarima po broju objavljenih radova - od kad postoji publiciranje matematičkih radova - bio točno deseti koji je prešao brojkicu pet

stotina. Ja sada već imam objavljenih preko sedam stotina, blizu osam stotina radova.

Tomac: Ja sam čuo da ste jako mnogo citirani.

Pečarić: To samo kad se gleda sa matematičkog aspekta zato što ima malo matematičkih časopisa. Jednom je akademik Paar rekao da kad citiranost matematičara uzmete morate pomnožiti s brojkom 20 da bi vidjeli stvarnu sliku, u odnosu na biologe, fizičare koji imaju jako puno časopisa i koji jako puno objavljuju. Tako kad matematičare usporedite s njima što se tiče citiranosti ili pak ako uspoređujete impakt faktore naših i njihovih časopisa onda to izgleda smiješno. Zato postoji neka srednja vrijednost da bi se moglo uspoređivati.

Tomac: Vidim da ste pravi matematičar. Ja kad sam predstavljao vašu knjigu onda sam rekao da vi i u publicistici, politologiji i politici upotrebljavate matematičku formulu, matematičku istinu. U matematici su dva i dva četiri, tako i kod vašeg pisanja, nema subjektivne interpretacije. Evo iz sitne netočnosti koje sam ja naveo vi ste odmah ispravili. To znači, vaše knjige su po mom mišljenju, jedan novi oblik publicistike, jer vi govorite matematičkim jezikom, matematičkom logikom. Vi ne dozvoljavate da se relativizira istina ili laž, nego precizno dajete dijagnozu sviđa li se to nekom ili ne.

Pečarić: Ja mislim da je malo ljudi u Hrvatskoj kojima se ja nisam zamjerio. I vama vjerojatno nekad.

Tomac: Da, i mi smo polemizirali.

Pečarić: Pa naravno, pa čak i na tom predstavljanju. Jednostavno, ja smatram da je dobro da ljudi različito misle, ali da je osnova da je Hrvatska uvijek u žarištu njihovih interesa, i da uvijek bez zadržke misle o dobru hrvatskog naroda i hrvatske države općenito.

Kao matematičar, meni je uvijek zabavna ta priča oko te dvije moje djelatnosti. Meni je bilo mnogo zabavnije kad sam to počeo raditi. Onda ljudi nisu mogli povezati da jedan matematičar može raditi ove druge stvari. Onda su mislili da postoje dva Josipa Pečarića.

Tomac: A možda i postoje.

Pečarić: Ima ali...

Tomac: U vama.

Pečarić: Da u meni.

Zašto to kažem, jer bi bilo zabavno da je ova konferencija bila u tom periodu kad su mislili da nas ima dva, onda bi na svim televizijama bilo riječi o „mojoj“ konferenciji jer bi mislili da se radi o onom samo matematičaru - znanstveniku, a ne o onom koji još brine za interes Hrvatske (Danas ako pišete nešto što je za interes Hrvatske ...)

Tomac: Dakle, Vi ste na crnu listu došli kao matematičar i znanstvenik zbog svojih publicističkih knjiga i članaka i onog što radite u borbi za obranu nacionalnih interesa.

Pečarić: Da. Ali tu je i hrvatski jal. Zbog toga sam Vas maloprije ispravio. Ne volim kad se kaže neka netočnost da ne bi ispali da sam ja Vama rekao o sebi nešto što nije točno, da bih ja na neki način od sebe pravio nekakvu veličinu – lažnu sliku koja nije istinita. Doista, nema potrebe. Toliko toga sam u životu uradio da nema potrebe da bilo tko kaže neki netočan podatak o meni. Jer i ta konferencija i taj časopis meni u čast su napravljeni zbog mog rada - znači zbog onog što sam uradio. Zato je dovoljno da se kaže točno ono što sam uradio, a toga doista ima.

Ako baš hoćete, pogledajte moj matematički opus. Mislim, skoro sve što je važno u nekoj znanosti, što je važno jednom znanstveniku - to sam ja i postigao.

Evo, vi ste spomenuli Pakistan, ali ja sam i u Hrvatskoj stvorio jednu znanstvenu školu iz koje je već izašlo 23 doktora znanosti. Napravio sam u Hrvatskoj dva međunarodna časopisa koji su svjetske razine. Prvi hrvatski matematički časopis koji je dobio impakt faktor, dakle uvršten SCIE listu bio je moj časopis. Poslije su ušla još dva, a sada je jedan novi moj časopis ušao i na Curent Contens listu. Dakle, ja sam stvorio jedini hrvatski matematički časopis koji je na Curent Contens listi.

Napisao sam iz matematike 6 monografija koje su i na engleskom jeziku, pored ovih koje su na hrvatskom. Znači, imam ja i puno ovih drugih knjiga – matematičkih - ne samo ove koje imamo ovdje.

I mnogi svjetski znanstvenici koji su se počeli baviti tom problematikom mene doživljavaju kao svog mentora jer su učili iz mojih knjiga. Tako da ima niz svjetskih znanstvenika koji mene doživljavaju kao svog mentora, a koje ja nisam nikad upoznao. A imam i puno suradnika. Po broju suradnika sam među prvih 40 u vrhu u svijetu: imam preko 150 suradnika iz cijeloga svijeta, stotinjak stranaca. Ti podaci su dovoljni. Zato sam vas ispravio. Treba o meni reći ono što je istina, a nikakve

Tomac: Znači, nema ni slobodne interpretacije, mora biti matematička preciznost. Ovo što sam ja rekao niste mi vi rekli, to su mi rekli drugi ljudi, pa ćemo im oprostiti. Nisam s Vama uopće razgovarao o ovoj emisiji. Mi se znamo iz tih raznih susreta. Oko bitnih pitanja - u obrani hrvatskih nacionalnih interesa- se slažemo. Ali samo još malo o matematici, pa ćemo onda prijeći na ono što će naše gledatelje vjerojatno više zanimati. Recite, što se događa u Pakistanu? Koliko ste u zadnje vrijeme bili u Pakistanu?

Pečarić: Pa ove zadnje godine sam bio na Sabatikalu i sada su prva dva moja doktora tamo doktorirali. Obojica su već dobili posao na sveučilištima. Jedan je na prestižnom, jednom od najjačih sveučilišta u Pakistanu. Zapravo je bio i prvi doktorand iz te škole na kojem sam ja pozvan. To je ustvari School Matematical Sciencies, skraćeno je zovemo SMS. To je škola pri sveučilištu u kojem se stvaraju samo doktori, a osim toga je i centar za razvoj matematike u Pakistanu. Oni, znači, jako puno posvećuju pažnje i matematici. Za fiziku vjerojatno znate. Postoji takav sličan centar za fiziku u Islamabadu, a ovaj je u Lahoreu. Oni u tom centru dovode strane znanstvenike, vrhunske, i to se meni svidjelo. Svidjela mi se ideja da se dovedu znanstvenici, a ne da se djeca šalju u svijet. Jer kad se djeca pošalju u svijet oni tamo i ostanu -

pogotovo oni najbolji. Na taj način se osigurava da oni najbolji možda ostanu doma.

Tomac: Da, to je prekrasno što radite. Ne bojite se tamo živjeti?

Pečarić: Oni vas čuvaju, posebno se vodi briga, ako ima neka opasnost upozore da ne biste izlazili i tako to. Ja se ne bojim, ne bi ni ovu publicistiku pisao da se bojim.

Tomac: Da, znam da se ne bojite.

Idemo sad na ono zbog čega imate velikih problema jer Vi se matematičkom preciznošću usudite reći vrlo precizno o međunarodnoj zajednici, pojedinim institucijama, ono što mi politolozi, sociolozi, pravnici, političari nekako ublažimo s nekim ljepšim formulacijama, ne tako radikalnim, ne tako oštrim. Pa evo napisali ste dvije knjige o Haškom sudu. To su, po mom mišljenju najpreciznije, najbolje knjige koje su dale sjajnu dijagnozu i istinu o Haškom sudu. Jedna se zove „Sramotni sud u Haagu“, a druga se zove „Zločinački sud u Haagu“. S obzirom da sam promovirao ovu drugu knjigu reći ću samo jednu rečenicu. Svi mi koji žestoko kritiziramo Haški sud, a nije nas baš puno u Hrvatskoj, koji pokušavamo govoriti istinu o tom Haškom sudu, mi tvrdimo da je to sud nepravde, da je to politički sud, da taj sud želi mijenjati povijest, da hapsi i sudi nevine, ali vi ste otišli dalje od bilo koga. Vi ste i u naslovu dali, ali to ste i dokazali, da je to zločinački sud u Haagu. Pa, dajte obrazložite teze, argumente zašto tvrdite ne samo da je to sramotni sud, nego da je i zločinački sud.

Pečarić: Pa, za sramotni sam tvrdio do momenta kad su uveli ovaj termin o zločinačkoj organizaciji, o zločinačkom pothvatu. Istog momenta kad sam čuo da su oni uveli taj termin ja sam u prvom svom tekstu govorio o zločinačkom sudu u Haagu. Pa uzmite sam taj termin. Znači zločinački pothvat je njima nešto što je najnormalnije u svijetu. Imate okupirana područja svoje države, pa je vaše pravo, ali i obveza i po međunarodnom zakonu i pravu i po ustavu ove države da oslobodite taj prostor. Onda vam netko kaže da to što vi morate raditi je to zato što imate zločinačke namjere, a u pozadini toga stoji

Tomac: Znači oslobađanje vlastite zemlje je zločinački pothvat.

Pečarić: ... da ste vi zločinački narod. Tko bi se normalan usudio reći tako nešto. Zato imate tu i jedan drugi naslov. Na koricama ove knjige imate puzzle: kad ih spojite dobit će te „Bordel u Haagu“. To je treći naslov - jedan moj članak se i zove tako. Zaista, tko bi se normalan usudio reći da je nešto što je najnormalnije, ...

Tomac: Da proglasi zločinačkim pothvatom.

Pečarić: Već sama činjenica da se netko usudi to reći govori puno o nama. Da je netko o bilo kojoj drugoj zemlji to rekao bio strpan u ludnicu. Samo ludak može pomisliti da kad ideš oslobađati svoju zemlju, svoja okupirana područja, što po zakonu i po svim normama svjetskim moraš uraditi, da to radiš ne zato što to moraš raditi, nego zato što si zločinac. To je onaj nastavak priče o genocidnosti hrvatskog naroda.

Ako hoćete smatram da je sama činjenica da mi danas živimo tako da smo mi sve to vrijeme izloženi toj stigmi o zločinačkom pothvatu - zločin prema svima nama. Pa i ovo: zbog toga što kažem istinu ili kažem što mislim onda se krije moj znanstveni rad - zar to isto nije zločin? Znači, mi živimo i stalno smo izloženi njihovom zločinu. To je doista zločin prema svima nama: ne radi se samo prema našim generalima, koji su sjajni, koji su se herojski borili i bili glavni u obrani, koji su se izborili za državu, nego smo svi izloženi tome. Mi smo stalno pod jednim presingom, pa vi to na kraju krajeva znate bolje od mene, pod kakvim ste vi pritiscima, što ste vi sve doživljavate. Još ste vjerojatno na većem udaru nego ja, jer ja sam i zaštićen - mene prešućuju zbog mog znanstvenog ugleda u svijetu. A vi ste izloženi jer ste bili političar, a ja nisam.

Tomac: Da, ali nije mi krivo što sam izložen, niti je vama krivo.

Pečarić: Što me prešućuju. Pa, dapače.

Tomac: Mi kao znanstvenici, mislim da sam i ja znanstvenik ne tako precizan i logičan kao Vi, jer politologija je znanost u kojoj vješt politolog ili pravnik može dokazati da je crno bijelo, bijelo crno i danas je u svijetu ustvari veliki problem...

Pečarić: Ja vama politolozima i pravnicima zavidim, ono što ja kažem u tri rečenice, vi možete pričati deset minuta.

Tomac: što se sve relativizira i što nema više preciznosti.

Ali da se vratimo još na taj zločinački sud u Haagu. On je zločinački i zbog toga što je optužio nevine ljude, što je hapsio nevine ljude, kao braću Kupreškić, kao najveće kriminalce, zločince s maskama, što ih je držao 4 godine u zatvoru onda ih je pustio kao nevine a da se nisu ni ispričali. On je zločinački i zbog toga što završava, ustvari ovo što ste vi govorili, svoj neslavni rad sa dva velika procesa, zapravo sudi hrvatsko državno i vojno vodstvu, na čelu sa predsjednikom Tuđmanom, pokojnim Tuđmanom, što sudi čovjeku koji se ne može braniti, on je prvooptuženi, onda je zločinački i zbog toga što, kao što ste rekli, legitimno pravo na obranu tretira kao zločinački pothvat. Ali kako je to moguće? Kako to da je to hrvatski narod, manje narod, ali na neki način i narod i državno i vojno vodstvo i stranke i mediji i državni vrh, da su na neki način se pomirili i prihvatili taj zločinački sud kao nešto što je navodno sud pravde koji će nama pomoći.

Pečarić: Da, to je pitanje. Teško je odgovoriti, ali je činjenica da su mnogi veliki Hrvati o našem narodu znali reći dosta i ružnih stvari. Upravo činjenica da je to moguće nije baš nešto lijepo za naš narod. Ali, zna se za naš narod da je takav, pa se zato može. Zato su tako govorili. Matoš je govorio da Hrvati znaju biti samo sluge, zapravo Šenoa je to rekao. I svi drugi, na kraju krajeva i Tuđman je govorio da ima 20 ili 25 posto onih koji su spremni prodati Hrvatsku ili kako je on to već rekao.

Tomac: Što mislite da li danas ima više ili manje u odnosu na Tuđmanovo vrijeme onih koji su spremni pokoriti se i prodati nacionalne interese?

Pečarić: Teško je uspoređivati zato što je Tuđman iz hrvatskog naroda izvukao ono najbolje, i ja mislim, a to sam i napisao, da su 10 Tuđmanovih godina, 10 najponosnijih godina u povijesti hrvatskog naroda, za razliku od ovih sadašnjih 10, za koje smatram

da su potpuno suprotno od toga - da su one kojih ćemo se u povijesti stidjeti. Teško je uspoređivati jer danas je pritisak strašan. Uostalom, vidite na izborima. Na njima čak i katolička crkva govori da se bira od dva zla manje. Znači nema dobrog u Hrvatskoj. To oni kažu - nije samo Josip Pečarić to rekao.

Tomac: Pa i ja sam na neki način. Mi smo polemizirali i pred izbore i na promociji Vaše knjige oko sljedeće teze. Možda je to zanimljivo. Ja sam pred ove parlamentarne izbore pisao i govorio da se bojim da u Hrvatsku na vlast može doći, trijumfirat MPM: Mesić, Pusić, Milanović. I onda sam navodio argumente zašto mislim da bi to bilo još lošije za Hrvatsku nego što je bilo do toga dana i na neki način sam dao podršku HDZ-u i Sanaderu, iako nezadovoljan s politikom HDZ-a, sa stavom, pa ako nemamo dobro rješenje treba birati manje loše - ne trebamo dozvoliti još lošije rješenje. Onda ste Vi vrlo žestoko napali tu moju tezu i moj stav, pa smo onda nastavili našu polemiku na predstavljanju Vaše knjige. Ja sam vrlo ozbiljno shvatio Vašu kritiku, čak nisam više uvjeren da sam bio u pravu. Pa bilo bi zanimljivo da kažete zašto ste Vi smatrali da teza 'birajmo manje zlo' nije dobra.

Pečarić: Pa 'birajmo manje zlo' je bila za mene loša teza zbog toga što to dovodi do toga (to sam rekao na nekoj od tih promocija ili sam u nekom mom tekstu to i napisao) da mi danas živimo u nečem što ja nazivam pusićkina Hrvatska. Pa sama Pusićka je jednom rekla 'pa zašto bi ja bila protiv Sanadera kad on sprovodi moju politiku'.

Tomac: To je više puta rekla.

Pečarić: Da, to je više puta rekla.

Tomac: Zato je vjerojatno i postala predsjednik nacionalnog odbora iako je izgubila izbore.

Pečarić: Znači, što onda mi imamo? Dolaskom sa manjim zlo imamo pusićkinu Hrvatsku, a ja sam užasnut činjenicom što imamo pusićkinu Hrvatsku. Dakle, smatram da je veće zlo što imamo pusićkinu Hrvatsku od Milanovićeve politike, iako je činjenica da je Milanović pred tim izborima nastupao sa

Pusićkinim stavovima. Sve bitne teze su mu bile dio Pusićkine politike, ili slične njenim. Ali smatrao sam da, ako dođe do poraza HDZ-a, možda se pojavi oporba, a to je za Hrvatsku manje zlo. Ako ne postoji oporba, kao što imamo danas i kad svi rade isto, onda je za Hrvatskoj to najveće zlo.

Tomac: To znači, Vi smatrate da današnje političke stranke, parlamentarne političke stranke, jer ove neparlamentarne nemaju nikakvu ulogu, da ustvari vode vrlo sličnu ili istu politiku.

Pečarić: Istu! Razlikuju se u tome što je meni osobno bolje kad je HDZ na vlasti. Naime, i među HDZ-ovcima koji su na vlasti ima onih koji vole moju politiku pa i ja imam nekakve koristi od toga. Ali ja sam protiv njih - iz nesebičnih razloga - zato što smatram da je za Hrvatsku bolje da oni nisu na vlasti, i da se među njima probude oni koji su protiv Pusićkine Hrvatske, da počnu govoriti, da se bore za pravu, istinsku Hrvatsku i za hrvatske vrijednosti, za hrvatske vrednote. Bez toga vi imate jednu stalnu politiku u kojoj se ruši i ponos i dostojanstvo hrvatskog naroda. A taj ponos i dostojanstvo, kako ste i Vi sad konstatirali, je danas na najnižoj mogućoj razini. Sjećam se kako to može izgledati kad je Šušteršič svojevremeno izgovorio ono „popu-pop, bobu-bob“, pa su mu u Hrvatskoj vikali 'Stipe, vrati se, sve ti je oprošteno'.

Tomac: Da, skandirali su Stipe Šušteršič na nogometnim utakmicama, 'ajmo Dinamo, Stipe Šušteršič'.

Pečarić: Ako vas dovedu na tako niske grane onda si sretan da imaš bilo što. Tako vam se pred izbore uvijek u HDZ-u nešto počne hrvatovati, Tuđman se uvijek spominje iako su sve uradili protiv Tuđmana, sproveli su detuđmanizaciju Hrvatske što je u stvari rashrvaćivanje Hrvatske.

Tomac: Još jedno pitanje o Haagu pa ćemo onda na druge teme prijeći, jer i o tom ste puno knjiga napisali i puno tekstova. Postoji li peta Haška kolona u Hrvatskoj? Da li bi ove optužnice bile moguće da bezbroj puta ti stavovi iz krivotvorenih optužnica nisu rečene tisuću puta u Hrvatskoj i u medijima i od istaknutih političara?

Pečarić: Definitivno! Definitivno je ta peta kolona strašna. To je ono što je Matoš rekao kako među Hrvatima ima više izdajica nego u svim europskim narodima zajedno. Znači, ja sam to nekada rekao da je to nekakva kompenzacija...

Tomac: I onda se čudite da ste na udaru, nakon ove izjave. (hehehehe dobro, dobro, dobro.)

Pečarić: Pa zato i jesam, ja sam matematičar i znam samo reći ono što mislim.

Tomac: Ono što mislite i ono što mislite da je istina.

Pečarić: I ono što mislim da je istina, naravno.

Tomac: Bez ikakvih kalkulacija.

Pečarić: I bez ikakvih kalkulacija. Zbog toga sam i bio uvjeren da o mojoj konferenciji neće biti nigdje riječi, mislim konferenciji posvećenoj meni, ali sam vjerovao da će ipak znanstveni program Hrvatske televizije nešto dati o tome, jer recimo jedan od onih 16 pozvanih predavača profesor Olkin je godinu dana prije bio u Ruđeru, držao predavanje, i oni su tada sa njim napravili razgovor. Sad je on s 84 godine došao iz Amerike meni u čast na moju konferenciju, a ja im nisam interesantan. A takvih kao on je bilo puno na toj konferenciji.

Tomac: Evo mi smo znanstvenici i profesori, Vi ste i akademik. Poznamo puno ljudi uglednih u svijetu. Kako je moguće to da u Hrvatskoj se istinski znanstveni rezultati, sa onim s čime bi se trebali ponositi prešućuju, zbog neke, ja ne znam, cenzure političke, autocenzure. Ja sam i profesor novinarstva. Uvijek me zanima zašto ti, moji bivši studenti, kad dođu na određene dužnosti, na televiziju, u medije, zaborave da im je osnovni zadatak govoriti istinu i braniti nacionalni interes.

Pečarić: Pa, radi se o interesima, osobni interes im je važniji. Smatram da postoje i uvijek oni političari koji nisu takvi, ali oni su onda maknuti. Onog momenta kad u vrh stranke dođe čovjek kojem su važniji osobni interesi, a ne interesi hrvatskog naroda, on napravi čistke u svojoj stranci. Mislim da niste ni Vi baš bezveze otišli.

Tomac: I u strankama, i u novinama.

Pečarić: U novinama pogotovo!

Tomac: Evo primjer Tihomira Dujmovića, sjajan kolumnist, jednostavno su mu jednog dana rekli, iz štednje, nađu uvijek razlog, tvoja kolumna se ukida. Ili Josip Jović koji može pisati u Slobodnoj Dalmaciji samo za izdanje za Bosnu i Hercegovinu.

Pečarić: Ma dosta ih je. Vukman...

Tomac: Prema tome postoje mnogi ljudi koji su vrsni novinari...

Pečarić: Maja Freundlich je odmah 2000-te bila maknuta, i niz drugih.

Tomac: Ujević, Crnjaković...

Pečarić: Da, jako je puno novinara koji su maknuti. Ako ćemo se vratiti Dujmoviću, ja čak mislim da je on bio kandidat za urednika Hrvatske televizije i onda je rečeno 'gdje mi hoćete dovesti tog desničara na televiziju'. To je bilo vrijeme kad je Sanader već došao na vlast. HDZ na vlast, a desničar ne može doći na televiziju. I to im je onda javna televizija. Ako hoćete, jedna od ovih naših akcija, kad već govorimo o televiziji, ako smijem na vašoj televiziji govoriti o drugoj televiziji...

Tomac: Ovdje sve smijete, dok sam ja dobio pravo da vodim emisiju, onda se smije govoriti sve.

Pečarić: Ja mislim da ste Vi bili potpisnik otvorenog pisma predsjedniku vlade oko Kruheka, bivšeg...

Tomac: Da, da.

Pečarić: Bilo je među potpisnicima 50 sveučilišnih profesora, akademika, biskupa, a niti jedna televizija o tome nije rekla ni slovca, nije bilo ni u novinama, nigdje nisu objavili. A 50 takvih uglednih ljudi je to potpisalo. Par dana poslije toga su lijevo orijentirani „intelektualci“, među kojim su neki sa završenom srednjom školom (znate za one novinari i tako) napisali pismo svom predsjedniku stranke, predsjedniku SDP-a i o tome je tri dana bilo po svim dnevnicima na svim televizijama, pisalo se po novinama. Vidite, ako nešto prohrvatski govorite, što je za hrvatske interese ...

Tomac: Ne samo tri dana...

Pečarić: To je danima trajalo.

Tomac: Sad ćemo na jednu temu, tu ste i knjigu napisali sa Matom Kovačevićem, sabrali ste tekstove intelektualaca, biskupa, akademika, na temu Thompsona. Vi ste smatrali da je potrebno da intelektualci ustanu u obrani prava slobodi govora, slobodu pjevanja u Hrvatskoj i to ste pokrenuli. Pisali smo pisma, stotine nas je potpisalo, uglednih ljudi, borili smo se. Imate pravo, sva su ta pisma ostala daleko od javnosti, a onda nakon koncerta prije dvije godine, i prije godinu dana u Zagrebu je ta grupa lijevih, nazovi intelektualaca, jer među njima ima onih koji nisu ni fakultet završili, a zovu se intelektualci.

Pečarić: Da, da...oni se vole tako potpisivati.

Tomac: Oni su potpisivali jedno pismo u kojem su tražili Bandićevu ostavku i smjenu. Mislim da je i Kreger bio potpisnik tog pisma.

Pečarić: Možda je jedini sveučilišni profesor bio među njima, Vi to znate bolje.

Tomac: Da, već je počeo kampanju za smjenu, da on postane gradonačelnik. Onda se o tome pisalo mjesec dana.

Pečarić: Mjesec dana?

Tomac: Mjesec dana! To je bila glavna tema. Koje god si novine otvorio, koju god emisiju gledao, to je bila tema o kojoj se žestoko pisalo. Ali, kad sam već spomenuo Thompsona, jedna od velikih akcija koju ste Vi pokrenuli - Vi ste i konkretan čovjek - je da ste stali u obranu prava Marka Perkovića Thompsona, hrvatskog branitelja, da slobodno pjeva u Hrvatskoj i onda ste skupili tekstove (ima i tu tri biskupa, ima nekoliko akademika, sveučilišnih profesora, istaknutih novinara) u knjigu „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca - bilo je to jednom u Hrvatskoj“ gdje ste branili pravo na slobodu u Hrvatskoj.

Pečarić: Mislim, prirodno je. Pa što je posao intelektualaca nego da rade to. Ali kod Thompsona je još posebno, što uvijek treba voditi računa zašto ga oni napadaju, a što nema veze sa pjevanjem.

Ima veze samo utoliko što on kroz svoje pjesme vrši utjecaj na hrvatsku mladost. Nedavno sam to napisao na Internetu da se zapravo oni boje činjenice da na školovanje, što se tiče domoljublja, hrvatskog ponosa, časti i poštenja, na mlade ljude u Hrvatskoj, više utjecaj ima Thompson sa svojim pjesmama nego cijelo hrvatsko školstvo.

Tomac: Pa, ja se slažem sa vama.

Pečarić: I zato ga oni hoće zabraniti.

Tomac: Ja sam nešto slično rekao Thompsonu. On je došao na promociju moje knjige kao građanin, ljudi su ga primijetili, pa je na kraju morao zapjevati „Lijepa li si“. I onda sam vidio jedno oduševljenje kod ljudi, i starih i mladih, a vidio sam i to oduševljenje na koncertu. Bio sam na oba koncerta. Onda sam mu rekao 'Marko sad mi je jasno zašto su protiv Vas. Akademik Pečarić i ja napisali smo 40 knjiga skupa ...

Pečarić: Skupa.

Tomac: ... o tome, borimo se za ono o čemu Vi pjevate, ali Vaša pjesma više utječe na ljude nego sve naše knjige', rekao sam 'Sad mi je jasno zašto Vas se boje, zašto ne vole da Vi širite ljubav, patriotizam, domoljublje, vjeru, zašto ste vi toliko na udaru'. Evo, ispričajte, nakon što je ta knjiga izašla, išli smo u Pulu zajedno. U Pulu smo išli promovirati knjigu, i to je bio jedan veliki događaj jer je na kraju tamo Marko i govorio pred punom dvoranom, velikom dvoranom, branitelja.

Pečarić: 700 ljudi je bilo, i više.

Tomac: I na kraju je zapjevao „Lijepa li si“ i svi su pjevali. Ipak je zapjevao u Puli. I onda nas je poslije Kajin izvrijeđao sve zajedno i Vi ste ušli u polemiku. Dajte malo pričajte, jer to ljudi u medijima nisu imali prilike pratiti, što se događalo u Puli, i zašto je bilo važno da dođe on u Pulu, i mi da dođemo i da kažemo da ćemo ljubavlju pobijediti mržnju.

Pečarić: Ali interesantno je kako je Kajin napao nas, više vas promotore naše knjige, valjda mene kao autora nisu posebno. Kako je napao vas, a ne mene, ja sam odgovorio. On je pripisao vama

činjenicu da su nekad neki na nekim koncertima pjevali 'ubi Srbina' ili što ja znam što nisu pjevali, i to je pripisao vama. I onda sam ja to u toj polemici, koja je na portalu Hrvatskog kulturnog vijeća izašla nedavno, napisao da je zapravo to njegovo priznanje da iza onih bombaša koji su u Pazinu postavili bombe...

Tomac: Nisu ga ni pokušali spriječiti...

Pečarić: ... stoji on. Jer ako vi stojite iza ovih koji viču na Thompsonovim koncertima, ako to vama pripisuje, znači da on sam pripisuje sebi ovo...

Tomac: Na koncertima koji će zabraniti!

Pečarić: Tako je. Dobro, on ima samo srednju školu, pa nije ni čudno da može takve gluposti pisati.

Tomac: Ali kandidirao se za predsjednika.

Pečarić: Pa čujte, i ovaj danas je postao predsjednik. Zašto ne bi i Kajin?

Tomac: (hahahaha) Nadam se da neće biti. Ali, recimo ta atmosfera u Puli, to je bila, pokazalo se da je ta Istra Hrvatska, ja nigdje nisam vidio takvo oduševljenje kao u Puli.

Pečarić: Ja mislim i da je najviše ljudi bilo na toj promociji. Pa čujte, prirodno je, ako se ljudima brani da slušaju onog kojeg vole, znaju da su apsolutno u pravu. Zapravo, to je zločin. I to možemo staviti u ovaj „Zločinački sud u Haagu“, jer samo u zemlji koja može prihvatiti to što joj se diktira kroz optužbe u Haagu, moguće su takve stvari. Meni je možda zanimljivije reći Vam da sam ja poslije toga išao u Beč.

Tomac: Da?

Pečarić: I u Beču, a i u Njemačkoj na Thompsonovim koncertima više nema protesta židovskih organizacija.

Tomac: To je zanimljivo.

Pečarić: Sad protestiraju samo Srbi, što je meni razumljivo. Rekao sam našim ljudima: „Nemojte se ljutiti na Srbe, morate im iskazati svoju sućut. Pa ipak su oni izgubili rat, i to što se oni boje i danas...“

Tomac: Jesu li izgubili rat ili nisu?

Pečarić: Rat jesu, ali ovo poslije to je druga stvar. Oni su uvijek dobitnici u miru, a gubitnici u ratu, obrnuto...

Tomac: Obrnuto od onog što je Milošević govorio.

Pečarić: Pa, Srbin je. Uvijek obrnete što Srbin kaže i doći ćete do istine.

Tomac: On je govorio da su oni pobjednici u ratu, a gubitnici u miru.

Pečarić: Pobjednici su samo ako netko drugi ratuje za njih. Zato sam rekao našima: „Iskažete Srbima sućut i kažete da Vi razumijete njihov strah. Jer doista to je „Bojna Čavoglave“! Kad su je slušali sigurno im se ledila krv u žilama. Oni se dan danas boje kad čuju tu pjesmu, pa je normalno da pišu proteste. Nije normalno kad to rade ovi iz Hrvatske. Novinari! Na Thompsonovom portalu spominju tko je pisao Beču iz hrvatskih novina, tko je tražio zabranu njegovog koncerta. Tako da sad imate situaciju da danas vani samo jugoslaveni iz Hrvatske i Srbi protestiraju protiv Thompsona. Ma ovi jugoslaveni, Vi znate jednu moju pitalicu o njima?

Tomac: Ne, recite.

Pečarić: Zna li koja je razlika između jugoslavena i četnika. Pa četnik je poštenu četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik.

Tomac: Aha, dobro (hahahaha)

Pečarić: Prema tome, mene ne čudi...

Tomac: Nisam znao za to! Duhovito je. Duhovito!

Pečarić: Vama i je duhovito jer mislite isto kao i ja. Njima nije! „Feral Tribune“ je to svojevremeno tri-četiri puta, kad bi ja to negdje napisao, stavljao u onu njihovu rubliku 'Greatest Shits'.

Tomac: A znam ja to, ja sam poslije Tuđmana bio u uvjerljivom vodstvu pod tim „Greatest Shits“, dok sam bio u politici.

Pečarić: Pazite, svima je to bila čast. Ja sam napisao da je to najbolja stranica, jer ono što jugoslavenima smeta to je sigurno najbolje što je hrvatsko. Oni izvuku najbolju hrvatsku stvar i meni je žao što ta rubrika danas ne postoji. Jer, kad bi ti oni nešto izvukli

točno bi znao što si dobro uradio. Znači, baš si pogodio u bit problema.

Tomac: Evo, Vi ste nekoliko knjiga napisali sa svojim prijateljem, akademikom Dubravkom Jelčićem. Evo dva izdanja knjige, vrlo lijepe knjige, „Tuđmanove tri sekunde“, „Povijesni prijepori“ još jedna. 'Za hrvatsku Hrvatsku' - ne to nije.

Pečarić: Ta je posvećena Tuđmanu.

Tomac: Ima još jedna, „Trijumf tuđmanizma“

Pečarić: Da.

Tomac: Evo, oko toga se slažemo, ja mislim da je povijesno već danas jasno, da na dugi rok povijesno....

Pečarić: Da.

Tomac: ... je Franjo Tuđman hrvatski velikan.

Pečarić: I pobjednik!

Tomac: I pobjednik. I da je on povijesni pobjednik i da će ostati upisan zlatnim slovima u hrvatskoj povijesti, možda kao najveći velikan u aleji hrvatskih velikana. Iako trenutno je proces radikalne detuđmanizacije i blaćenja Franje Tuđmana i njegove uloge još uvijek u punom naponu.

Pečarić: Ja mislim da je i Aralica nešto slično već i pisao baš u ovoj knjizi o Thompsonu. Toliko su glupi da ne shvaćaju da što više napadaju Tuđmana da je on sve veći i veći. Tu postoji i inat kod hrvatskog naroda. Što ga više napadaju, prirodno se nameće pitanje: zašto ga oni toliko mrže? Ljudi nisu toliko glupi.

Tomac: Ja mislim da vrijedi sljedeća teza. Najviše se napada domovinski rat, kao zločinački pothvat, branitelji, Franjo Tuđman i Gotovina kao simboli, ja bi rekao, hrvatske slobode, pobjede. Ako se ti simboli diskreditiraju onda se diskreditira sve to veliko što smo napravili jer se želi umjesto Domovinskog rata kao temelja ove Hrvatske, nas vratiti na komunistički antifašizam kao navodni temelj kad je stvorena ova Hrvatska. Mislim da to, ta strategija je daleko otišla i zato kažem, povijesno je jasno trijumf tuđmanizma, povijesno je jasno da će on biti zabilježen kao jedini državnik iz ovog razdoblja, svi ostali će biti samo političari. Međutim,

trenutno stanje je još uvijek na vagi, ne zna se što će se događati. Ja mislim da će presudnu ulogu odigrati naredni predsjednički izbori i da će tu imati šansu hrvatski narod da odluči hoće li se vratiti na državničku doktrinu i politiku Franje Tuđmana i obraniti nacionalne interese ili će biti izabran predsjednik koji će nastaviti mesicizaciju Hrvatske i radikalnu detuđmanizaciju Hrvatske. Znači jako je važno tko će narednih pet godina držati Hrvatski barjak, odnosno da li će ga uopće držati u rukama ili će reći 'Taj barjak je nešto konzervativno, idemo mi ponovno neki region stvarati.'

Pečarić: Da objasnim zašto se knjiga zove „Tuđmanove tri sekunde“. Možda su i zbog toga bila dva izdanja; drugo je prošireno. Naslov je uzet iz jedne rečenice, jednog drugog hrvatskog velikana, Brune Bušića. Jednom je vani, kada se polemiziralo o Hrvatskoj, tada je bila Jugoslavija, i kada je jedan od tih naših emigranata rekao 'pa što taj Tuđman, govori isto što i svi ostali', Bruno Bušić rekao „Upamtite jednu stvar, Tuđman govori to što govori, ali dobije li priliku, dobije li samo tri sekunde taj će napraviti Hrvatsku'. Prema tome, već po tome, vidite, Bušić je znao...

Tomac: Kad je to rekao?

Pečarić: Sedamdesetih. Znae kad je ubijen, prema tome sedamdesetih godina. Znači on je znao, što ne iznenađuje - on je bio suradnik Tuđmana, u institutu.

Tomac: Je, je, u institutu.

Pečarić: Bušić je znao s kim ima posla. Drugi nisu znali, ali on je znao tko je Tuđman i znao je njegova promišljanja, Bušić je znao da je jedini čovjek koji može napraviti Hrvatsku bio Tuđman. Ne znam koga se više napadalo, mislim na ovaj vaš redoslijed, ali je činjenica da je prvo počeo napad na Tuđmana jer je on simbol, stvaranje Hrvatske bez Tuđmana...

Tomac: Uvijek simbole moraš rušiti.

Pečarić: A on je glavni simbol jer bez njega ne bi bilo hrvatske države. Oni su svjesni toga da bez Tuđmana ne bi bilo hrvatske

države i zato se on napada. Odmah je počeo napad. Te 2000-te godine, tada sam bio još u Australiji i onda sam na internetskoj mreži Amac gdje su se okupljali intelektualci bliski HDZ-u...

Tomac: E da, bio sam sada, akademiče, u Australiji 15 dana i svugdje su Vas spominjali i evo prenosim poziv da na jesen dođete ponovno na turneju u Australiju. Ja sam rekao da ću Vas pozvati, da sam siguran da ćete vi opet doći. Ti ljudi su to zaslužili, oni jako vole Hrvatsku.

Pečarić: Jednu knjigu sam im i posvetio. Vidite, ova knjiga se zove „Pronađena polovica duše“, a u podnaslovu „Deset godina sa australskim Hrvatima“. Iseljena Hrvatska su moja pronađena polovica duše. Znaite, u onim olovnim vremenima, što se sve govorilo o hrvatskoj emigraciji. Kada sam 1992. godine došao u Australiju upoznao sam te ljude i shvatio sam što sam u dotadašnjem životu izgubio, ne znajući...

Tomac: Za svoju drugu polovicu duše.

Pečarić: Za svoju drugu polovicu duše, i zato se knjiga zove „Pronađena polovica duše“. I tu su najviše australski Hrvati, jer sam zahvaljujući mojoj matematici bio pozivan 10 godina za redom u Australiju. Ovo nije prvi poziv i ranije su me pozivali, ali su me znali zvati na njihova radija, hrvatskim programima. Intervjui, tražili bi moje mišljenje i slično.

Tomac: Eto vidio sam u njihovim novinama, imaju više novina i televiziju, prenijeli su i Vaš govor u Puli na promociji Thompsonove knjige. Stalno ste tamo prisutni. Ta ljubav naše iseljene Hrvatske daje snagu svakom tko ode tamo.

Pečarić: Ta njihova ljubav je stvarno nešto divno i nezaboravno. Jako sam ponosan zbog toga. A to što ste i sami vidjeli, osjetio sam osobno tamo. Doživljavali su me kao svoga. Jedan naš poznati iseljenik koji je bio pomoćnik ministra vanjskih poslova, zvao me je poluklokanom. Kao oni su već klokani, a ja sam poluklokan. Zgodna anegdota je kada sam bio u Melbourneu, a tada je dolazio novi hrvatski veleposlanik. Tada me je tadašnji generalni konzul u Melbourneu pozdravio rekavši kako je ljubomoran na mene jer ja

svake godine idem u Hrvatsku. Znači, ja sam kao njihov pa idem u Hrvatsku, a ne obrnuto. Tako su me doživljavali. Oni su se prvi zauzeli da počnem raditi ovo što ovdje s ovim knjigama i radim. U jednom momentu oni su me...

Tomac: Kad ste pronašli pola duše, a ta duša je njihova toliko hrvatska i domoljubna da ste onda morali početi pisati ove knjige.

Pečarić: Kada sam počeo objašnjavati što se dešava, govoriti o našoj političkoj situaciji, oni su mi rekli, 'Profesore, odmah ostavite matematiku, Vi ovo morate raditi, Vi morate ovo pisati'. Ima puno tih zgoda. Meni je najdraža bila, mada je teško neku izdvojiti, iz vremena kada je predsjednik Tuđman bio u Australiji. Sutradan je bila jedna hrvatska zabava u Melbourneu, a žena jednog našeg konzula mi je rekla:

- 'Profesore nisam znala da ste ponovno tu kod nas, a baš sam se sinoć Vas sjetila'.

- 'Kojim dobrom? Zbog čega?',

- 'Bili smo na večeri sa predsjednikom i kad smo ostali mi, jedna manja grupa, on nam je u povjerenju govorio o političkoj situaciji u Hrvatskoj. Znate, odmah sam se sjetila Vas jer govorio je sve ono što ste nam Vi govorili prošle godine na radiju'.

Tomac: Fino. Dobro, ide vrijeme. Znači ova knjiga je sjajna - „Trijumf tuđmanizma“; „Tuđmanove tri sekunde“ - stvarno je to izvrsno izabran naslov. Ja sam dobro poznavao Franju Tuđmana i bio sam siguran, on se dugo spremao da u određenim povijesnim okolnostima napravi to što je napravio. On je čak smatrao da je to njegov životni zadatak, neka povijesna misija.

Pečarić: Ma da, ali ono što sam Vam htio reći u svezi s Australijom - uvijek misao ode, tj. vi ste me skrenuli s pohvalama iz Australije, pa se čovjek izgubi, htio sam Vam reći da sam u Australiji, onog momenta kad je počeo ogromni napad na Tuđmana, tj. detuđmanizacija, a onda je počeo napad i na obitelj Tuđman, na toj internetskoj mreži hrvatskih intelektualaca bliskih HDZ-u napisao da bi najpametniju stvar koju bi HDZ mogao napraviti u tom

momentu bila da istakne kandidaturu profesora Miroslava Tuđmana za budućeg njihovog kandidata za predsjedničke izbore.

Tomac: Kada ste to rekli?

Pečarić: 2000-te godine! Odmah, čim sam osjetio da kreće napad na Tuđmana i na obitelj Tuđman. To bi bilo višestruko korisno. Prvo, Miroslav Tuđman nije član HDZ-a, znači, HDZ poručuje: vidite nama nije u interesu da predsjednik bude iz naših redova, Miroslav Tuđman koji nije iz naših redova bit će naš kandidat. Drugo, Vi koji napadate obitelj predsjednika i samog predsjednika, ako ništa drugo, zamislite se što će biti kad opet Tuđman dođe za predsjednika. Onda bi se ipak morali malo zamisliti. Bi li sa tom žestinom i novinari i svi ostali išli na predsjednika? Drugačija je situacija bila kad je na vlast došao Tuđman. On je bio idealista, pa je pustio da su novinari koji su radili za UDBU i tko zna za koga sve, mogli i dalje pisati, mogli su raditi što hoće u Hrvatskoj. Ljudi obično zamjeraju predsjedniku Tuđmanu zašto nije napravio čistku među novinarima. Ali on je bio idealista. On ne bi ni stvorio Hrvatsku da nije bio toliko zaljubljen u hrvatski narod i da ga nije toliko volio i vjerovao u njega. On je vjerovao da će se ljudi promijeniti sad kad imaju svoju državu. Prije su radili što su morali, nije bila naša država, ali sad se to promijenilo i sad....

Tomac: Da, to je njegova čuvena pomirba. On je smatrao da živimo u povijesnim okolnostima, da prvi put Hrvate mora objediniti, da mora biti ta politika pomirba, ako ne bude većina Hrvata na jednoj strani nećemo uspjeti u ratu.

Pečarić: Ali ljudi sude po sebi. A i on je po sebi. On je bio takav. Ali nažalost nisu svi ljudi kao on. Smatram da je to ravnopravno podjela: 50 posto je onih kojima je samo vlastiti interes važan, a onih drugih 50 posto su idealisti kojima su ponos i takve stvari važnije. Meni su isto važniji ponos i te druge stvari pa se onda ponašam ovako kako se ponašam.

Tomac: Da se vratimo na predsjedničke izbore.

Pečarić: I onda sam ja to rekao za Miroslava Tuđmana, a poslije sam ga i upoznao i čitao njegove knjige. Pokazalo se da je on sam

po sebi kao osoba izvrstan, čak je na neki način suprotnost svoga oca - potpuno su drugačiji, isti su likom ali su drugačiji.

Tomac: Da, otac je bio sjajan za rat i za ono što je trebalo napraviti, a Miro je za mir i za mirnu izgradnju Hrvatske.

Pečarić: Izvrstan. Iako, za mene je bitno da sin nikad ne bi prodao oca. Svjestan je koliko je to veliko što mu je otac napravio pa on sigurno ne bi napravio nešto što je protiv hrvatskog nacionalnog interesa. Nažalost, drugima ne možete vjerovati. Treća stvar je tu vrlo bitna: Miro Tuđman ili bilo koji kandidat te provenijencije jest kandidat iza koga nema ni novinstva, nema medija. Ali Tuđman ima prednost nad svim ostalim zato što ima prezime Tuđman.

Tomac: Da li mu je to prednost ili mana?

Pečarić: Kod hrvatskog naroda bi to trebala biti prednost: oni koji bi glasovali za pokojnog predsjednika, trebali bi glasovati i za Mira. To može biti samo prednost! Nedostatak je, naravno, to što će ga ovi drugi žestoko napadati i zbog straha! Tu je najbitnije uočiti slijedeću činjenicu: pogledajte, koliko se do sada pojavilo drugih kandidata - državotvornih Hrvata. Novine koje slušaju ili Pantovčak ili Vladu se nisu uzбудili – uzbudili su se samo kad se pojavilo ime Miroslava Tuđmana. Znači boje se jedino njega. Meni nije jasno kako drugi to ne shvaćaju. Ja sam to i na onoj promociji rekao da je to tako očito, a i inače pitam: objasnite mi zašto se ne uzbuđi vlast kad se spomene bilo koga od nas, ali kad se spomene Tuđman oni se uzbuđuju, pa valjda nije zato što su...

Tomac: Dobro, Vi ste jedan od onih intelektualaca, ljudi, akademika, profesora, a ta se lista širi iz dana u dan, koji potpisuju i koji kandidiraju Miroslava Tuđmana. On je to već prihvatio. On je jedini kandidat koji je na vrijeme rekao: Ja ne čekam lokalne izbore, ni ovo, ni ono, ja idem otvoreno i jasno. Mislim da mu je najjača teza u odnosu na međunarodni položaj Hrvatske kada je rekao vrlo čvrsto „Hrvatska ne može biti izolirani otok, ali osnovno načelo hrvatske politike mora biti da ista pravila vrijede za Hrvatsku, kao i za Europsku uniju i sve druge zemlje.“ A da smo se mi držali tih istih pravila ne bi odstupili od ZERPA, ne bi

prihvatili političke pregovore oko granice sa Slovenijom, ne bi prihvatili ove lažne optužnice i tako dalje.

Pečarić: Prvo je sa tim lažnim optužnicama, jer tu si propao...

Tomac: Tu si propao.

Pečarić: ... tu si se prodao. Ja sam 2002. godine u Dubrovniku držao predavanje o Haagu i onda sam rekao da se trebamo drugačije ponašati. Tada sam tvrdio da mi trebamo postaviti uvjet - samo jedan jedini uvjet - da bi ušli u Europsku uniju, a to je da nam se ispričaju zato što su sudjelovali u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku. Bez toga, ne interesira nas tako nešto. Zašto bih bio zajedno u nekoj državi s onima koji su poslali te horde ubojica na moju zemlju, zašto bi želio biti sa njima? Ne želim, neka mi se ispričaju za to što su uradili. Onda bi oni bili u drugačijoj situaciji. To im se trebalo stalno ponavljati. Naravno, to nije moguće u Hrvatskoj gdje imate toliko prodanih novinara...

Tomac: A da je...

Pečarić: ... koji će, kao što ste rekli, sami proizvoditi optužnice protiv Hrvatske. A da je Hrvatska doista jedinstvena ona bi se tako mogla postaviti. I to je vrlo bitan moment kod izbora za predsjednika profesora Tuđmana. Ljudi su svjesni činjenice da on neće savijati kičmu u smislu da neće prodati ono što je bitno, a to je da neće prodati svoga oca. A što znači pobjeda Tuđmana na izborima? To znači da je hrvatski narod zreo da hoda uspravno, da ponovno hoda uspravno, da se ponaša onako ponosno i dostojanstveno kao što ga je naučio Predsjednik Tuđman - otac profesora Tuđmana. U tom slučaju, Tuđman je kao predsjednik mnogo jači, jer bi ga narod stvarno izabrao, jer zna kako je narod tim izborom pokazao želju da želi opet biti ponosan. A lako je biti predsjednik države ako imaš ponosan narod iza sebe.

Tomac: Apsolutno. Ali Miro ima još nešto. On je bio za vrijeme rata u bespućima Bosne i Hercegovine, 3 godine pripremao Oluju, stvarao je obavještajne službe, on je i kao osoba - ne zato što je Tuđman - kvalitetan kandidat! Ne smijemo previše, ako hoćemo

da mu pomognemo, ne smijemo samo govoriti da je sin Franje Tuđmana.

Pečarić: Pa ja sam i rekao, kad sam govorio o njemu, koliko je on sposoban. Čitajte njegove knjige...

Tomac: Apsolutno. Ide vrijeme a ima toliko još zanimljivih tema. Evo izabrao sam nekoliko knjiga koji imaju šokantne naslove. Evo jedna knjiga Josipa Pečarića kaže „Brani li Goldstein NDH?“. „Kako su rušili HAZU?“ je isto vrlo intrigantna knjiga - kad jedan nije izabran za akademika onda je trebalo srušiti HAZU. Kaže „Hercegovac iz Boke“, „Za hrvatske vrednote“, „Za hrvatsku Hrvatsku“. Onda ima jedna knjiga na engleskom jeziku, nju sam zaboravio.

Pečarić: To je prijevod, mislite na „Srpski mit o Jasenovcu“.

Tomac: „Srpski mit o Jasenovcu“

Pečarić: S njom je povezana i ova „Goldsteinova“ knjiga...

Tomac: Ajde imamo još pet minuta, izaberite o čemu ćete, ne možemo...

Pečarić: Oh, o svemu tome. Evo kratko o svemu. „Srpski mit o Jasenovcu“: Bulajić iz Beograda ima Muzej žrtava genocida koji se samo bavi proizvodnjom žrtava Jasenovca. On je napisao knjigu „Tuđmanov jasenovački mit“ i to je '98 godine bilo već drugo izdanje. Nitko nije odgovarao na tu knjigu, pa sam odgovorio ja. Imao sam s njim i dvoboj na radiju „Slobodna Evropa“ gdje sam ga nagrdio. Taj razgovor imate u drugoj knjizi pa to možete i sami vidjeti. Knjiga na engleskom su prijevodi te dvije knjige. Naime, kada su australski Hrvati čuli taj razgovor, skupili su novce da se to prevede na engleski. I ta knjiga se dijelila po svijetu. To je što se toga tiče. Inače Goldsteini su vrlo važni u kreiranju lažne hrvatske povijesti. To smo mogli vidjeti nedavno u Jadovnom, To rade jako glupo, tako da kada se bude živjelo u Hrvatskoj državi u kojoj ne će predsjednik države stajati svojim autoritetom iza njihovih laži, to će biti lako raskrinkati, tj. pokazati da oni zapravo brane to što napadaju, jer kad nešto radite glupo i napadaš priglupo, onda je to obrana toga. To se moglo vidjeti u Jadovnom: sin

Golstein je spomenuo nekih 20 i nešto tisuća žrtava Jadovna, a to je uzeo iz jednog svjedočenja iz 42-ge godine, koje je jedan četnik dao u Beogradu – to su mu neke ustaše rekle. I to je Goldsteinu - kao -povijesni dokaz. Što će vam više od toga, da umrete od smijeha nad takvim povjesničarima.

Tomac: U Vašim knjigama puno pišete o predsjedniku Mesiću, ja isto puno pišem i zanimljivo je o svemu smo pričali, nismo ga spomenuli.

Pečarić: Ja jesam, uz neke usputne komentare.

Tomac: Jeste. Ali da završimo upravo sa tim jamama i kostima. Predsjednik Mesić se pobunio zašto baš sada se otkapaju te kosti koje su komunisti pobili, da bi onda i rekao da ne treba podsjećati na to, da ih ne treba otkapati, da je to loše, da bi onda 20 dana kasnije išao u to Jadovno raditi ono što je napao što ovi drugi rade.

Pečarić: On nije napao, on je izjavio točno, da budem matematički precizan, on je samo protiv toga da se okapaju žrtve te koje su komunisti pobili...

Tomac: Da, a dobro, dobro.

Pečarić: Ja sam u jednom tekstu...

Tomac: A ove druge žrtve ne.

Pečarić: Ja mislim, dapače, da je ovo u Jadnovnom bilo samo kontraudar.

Tomac: Da, da.

Pečarić: Upravo ova priča o Jadovnom je izvrsna za jednu paralelu upravo sa njim. Maloprije sam Vam rekao kako je Goldstein uzeo lažno svjedočenje jednoga četnika i to su oni koristili u Jadovnu. A što vam je Mesić radio u Haagu? Zar nije lažno svjedočio u Haagu? Znači, on samo radi isto. On u Jadovnu i u Haagu radi isto. Ovamo su koristili lažno svjedočanstvo, podatak od jednog četničkog svjedočenja iz 42-ge godine, a i Haagu je on lažno svjedočio o agresiji Hrvatske na BiH.

Tomac: Dobro. Evo nažalost, vrijeme nam je isteklo, mogli bismo još dva, tri sata pričati o..

Pečarić: Još kad ste Mesića spomenuli, o njemu svakako bi mogli...

Tomac: ... zanimljivom društvenom i znanstvenom životu akademika Josipa Pečarića. Ja bi želio reći da hrvatski narod mora biti ponosan kad ima takvog čovjeka, znanstvenika, ali čovjeka koji iako je veliki znanstvenik, ne libi se da se bavi i ovim običnim pitanjima, da pokreće inicijative, i da čvrsto brani istinu i hrvatske nacionalne interese. Hvala Vam akademike na tome što radite, nastavite to, a vidim da ste se već i žestoko uključili u podršku Miri Tuđmanu jer mislite da bi to mogao biti kandidat koji bi mogao povesti Hrvatsku, izlaz iz ove krize.

Pečarić: Ja sam ponosan da sam u svom životu imao tih 10 ponosnih Tuđmanovih godina u kojima sam živio. Bilo bi lijepo da do kraja života još budem u takvih...

Tomac: Hvala lijepo dragi gledatelji. Srdačno Vas pozdravljam.

HAJKA NA THOMPSONA, ZAGREB, 2012.

FRANJO JE ODBACIO KOMUNIZAM

O hrvatskim komunistima godine 1941. Mile Budak je izjavio: „Duboko sam uvjeren, da 90 % tih ljudi, koje zovu komunistima, nisu komunisti nego ljudi koji traže kruha i pravde.”

Preostalih deset posto i danas su komunisti, osobito prepoznatljivi u medijima.

Već smo pokazali kako je Franjo „fašist“ jer o ustašama, kao i Budak, govori kao o nacionalistima. Ali Branka Mijića, Budak asocira na Hitlera, koji je „gradeći karijeru najvećeg svjetskog ubojice 'No. 1', paralelno pokušavao i slikati, pa bi vjerojatno neki od naših biskupa i povjesničara umjetnosti, i u njegovom djelu, našao ekspresiju vrijednu pažnje", dok Tomislav Klauški ide još dalje, i uspoređuje Budaka s Hitlerom, Himmlerom, Hessom i Speerom.

Doista je Mile Budak, kao supotpisnik rasnog zakona o kulturi, zločinac u rangu Hitlera. Ma što u rangu??? !

A kako su Hrvati genocidan narod, koji zakonom o kulturi ubijaju, sigurno je Budak i veći zločinac od Hitlera!

I sveučilišni profesor Nikola Visković upozorava u tekstu *Toleriranje nacizma*, da je tijekom Domovinskog rata, „vlast tolerirala zločine koji su, prema srpskom stanovništvu („golorukom“ op. J. P.) rađeni po

sličnom mehanizmu, s manje-više istim parolama, i pod sličnim simbolima, kao i u Drugom ratu".

Doista, je li Franjo, ipak, bio nacist?

On je, zamislite, na HRT-u postavio Mirka Galića koji se, kako kaže Mijić, „svojski potrudio“ da „za dom“ uđe u svaki hrvatski dom, reprizirajući Thompsonov koncert. A Thompson je fašist jer je itekako pridonio da danas nisu na vlasti oni koji su takvima kao što je Thompson, tijekom svoje prve vladavine, desetljećima zabranjivali pjevati. Ispravno, jer su takvi pjevači sada njihovi zastupnici u Saboru!

Danas nam podmeću kuloarske priče o tome kako Galić nije primio Tihomira Dujmovića na HTV-u: „Pa neću valjda primati desničare na televiziju!“

A svi znamo da su u Hrvatskoj desničari oni koji vole Hrvatsku.

Da je Galića „doveo“ Franjo, vidi se i po tome, što se na njegovoj televiziji provodi ona Göbbelsova:

Sto puta ponovljena laž, postaje istina!

Doista, na HTV-u imamo niz neistina o Budaku, a posebice onu da je potpisao rasne zakone. Galiću se takvo što ne može oprostiti, za razliku od drugih ljubitelja Göbbelsova djela, kao što su predsjednici udruga za ljudska prava (Puhovski, Pusić) ili sveučilišni profesori (Visković), koji također govore o rasnim zakonima u množini.

A o „humanosti“ druga Tita i dan-danas pišu diljem svijeta. Tako The Independent tvrdi:

...Tadašnja jugoslavenska obavještajna služba koristila je Staljinove metode pri mučenju zatočenika optuženih za staljinizam, a svi preživjeli zatočenici Golog otoka, slažu se da bi nakon dužeg mučenja priznali, napisali i potpisali sve što se od njih tražilo.

Kako vam, uopće, nešto takvo može pasti na pamet? Kako nam se i danas to može podmetati? – urlaju komunisti.

Jest, istina je! Mile Budak je bio suđen u tijeku jedne večeri, a pogubljen sutradan ujutro? A što biste vi htjeli!? Pa bio je pošteđen mučenja! No, neka je svima jasno da on jest ratni zločinac jer je bio u vladi jednog genocidnog naroda! Morao je, valjda, znati da to nije isto kao biti u Hitlerovoj vladi, gdje ni svi njegovi ministri nisu bili proglašeni ratnim zločincima, zar ne!?

A što tek reći za supotpisnike „apela“? Već smo pohvalili lucidnog Klauškog („HDZ-ova vlast stvorila je ove uglednike“).

Znam da je to sigurno točno za jednoga od njih. Među deset je svjetskih matematičara koji na MathSciNet-u ima preko 500 znanstvenih radova, u razdoblju od 1976. do danas, i sve to zahvaljujući HDZ-ovoj vlasti i tom nacisti Franji. I taj nam, kako izvrsno primjećuje Klauški, „želi ubaciti kukavičje desničarsko jaje u hrvatsko društvo“.

A bit demokracije je pluralizam, dakle – društvo bez desničara. Taj ideal je u hrvatskim dnevnim novinama, i na TV postajama, već dostignut! Naši novinari, te „ishlapjele akademike“, mogu poučiti što je to znanost (npr. Vedran Marjanović u tekstu *Akademici i lunatici*, ili Zoran Vodopija, koji je čitav niz sveučilišnih profesora i znanstvenih savjetnika svrstao u „političare bantam kategorije“ ili u „niz manje poznatih“. Itd., itd.)

„Bravi, bravi!“, kako tim „moralno-nepodobnim“ osobama, za koje možemo potvrditi da i ne spadaju u „poštenu inteligenciju“, poručuje (još i pristojno u odnosu na neke druge), Renato Baretić.

Ali, nacistički zločin, najgore vrste je to, što je Franjo prestao biti komunist!

Slično je komuniste vrijeđao i Budak, u Varaždinu, svibnja 1941.

...Duboko sam uvjeren, da devedeset posto tih ljudi, koje zovu komunistima, nisu komunisti, nego ljudi koji traže kruha i pravde.

A i „Papa-ustaša“, kako je glasila jedna beogradska parola, koji je i komunizam svrstao među zločinačke ideologije, dobio je svoje. Srušen je križ pod kojim je **u Osijeku Sv. Otac služio misu.**

I zamislite samo, Ivan Kordić se u Fokusu usudio spomenuti „**ponosni Tuđmanov hod**“! Čini mi se kao da Kordić nije bio skoro u Zagrebu, i hodao ulicama hrvatskih velikana. Jer, sve one vode do Trga žrtava fašizma. To na kraju pokazuje kako Franjo ipak nije nacist, jer slijedeći hrvatske velikane, ne stižemo u nacizam, nego u fašizam!

Fokus, 10. rujna 2004.

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UN-A ZA OSLOBOĐENJE HRVATSKIH GENERALA

Skupina intelektualaca već neko vrijeme prikuplja potpise potpore Pismu Vijeću sigurnosti UN-a, tražeći na taj način oslobađanje hrvatskih generala osuđenih u Haagu. O ideji Pisma za Hrast.hr govori akademik Josip Pečarić:

Povodom mog intervjua objavljenog na Portalu Hrvatskoga kulturnog vijeća bilo je mnogo komentara i na samom Portalu i onih poslanih meni osobno. Posebno me se dojmio jedan komentar koji je na Portalu objavljen s potpisom 'Verbum'. Poslao sam ga na niz adresa i reagiranja su bila slična mome. S akademikima Ašpergerom i Popovićem modificirao sam taj komentar i objavili smo ga na Portalu HKV-a, uz sugestiju da to naše pismo naslovljeno Haškom tribunalu bude uzor za slična pisma koja bi hrvatski domoljubi slali svugdje gdje bi to držali potrebnim. 'Naše' pismo sam poslao mnogim veleposlanstvima u Hrvatskoj, Vladi, ministarstvima... Objavljeno je na nizu hrvatskih portala, a danas je već i u knjizi: *General pukovnik Mladen Markač (priredio i uredio Mladen Pavković), Koprivnica, 2011. str. 313-314.*

Na sugestiju prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana počeli smo sakupljati potpise. Pismo je i dalje dorađivano. Promijenjena je i adresa: logičnije je poslati Pismo onima koji su taj 'sud' osnovali, dakle Vijeću sigurnosti UN-a. Pismo potpisuju dva biskupa (mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski i prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački) 15 akademika (Ivan

Aralica, Smiljko Ašperger, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Boris Bučan, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slavko Matić, Slobodan Novak, Josip Pečarić, Stanko Popović, Franjo Šanjek i Nenad Trinajstić) te jedan dopisni član HAZU-a (dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg), a supotpisnik može biti tko god hoće,

rekao je akademik Pečarić.

Zapravo, pismo i nije zahtjev Vijeću sigurnosti UN-a za koji potpisnici vjeruju da će biti ispunjen, nego je više optužba na ponašanje njihova „suda” i njih samih. Pečarić je pojasnio:

To jasno proizlazi iz cijeloga teksta, a poglavito iz činjenice što je napisano 'povodom rasističkih haških presuda od 15. travnja 2011. Da je to doista tako dovoljno je samo uzeti u obzir činjenicu da je sam 'sud' konstatirao da nema dokaza o zločinačkom karakteru operacije Oluja, već je presudu utemeljio na osnovu učinka te operacije. A glavni učinak je zapravo bio spašavanje oko 100 000 muslimana u Bihaću. A da se i ne spominje činjenica da je pritom oslobođen okupirani hrvatski teritorij. Pravo i OBVEZA Vlade po Ustavu i međunarodnim zakonima jest oslobađanje okupiranih područja. Tvrdnja da je to 'zločinački pothvat' zato što se moglo pretpostaviti da će po završetku oslobodilačke akcije biti osveta jest priglupa. Za Srbe, ako uopće imaju ponosa, takva tvrdnja je i uvredljiva optužba da su morali pobjeći jer je jedan posto granata palo više od 400 m dalje od vojnih ciljeva, a pet posto dalje od 200 m, a zna se da se vojni ciljevi moraju graditi na udaljenosti od 600 m od civilnih objekata. Istina, moguće je da se sud rukovodio riječima Slobodana Miloševića. Naime, on je tjedan dana poslije Oluje rekao:

Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!?(...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško

rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Ako se želimo narugati „sucima” iz Haaga, njihove presude možemo interpretirati tvrdnjom da je zločin od strane hrvatskih vlasti i vojske doista napravljen: OD SRBA SU NAPRAVILI ZEČEVE!

Ali, ostavimo se šale. Cijela ta priča s optužbom naših generala nešto je najstrašnije u povijesti UN-a. Poslije pokolja u Srebrenici Srbi su pokrenuli operaciju osvajanja Bihaća. Spremao se daleko veći pokolj. Reagirala je Hrvatska i spasila golem broj ljudi od zločina daleko strašnijeg od onoga u Srebrenici. Međutim, Hrvatska je odmah bila osuđena zbog svoje akcije a predsjednik Tuđman je okarakteriziran kao ratni zločinac. Tako je ispalo da je spašavanje oko 100 000 muslimana ratni zločin!

Pokrenuta je cijela mašinerija Haaškog suda da 'dokaže' kako je spašavanje tolikog broja muslimana i oslobađanje hrvatske zemlje ratni zločin. I doista, general Gotovina je dobio 24, a general Markač 18 godina robije. Umjesto da se Vijeće sigurnosti UN-a odmah ogradi od tog zločina njihova suda, oni su itekako i sudjelovali u njemu. Čudno je jedino zašto se povodom tog rasističkog ponašanja prema muslimanima u BiH nisu oglasile muslimanske zemlje. Ako ne odmah, ono barem sada kada i sami suci konstatiraju da nemaju dokaza osim ovoga o učinku same operacije.

Dakle, ne može se očekivati da će učinak Pisma u Vijeću sigurnosti biti onakav kakav bi smo mi željeli, zbog jednostavnog razloga što oni dobro znaju sve to što mi govorimo, ali su zbog interesa velikih uradili to što jesu. Pokazali su da im pri tome ni rasističko ponašanje nije strano! Međutim, ne treba se samo zaustaviti na slanju pisma Vijeću sigurnosti. Nadam se da će mnogi od potpisnika i supotpisnika slati Pismo raznim novinama po svijetu i vladama država u kojima žive i da će učinak pisma biti na taj način daleko veći od onoga što oni očekuju.

Pismo je do sada potpisalo više od 1400 supotpisnika, akademika i biskupa, a supotpisnik može biti tko god hoće. Akcija traje do rujna kada će pismo biti poslano.

Do sada sam vodio niz sličnih akcija. Nikada nismo imali ovoliko potpisa. Recimo samo da je pismo o zabrani Thompsonovih nastupa imalo manje od 400, a ono o granici sa Slovenijom nešto više od 700 potpisa. Više od stotinu je sveučilišnih nastavnika i oko 450 hrvatskih intelektualaca. Tu posebno treba ponoviti da je pismo napisano povodom rasističkih presuda hrvatskim generalima, a činjenica da toliko akademika, biskupa, sveučilišnih profesora i drugih intelektualaca potpisuje takvu tvrdnju poruka je Vijeću sigurnosti da im nakana da našem narodu nametnu krivnju za stvaranje države i za izborenu slobodu ne će proći! Potpisi se mogu poslati i izravno meni na adresu: josip.pecaric@yahoo.com,

dodao je Pečarić.

Iako zanimljiva, ova akcija doživjela je svojevrsnu medijsku blokadu.

Blokadu sam očekivao. Zato sam prvu verziju pisma i poslao vlastima, tako da nitko ne može reći da za pismo nije znao. Ali što se i moglo očekivati kada s jedne strane imate one za čiji odnos prema 'Oluji' Tihomir Dujmović (Večernji list, 13. kolovoza 2011.) kaže:

„Pupovac, Josipović, Pusićka, SDP i Boris Tadić misle – isto! U tome je hrvatska tragedija!“

A s druge strane imamo HDZ koji je sam sebe definirao s one četiri riječi, za koje je javna tajna da su ih servirale britanske službe: *'locirati, identificirati, uhititi, transferirati'*.

Hrvatska tragedija će trajati sve dok narod bude vjerovao da mu je jedini izbor jedna od te dvije opcije: Ili oni koji su sa radošću omogućili uhićenje hrvatskih generala, ili oni koji su ih navodno morali uhititi. A i jedni i drugi su uhićivali i sudili hrvatske generale i u Hrvatskoj (od generala Norca, do praktičnog smaknuća generala Brodarca).

Veliki mediji se drže zadanoga jednoumlja i rade samo ono što im se naredi. Zbog toga sam računao da ću do rujna, kada planiram poslati pismo, sakupiti oko 1000 potpisa. Za znatno veći broj koji ćemo imati ipak su zaslužni oni mediji koji doista i jesu hrvatski. Prije svih spomenimo hrvatske portale. Uvijek bi poslije tekstova o Pismu stizalo veći broj supotpisa. A koliko bi tek potpisa bilo da smo stvarno imali medije, tj. da nije bilo medijske blokade, pokazuje primjer Hrvatskog programa na radiju u Torontu. G. Zvonimir Došen je Pismo pročitao na radiju, pa je kao rezultat slijedio niz potpisa iz Kanade. Recimo da ih je samo Ivan Radišić sakupio preko 230,

izjavio je za H-rast akademik Pečarić.

Što o radu Haškog suda misli akademik je najbolje opisao u svojim knjigama:

Sramotni sud u Haagu, Stih, Zagreb, 2001;

Priznajem, Hrvat sam! Zagreb, 2005.;

Zločinački sud u Haagu, Zagreb, 2008.;

Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.

Pečarić drži da je svjetskim moćnicima bilo važno da sud u Haagu ne poštuje međunarodno pravo po kojemu se zločin u ratu povezuje samo s agresorom.

Oni u Statutu Suda u Haagu i ne spominju najvažniji zločin – zločin protiv mira, tj. zločin agresije. Zato oni stalno govore o građanskom ratu. To rade i njihove sluge u Hrvatskoj, gdje je trebalo izbrisati razliku između ratnog zločina i zločina u ratu. Kada je to učinjeno, moglo se pristupiti i ostalome, što je dovelo do presude. Kada je obrana naših generala pokazala svu ništavnost njihovih argumenata, onda je ‘Sud’ postupio po spomenutom Josipovićevev naputku!,

komentirao je Pečarić.

Reakcije na ovu inicijativu bile su i pozitivne i negativne, a objavljivane su na portalima HKV-a i HRSvijeta.

Naravno, bilo je i bit će napada onih koji trebaju pomoći svjetskim moćnicima u ostvarivanju njihovih prljavih namjera. Ali, doista je bio cijeli niz izvrsnih pisama. Tri takva mogu se naći na Portalu HKV-a, 3. kolovoza 2011. Tako mr. sc. Barbara Bulat piše:

„Predlažem da najozbiljnije razradite ideju nominacije generala Ante Gotovine za Nobelovu nagradu za mir.“

Evo kako sam, u istom tekstu, komentirao taj prijedlog:

I doista, nema dvojbe da se velike sile mogu pohvaliti takvim vojnikom kakav je general Gotovina, koji je spasio toliko mnogo ljudi, takav bi sigurno dobio Nobelovu nagradu za to. Da je to tako trebamo se samo podsjetiti kako je zapovjednik NATO-a general Clark rekao u Zagrebu 1998. godine, dakle iste godine kada su se u Haagu počeli zanimati za generala Gotovinu:

„Znadete, jako cijenim vaše oružane snage, čak sam bio veliki obožavatelj general pukovnika Gotovine u njegovim operacijama prije nekoliko godina.“

Naravno, američki general je mislio na operacije spašavanja Bihaća. Naime, general Gotovina je u dva navrata (operacije „Ljeto '95" i „Oluja") spasio stanovnike toga grada od pokolja.

Zapravo, ovo ponovo spominjem, da bi se ozbiljno porazmislilo o samom prijedlogu. Najbolji pokazatelj da je taj prijedlog doista dobar jest činjenica da nitko; bilo od hrvatskih vlasti ili oporbe, bilo iz „suda" u Haagu, Amnesty Internationala i dr.; kada govore o Oluji i hrvatskim generalima ne spominju spašavanje Bihaća od pokolja koji mu je bio namijenjen. Sve samo zato što su svjetski moćnici iz Europe (Britanci, Nizozemci,..) htjeli poslije tog pokolja proglasiti Srbe pobjednicima u ratu. Čak su i Amerikanci bili šokirani takvom njihovom željom i odnosom prema jednom tako strašno planiranom zločinu. To je spriječila Hrvatska vojska na čelu s generalom Gotovinom!;

zaključio je Pečarić.

Portal HRAST-a, 24. kolovoza 2011.

‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.

HOĆE LI HAPSITI I OVE GODINE?

Nadam se da ove godine neće hapsiti one koji budu zviždali predsjednicima u Kninu. Ipak je izborna godina, pa bi vlastima odgovaralo da se zaboravi ta prošlogodišnja kninska epizoda, zar ne? Tada sam o tome pisao u članku karakterističnog naslova DIKTATURA U TRI SLIKE (Hrsvijet, 10. 08. 2013.):

PRVA SLIKA: UHIĆENJE LUKE KOZINE

U tekstu Čavoglave, Hrsvijet, 06. 08. 2013. narugao sam se uhićenju Luke Kozine zato što je bio jedan od 5000 onih koji su zviždali Predsjedniku Vlade u Kninu. Za Predsjednika je još gore što je ta bedastoća bila udarna vijest na svim TV dnevnicima. Radi li se o bedastoći? Ili jednostavno boljševici ne znaju drugačije? Pita li se s pravom Tihomir Dujmović (Dnevno.hr, 09. 08. 2013.):

SLIJEDE LI MASOVNA UHIĆENJA?

Jer poruka tih uhićenja je slijedeća: izađete li na jesen masovno na ulice i počnete zviždati premijeru i njegovoj politici, masovno ćemo vas hapsiti dragi moji Hrvati! To je prava poruka ovog uhićenja. Širenje straha. Policija koja je uhitila jednog prosvjednika ista je policija koja je nedavno obavila premetačinu stana Marka Perkovića Thompsona tražeći trofejni kalašnjikov s kojim je pucao po četnicima ovog rata.

Vjerojatno neće nikada zaboraviti kako im je narod odgovorio u Vukovaru. Uvijek ću pamtit i onu sliku kada su stajali pored kolone hrvatskih ljudi, a jedan

mlađi gospodin iz kolone im je rekao:

Sačekajte da prođu Hrvati!

Valjda im je jasna i poruka koja slijedi iz činjenice da danas u Hrvatskoj 64,4 posto građana podržava inicijative Stožera za obranu hrvatskog Vukovara.

I ne samo to. Damir Pešorda u tekstu *Rasulo* (Hrsvijet. 29. 07. 2014.) kaže:

Iako je do redovnih parlamentarnih izbora ostalo još dosta vremena, već se može konstatirati da je Milanovićeva lijeva vlada doživjela posvemašnji neuspjeh. Da bi se naveli svi njezini promašaji, potreban je prostor znatno veći od onoga koji je predviđen za ovu kolumnu. Stječe se dojam da "kukuriku-vlast" nije ništa ni namjeravala učiniti na planu gospodarskog oporavka zemlje, nego su svi njezini naponi bili usmjereni na temeljitu ideološku preobrazbu Hrvatske. Srećom, i na tom planu uspjeh im je mizeran.

Suprotstavio im se narod, udruge, branitelji, Crkva, Ustavni sud i zdrav razum. Njihove ideološke podvale padale su na referendumu, Ustavnom i drugim sudovima, a glavni eksponent politike protivne naravi i hrvatskoj tradiciji,

Ipak, prije parlamentarnih izbora bit će i oni predsjednički, pa je vladajućima ipak važno koliko toliko spriječiti ponavljanje onoga iz Vukovara. U Knin, kao i u Vukovar dolaze Hrvati, zar ne? Ni u Vukovar ni u Knin ne dolaze oni koji daju svoj glas onima koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Zato se Dujmović ove godine ne pita slijede li masovna uhićenja već (Dnevno.hr. 25. 07. 2014.):

A ZAŠTO SE MILANOVIĆU NE BI SMJELO ZVIŽDATI?

A sad je glavna državna operacija spašavanje vojnika Zorana, odnosno kako zauzdati nekog od nezadovoljnih Hrvata da prosvjeduje i zviždi dok mu govor na najsvetiji hrvatski dan u Kninu drži čovjek koji personalizira politiku koja poništava sve relacije koje je donio Dan pobjede. Kakva je to zastrašujuća dvoličnost koja traži da se onima i onome tko personalizira politiku koja ruši ciglu po ciglu zgrade koja je nastala 5.kolovoza ne smije iskazati što se o njemu

misli? Nepriстойno je zviždati premjeru i predsjedniku u Vukovaru i u Kninu? Kad se inače i pojave u narodu da bi se mogle birati lokacije i termini za zviždanje? I na kraju krajeva zašto im se ne bi smijelo zviždati u tim svetim mjestima kad su svojim politikama u prvom redu izdali baš te svetinje?

Ako u Vukovar vraćaju ćirilicu znajući za sve aspekte te operacije, ako ne žele napraviti reviziju popisa stanovništva u istom tom Vukovaru, ali rade reviziju popisa birača u Vrgorcu ne bi li pronašli nekog hercegovca na lažnoj prebivališnoj adresi, ako za četiri godine nisu bili u stanju otkriti niti jednu jedinu životinju koja je u ratu silovala na tisuće vukovarki, ako se i dalje vukovarskim ulicama šetaju žrtve i krvnici, a da tu pravna država nije afirmirala istinu, što bi gospoda iz vlasti izvoljevala kad stignu u Vukovar negoli zvižduke? Pljesak? Ali, zašto i zbog čega pljeskati? No, oni automatizmom vlasti i brutalnošću ovlasti koje vlast donosi misle da im se ne smije zviždati! Pri tom zvižduke i u Vukovaru i Kninu obično zaognu u najodvratniju dvoličnost t tvrdeći da na tim mjestima pijeteta, mjestima ponosa i slave, mjestima našeg jedinstva, nema prostora za zvižduke bilo kome. Pri tom ne shvaćaju da su upravo oni već pucali u glavu tom pijetetu u Vukovaru kad su nasilno pod okriljem noći postavljali ćirilične table, da su pijetetu u Vukovaru pucali u glavu onog trenutka kada ništa nisu napravili da se afirmira puna istina o srpskim ratnim zvjerstvima!

Zar se nakon svega što ste nam napravili ne smije niti zviždati takvoj politici koja nas uništava? Mediji ih brane na sve mile i nemile načine, kritika je dakle zabranjena, u narodu se u pravilu na masovnim skupovima ne pojavljuju upravo zato jer se boje zvižduka i kad se u tih nekoliko puta pojave pred nacijom u pravilu dobiju salvu zvižduka. I sad je glavni politički, policijski, obavještajni i medijski zadatak osigurati samo pljesak u Kninu za dokazano neuspješnu politiku! Ali, čemu pljeskati? Josipovićevoj regionalnoj politici koji jednog koraka prema Uniji nije napravio od kad smo u Uniju ušli? Gradnji mosta koji Banja luku povezuje sa Hrvatskom i dalje zapadom, ali ne i gradnji mosta koji jug Hrvatske povezuje sa domovinom? Zabrani

rada ureda za istraživanje žrtava komunizma? Sramotnom i barbarskom ponašanju prema Njemačkoj u priči o lex Perković? Raspadu gospodarstva, permanentnom padu BDP-a, zaduživanju za 50 milijardi kuna samo u dvije godine? Luđačkoj ambiciji da neznanje u upravljanju gospodarstvom pokriju sa monetizacijom auto cesta? Da, ne moramo zviždati, možemo i plakati. Ali postoje dani ponosa i prkosa, dani slave, dani ponosa koje ne možemo dijeliti sa onima koji suštinski uopće ne stoje na pozicijama koje personificiraju Knin i Vukovar.

Ne moramo im zviždati, ne moramo vikati protiv takve politike, možemo samo okrenuti glavu od njih dok se penjemo stubama na povijesnoj kninskoj tvrđavi, možemo se okrenuti prema Dunavu dok prolazi njihova kolona Vukovarom, ali nemate pravo braniti narodu da i zazviždi ako zaključi da takvo vođenje državom zaslužuje negodovanje. Ali dva tjedna prije velike proslave organizirati političko-policijsku akciju o tome tko bi mogao zazviždati i kako organizirati mimohod da se zvižduci ne čuju u kamerama HTV-a, preslušavati braniteljske udruge da izvole sastaviti popise podobnih od kojih nije za očekivati prosvjed, nije li to klasična totalitarna shema?

Nešto drugačiji, ali model je već korišten, kada je trčana štafeta i bilo je nužno osigurati i masovnost i smiješak i razdragano mahanje zastavicama!

<http://www.dnevno.hr/kolumne/tihomir-dujmovic/128328-a-zasto-se-milanovicu-ne-bi-smjelo-zvizdati.html>

Zapravo, ne treba ni biti toliko star i sjećati se štafeta. Pogledajmo što oni govore kada su na skupovima njihovi istomišljenici. Zato je zgodno vidjeti jedno reagiranje na takove njihove istupe.

Dr. sc. Stjepan Razum piše:

Pučka pravobraniteljica

Trg hrvatskih velikana 6

10.000 Zagreb

E-adresa: **info@ombudsman.hr**

Predmet: Radijski prijenos Hrvatskog radija u nedjelju, 4. svibnja 2014., u 10,30 iz Spomen-područja Jasenovac – diskriminatorski govori

Hrvatski radio prenosio je, 4. svibnja 2014., s početkom u 10,30, program obilježavanja proboja logoraša iz Spomen-područja Jasenovac. Novinarka Marija Gerbec-Njavro u svom je uvodnom govor iznijela neistine o ratnom radnom i sabirnom logoru u Jasenovcu i o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. Neistine i laži, štoviše, veliki stupanj mržnje prema Hrvatskoj iznio je govornik Milinko Čekić, a politički nekorektne i tendenciozne, činjenično netočne i uvredljive govore iznijeli su dr. Ivo Josipović, predsjednik Republike Hrvatske, Josip Leko, predsjednik Hrvatskog sabora i Zoran Milanović, predsjednik Hrvatske vlade. Kako novinarka, tako i četiri navedena govornika povrijedili su moje osjećaje i time me diskriminirali.

Na temelju Zakona o suzbijanju diskriminacije, prema kojem se treba urediti *zaštita od diskriminacije na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije* (članak 1.), nije dopušteno u Republici Hrvatskoj vrijeđati njezine stanovnike po bilo kojoj od navedenih osnova. S obzirom na to da su navedeni govornici iznosili očite neistine, što je meni kao povjesničaru vrlo dobro poznato, kako bi promicali svoja politička uvjerenja, zloupotrijebili su javni prostor i javnu ustanovu kako bi diskriminirali moje “političko ili drugo uvjerenje”.

Prema navedenom Zakonu, *diskriminacijom se smatra i stavljanje neke osobe u nepovoljniji položaj na temelju pogrešne predodžbe o postojanju osnove za diskriminaciju iz stavka 1. ovog članka* (članak 1, stavak 3.), što se u punom smislu ostvarilo upravo kod navedene novinarke i navedenih govornika. Njihova je predočba

o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj i sabirnom logoru u Jasenovcu podpuno pogrešna i znanstveno netočna, pa su na temelju toga diskriminirali mene kao znanstvenika i mene kao Hrvata. Iz razgovora s mnogim ljudima poznato mi je da se i mnogi Hrvati time osjećaju diskriminiranim.

Stoga zahtijevam od Visokog Naslova da u okviru svojih zakonskih ovlaštenja pokrene postupak protiv navedenih pojedinaca.

Dr. Stjepan Razum
diskriminirani stanovnik

Republike Hrvatske

Zanimljivo je vidjeti, kako je pravobraniteljica htjela nešto odgovoriti, ali tako da ništa ne odgovori:

Poštovani gospodine Razum,

Zaprimili smo Vašu pritužbu na izgovoreno u radijskom prijenosu obilježavanja proboja logoraša iz Spomen područja Jasenovac, Hrvatskog radija u nedjelju 4. svibnja 2014. Navodite kako se osjećate povrijeđenim jer su određeni govornici na tom događaju iznosili neistine kako bi promicali svoja politička uvjerenja i zlorabili javni prostor te Vas tako diskriminirali i povrijedili Vaše osjećaje.

Pučka pravobraniteljica je opunomoćenica Hrvatskog sabora za promicanje i zaštitu ljudskih prava i sloboda utvrđenih Ustavom, zakonima i međunarodnim pravnim aktima o ljudskim pravima i slobodama, a sukladno Zakonu o suzbijanju diskriminacije obavlja poslove središnjeg tijela nadležnog za suzbijanje diskriminacije. Kada postupa po pritužbama ili upitima građana, pučka pravobraniteljica mora voditi računa o svim svojim nadležnostima i procjenjivati međusobni odnos zaštićenih dobara kao što su pravo na slobodu mišljenja te pravo na zaštitu od diskriminacije.

Nismo u mogućnosti preslušati radijski prijenos na koji se pritužujete, no ističemo kako je pravo na slobodu mišljenja i izražavanja misli jedno od građanskih i političkih sloboda i prava zajamčenih brojnim dokumentima. Sloboda izražavanja, odnosno širenja informacija i ideja podrazumijeva prije svega slobodu medija uključujući i pretjerivanje i provokaciju, a štiti se i govor tijekom političkih debata.

Ona predstavlja temelj suvremene demokracije i jedna je od ključnih čimbenika demokratskog društva, uvjet njegovog napretka kao i napretka svakog pojedinca te se kao takva može ograničiti jedino u slučajevima javnog poticanja na nasilje i mržnju. Da li je u prijenosu koji spominjete bilo takvih elemenata, nismo u mogućnosti procijeniti. Poruka neslaganja sa određenim stavovima pa i političkim, osim kroz institucionalne postupke, može se poslati i na drugi način, na primjer bojkotom medija, demantiranjem ili sličnom akcijom osviještenog građanskog društva.

S prvim siječnja 2013. godine na snagu je stupio novi Kazneni zakon po kojem se kaznena djela protiv časti i ugleda a to su osim uvrede, sramoćenje (novo kazneno djelo) i kleveta, progone po privatnoj tužbi koju podnosi oštećenik nadležnom sudu. Konkretno kaznene postupke mogu pokretati osobe koje se osjećaju uvrijeđenima, sramoćenima i klevetanima a pravo osobnosti moguće je zaštititi i u građanskoj parnici. Što je uvredljivo je individualna stvar.

Pučka pravobraniteljica neće pokretati formalne postupke, no to ne znači da pojedinci ili udruge koje su osnovane u skladu sa zakonom i imaju opravdani interes za zaštitu kolektivnih interesa određene skupina, ne mogu zatražiti pravnu zaštitu. U tom slučaju Vas upućujemo na konzultacije s odvjetnicima.

S poštovanjem!

PUČKA PRAVOBRANITELJICA

Lora Vidović

Da, oni imaju pravo proglasiti velikosrpske laži koje slave “političkim stavovima”, a ti budi sretan što ti samo zabranjuju da im ove godine zvizdiš. Ali ne bojte se, ako pobjede na izborima, opet će oni hapsiti!

Hrsvijet, 01. 08. 2014.

Glas Brotnja, 01. 08. 2014.

UMAŠKA ZABRANA

Piše: Tihomir DUJMOVIĆ

Ako se Thompson bude pojavio u Umagu, onda Mesić neće doći u Umag”, plasirao je loptu Kajin, a s dvije ruke loptu je zakucao Mesić rekavši: “Ne smeta mi Thompson, nego njegove poruke ‘Za dom spremni’. Znamo koliko je grkljana prerezano pod tim pozdravom.” Činjenica da predsjedniku države smeta jedna, nota bene, legalna pjesma, koja se gromko pjevala dok je on bio predsjednik Sabora, detalj da se u ovoj epizodi javlja Kajin kao lokalni partijski kadar koji je prijavio centrali ideološkog neprijatelja, bila je odlučna za prvu hrvatsku zabranu koncerta. U tom duplom pasu Hrvatska je doživjela prvu političku zabranu jednog koncerta, i to će crnim slovima biti upisano u povjesnicu naših dana. Zabrana, naime, nije stigla odozdo, nisu gradonačelnik Umaga i šef policije samostalno zabranili koncert! Niti su masovni prosvjedi građana to napravili!

To je bio dupli pas dvojice političara i stoga je ovo politička zabrana par excellence. Stotinu akademika, biskupa, sveučilišnih profesora i poznatih ljudi već je potpisala peticiju protiv te zabrane! Mesić tvrdi: “Koncert nisam ja zabranio, nego ga je vjerojatno spriječila lokalna vlast na svoju ruku!” Ali, nije! I Kajinu je neugodno priznati da je autor zabrane pa ističe kako nije zabranio koncert, nego “smo učinili sve da do tog koncerta u Umagu ne dođe!” No, gradonačelnik Umaga, kao ni šef policije, ni u jednoj izjavi nisu našli sigurnosne ili druge zakonske razloge za zabranu koncerta! U normalnim državama vrijedi načelo “sve što nije zabranjeno dopušteno je”, ali Kajin, kojem srp i čekić izbijaju kao stigme velečasnom Sudcu, traži partijsku pomoć! Ako pjesma u kojoj se kaže “Za dom spremni” nije zabranjena, onda je legalna, ako koncert ne zabranjuje policija, onda je u kadru samo i jedino sila politike!

Da je tome tako, da postoji partijska ocjena koncerta, da je Kajin užurbanim korakom istrčao iz komiteta tik prije negoli se nacrtao pred novinarima, svjedoči rečenica koja kazuje i da on ne razumije da se igra

vatrom. Damir kaže: “Umag i Istra nisu ni Bleiburg ni Bandićev Zagreb da bi netko mirno gledao kako se tim gradom šecu ljudi u ustaškim uniformama ili da se na ovom području skandira “ubij Srbina”“. Kad Kajin Hrvatskoj to poručuje, to znači da je Istra za njega mjesto übermenscha u borbi za hrvatsku stvar! To je ono što je Račan zvao govorom mržnje! Jer, to vabi drugu stranu da primijeti kako taj hrvatski über nismo primijetili recimo '71., a bogami se nitko ne sjeća niti da je Istra prednjačila u borbi protiv velikosrpstva u Jugoslaviji! Istra ništa ne zna o Bleiburgu, ni jedno selo joj nije poklano u ovom ratu i o tim frustracijama nema pojma! Zato ne razumije 120 tisuća ljudi na Thompsonovu koncertu!

Kajin je bio hrvatski vojnik. Koju noć prije Oluje u Kninu je pjevao Bajaga da bi hrabrio četnike pred nova klanja. Kako je to hrvatskom vojniku nevažno, pa se ne buni što Bajaga pjeva u Puli koju godinu poslije? Kajin nema ništa protiv koncerta Lepe Brene u Istriv premda je poznato njeno upitno držanje u ovom ratu! Ali na Thompsona poludi! Kajina bi se Mesićevim rječnikom moglo pitati: Koliko je hrvatskih grkljana prerezano pod Bajaginim stihovima? Koliko je Hrvata drugi dan zaklano nakon što su bili nadahnuti koncertom? Koliko je hrvatskih grkljana Udba prerezala u danima dok je Zdravko Čolić pjevao “Druže Tito, mi ti se kunemo”? Onaj tko uporno zbraja grkljane nevino zaklanih samo s jedne strane i onaj kome je, primjerice, Bajagina Martićeva faza nevina, a Thompsonova pjesma iritantna da osobno inicira njegov progon iz Istre, taj realno kopa rovove za građanski rat u ovoj zemlji.

«Večernji list», 21. srpnja 2008.

ISTARSKO DOCIRANJE UMAŠKA ZABRANA

Piše: Tihomir DUJMOVIĆ

U nizu drugih zrcali nam se i podjela na Thompsonovu i onu drugu Hrvatsku te kamo sreće kada bi stvar bila banalna kako se čini Kajinu: da se radi o podjeli na profašističku i antifašističku opciju.

Znali bismo što nam je činiti. Treba li netko pjevati “Za dom spremni” 2008.? Ne, premda to nije originalan ustaški pozdrav, s obzirom na to da su se njime prije NDH služili HSS-ovci. Ustaše su ga iskompromitirali pa se te tri riječi nikada neće gledati izvan konteksta NDH.

Postavlja se pitanje zašto su branitelji zdušno prihvatili pjesmu “Čavoglave” početkom 90-ih? Jesu li Kajinovom logikom branitelji bili profašisti? Pljuska prihvatanjem te pjesme 90-ih dana partizanskoj ljevici boli i danas jer nema partizanske pjesme koja se pjevala u Domovinskom ratu.

Zašto? Jednostavno, partizani nisu stvarali hrvatsku, već jugoslavensku državu. I to ostaje njihov križ. Jesu li, prema Kajinovoј logici, stotine tisuća koje su došle na Thompsonov zagrebački koncert pa stotine tisuće koje su se nedavno slijevale u Čavoglave sve redom profašistički simpatizeri?

Neki dan se na koncertu u Senju skupilo 6000 ljudi, što je neviđen broj za malo mjesto. Je li i tu, prema Kajinovu poučku, bilo 6000 pritajenih ustaša? Ima li uopće izvan Istre antifašista?

Da sam Istrijan, ponosio bih se istarskim antifašizmom, ali bih se sramio kad bih iz jedine analitičke knjige o toj temi, “Rijeka i Istra u hrvatskom proljeću”, razabrao jasnu poruku da je Istra za tu hrvatsku borbu protiv Beograda bila posve nezainteresirana.

Za njih su, dakle, i Savka i Tripalo bili šovinisti. Docirati, dakle, iz istarske perspektive, kako to čini Kajin, cijeloj hrvatskoj državi o hrvatstvu bit će vrlo težak posao.

U Kninu se na Dan pobjede okupilo 2000 ljudi, u Čavoglavama ih je bilo doslovno 50 puta više. Uključujući i biskupa Ivasa, koji je s glavne svečanosti u Kninu došao u Čavoglave! Zar političari ne razumiju da uvrijeđen i ponižen narod bježi od njih. Zašto? Pa ove godine politika nije dopustila u Kninu ni ratne zapovjednike postrojiti!

Thompson ima pravo pjevati svoje pjesme sve dok nisu zabranjene, za sve što se zbiva na nastupima odgovorna je primarno policija, on u ovoj delikatnosti može poslušati neki autoritet, no tko je moralni uzor koji valja slušati? Predsjednika države, koji na najvažniji hrvatski državni praznik ide u posjet u Mongoliju?

Možete li zamisliti da Bush na Dan nezavisnosti ode u Makedoniju? Predsjednika države, koji na Tadićevu provokaciju odgovara da se on već ispričao te da bi Tadić to morao znati? Pa uvredljivija od Tadića jedino je ta Mesićeva reakcija. Kako poslušati savjet Jadranke Kosor dok drugi potpredsjednik iste Vlade, Uzelac, ne samo što ne odlazi u Knin na Dan pobjede već prkosno provocira kako mu je žao da se 5. kolovoza posjećuju samo jedni grobovi.

Koga da posluša? Medije? Koji združeno prešućuju činjenicu da se u Čavoglavama okupilo 100 tisuća ljudi? Ignorirati skup od 100 tisuća ljudi, pa to je ozbiljan posao i za moskovsku Pravdu. Treba li slušati medije što ozbiljno razglabaju o tomu da Mesić nakon isteka mandata postane hrvatski premjer. Što znači da bi, s obzirom na to da su mu 74 godine, mandat premjera završio u 80.

Zacijelo ne bi mijenjao svoga savjetnika Budimira Lončara, a on bi na kraju toga Mesićeva mandata imao točno 90 godina! S obzirom na to da je Vanja Sutlić ovih dana zvao za savjetnika za zabavni program Sašu Zalepugina (77 godina), njemu bi, pak, na kraja Mesićeva premijerskog mandata bile 83 godine. Doista, zašto im ne dati još jedan mandat? U tome slučaju najbolje ulaganje za ostatak nacije bilo bi odvajanje 35 eura za slovensku vinjetu jer će stampedo iz Hrvatske zagušiti prometnice!

«Večernji list», 19. kolovoza 2008.

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.

USTAŠKI PORTAL ILI ZEČEVI I NJIHOVE SLUGE

Neobično me je iznenadio poziv portala *Dnevno.hr* da za njih i njihov tjednik *7 Dnevno* pišem kolumne. Događa se to u vrijeme kada mnogi bliski današnjim vlastima tvrde kako se radi o ustaškom portalu.

Prvo sam pomislio da ljudi s Portalu znaju za neke moje izjave još s kraja bivše države. Pisao sam o jednom ručku kod mog kolege sveučilišnog profesora matematike s kraja 1987. godine. Naime, u trenutcima kada je domaćica trebala staviti juhu na stol rekao sam:

– Ja sam ustaša.

Gospođi su se počele tresti ruke, a ja sam nastavio:

– Vi znate da smo mi došli iz Beograda, a Srbi Vam dijele Hrvate na ustaše i srpske slugе. A ja Vam ne volim biti slugа.

– Ako je tako, onda sam i ja ustaša, zaključila je razgovor domaćica i više joj se ruke nisu tresle.

Nekoliko godina poslije u hrvatskoj je Vladi primljena delegacija *Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809*. TV Crne Gore prenijela je snimku s HTV-a, uz svoj komentar, a potom je uslijedio i napad na mene u beogradskoj Ekspres politici. Sestra mi je javila o tome. Pitao sam je:

– Jesu li napisali da sam ustaša?

– Napisali su svakakvih laži, ali to nisu.

– Očito ne radim dobro, jer bi im u protivnom sigurno bio Ustaša!

Pa što se promijenilo za ovih više od četvrt stoljeća? Vidimo da su oni koji su za Hrvatsku i dalje ustaše, a na vlasti su srpske slugе. Dakle, što se tiče same podjele o kojoj sam govorio 1987. godine – skoro ništa se nije promijenilo.

O sluganstvu piše i Thomir Dujmović (Dnevno.hr, 27. 12. 2013.):

Je li Hrvatska država za ljevicu neželjeno dijete koje je silom prilika morala priznati?

... Hrvatska se zapravo suočava krajnje otvoreno i krajnje brutalno s tim da živi s vlašću koja jasno pokazuje da ovu zemlju niti cijeni niti voli. Ne voli njezinu tradiciju, ne razumije njezinu vjersku dimenziju, ništa od povijesti njezine joj nije sveto. ... Vlast je to koja zapravo ne krije da bi intimno bila najsretnija da je dio neke šire jugoslavenske priče koja nacionalno potire. To joj silno fali, to da se može uhvatiti za neku nepisanu zabranu nacionalnog ... jer je prema svim tim relacijama nevjerojatno nacionalno indiferentna, cijela ta vladajuća družina tako grozničavo trči u regiju tražeći svoju pravu domovinu, otresajući se na svaki hrvatski nacionalni problem kao da ga postavlja neželjeno dijete koje je morala priznati, ali ne krije da ga uopće ne voli.

Očito nije lako priznati da si sluga, pa bio na vlasti ili biti dobro plaćen za to. Lakše je imati pravu domovinu, zar ne? Hrvati blagonaklono gledaju na njihovu “pripadnost” pravoj domovini, što su pokazali u trenutcima kada su oni u Vukovaru došli do kolone. Jedan naš čovjek iz kolone dobacio im je:

– Pričekajte da prođu Hrvati!

Ne možeš vladati jednom državom i otvoreno priznati svoju pripadnost pravoj domovini. Zato ne čudi što Milanović priča o različitim svjetonazorima. A, zapravo, stvari su mnogo vulgarnije. Ovdje se radi o provođenju interesa agresora na hrvatsku domovinu. Mnogi državotvorni kolumnisti i ističu kako današnja vladajuća garnitura i njihovi mediji samo poslušnički provode velikosrpski Memorandum SANU 2. Kada radite tako nešto, svugdje u svijetu se jednostavno govori o veleizdaji, a ne nekakvim različitim svjetonazorima. Dapače, čuveni kineski filozof Sun Tzu u svojoj knjizi *Umijeće ratovanja* one koji na taj način služe neprijateljima naziva ogavnim ljudima!

Dujmović je potpuno u pravu kada tvrdi da vlast otvoreno pokazuje kako ne voli hrvatski narod. Mnogobrojni su primjeri za to. Portal *Dnevno.hr* sustavno ukazuje na svaki takav slučaj pa je prirodno što ga ne vole i napadaju. A čime bi napadali nešto hrvatsko nego tvrdeći da je to ustaško. Zapravo, pokazujući kako je stalna njihova politika izjednačavanja svake borbe za hrvatsku neovisnost s ustaštvom oni samo pokazuju kako je stalna njihova borba protiv svake samostalne hrvatske države. Što i jest razumljivo. Pa jedino znaju biti srpske sluge. Što mogu raditi nego pokušati vratiti “prirodno” stanje – Srbi su gazde u državi u kojoj oni žive. Doista nije prirodno kada su sluge na vlasti, a gazde u nekoj drugoj državi, zar ne?

A Hrvatsku koji takovi stvaraju možda je najbolje definirao akademik Slobodan Novak (Hrvatski tjednik, 2. siječnja 2014.) kazavši da je NEDJELO IZRODA. O izrodima su pisali mnogi veliki Hrvati. Spomenimo ovdje samo Petra Šegedina, koji je bio šokiran time koliko ih mnogo ima u našem narodu (onih koji tako strašno mrze svoj narod).

A kako ih portal *Dnevno.hr* sustavno raskrinkava, pa je time i zaslužio da ga takvi nazovu ustaškim portalom, jednostavno se vidi na primjeru domoljubnog pozdrava ZA DOM SPREMNI!

Poznato je, a i treba biti teška budala pa to ne shvatiti, da pozdrav govori kako su Hrvati spremni umrijeti za Domovinu. Čim si protiv takvog pozdrava odmah se svrstavaš u one koji mrze našu domovinu. A *Dnevno.hr* svakim svojim tekstom o tome samo to potvrđuje.

Istina, onima koji mrze hrvatsku državu taj pozdrav pokazuje da im je borba protiv hrvatske države uzaludan posao. Otud tolika mržnja iskazana prema tom pozdravu. Sjetimo se kakve je sve neprilike imao Thompson zato što je njegova Bojna Čavoglave odigrala veliku ulogu u Domovinskom ratu. A znamo kako ona počinje, zar ne? Vidjeli smo to nedavno i u Zagrebu, a i prije nekoliko dana u Vukovaru.

Ideolog napada na Thompsona bio je Slavko Goldstein. On je nedavno govorio i o Šimuniću. Dujmović spominje nenapisane zabrane, a Goldstein bi i zakone koji zabranjuju samu pomisao da je netko spreman umrijeti za Hrvatsku.

Na Portalu su odmah objavili odgovor hrvatskih branitelja:

Mi koji smo stvarali Hrvatsku s pozdravom Za dom spremni nismo ustaše nego dragovoljci, branitelji i osloboditelji Hrvatske. Branili smo ju i oslobađali od vaše komunističke petokrake i četničke kokarde, koje su i 1991. klale, ubijale i odvodile u konc-logore hrvatski narod kao i za vrijeme Križnog puta.

Iznenaduje li uopće što Goldsteinu smeta što na hrvatskim sudovima sude prema činjenicama, a ne po komunističkim pravilima? Pa zar vlast i u Vukovaru nije pokazala koliko joj zakoni nisu bitni?

O tome svakako treba pročitati tekst objavljen na Portalu 30. 12. 2013.:

'Šukeru, ne puštajte u Brazilu Lijepu našu da Vas ne optuže za ustašku himnu! Neka svira Hej Slaveni'

Komentatori Goldsteinovih tvrdnji nisu propustili spomenuti ni njegove tvrdnje o ustaškoj Hrvatskoj kada je uvela kunu, ali i ulogu (sa sinom i bratom) u ukidanju pokroviteljstva Sabora nad obilježavanjem Bleiburške tragedije.

Meni je najdraži tekst objavljen 8. prosinca 2013. u kome se pokazuje sva bijeda srpskih slugu (*"Srbe razljutila usporedba Đokovića koji pobjede slavi s tri prsta sa Šimunićevim 'Za dom' "*). Naime, u tom tekstu se uspoređuje slavljenje pobjeda Novaka Đokovića podizanjem ruke s raširena tri prsta sa Šimunićevim pozdravom). Naime, radi se o pozdravu pripadnika velikosrpske soldateske i tzv. JNA tijekom ratova 1990-tih u Hrvatskoj, BiH i na Kosovu. S tri uzdignuta prsta proslavljali su masovna zvjerstva, ubojstva, silovanja, terorizam i razbojstva što se po međunarodnom pravu smatra elementima genocida, kulturocida i urbocida. Na Portalu je pokazano kako su prije Drugoga svjetskog rata Srbi polagali prisegu s tri podignuta prsta, ali spojena. Međutim, tri raširena prsta kakva danas podiže i Đoković i mnogi drugi pojavio se tek 1988., u vrijeme kada je već počela vladavina Slobodana Miloševića. Naveli su i srpskog povjesničara Dragana Petrovića koji smatra *da bilo koji nacionalni pozdrav može biti njegovanje tradicije, ali može i napredovati*. Srpski je napredovao zbog genocida devedesetih, ali srpskim slugama u Hrvatskoj ne smeta to. Njima smeta što još ima Hrvata koji su za Domovinu spremni umrijeti! Zato i ne čudi što su optužbe Fifi protiv Šimunića dolazile iz Hrvatske, zar ne?

Ako je već Hrvatska neželjeno dijete, dobro je spriječiti njegovanje tradicije i sl. Pa ako to imaju gazde, kako je lijepo objasnio srpski povjesničar, zašto bi Hrvati uopće smjeli i koristiti svoje povijesne pozdrave. Pa ipak su Srbi ubijali, klali silovali samo Hrvate, muslimane, Albance. A to je sve OK. Nisu to radili izabranima po Goldsteinu i sličnima.

Ali nije samo Bleiburg prethodio spomenutom Goldsteinovom prijedlogu o zabrani uporabe starih hrvatskih pozdrava. Naime,

poslije uspjeha s obilježavanja Bleiburške tragedije, Goldstein je tražio i promjenu naziva praznika kojim se obilježava pobjeda u Oluji. Tražio je da se spomenu i srpske žrtve.

To je bilo u skladu s mojim spoznajama pa sam i poslao Hrvatskom saboru prijedlog:

UVEDIMO DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVIDSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA

Zanimljivo je to što sam prijedlog Saboru poslao 5. kolovoza 2012., a do dana današnjega nisam dobio odgovor. Tim prije što sve ove optužbe o ustašama, pa eto i portali postaju ustaški, služe i služili su u dokazivanju genocidnosti hrvatskog naroda. A Oluja nije najvažnija zbog sprječavanja planiranog genocida (i od svjetskih moćnika) i to neposredno poslije genocida u Srebrenici, već zbog stravičnog genocida koji su napravili Hrvati nad Srbima.

O čemu se tu radi? Danas je već poznato kako je Slobodan Milošević opisao *Oluju* (sjednica Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije, 14. kolovoza 1995.):

Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine (kao što znamo Milošević nije matematičar jer je Vukovar branilo 1500 Hrvata, ne pola godine nego tri mjeseca); napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!?(...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva je odluka, kada su imali sve uvjete za obranu, izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi?!

Drugim riječima, Milošević doista govori o nečemu stravičnom: Hrvatska vojska je u Oluji od Srba napravila zečeve. Zar je ikada i igdje u povijesti napravljen veći i gori genocid od toga. Napraviti od ljudi zečeve! Strašno zar ne?

A kako je tek našim srpskim slugama. Od srpskih slugu odjedanput postadoše sluge zečevima. Strašno, zar ne?

Zato kada razmišljate o vlastima u RH i njihovim trabantima, uvijek imajte na umu kako je teško njima. Kako je teško biti sluga zečevima. Ne ljutite se nego se sažalite nad tako strašnim sudbinama.

7Dnevno, 10. siječnja 2014.

**PROPADE IM CRVENA HRVATSKA,
ZAGREB, 2015.**

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

**„1991. PROTIV JUGOSLAVIJE – 2014. PROTIV
JUGOSLAVENA“**

***Josip Pečarić: PROPADE IM CRVENA
HRVATSKA, Zagreb : 2015.***

Transparent „1991. PROTIV JUGOSLAVIJE – 2014. PROTIV JUGOSLAVENA“ postavili su stopostotni invalidi Domovinskoga rata koji već mjesecima prosvjeduju ispred Ministarstva branitelja u Savskoj 66. Bit njihova prosvjeda sadržan je u navedenoj poruci, a prosvjed se „pretvorio u instituciju od velikog značenja za hrvatsku državu“. Akademik Pečarić u svojim tekstovima obrazlaže zašto su prosvjed stopostotnih invalida Domovinskoga rata i Stožer za obranu hrvatskoga Vukovara dvije udruge hrvatskih branitelja koje „predstavljaju nezaobilazne faktore u obrani Hrvatske“.

Josip je Pečarić o pokušajima vlasti da uništi Stožer za obranu hrvatskoga Vukovara napisao knjigu „Vukovar i njegov stožer“ (2013.). Knjiga „Propade im crvena Hrvatska“ (2015.) naredni je niz tekstova, polemika, reakcija i rasprava objavljenih na portalima i lokalnim medijima (2013.-2015.) kojima se akademik Pečarić suprotstavlja „unutarnjoj agresiji“ na temeljne vrijednosti na kojima se stvorena hrvatska država. Tako je i sam postao dio „institucionaliziranog“ napora kako braniteljskih udruga tako i

intelektualnih elita koje brane Domovinski rat i pravo svih onih koji se ponose svojom hrvatskom Domovinom.

Zdravom je razumu neshvatljivo i teško razumljivo zašto i nakon dvadesetak godina od međunarodnoga priznanja i pobjede u Domovinskome ratu treba braniti pobjednike te vrijednosti i ideale na kojima je stvorena Hrvatska? Tko i zašto može osporavati branitelje i njihove zasluge kada i oni i Domovinski rat imaju mjesto u Ustavu? Usprkos Ustavu i zdravome razumu, javna je poruka braniteljima i svima onima koji idealiziraju Hrvatsku, da nemaju budućnosti jer u budućnosti nema „ništa za njih. Ali ti ljudi zato imaju 'bolju prošlost' - devedesete, jedini komadić vremena i prostora kad su oni (ili njihovi očevi) imali centralno, a ne marginalno mjesto“ (Jurica Pavičić, str. 200).

Jurica Pavičić je u pravu: branitelji i sve ono što simbolizira Domovinski rat i hrvatsku državu nemaju centralno nego imaju marginalno mjesto u svjetonazoru ljevice. A to znači da za ljevicu ni braniteljske udruge (konkretno ni Pečarić sa svojim djelom i djelovanjem) nisu „institucije od velikog značenja“. Lijeva politička opcija poduzima sve da ostanu bez budućnosti: sustavno im ukidaju attribute institucionalnog djelovanja, te su i doslovno izbačeni iz institucija: invalidi šatoruju i smrzavaju se ispred Ministarstva branitelja, dok njihova ministra štiti policija od njega samoga; akademik iznimnog međunarodnog ugleda, Pečarić, nema pristupa hrvatskim središnjim javnim medijima, pa može objavljivati samo na „marginalnim“ portalima.

Nažalost, činjenica je da su „centralna“ mjesta u medijima, javnim institucijama i vlasti od 2000. počeli preuzimati oni koji su devedesetih bili u oporbi ili na suprotnoj strani. Na margine su stavljeni branitelji i političke elite koje su devedesetih „imali centralno mjesto“. Štoviše, redefinira se povijest kako bi branitelji i „Tuđmanova Hrvatska“ imali „jedini komadić vremena i prostora“ u devedesetima, te da to bude „jedini komadić vremena i prostora“ koje će imati u hrvatskoj povijesti.

Kada te i takve poruke ponavljaju javni mediji i političke institucije one prestaju biti osobni stavovi već postaju institucionalno ponašanje, isključivo i netolerantno budući se suprotno mišljenje može javiti tek na margini, dakle kao marginalno. Međutim, virtualna slika stvarnosti u medijima daleko je od istine, što potvrđuju predsjednički izbori i odluke u kojem će smjeru ići Hrvatska. Neuspjeh „crvenog predsjednika“ da izbori drugi mandat 2014., polako ali sigurno vodi preslagivanju desnice sa marginalnih prema centralnim mjestima. Pomaci su se neosporno dogodili, zahvaljujući i Pečarićevim naporima. Pečarić duboko vjeruje, kako sam piše, u „Hrvatsku ljudi koji vole i svoj narod i svoju državu“.

Prvo poglavlje „*Propade im crvena Hrvatska*“, knjige istoimenoga naziva, sadrži tekstove u kojima se Pečarić obračunava sa Crvenom Hrvatskom. Pečarić sudjeluje u osudi predsjednika Ive Josipovića za „etičku veleizdaju“, ali i na njegovim tekstovima temelji se presuda Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta. Presuda etičkog sudišta nije imala velikog odjeka u javnim glasilima, ali je uzdrmala hrvatsku javnost. No, Pečarić smatra da su za propast Crvene Hrvatske među najzaslužnijima Stožer za obranu hrvatskoga Vukovara i branitelji u Savskoj 66. Branitelji koji su jasno poručili da su „2014. protiv Jugoslavena“, nakon što im je lijeva politička opcija „zgodila budućnost“.

U kampanji za predsjednika Republike 2009. Ivo Josipović navio je da će „Hrvatsku u cijelosti zacrveniti“. Akademik Pečarić suprotstavlja se i polemizira sa nizom izjava i postupaka tijekom mandata predsjednika Josipovića. Od one kako su „crvena zvijezda petokraka i kapa partizanka simbol demokracije, slobode i ljubavi“; izjave u Knesetu da „Hrvatskom još uvijek gmiže ustaška zmija“ („tako je ponovno optužio hrvatski narod da je proustaški“); do njegove izjave je u Sarajevu „da su politike 1990.-91., bile pogrešne“, izjava koja poručuje bosansko-hercegovačkoj javnosti da je i hrvatska službena politika 1990-ih bila pogrešna .

„Ako voliš Hrvatsku svoju“ naslov je drugoga poglavlja, ali i istoimene knjige akademika Pečarića (2014.). Poglavlje sadrži niz

tekstova koji se bave prezentacijom knjige i reakcijama njezine publike od Vukovara do Mostara. Knjiga je doživjela istu sudbinu kao i knjige slične tematike koje su se pojavile tijekom 2014. godine: knjiga akademika Aralice *Smrad trulih lešina*, prof. dr. Zdravka Tomca *Crveni predsjednik*, Tihomira Dujmovića *Hrvatska u raljama djece komunizma* i Vjekoslava Krsnika *Ivo Josipović – kronologija izdaje*. Te knjige, različitih ambicija i dometa ali slične tematike, imale su veliki broj promocija u Hrvatskoj, s velikim odazivom publike, ali nikakvom prezentacijom u javnim medijima.

Polarizacija hrvatske političke i kulturne scene do usijanja je dovedena odnosom i prema Marku Perkoviću Thompsonu. Treće poglavlje knjige „Hajka na Thompsona“ tvori dvadesetak tekstova u kojima autor raščlanjuje napade protagonista crvene Hrvatske na Thompsona i njegove pjesme posvećene Bogu, Domovini i obitelji. Za ortodoksnu lijevu opciju Thompson je „ustaški muzički guru“, „Čavoglave su novoustaška himna“, on je „patriotsko-pastirski roker“, dok je politička poruka njegovih pjesama „neonacistička ideologija kao ideologija zla“.

Tekstovi akademika Pečarića u pravilu su kratka, sažeta i bitka reakcija gotovo u realnome vremenu na poruke „nenarodne vlasti“ i njezinih glasnogovornika koji tvrde da je desna Hrvatska „zadrta, nacionalistička i parohijalna“, dok je lijeva Hrvatska „otvorena, europska i pluralna“. Nezahvalna je zadaća nabrajati sve Pečarićeve polemičke osvrte, ocjene i argumente. Njegovo stajalište i vrijednosti koje zagovara razabire se već iz naslova njegovih knjiga i poruka tekstova koje su u pravilu sadržane već u naslovu.

Puno je teže odgovoriti na pitanje zašto su lijeva i desna Hrvatska „dva svijeta koja se uopće ne razumiju“? Iako se Pečarić ne bavi povijesnim uzrocima toga temeljnoga nesporazuma, već aktualnim pojavama i „nebulozama neotriježenih komunista“ (kako bi rekao Aralica), ishodište raskola dvaju svjetonazora kao i ratobornu isključivost lijeve opcije treba zahvaliti komunističkom naslijeđu.

U socijalističkoj Jugoslaviji religija i nacija bili su u vlasti marksističke ideologije. Kako onda tako i danas lijeva je politička

misao, misao „neotriježnjenih komunista“ ostala na stajalištu da je religija „opijum za narod“, a da je nacija osuđena da nestane kao povijesni subjekt. Zagovarati nacionalnu državu nije samo retrogradna ideja 19. stoljeća već davati primat nacionalnom i voditi hrvatsku nacionalnu politiku znači voditi ustašku, nacističku politiku - kako se to tvrdilo 1990-ih. Nakon međunarodna priznanja Hrvatske teza je mutirala u niz inačica od koji je najblaža ona da je svaka hrvatska nacionalna politika „nostalgija prema ustaškoj prošlosti“.

Zato je za baštinike jugoslavenskog misaonog nasljeđa ideja hrvatske države i samostalnosti nepotrebna i retrogradna ideja. Kako i suvremena liberalna opcija stoji na poziciji da se nacionalno može supsumirati građanskim, to su transformirani komunisti naciju razgradili na građane i građanke, te porezne obveznike. Po njihovu diktatu Hrvati i Hrvatice nestali su iz političkog rječnika posljednjih petnaest godina. Kada se novoizabrana predsjednica Hrvatske obratila Hrvatima i Hrvaticama „neotriježnjeni komunisti“ unisono su se uzjogunili od Beograda do Zagreba: „Ustaštvo se vratilo u Hrvatsku. Vrlo je blizu vlasti, ako ne već i u vlasti“.

Aktualna si je Vlada priskrbila atribut „nenarodne“ vlasti jer forsira građansko, dok svaki iskaz nacionalne prepoznatljivosti - od hrvatske zastave do crkvenih svetaca i svetkovina - degradira na folklor. Za aktualnu je vlast stranka koja je vodila Hrvatsku do međunarodnoga priznanja i pobjede u Domovinskome ratu „kriminalna organizacija“ i/ili „kriminalna udruga“, a biskupi koji kritiziraju Vladu za predsjednika su Vlade „militantni biskupi“.

Pa ipak, dogodio se neočekivani prevrat za sve one koji su 16. studenoga 2012. očekivali: „Sudac Meron danas će pročitati konačnu presudu Hrvatskoj dr. Franje Tuđmana“. Međunarodni sud za bivšu Jugoslaviju odbacio je optužbe haškoga tužiteljstva i hrvatskih krivokletnika da je Hrvatska stvorena na zločinu. Hrvatski je narod tu presudu dočekao na ulicama sa suzama radosnicama i oduševljenjem. Građani i građanke ostali su kod kuće razočarani takvom presudom. No, „neotriježnjeni komunisti“ su pokušali svojom verzijom pomirbe neutralizirati neželjenu oslobađajuću presudu hrvatskim generalima.

Posljednje dvije godine svojega mandata aktualni predsjednik Josipović svojim izjavama nastoji „titoizirati Tuđmana a tuđmanizirati Tita“. Ali i taj pokušaj crvene Hrvatske da falsificira povijest je propao. Jaz između lijeve i desne Hrvatske ostao je isti, ako ne i dublji, i nakon međunarodnih oslobađajućih presuda. Akademik Pečarić o tome svjedoči svojim tekstovima.

U kakvim prilikama akademik Pečarić piše i objavljuje svjedoči i odnos njegove akademije, akademije HAZU, prema njemu kao znanstveniku. Nedavno je u njegovu čast organizirana međunarodna konferencija kada je objavio više od 1000 znanstvenih radova. Što je rijetkost u bilo kojoj znanosti u svijetu, a ne samo u matematici. Rijetki su autori takve znanstvene učinkovitosti i produktivnosti. U Hrvatskoj je Pečarić jedini. No, HAZU kao institucija nije se pojavila kao pokrovitelj konferencije organizirane u čast akademika Pečarića. Tu činjenicu očito ne treba dovoditi u vezu s njegovim znanstvenim radom, nego očito političkim sadržajem njegovih publicističkih radova i učinkom slikanja „političkih profila javnih djelatnika u Hrvatskoj“.

Akademik Pečarić sa svojih tridesetak publicističkih knjiga postao je važan i nezaobilazan čimbenik hrvatske publicistike. No, malo je rečeno o formi i strukturi njegovih tekstova. Za razliku od tradicionalne, konzervativne, publicistike koja se najčešće javlja u formi eseja ili pak teži biti znanstvena, on svoje tekstove organizira koristeći sve mogućnosti suvremene, digitalne ICT tehnologije. U njegovim tekstovima ono što bi trebala biti referenca na tiskani izvor, zapravo je adresa web portala koja čitatelja izravno upućuje i povezuje sa novim tekstom kao dokazom ili argumentom. On se poziva na video zapise koje čitatelj može odmah pronaći na internetu. Izvori su mu u pravilu portali, rijetko piskane knjige. Akademik Pečarić živi na internetu i piše na internetu. Izopćen iz javnih „mainstream“ medija portali su mu postali – ne utočište – već prirodni medij društvenog angažmana.

Ako je tome tako onda se postavlja pitanje, nije li knjiga zastarjela forma za organizaciju i prezentaciju Pečarićevih tekstova? Naime, ne

bi li bilo pogodnije prezentirati njegove tekstove na CD-u, ali da budu organizirani kao hipertekst i sa svim linkovima na portale i web stranice na koje se poziva? Hipertekst je tekstualna struktura koju čini niz povezanih jedinica, a omogućava „skakanje“ iz jednoga dijela teksta na drugi ili s jedne razine argumentacije na drugu. Jasno, da bi za takvu organizaciju tekstova trebalo napraviti poseban preglednik i vodič ali omogućilo bi bržu protočnost i dostupnost veće količine podataka. Štoviše, „tiskanje“ takve „knjige“ na CD-u bilo bi puno ekonomičnije i jeftinije. U pisanoj formi bio bi dostatan samo tekst koji bi dao sažetak onoga što se nalazi na digitalnom mediju.

Razložnosti ovakvoga rješenja na strani je financijskih i tehnoloških argumenata. Za odluku je pak presudna publika kojoj se obraća akademik Pečarić. Ako su njegovi čitatelji najvećim dijelom ljubitelji knjige, a ne korisnici interneta, onda treba tiskati njegove nove knjige. No, i drugu opciju ne bi trebalo sasvim odbaciti.

Zagreb, 9.2.2015.

PREDGOVOR

Knjiga *Propade im Crvena Hrvatska* u prvom poglavlju s istim naslovom daje niz tekstova u posljednim mjesecima pred predsjedničke izbore u Hrvatskoj koji su završili sramotno za Iva Josipovića koji je najavio stvaranje Crvene Hrvatske. Iako je tijekom svog petogodišnjeg mandata praktično sve u Hrvatskoj u vlastima i glavnim medijima zacrvenio i okrenuo ponovnom sluganstvu Beogradu i Londonu, nije uspio u svojoj nakani. Prvi je predsjednik, o kojemu su ti glavni mediji pisali ode u njegovu slavi, uvjeravali narog u osamdesetpostotnu popularnost i sl., koji nije uspio obnoviti svoj mandate. Sjetimo se, uvjeravali su narod, a uvjerali svoje gazed, kako će Josipović pobijediti u prvom krugu. U ovom poglavlju treba posebno pogledati tekstove o Hrvatskom nacionalnom etičkom sudištu, koje se sustavno prešućivalo u tim medijima, kao i tekstove o braniteljskim udrugama koje su među najzaslužnijima za propast Crvene Hrvatske: Stožer za obranu hrvatskog Vukovara i branitelje u Savskoj 66.

Drugo poglavlje je posvećeno knjizi *'Ako voliš Hrvatsku svoju'*, koja je – nadam se – zajedno s knjigama prof. dr. sc- Zdravka Tomca, *Crveni predsjednik*, Tihomira Dujmovića, *Hrvatska u raljama djece komunizma* i Vjekoslava Krsnika, *Ivo Josipović – kronologija izdaje*, pomogla da ljudi spoznaju bit Josipovićeve Crvene Hrvatske. Zapravo moja knjiga nudi drugačiju Hrvatsku - Hrvatsku ljudi koji vole i svoj narod i svoju državu. Doc. dr. sc. Marko Tokić je za takvu 'moju' Hrvatsku rekao da počiva na četiri stupa: dr. Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković Thompson i biskup Vlado Košić. Zapravo, čini mi se da je on govorio o četiri skupine hrvatskih ljudi koji su najzaslužniji za opstojnost Hrvatske, a dao im je imena onih inajnapadanijih među njima od sluganskih političara i medija u RH i drugdje.

Frano Tuđman je sigurno najomraženiji i od takvih najnapadanijih od onih koji ne vole RH i predstavlja sve one koji su najzaslužniji za stvaranje Hrvatske. Tu je sigurno i ratni Ministar Gojko Šušak,

branitelji... Dario Kordić predstavlja sve one koji su stradali zbog svoje ljuibavi rema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Thompson je sigurno najnapadaniji među Hrvatima kojima je Bog dao neki talenat i koji ga koriste za dobrobit svoga naroda. Nadam se da u tom stupu pripadam i ja sam. A biskup Košić predstavlja Crkvu u Hrvata. Crkva je stalna meta 'hrvatskih' ljevičara, a posebno biskup Košić. Treće poglavlje je posvećeno 'trećem stupu' Marku Perkoviću Thompsonu. Naslov *Hajka na Thompsona* istovjetan je knjizi koju sam objavio 2012. godine i sadrže tekstove iz vremena poslije objave knjige.

Josip Pečarić

“AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU” KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA PREDSTAVLJENA U MOSTARU

Glas Brotnja, Prosinac 05, 2014

Danas je na Fakultetu Prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti Sveučilišta u Mostaru predstavljena knjiga “Ako voliš Hrvatsku svoju” akademika Josipa Pečarića.

Nakon što je predstavljena u gradovima Republike Hrvatske Knjiga je svoju publiku dobila i u Mostaru, poglavito nakon današnjeg predstavljanja tijekom kojega je profesorica Maja Lasić pročitala ulomke, a profesor Marko Tokić upoznao nazočne s kratkim sadržajem knjige koja govori o Pečarićevim poučcima kako je slikovito nazvao promišljanja akademika o aktualnom stanju u njegovoj voljenoj Hrvatskoj.

Docent doktor Marko Tokić naglasio je i da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Marko Perković-Thompson, Dario Kordić i biskup Vlado Košić.

O njima je pisao, progovorio o njihovoj ljubavi prema Hrvatskoj, prema Hrvatima, ali pisao je akademik Pečarić i o generalu Praljku, hrvatskom branitelju Veljku Mariću naglašavajući kako neće biti sretan dok i zadnji hrvatski branitelj ne izađe iz zatvora. Akademik Pečarić voli Hrvatsku svoju, no osim što piše o onima koji vole i žive Hrvatsku on piše i o onima koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod, pa upravo zbog toga što jasno i glasno upućuje na aktualno stanje u zemlji Hrvata često je prešućivan od medija u službi aktualne vlasti. Iako je jedan od tri matematičara u svijetu koji je napisao tisuću znanstvenih radova nitko od medija nije propratio Konferenciju upriličenu njemu u čast i izlasku tisućitog znanstvenog rada, mada je

na vrijeme bilo najavljeno i uredno pozvano više od stotinu medijskih kuća u Hrvatskoj. Profesor Tokić naveo je i činjenicu da akademik Pečarić rado prenosi kolumne svojih istomišljenika pa se u njegovoj knjizi mogu pročitati i kolumne poznatih hrvatskih kolumnista Damira Pešorde, Ivana Miklenića, Tihomira Dujmovića, Mile Prpe, a na koncu zapamtite broj koji je javnosti predložio Stjepan Razum u Mitu o Jasenovcu, skrivanju istine i nametanju laži, logoru gdje su umrle 403 osobe i to 262 u Jasenovcu i 141 u Gradiški, to nećete pročitati i čuti u medijima govore o mnogo većem broju iako je broj žrtava mnogo manji nego u službenim popisima.

Te i mnoge druge vrijedne podatke pročitajte u knjizi “Ako voliš Hrvatsku svoju” akademika Josipa Pečarića kazao je na koncu docent doktor Marko Tokić.

“Znate li zemlju koju ne vole njezini ljudi”- pitao je akademik Josip Pečarić istaknuvši da ne želi govoriti o knjizi o kojoj je profesor Tokić mnogo rekao i odgovorio da je Hrvatska jedina zemlja na cijelome svijetu koju njezina vlast ne voli. U Hrvatskoj veleizdajnike po dva mandata biraju za predsjednike-zato ću govoriti o ljudima koji ne vole Hrvatsku, jer profesor Tokić je rekao sve o ljudima koji vole svoju Hrvatsku, a o kojima sam pisao u knjizi-kazao je akademik Pečarić i obraćajući se studentima koji su u velikom broju nazočili predstavljanju kazao da je osnovano Hrvatsko nacionalno etičko sudište čiji je i on član, a **utemeljno je na poticaj Hrvatskog žrtvoslovnog društva 6. lipnja 2014. godine u Zagrebu. Polazeći od dramatičnog utvrđenja da je Hrvatska u dubokoj moralnoj, političkoj, društvenoj i duhovnoj krizi; da je na vlasti skupina neodgovornih i nesposobnih osoba koji se ne rukovode hrvatskim nacionalnim interesima pa je ustanovljeno da je na djelu izdaja nacionalnih interesa zemlje. Pojave izdaje nalazimo u sva tri temeljna elementa koji čine državu: narod, teritorij i vlast koji su ugroženi izdajničkim postupcima pojedinaca i vladajućih struktura.**

Predsjedništvo Hrvatskoga nacionalnog etičkog sudišta, na svojoj prvoj radnoj sjednici 20. rujna 2014. u Pastoralnom centru Sveti Bono u Vukovaru, odlučilo je podići sljedeće etičke optužbe protiv: Stjepana Mesića, bivšeg predsjednika Republike Hrvatske; Ive Josipovića, predsjednika Republike Hrvatske ; Vesne Pusić, ministrice vanjskih poslova i europskih integracija i Milorada Pupovca, saborskog zastupnika zbog izdaje nacionalnih interesa Republike Hrvatske.

Akademik Pečarić je najavio i da će 10.prosinca biti prva presuda Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta. Spomenuo je i kako je Ivo Josipović svoj program "Nova pravednost" kojim je dobio izbore u Hrvatskoj pravio, kako je kazao, po uzoru na svojega oca, a njegov otac progonio je hrvatske studente nakon hrvatskoga proljeća. Samom Josipoviću žali je jednoga Srbina nego tisuću ubijenih Hrvata. On je na nerazumnoj politici postao predsjednik države. Dobro razmislite, idu predsjednički izbori u Republici Hrvatskoj komu će te dati svoj glas ako volite Hrvatsku svoju-rekao je na koncu predstavljanja akademik Josip Pečarić.

Danijela Šakota

ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO, II.

Kada sam napisao tekst od dvojbi danoj u naslovu, komentar jednoga od vas bio je:

- Na oba mista!

Odgovorio sam:

-Nemam ja želudac slušati neke.:)

Što ću - godine su. :)

O tim mojim problemima sa želudcem pisao je i Tihomir Dujmović:

Da nije bilo Tuđmana, na Oluju ne bismo ponosno podizali čaše u zrak

Zamislite da nam je Josipović, ovako nevjerojatno koncilijantan prema Beogradu i njegovoj četničkoj vlasti, da nam je on predsjednik u ratu! Pogledajte kako uz svu pozitivnu Tuđmanovu baštinu ljevica vlada Hrvatskom i kako se sa njom ponaša, pogledajte tu patološku, upravo narkomansku ovisnost o regiji i iznad svega Beogradu i sad si zamislite da uopće nije bilo Oluje, da je ostala tzv. Krajina, da je plan Z4 realiziran! Jer cijeli taj politički spektar koji smo na djelu vidjeli nakon Tuđmanove smrti nedvosmisleno govori da nikada niti jedan politički lider osim Tuđmana ne bi hrvatskoj vojsci dao zapovijed za Oluju. Pa od Tuđmanove smrti niti jedna vlast nije vratila niti Svetu geru!

Predsjednik Josipović najavljuje u listopadu službeni posjet Beogradu i njegovom četničkom vojvodi, premda Nikolić ni za milimetar nije odustao od svojih stavova. A Josipović je naciji obećao da se neće susresti sa Nikolićem dok ovaj ne promijeni barem one najeminentnije velikosrpske političke stavove kao što je onaj da je

Vukovar srpski grad. Što je promijenio? Je li nam otkrio gdje je više od tisuću nestalih Hrvata? Je li nam vratio pokradene umjetnine? Je li nam vratio vukovarske ade? Je li povukao svoj zmijski jezik kojim paluca po Vukovaru težom da je to srpski grad? Pa ipak Josipović će mu se pokloniti u sred Beograda. Jasno je da će nakon tog posjeta još teže očekivati da nam krvavu zemlju na vukovarskim adama vrati natrag zar ne? Zamislite da nam je Josipović, ovako nevjerojatno koncilijantan prema Beogradu i njegovoj četničkoj vlasti, da nam je on predsjednik u ratu! Da nam je Vesna Pusić u ratu bila ministrica vanjskih poslova, a Milorad Pupovac čelnik vanjskopolitičkog odbora Sabora, kao što je to danas! Pa valjda bi još raspravljali o tome čija je Krapina!

Obzirom da je pred našim očima od 3. siječnja prodefilirala kompletna hrvatska politička scena, mi danas bez dvojbe imamo zaključiti da nije bilo Tuđmana mi u ponedjeljak ne bi imali razloga podignuti ponosno čašu u zrak na naš jedini državni praznik koji narod istinski slavi i koji bez dvojbe razumije. Oluja je naime bila i ostala naša najsajjnija vojna pobjeda, Oluja je zapravo znak potpunog kraha i četničkih snova i prijetnji o neuništivoj JNA. Oluja je drugo ime za politički ponos hrvatske nacije. Jer izmrcvareni, ranjeni, porušeni, poniženi, jadni i već na rubu očajja, Hrvati su se digli iz pepela i vojnici slavne Oluje katapultirani su na najzlatnije police naše povijesti. No, onaj zadnji pečat, onaj konačni vanjskopolitički pečat na kojem stoji carinska deklaracija međunarodne zajednice na tu sjajnu operaciju čekali smo sve do prošle godine.

Oslobađajućim presudama Gotovini i Markaču mi smo dobili tako važan i tako nužan pečat na kojem piše da je Oluja bila čista vojna operacija, a ne zločinački pothvat. Haški sud je u presudi Gotovini demantirao sve one podvale, teze i teme i sve moguće konstrukcije na kojima je počivala medijska hajka protiv Gotovine i zato se sada kad imamo međunarodni pečat na Oluju postavlja pitanje

kako je moguće da na političkoj sceni bez i malo srama i ukupne društvene osude egzistiraju i dalje svi ti likovi koji su zastupali tezu o Oluji kao o zločinačkom pothvatu, svi ti likovi koje slobodno možemo tretirati kao hašku petu kolonu? Jer u oslobađajućoj presudi Gotovini jasno je demantirana laž o 20 tisuća zapaljenih srpskih kuća nakon Oluje, laž na kojoj je živio i sa kojom se hranio jedan Feral Tribune! Laž koju je svojevremeno između ostalih plasirao i HHO, kao svoj veliki istraživački posao. Tvrdili su nam da moramo znati što se događalo nakon Oluje i samo što nisu išli od kuće do kuće i objašnjavali nam da je 20 tisuća srpskih kuća srušila Oluja. Laž na čijim leđima je nagrade skupljala famozna Latinica, a oskarovski tretman na HTV-u i u hrvatskim kulturnim napose filmskim vodama dobio film „Oluja nad Krajinom“.

Sve je to počivalo na mitologiji da smo spalili 20 tisuća srpskih kuća! Morali smo čekati Haag da urbi et orbi utvrdi da je u i nakon Oluje stradalo 5 tisuća stambenih jedinica, dakle kuća, ali i štala, štagljeva, garaža i svih drugih „stambenih jedinica“. Haag nam je morao reći tu istinu jer hrvatske nevladine udruge i hrvatski mediji, punih dvadeset godina tvrde nešto posve drugo. Dvadeset godina nam nevladine udruge i najveći dio medija tvrdi da je u Oluji ubijeno od 200 do 600 civila s tim da je broj od 600 civila najčešće korišten. Morali smo čekati da nam Haag izračuna da su u Oluji ubijena 44 civila. „Oluja nad Krajinom“ je govorila o tisuću i više ubijenih i nema medija koji ih je ispravljao. I što je od krunske važnosti, Haški sud je izrijekom utvrdio da Oluja nije zamišljena ni osmišljena kao zločinački pothvat, niti u pripremi niti u realizaciji. Koliko nevladinih udruga i koliko medija je posve nešto drugo kategorički tvrdilo gotovo 20 godina? Napokon, Haag je razobličio još jednu laž većine hrvatskih medija i najglasnijih lidera nevladinih udruga: laž da Hrvatska nije procesuirala svoje zločine. U oslobađajućoj presudi Gotovini izrijekom se demantira ta teza, izrijekom se kaže da nije točno da je hrvatska vlast zaustavljala procesuiranja zločina sa svoje strane. Činjenica da je Haag izrijekom rekao u oslobađajućoj presudi

generalima da u Oluji nije bilo nikakvog zločinačkog pothvata, a da je u presudi Milanu Martiću izrijekom rekao da je u srpskoj agresiji postojao zločinački pothvat u sklopu stvaranja velike Srbije, jednom za uvijek bi trebao zatvoriti usta onima koji i dalje o srpskoj agresiji govore kao o građanskom ratu. Sam Haški sud demantira tu tezu! Što ćemo sada sa svim onim silnim intervjuima Nobila, Puhovskog, Stipe Mesića, Zorana Pusića, ali i Vesne Pusić? Što ćemo sa njihovim jatacima u medijima koji su godinama pogriježivali zapravo četničku retoriku u ovim pitanjima? Je li normalno da sva ta haška peta kolona i dalje uživa reputaciju i društvenu poziciju kao tobožnji cream de la cream naše pameti i intelektualne veličine? Ostave li im se ti lažni ordeni na prsima oni će prije ili kasnije opet nastaviti tamo gdje su stali! U ponedjeljak kad ponosno stavljate zastavu na svoj dom, svjesni da smo do Mirogoja dužni jedno veliko hvala Tuđmanu, Šušku i kompletnoj hrvatskoj vojsci ne treba dvojiti da će ta će šaka jadnika ignorirati ove dane ponosa i slave mozgajući i dalje kako srušiti taj najveći hrvatski spomenik na čijim temeljima počiva toliko sanjana hrvatska država.

<http://www.dnevno.hr/kolumne/tihomir-dujmovic/92306-da-nije-bilo-tudmana-na-oluju-ne-bismo-ponosno-podizali-case-u-zrak.html>

Naravno, Dujmović i ne može opisati sve što je uzrokovalo te moje zdrastvene probleme. Zato mi je drago kako mogu naći i druge tekstove koji pokazuju istovjetnost onoga što o Oluji govore drugi Josipović, Pupovac i Štrbac (Milorad Pupovac: *Zločinci iz 'Oluje' su i dalje nekažnjeni!* –

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92363-milorad-pupovac-zlocinci-iz-oluje-su-i-dalje-nekaznjeni.html> ; Savo Štrbac traži reviziju presude generalima, Hodak mu poručio: 'Idi, bre, pa se leči!' - **<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92376-savo-strbac-trazi>**

reviziju-presude-generalima-hodak-mu-porucio-idi-bre-pa-se-leci.html).

Evo Josipovića:

'Na 'Oluju' gledamo različito, tako će vjerojatno i ostati još dugo vremena'

Obljetnica Oluje ponovno će zahuktati odnose između Hrvatske i Srbije. I dok ju Beograd i dalje odbija priznati kao išta drugo osim nasilničkom akcijom kojoj je cilj bio 'ubojstvima i protjerivanjem nemoćnih staraca i djece stvoriti etnički čistu državu', mi ju vidimo onako kao što ona doista i jest bila – vojnooslobodilačka radarstvena akcija kojom je oslobođena Hrvatska. 'Rat je završio i pred Hrvatskom i Srbijom je europska budućnost i zaista bih volio da pregovori sa vašom zemljom počnu što prije. Razlike u pogledima na prošlost postoje, ali očekujem da će se one smanjivati, iako vjerojatno neće nestati', izjavio je hrvatski predsjednik Ivo Josipović u intervjuu za 'Novosti'.

'Dolazak nekih hrvatskih Srba na proslavu 'Oluje' važan je iskorak, dobar i za Hrvate i za Srbe. Kao što je dobro i važno da zajednički iskažemo poštovanje žrtvama rata, kako Hrvatima, tako i Srbima, ili ljudima druge nacionalnosti. Često se zaboravlja da je preko 10.000 Srba bilo u redovima hrvatske vojske za vreme rata i da su dali ogroman doprinos našoj slobodi', napomenuo je Josipović.

Dok god je Nikolić na vlasti teško je za očekivati nekakve bitnije pomake u ostvarivanju sada već gotovo dvadesetogodišnjih postratnih napetih odnosa između Hrvatske i Srbije. Obljetnica Oluje ponovno će zahuktati taj postupak. I dok ju Beograd i dalje odbija priznati kao išta drugo osim nasilničkom akcijom kojoj je cilj bio 'ubojstvima i protjerivanjem nemoćnih staraca i djece stvoriti etnički čistu državu'

mi je vidimo onako kao što ona doista i jest bila – vojnooslobodilačka radarstvena akcija kojom je oslobođena Hrvatska. Ne može to niti neće promijeniti nijedan političar, niti sva sila 'dokaza' kojom se 'dokazuje' kako je netko zlostavljao nekakvu babu koja je hrvatskim vojnicima vikala ustaše pa je dobila kundakom po glavi.

Zanimljiva je i naslovnica koju donose 'Novosti', o tome kako Josipović 'razume srpsko viđenje Oluje', premda je njegova točna izjava glasila kako 'činjenica o stradanju većeg broja Srba u toj akciji daje srpskoj strani pravo na drugačiji pogled'. Ne bi Srbi bili Srbi kada ne bi nešto zakuhali. Premda i Josipović daje povoda za razmišljanje kontinuiranim odlascima na grobove srpskih žrtava, dok one hrvatskih u pravilu zaobilazi.

Autor: V.B.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92265-na-oluju-gledamo-razlicito-tako-ce-vjerojatno-i-ostati-jos-dugo-vremena.html>

Kada sam vam poslao tekst o tome kako su srpski vojnici (tada već podivljali srpski zečevi) u bijegu gazili svoj narod, dobio sam sugestiju:

Predlažem ti da pitaš Državno odvjetništvo: Zašto nije podignuta optužnica protiv Mile Novakovića zbog toga što je naredio da se tenkovima ide preko kolona srpskog naroda ... Pa Novaković je pregazio Srbe - hrvatske građane za koje je odgovorna Hrvatska država. Ili: zar Srbi slobodno mogu ubijati Srbe bez ikakve odgovornosti?

Naravno, Josipović je zapravo i mislio na te pobijene civile. Pa mora žaliti Srbe i razumjeti različite poglede na *Oluju*, u situaciji kada su hrvatski bojovnici od srpskih vojnika napravili zečeve koji su zbog

toga morali u paničnom bijegu tenkovima pregaziti sve što im je bilo na putu, zar ne?

Na kraju, moram vam se svima ispričati što vas evo u ovo toplo ljetno vrijeme maltrtiram svojim zdravstvenim problemima

Josip Pečaroć

Hrsvijet, 04. 08. 2013.

ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO, III.

Očito nisam jedini kojemu je dvojba Čavoglave ili Knin pitanje želudca. To sjajno opisuje Mirela Pavić u Hrvatskom tjedniku 15. 08. 2013.:

Valjalo bi zato promisliti dobro oš li slaviti il neš. Nešto časno. Na časan način. Posebice ako se radi o najvećem državnom prazniku. Men se čini da je tu tribal odlučiti drobićem. Oću reć, želudcem. Ne onim doslovnin, jerboa, niko više nije željan janjetine toliko da bi se iša nažderavat vamo ili tamo džabe, vengo želudcem, u smislu probavljivosti informacija koje želiš tamo čut. A želudci sun am sve više nalik preživačkima, s četiri dijela. Dobro bi bilo početi i preživati. Lakše je. Vako, kad pane, pane vaik u istu prazninu, a i naglo progutat ovoliko nakupljenih knedla ne moš nikako. Al zato jema vaik onih kojima je želudac nalik donu od cipela. Pa nek im bude. Samo da in teško ne padne uperen pogled u dojučerašnje kalfe nikič čudnih ljudi, čudnih mista i čudnih izjava. Da in ne padne teško ono što su davno potpisali u pismu, a porekli. Drugo, danima je potihlo najavljivano odlaženje puste policije Ranka O(P)stoj(N)ića u Čavoglave. Išlo se tajno, lex-chavoglavus kopati po džepovima publike. Našli su, uz sve brojke (koje taje strogo u medijima – broj policajaca nigdje u javnosti nije iziša) i jedinke ubačene kao u najcrnjem komunističkom mraku na seoskim svadbama i dernecima, kad se za Vilu Velebita tri dana odlazilo gledat druga Titan a slici neke šugave ćelije u kojoj si moga upoznat kakvog jadnička sličnog sebi i s njim šapatat te dane u nekoj ćelijskomračnoj slobodi disanja i govora (bila je ta ćelija sigurnija za prozborit od vlastite kužine); dakle, nakon što je Ostojić paša posla diviziju policije, nemilim i pregalačkim radom, u poštenju svoga obraza, divizijanti su uspili nać cila

četiti upaljača i dvi majice s neprimjerenim obilježjima. Na oko 100 tisuća ljudi...

Ranka Ostojića spominje u istom broju Hrvatskog tjednika i Ivica Marijačić u tekstu *Život sa crvenim kmerima na vlasti doista znade biti tragikomičan* podsjećajući nas kako je upravo on predao u ruke engleskoj obavještajnoj službi potragu za generalom Gotovinom, te i sam bio na čelu jednog tima koji ga je lovio, a danas hapsi zviždače u Kninu.⁴ A doista treba imati *želudac nalik donu od cipela* kad vidite Josipovićev komentar:

Bilo je žalosno slušati i gledati kako grupa ljudi u Kninu ponižava sve nas koji smo došli odati počast našim braniteljima i proslaviti pobjedu. Pljunuli su u lice svim braniteljima.

Kao i Ivan Runje (*Milanović, Josipović i Leko nisu svojom voljom slavili Oluju*, Hrvatski fokus, 16. Kolovoza 2013.⁵) dovoljno je spomenuti kako je Josipović odlikovao Vesnu Teršelič, predsjednicu protuhrvatske udruge Documenta kojoj je osnovna zadaća dokazati da je *Oluja* zločinački pothvat zločinačke organizacije, a za to im ova vlast izdvaja ogromna sredstva! Da se još uvijek nadaju da će Dokumenta odraditi tu svoju zadaću pokazuje, ne samo to što je debelo plaćaju za tu antihrvatsku rabotu, već i to što u Kninu uopće nisu spomenuli ni Oca hrvatske države akademika Franju Tuđmana ni ratnog ministra Gojka Šuška.

Doista treba imati *želudac nalik donu od cipela* kad u članku Tihomira Dujmovića pročitate kako nam sve današnja vlast “dokazuje” kako odaju *počast našim braniteljima i proslavljaju pobjedu* u Domovinskom ratu (<http://www.dnevno.hr/kolumne/tihomir-dujmovic/93240-lijeva-i-desna-hrvatska-dva-svijeta-koja-se-uopce-ne-razumiju.html>):

⁴ Vidjeti Priloge

⁵ Vidjeti Priloge

LJJEVA I DESNA HRVATSKA - DVA SVIJETA KOJA SE UOPĆE NE RAZUMIJU

Nema dana da se bar jedna cigla te jedva sazdane države Hrvatske ne sruši, nema tjedna da bar jednom ne brišemo pljuvačku s lica hrvatske države i njezinih osnivača, nema faktički niti jednog društvenog ili političkog događaja u kojemu ne čujemo stari jugoslavenski lavež!

Ogulinski branitelji traže istragu i istinu o noćnoj eksploziji 5. kolovoza u centru grada

Nevažan, trivijalan ako hoćete i neozbiljan, ali glasan lavež, poput izjave pjevača Massima Savića da su hrvatskom glazbenom scenom od 1990. do 1995. 'vladali neki važni ljudi koji su bili u stanju stati na branik domovine, ali ne i na branik umjetnosti', do prevažnog, presedanskog, rušilačkog, izdajničkog u elementarnom smislu, događaja i činjenice da smo došli do toga da su četnički ratni diverzanti koji su osobno ovdje palili i klali, došli podignuti spomenik svojoj borbi, a za ovaj put su samo održali liturgiju poginulima. Spomenik ćemo podići iduće godine, poručili su nam prije odlaska. Što je to, ako ne pljuvačka na lice Hrvatskoj i svima koji su je stvarali?

Paralelno s tim imate apel branitelja ogulinskog kraja koji traže istragu i istinu o eksploziji koja je u jednoj ogulinskoj sedmerokatnici odjeknula točno 5. kolovoza, eksploziji koja je razvalila dva stana, da bi rezultati prvog uviđaja govorili da se u podrumu jednog ogulinskog Srbina čiji je sin bio pripadnik Martićeve vojske pronašlo 15 bombi, pet, šest kilograma vojnog eksploziva, automatska puška i streljivo! I to nije nikakva vijest za hrvatske medije??? Od eksplozije do koje je došlo u podrumu, ozbiljno su oštećena dva stana, mrtvih na sreću nema, ali zar je to razlog da se ovom nevjerojatnom događaju ne posveti primjerena politička i

medijska pažnja? Što se čeka? Da ljudi uzmu oružje i organiziraju vlastite straže, kako bi spriječili da drugi put sličan pacijent ne dignu u zrak neku drugu zgradu? Pukim slučajem, nevjerojatnim spletom okolnosti, ovdje nije došlo do lančane reakcije eksplozija, inače bi imali doslovno stotinu mrtvih u toj sedmerokatnici i tko zna koliko mrtvih i ranjenih koji bi se taj tren našli na autobusnom i željezničkom kolodvoru koji se nalazi posve blizu te sedmerokatnice!

Da se sličan događaj dogodio u nekom mjestu sa srpskom većinom, a da je oružje i eksploziv pronađen u podrumu Hrvata i Josipović i Milanović bi se istu tu noć digli na noge i krenuli dati podršku nevinom svijetu. Mesić bi pješice krenuo iz Zagreba stati uz njih! U Ogulin nije došao nitko, nije čak bilo ni jedne televizijske kamere koju je taj događaj zanimao. Hoće li doći ako se pojave noćne straže uznemirenih Ogulinaca? Hoće li ih nazvati ekstremistima? Hoće li reći da pretjeruju? Hoće li Pupovac na to reći da tako nešto sad uznemiruje lokalne Srbe? Pogledajte plodove Pupovčeve politike u Udbini gdje Srba ima 51 posto isključivo zato što im i kod glasanja i kod popisa stanovništva glasove daju Srbi koji tamo uopće ne žive! Sada se s usijanjem ide korak dalje te će na tamošnjoj proslavi Preobraženja nastupati „Jandrino jato“ bivši službeni orkestar sjeverno-dalmatinskog korpusa krajinske vojske. Isti sastav koji je godinama pjesmom hrabrio četnike prije velikih pokolja. I nitko niti riječi prosvjeda protiv ove prostačke provokacije! Pogledajte što se dogodilo u Vukovaru gdje su na juniorskom košarkaškom prvenstvu na utakmici Srbija - Grčka, navijači iz Borovog sela donijeli srpsku zastavu na ćirilici, a beogradski mediji pišu da je Vukovar pokazao da je srpski grad jer da su imali frenetičnu podršku s tribina. Neka barem pošalju zahvalnicu Milanoviću koji ima prilike vidjeti kako će stvari izgledati kada uvede dvojezičnost u Vukovaru! To će samo zemljopisno biti hrvatski grad! Jer, Srbi su shvatili da nikad u Zagrebu nije bilo

nacionalno neodgovornije vlasti i što god poduzeli sve je dopušteno! I četničke zastave i četničke pjesme čak i četnički spomenici!

Četnici dižu spomenike po Hrvatskoj?

Jer, što ćete više, kad Josipovićeve 'nova pravednost' podržana novim svjetonazorom koji nam je obećao Milanović dopušta da bivši zapovjednik diverzantskih jedinica 'kordunaškog korpusa' Željko Vukelić dolazi u selo Žirovac, (na pola puta između Gline i Dvora na Uni) s ambicijom da podigne spomenik svojim suborcima i žrtvama Oluje! Srpski ratni diverzant, u prijevodu specijalac, ima obraza dolaziti u Hrvatsku objašnjavati što smo to mi u ratu radili? On planira podići spomenik srpskim žrtvama zbjega u Oluji premda je sam general Novaković srpskim medijima priznao da je njegova tenkovska jedinica 'dio puta prošla kroz kolonu jer se žurila na sastanak s generalom Mladićem'. (Nije samo Teršelička prijateljica i suradnica današnjih vlasti. Tu je i Zoran Pusić. O tome kako on na Hrvate svaljuje odgovornost za ovo što je priznao sam Novaković pogledajte na portalu Dnevno.hr, 14. 08. 2013., op. JP) Dakle, Novakovićeve tenkovi su zgazili srpske izbjeglice, ali kako je u Josipovićevoj i Milanovićevoj Hrvatskoj sve moguće, sve osim da se ultimativno od Srbije zatraži povrat otete zemlje, umjetnina, kulturnog blaga, informacija o nestalima i last but not least, ratne odštete, mi smo protekli vikend imali u Hrvatskoj 'službeni posjet' srpskog ratnog specijalca koji je u ratu poklao tko zna koliko Hrvata, koji nam docira o našoj krivnji u gaženju civila u zbjegu kod Oluje. Dakle, i to je moguće! Kao da Hitlerovi specijalci dolaze u Francusku podizati spomenik njemačkim žrtvama! Bi li Josipović dopustio da bilo koji elitni Hitlerov komandos podiže spomenike po Hrvatskoj kakvih 20 godina iza rata? Ni lud! Ni on, ni njegov otac! Ni Milanović ni njegov otac! Ali, srpski ratni komandos u Josipovićevoj i

Milanovićevoj Hrvatskoj može odavati počast svojim suborcima koji su rušili hrvatsku državu!

Prvi koji je izašao iz Vukelićevog autobusa što je došao na liturgiju, Mile Milošević, predsjednik srpskih ratnih veterana, sav ponosan Jutarnjem listu je pripovijedao da je kao tenkist ranjen u Vukovaru 1991. 'gdje je išao braniti svoju zemlju od ustaša'?! I odmah se i predstavio kao četnički vojvoda! Nisu li hrvatski partizani i hrvatska ljevica nekad ratovali protiv četnika? Ne bi se rekli po ovom tretmanu! Ili su zapravo u ideološkom smislu, njihovi jedini protivnici bili - ustaše? Taj uvjetovani refleks protiv ustaša postoji i danas pa tako Josipović ističe da neće u Čavoglave dok god tamo bude neprikladnih obilježja. Jesu li četnička obilježja prikladna? Ako nisu, zašto revolt na svaki znak kad se pojavljuju četnička obilježja nije isti kao kad se radi o ustaškim obilježjima?

Zašto je hrvatska policija dozvolila da delegacija koju predvodi četnički specijalac dolazi ovamo dogovarati lokaciju gdje će podići spomenik svojoj borbi i svojim žrtvama u toj borbi? Naravno da to nije spomenik slučajnim civilnim žrtvama! Jer ni organizator svega toga nije slučajni civil nego elitni srpski komandos! Ali, ako se oko toga lijeva i desna Hrvatska ne razumiju i ne misle isto, oko čega će se onda složiti i ujediniti? Ako ljevičarskoj eliti što vlada zemljom, eksplozija u Ogulinu nije razlog da odu na lice mjesta i pošalju poruku uznemirenom stanovništvu, onda o čemu možemo uopće razgovarati nadajući se suglasnosti? Ako hrvatska policija šalje ophodnju da prekopa Thompsonov stan u potrazi za oružjem i ista ta policija dopušta, dapače, daje pratnju srpskom specijalcu da nam pljune u lice, unatoč na tu temu prejasnoj izjavi generala Novakovića, onda mi živimo na dva kraja svemira!

Massimo Savić i kninski balvani u njegovim očima

Ako pak, da se vratim na početak teksta, nije normalno, logično i shvatljivo da ljudi u ratu brane svoju domovinu i dok

im granate padaju po glavi, vode računa o elementarnoj egzistenciji, o egzistenciji svoje obitelji i čitave nacije, nego im 18 godina kasnije Massimo ima pravo docirati da su hrvatskom glazbenom scenom od 1990. do 1995. vladali 'neki važni ljudi koji su bili u stanju stati na branik domovine, ali ne i na branik umjetnosti', onda to znači da se ta patologija pljuvanja po svim mogućim i nemogućim segmentima stvaranja te države širi kao gripa. Da, naravno da su i pisci i umjetnici i slikari i pjevači i umjetnici svih boja u trenutku dok im je trećina zemlje okupirana stali na branik domovine. Da to nisu napravili ne bi ih bilo, ni njih ni domovine, ni buduće hrvatske umjetnosti. Ne sjećam se ni jednog stiha kojeg je Massimo u pjesmi 'Moja domovina' otpjevao zajedno s pjevačima i pjevačicama iz cijele Hrvatske koji su čvrsto stali uz domovinu i to posve umjetnički. Bila je to ljudski odgovorna gesta, ponosna i solidarna, na crti činjenice da je tada to doista od njih tražila povijest. Povijest umjetnosti ako hoćete! Massimu Saviću evidentno domovina ne znači puno, ali da mu tako malo znači da nije bio kadar otpjevati jedan stih u 'Mojoj domovini', to je zastrašujuće. Jer njega tada tamo nema! Ali danas ima obraza docirati!

Možda griješim, ali ne pamtim da je ponekad u ime ljudske i umjetničke solidarnosti s ranjenom Hrvatskom zapjevao i tako pomogao na kakvom humanitarnom koncertu za žrtve Domovinskog rata! Recimo u niza humanitarnih koncerata za hrvatske ratne invalide! Ne mora on to ni po kojem slovu zakona naravno, nije to utuživo, ali ne vidim po čemu je to superiorno ostati na braniku umjetnosti, ali ne i na braniku domovine dok ona gori! I s time se hvaliti 18 godina kasnije! I pogledajte paradoksa: niti tada, niti 18 godina kasnije, kao ni sve ove godine nakon rata, nitko Massimu ništa ne zamjera, ali on ima potrebe onima koji su stali uz domovinu danas prigovoriti da su izdali umjetnost! On i danas misli da se

domovinu kad je napadnuta može i smije izdati? I kakva je to umjetnost koja traži izdaju domovine koja se brani od agresije? U ime kakve to umjetnosti je dopuštena izdaja topovima i tenkovima napadnute domovine? Jesu li Francuzi, Englezi i Amerikanci što su ustali protiv fašizma izdali umjetnost ili su je branili? Da je Hrvatska izgubila rat, Ceca Ražnjatović bi ovdje bila umjetnost! I tako, netko letvom razvali tu jadnu Hrvatsku po glavi, netko joj opali šamar, netko je cipelari, netko je gura i odguruje od sebe, a postoje i mali i sitni likovi koji ju grickaju po rukama i nogama da i oni daju svoj doprinos toj monstruoznoj borbi kakvu u Europi nitko ne vodi na ovaj način. Koliko vas još ima koji ćete tražiti trun u oku hrvatske države ne vidjevši balvane, najčešće kninske balvane u svojim očima?

Naravno, ne smijemo zaboraviti ni glavne medije u Hrvatskoj i njihovu ulogu u problemima s našim želudcima. O tome piše Zvonimir Hodak u članku *U Kninu je pala zadnja prnja koja je skrivala nedemokratičnost lijevih medija*, Dnevno.hr, 12. kolovoza 2013. Evo završnog dijela Hodakova teksta:

Knin, ljeta Gospodnjega 2013. godine! Oko 5 000 ljudi na proslavi Dana domovinske zahvalnosti kojega je ne tako davno genijalni Ivo Škrabalo pokušao smjestiti u 3. siječnja. Iako je pretumbao bez ikakve logike sve druge praznike, ovaj mu nije uspjelo, mada njemu nikada nije bilo jasno zašto je taj praznik baš u taj dan i povodom tog događaja. Skupili se generali – naši i njihovi. General-turist Đakula sjaji od sreće jer nema Pupovca. Jadranka Kosor s ogromnim sombrerom i željom da ju uoče svi osim Gotovine koji bi joj mogao izraziti žaljenje zbog sramotnog poteza Haškog suda kad je Jaci zabranio daljnje uhićivanje diljem Hrvatske, Gotovininih branitelja i pomagača. Talijani kažu da za dobre stvari treba vremena. Odlične se događaju odmah. I odlična se stvar dogodila u

Kninu. Predsjednik Vlade Milanović održao je vrlo korektan i mudar govor. Međutim, dio auditorija žestoko mu je zviždao. Nije to ni prvi ni zadnji slučaj da raja zviždeći iznosi svoj stav o nekoj osobi ili situaciji. Ali to ne kuže policajci duha koji su se odmah uzbudili. Ali ne i oni pravi. Oni samo uhićuju, a policajci duha u mračnoj ekstazi sline o uvredama hrvatskih dužnosnika i traže optužnice. Znaju oni kako su s takvima postupali njihovi stari i 1945., i 1971., i 1982. g. Davorka Blažević, Zlatko Šimić, Snježana Pavić, Robert Bajruši i slični digli su se na zadnje noge. U Njihove komunističke lubanje ne mogu ni u 21. stoljeću ući ni najjednostavnija demokratska pravila. Oni neće nikada shvatiti da je policijsko privođenje ma i jednog prosvjednika kao i potraga za zviždačima direktni i vulgarni napad na slobodu govora, izražavanja vlastitog stava o političarima i vlasti koju oni predstavljaju. Ti medijski boljševici svojedobno su bili oduševljeni kad se na Trgu bana Jelačića vrijeđalo i zviždalo Tuđmanu i HDZ-ovoj vrhuški. Dobro, tada je to imalo razlog. Koji je vrh tjerao tog generala da razjebe tu idiličnu državu radnika i seljaka u kojoj je tekao med i mlijeko i u kojoj su svi narodi bili jednaki, a neki i malo jednakiji. Onda se Snježana Pavić nije sjetila napisati, kao što je to napisala neki dan: “zviždati šefu države – gori ste od Martića”. Malo me zbunjuje što Snješka ima tako loše mišljenje o Milanu Martiću. Tako su se hrvatski ljevičarski mediji, u stilu jeftinog plovećeg kazališta, zgražali nad kninskim incidentom i pri tome svima pokazali kako im je jadan i zakrčljao demokratski potencijal. Demokracija da, ali ne za klasne neprijatelje kako bi rekao njihov duhovni vođa, Josip Broz. Zato tvrdim da se u Kninu dogodila odlična stvar. Pala je i zadnja prnja koja je skrivala nedemokraciju lijevih medija. Dajte im vlast i odmah će Zvonimirova ulica biti preimenovana u Ulicu socijalističke revolucije, Jelačićev trg u Trg bratstva i jedinstva itd. Maksimirski će stadion opet biti

pun onih koji ne stanu u Remetinec i ostale zatvore. Potpuno je nevažno što smo sada već u ljetu 2013. g.

Istodobno se u Čavoglavama skupilo oko 150 000 "ustaša", rigidnih desničara, janjičara, ognjištara i mrzitelja svega osim Tuđmana i Hrvatske. 6. 8. o. g., u podnevnim vijestima HRT-a o tome ni slova. To ti je naša "javna" TV! Sad zamislite da se u Čavoglavama skupilo 150 000 sljedbenika duginih boja. Oni su vijest jer misle seksualno drugačije od nas. Oni u Čavoglavama 5. 8. misle drugačije od onih u Kninu. Ali neće dugo. Oni 25. 5. u Kumrovcu misle potpuno drugačije od onih koji obilježavaju 23. 8. dan kad se cijeli svijet sjeća svih žrtava totalitarnih režima. Njihove vampirske oči vrebaju nas svakog 25. 5. s ekrana HRT-a. Za svoje zločine nikada neće na sud, ali presudit će im godine. Nije ni to loše jer i to spada u vid borbe za bolju povijest u Hrvata. Woody Alen je rekao: "S pozitivne strane smrt je jedna od rijetkih stvari koja se može izvesti ležeći".

Lex Perković i nadalje zbunjuje siti i zadovoljni hrvatski puk. Mnogi su stali zbunjeni što je s datumom 23. 8. željela povjerenica za pravosuđe EU-komisije Viviane Reding. Hrvatski lijevi mediji odmah su skužili da je to Dan sjećanja na žrtve totalitarnih i autoritarnih režima te da se to odnosi na fašizam i nacizam. Zlobni desničari šire famu da se to odnosi i na komunizam. Znači da su i ljudi posebnog kova, kako su komunisti infantilno tepali jedni drugima, također činili zločine. To je iznenadilo infantilne Hrvate koji su se krstili i međusobno si ponavljali "prosto ne mogu da verujem – komunisti činili zločine? Ma ajte, molim vas!" Iznenaden i uvrijeđen bio je i Laci Matejić. On je bio uvjeren da svi koji su u komunizmu činili zločine već su kažnjeni pa mu nije jasno što sad ovi iz Unije hoće. No, um caruje dok snaga ne popiz..... ! Cinkao nas tip iz Bundestaga. Ministar Miljenić se znoji. Pa i temperature su podivljale! Kako vrijeme brzo prolazi. 25. 6.

o. g., smo zadnji put slavili Dan neovisnosti, a 23. 8. o. g., se već suočavamo s bejzbol palicom EU Komisije. Ljubimac Vesne Pusić Aca Vučić kaže neki dan: "Trebamo jaku i moćnu Srbiju da pomognemo Srbima ma gde oni bili!" Blago Srbima! Oni grade jaku i moćnu državu, a mi imamo problem uskladiti svoje zakone s EU propisima te da slušamo Milu Kekina i Olivera Frljića kako smo ustašoidni i zatucani te slušamo Thompsona umjesto Kekina. Ako još netko nešto samo zucne protiv tih časnih Hrvata, mrko će nas pogledati iz EU Komisije. A u Srbiji sve je isto kao i pre. Vladika Anastazije Rakita na misi za poginule kaže: "Hrvati pred Bogom slave taj dan. Zašto slave? Za 250 000 prognanih građana? Jedva čekam da i Srbija uđe u EU!"

I na kraju Ante Tomić o likovima koji su slikani na kninskoj tvrđavi u vrijeme Oluje kaže: "Meni je najgori od svih Mirko Norac Kevo. Tupo lice užasa." Zanima me je li itko vidio lice Ante Tomića u kaubojskom šeširu. Po danu, ne noću. Ezop je napisao: "Ljudima je tuđa nesreća najbolji lijek vlastitoj."

Zapravo nije mi jasno zašto Dujmović misli da se lijeva i desna Hrvatska ne razumiju. Meni se čini da se razumijemo veoma dobro. Za mene su oni pokvareni četnici i kao takvi prirodni uzrok problema za moj želudac. Njima je jasno da mi volimo ono što oni mrže – hrvatski narod i hrvatsku državu! S druge strane ipak je u pravu kad govori i o našem nerazumijevanju. Oni vjerojatno i ne mogu razumjeti da netko ne voli biti srpski sluga? A nama je još teže razumjeti kako netko to voli. I to nakon Domovinskog rata kada su u Oluji naši bojovnici od njihove vojske napravili zečeve koji su u tom svom zečjem strahu gazili vlastiti narod.

Ali vratimo se Mirele Pavić koja u svom tekstu spominje kako su nakon Dana pobjede *još 2 dana vrištale novine i portali o nemilim zbivanjima a prije svega o dvojnosti dviju najvećih proslava*. Slično Thompsonu gđa Pavić kaže:

... a meni je žaj što ih nema velikih barem deset.

Dopustite mi, ipak, da budem malo i matematičar. Ne radi se o dvije velike proslave! Velika je samo ona u Čavoglavama gdje se okupilo od 24-30 puta više ljudi nego u Kninu! Drugim riječima trebalo bi organizirati u 24 do 30 gradova proslave slične onoj u Kninu da bi broj posjetitelja bio ravan onom u Čavoglavama.

Je li to uopće moguće? Znamo da se u svim gradovima u kojima su ove vlasti organizirale proslavu ulaska u EU okupilo ukupno manje ljudi nego što je bilo na Thompsonovom koncertu u Splitu. Zapravo dvojba iz naslova mog teksta ne postoji. Besmisleno ju je uopće i postavljati dokle god narod zna da vladajući političari “proslavljaju” Dan pobjede. Dan koji su oni doživjeli kao ogroman PORAZ. Jer što bi drugo takvima i mogla značiti najveća hrvatska pobjeda?

Josip Pečarić
Hrsvijet, 19. 08. 2013.

DIKTATURA U TRI SLIKE

PRVA SLIKA: UHIĆENJE LUKE KOZINE

U tekstu *Čavoglave*, Hrvstijet, 06. 08. 2013. narugao sam se uhićenju Luke Kozine zato što je bio jedan od 5000 onih koji su zviždali Predsjedniku Vlade u Kninu. Za Predsjednika je još gore što je ta bedastoća bila udarna vijest na svim TV dnevnicima. Radi li se o bedastoći? Ili jednostavno boljševici ne znaju drugačije? Pita li se s pravom Tihomir Dujmović:

SLIJEDE LI MASOVNA UHIĆENJA?

Jer poruka tih uhićenja je slijedeća: izadete li na jesen masovno na ulice i počnete zviždati premijeru i njegovoj politici, masovno ćemo vas hapsiti dragi moji Hrvati! To je prava poruka ovog uhićenja. Širenje straha. Policija koja je uhitila jednog prosvjednika ista je policija koja je nedavno obavila premetačinu stana Marka Perkovića Thompsona tražeći trofejni kalašnjikov s kojim je pucao po četnicima ovog rata.

*Autor: Tihomir
Dujmović*

*Dnevno.hr, 09. kolovoz a
2013.*

Oh, kako ne mogu bez verbalnog delikta funkcionirati, kako ne znaju bez državnog nasilja, kako ne umije bez sile egzistirati, kako je zapravo u same temelje tog svjetonazora ugrađena praiskonska mržnja prema protivniku i prema suparniku? Onom drugačijem! Onaj tko jednostavno drugačije misli i to na glas kaže! Nisu li još od Pariške komune, tog njihovog Starog zavjeta, komunisti uvijek i svugdje pokazivali da se s neistomišljenicima jedino znaju silom obračunati? Što je Oktobarska revolucija negoli krvavo nasilje? Što je Staljinova borba protiv kulaka negoli pogrom protiv bogatih seljaka? Bleiburg? Hebrang? Đilas? Goli otok? Hrvatsko proljeće? Tenkovi u Pragu 68., tenkovi u Mađarskoj 1956., Poljska 81.? Ništa drugo negoli niska brutalnog, golog nasilja! Usput govoreći, obožavam velikog, ogromnog, nenadmašnog književnika

Miroslava Krležu i prezirem jadnog, mizernog i prestrašenog druga Krležu koji je davao ključni intelektualni alibi svom tom nasilju!

Kako je Radmanov HTV izrezao zvižduke iz Knina

No, kako komunisti ne mogu iz svoje kože čak ni 2013., hrvatska policija pod dirigentskom palicom SDP-ovog ministra policije uhitila je u Kninu čovjeka koji je zviždao premijeru Milanoviću! A u prvim vijestima Radmanova HTV-a izrezan je svaki zvižduk u tom prilogu! To je to nasljeđe Radmanove TV Zagreb na koju je tako ponosan! I oni su Europa? I oni su nas vodili u Europu? I oni razumiju što je Europa? Pa dajte mi jednu jedinu zemlju u kojoj policija u Europi uhićuje nekoga tko zviždi premijeru? Godine 2013.! Ali u hrvatskom prijevodu, uhititi nekoga 2013., to znači 1946. pucati mu u glavu, to znači 1971. baciti ga u zatvor. To je isti mozak! To je suštinski isti postupak kao kad je Račanova partijska krema bacila u zatvor Vladu Gotovca, gdje ga je dočekaao stražar riječima koje valja zapamtiti: 'Jebo pas mater onome tko te živog meni doveo!' To je partijski tretman neistomišljenika jer Vlado Gotovac tada nije bio ništa drugo. On je samo mislio drugačije od Ivice Račana. Uhititi 40 godina kasnije nekoga tko je zviždao SDP-ovom premijeru, to znači čvrsto stajati uz odar politike Ivice Račana 70-ih godina! To znači najaviti masovna uhićenja već sutra. Jer poruka tih uhićenja je sljedeća: izađete li najesen masovno na ulice i počnete zviždati premijeru i njegovoj politici, masovno ćemo vas hapsiti, dragi moji Hrvati! To je prava poruka ovog uhićenja. Širenje straha. Policija koja je uhitila jednog prosvjednika ista je policija koja je nedavno obavila premetačinu stana Marka Perkovića Thompsona tražeći trofejni kalašnjikov s kojim je pucao po četnicima ovog rata.

Tko to čuva eksploziv u podrumu jedne ogulinske sedmerokatnice?

No, ista ta policija vrlo je škrtta na priopćenju o tome da je baš na Dan domovinske zahvalnosti u jednoj ogulinskog sedmerokatnici odjeknula snažna eksplozija, buknuo požar te da je u podrumu iz kojeg je sukljao gusti dim pronađen arsenal oružja i eksploziv koji je cijelu zgradu mogao dignuti u zrak! Naime, u Hrvatskoj Zorana Milanovića jednako u zatvoru provodi čovjek koji mu je zviždao kao i onaj koji je osumnjičen za ovu fotokopiju Al Qaeda! Nema istraživačkog novinarstva o ovome, nema televizijskih kamera koje to zanima! Za Hrvatsku Zorana Milanovića ova misteriozna eksplozija na sveti hrvatski dan, eksplozija koja je zamalo digla u zrak stotinu ljudi u jednoj ogulinskoj sedmerokatnici, jednako je teška kao trofejno oružje Marka Perkovića Thompsona! I on se čudi da mu se zviždi u svetom hrvatskom gradu Kninu?

Čemu se čudi Zoran Milanović?

On se čudi nakon ovakvog kolapsa gospodarstva s kojim pojma nema što raditi da mu se zviždi? On se čudi da mu se zviždi nakon što je petljao s onom izjavom da je Domovinski rat bio neka vrsta građanskog rata poput onaj u Finskoj? On se nečemu čudi nakon što smo zakrvali odnose s Njemačkom ni oko čega drugoga negoli oko izručenja udbaških nalogodavaca za likvidacije hrvatskih emigranata? I oni nas vode u Europu? I oni razumiju što je Europa? Ovakva neokomunistička Hrvatska ne može nikamo i nema baš nikakve budućnosti! Pogledajte uostalom medije u takvoj Hrvatskoj. Na Dan domovinske zahvalnosti Jutarnji list kao i Novi list nisu doslovno imali niti jedan jedini tekst koji bilo što govori o tom državnom prazniku. Lažem, imali su svaki po jedan tekst: rekaciju Beograda na Oluju! Jesu li to hrvatske novine uopće? Ima li u svijetu primjera da dnevni tisak niti jedne riječi ne objavi o najvećem državnom prazniku jedne države? Koja je to onda njihova domovina i država ako se ne klanjanju pravom rođendanu države u kojoj žive?

Je li uistinu Račan davao dopuštenja za likvidacije emigranata?

Kakav je to dnevni tisak i kakvi su nam to mediji da nakon izjave Antuna Vrdoljaka u Večernjem listu kako je : '...odluke o (udbaškim) likvidacijama donosio Izvršni komitet Centralnog komiteta Saveza komunista iz republike iz koje je čovjek u kojega će se pucati. A onaj tko će pucati mora biti njegove narodnosti...Ivica Račan je bio sekretar izvršnog komiteta Centralnog komiteta SK Hrvatske....'. Na upit novinara koliko je tada bio utjecajan otac predsjednika Josipovića, Tonči Vrdoljak u Večernjem listu izrijekom odgovara: "On je bio član Izvršnog komiteta Centralnog komiteta SK Hrvatske!". Vrdoljak ne može biti jasniji, on izrijekom optužuje Račana da je po logici ove funkcije davao ključne dozvole za likvidacije hrvatskih emigranata te navodi da je u tijelu koje je takve odluke donosilo sjedio i otac današnjeg predsjednika republike Ive Josipovića! I niti jedan jedini medij u Hrvatskoj nije krenuo tragom te informacije! Ima li boljeg dokaza da živimo u informativnom logoru? Jer, ili Tonči Vrdoljak laže i fantazira ili smo mi na tragu velikog hrvatskog Watergatea! Naime, ako je točno što govori Vrdoljak onda je Ivica Račan bio ključni nalogodavac likvidacija hrvatskih političkih emigranata, onaj pečat bez kojega se pištolji za te akcije ne bi ni punili! Ako je doista izvršni komitet CK SKH donosio odluke o likvidacijama onda moramo vidjeti tko je sve bio član tog komiteta, što arhive govore o tome, koje su sve likvidacije blagoslovili, kada, kako i zašto. Ali, istraživačko novinarstvo svoje cijevi ne okreće na tu temu! Glavaš, Norac, Brodarac, Oluja, Medački džep, tu se svaki kamen okreće da se pronađe kakav dokaz o zločinu, ali nakon ovakve Vrdoljakove optužbe brže bolje se gura pod tepih istina o krvavoj komunističkoj prošlosti. Današnji mediji su u tom zataškavanju dokaza o jednoj zločinačkoj organizaciji od kapitalne važnosti.

Hoće li Partija uzeti cijelu državu kao taoca u slučaju Perković?

No, ulaskom Hrvatske u Uniju mijenja se okvir u kojem živimo. Njemački ultimatum, da do 23. kolovoza, Vlada mora ukinuti lex Perković ne dopušta uzmak. Nisu taj datum slučajno odredili, to je naime europski dan sjećanja na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima. Ako pak bivši komunisti uzmu cijelu Hrvatsku kao taoca u ovom pokušaju da se rasvijetli zločinačka strana komunističkog sustava i odluče da dobijemo čak i financijske sankcije od Unije, ali da ni pod koju cijenu ne izruče Perkovića, mi ćemo se već na jesen naći na pragu građanskog rata. Razumije li uopće Zoran Milanović kakva odgovornosti stoji na njegovim leđima ili on od svoje drčnosti, arogantnosti i bahatosti uopće nije pri punoj svijesti?

SLIKA DRUGA: UHIĆENJE MARKA FRANCIŠKOVIĆA

Vjerojatno je javnosti manje poznato da je uhićenju Luke Kozine prethodilo jedno drugo uhićenje:

Nakon burnih prepiski s ministrom Ostojićem uhićen je Marko Francišković?

Bivši kandidat za gradonačelnika Zagreba i član Udruge 'Pravednik', Marko Francišković, doveden je u prostorije PU zagrebačke zbog, navodi, komentara upućenih ministru unutarnjih poslova Ranku Ostojiću na službenoj Ostojićevoj Facebook stranici. Dovođenje Franciškovića potvrdila i dežurna glasnogovornica PU zagrebačke Gordana Dušanić

Autor: Z. K. Dnevno.hr, 03. kolovoza 2013.

(...)

Činjenica protiv koje se ne može je ta da je Francišković odveden u policijsku postaju zbog njegova sna o vješanju Ranka

*Ostojića koji je objavio na upravo toj stranici. Samim time što su pridali važnost tome potvrdili su da je stranica službena te da se u burnoj svađi s Franciškovićem nalazio ili Ostojić ili netko na nižoj administrativnoj dužnosti. Cijelu prepisku možete još uvijek pogledati na ovoj **Facebook** stranici.*

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92346-foto-nakon-burnih-prepiski-s-ministrom-ostojicem-uhicenje-marko-franciskovic.html>

KOMENTAR ANTE MIKIĆA

NEPODNOŠLJIVA LAKOĆA PRIVOĐENJA

*Ni sam ne znam zašto, no čitajući ovih užarenih ljetnih dana vijesti o pritvaranju kninskog zviždača **Luke Kozine** te, nešto ranije, privođenju i jednomjesečnom pritvaranju **Marka Franciškovića** zbog prijetnji na Facebook zidu ministra **Ranka Ostojića**, na pamet mi pada ona zastrašujuća Nietzscheova misao o vječnom vraćanju, o kojoj na početku svog romana *Nepodnošljiva lakoća* postojanja promišlja češki klasik Milan Kundera. Ako je nešto jednokratno i prolazno, o tomu onda i ne treba voditi puno računa. No, kad se neka ružna i opasna pojava počne ponavljati, postaje 'lišena olakšavajuće okolnosti svoje prolaznosti' te se pretvori u 'blok koji straši i traje a njena (njegova) glupost postat će nepopravljiva'.*

Kad je prije tjedan dana policija pokucala najprije na vrata Franciškovićevih roditelja a onda, dan poslije, i samog Marka, što je većina medija popratila na način da je priveden čovjek koji je doma držao arsenal oružja, stvar još uvijek nije mirisala na to nesretno 'vječno vraćanje'. No, dva dana poslije, na Dan pobjede u Kninu, ta ponovno probuđena policijska revnost kad god se netko usudi, makar i samo verbalno, dirnuti 'one gore', počet će dobivati obrise pojave 'bloka koji straši'. Jer vijest o policijskom privođenju

u Knin doseljenog Sinjanina Luke Kozine zbog javnog fućkanja i hukanja predsjedniku Vlade morala je, barem one malo starije, neodoljivo podsjetiti na nešto već viđeno: na vrijeme kojega su prije dvadeset i kusur godina već proživjeli i za kojega su bili uvjereni da se više neće vratiti. Čovjek je priveden u policijsku postaju i tamo satima držan pod ključem zbog glasnog negodovanja protiv jednog političara na javnome skupu! Ako to nije pojava vrijedna osude i opreza, što onda jest?!

Stup srama

No, da stvar bude još i gora, umjesto javne osude takvog policijskog postupanja barem od strane dežurnih zaštitnika demokracije, ljudskih prava i sloboda (čast izuzecima koji su se udostojali oglasiti i tako prekinuti svoje ljetne praznike), u dijelu medija uslijedilo je nešto sasvim drugo: nemušti i već viđeni pokušaji da se te 'zviždače' proglasi ološem vrijednim svake osude, pa onda valjda i policijske represije. To su, imali smo prilike čitati, ljudi koji ne poštuju ni državu ni njene institucije i blagdane; rušitelji 'gori od Martića'! Fućkanje premijeru u tom suptilnom pokušaju medijske manipulacije odjednom postaje ravno veleizdaji i rušenju države i njenog ustavnog poretka. Pa što onda takvi rušitelji drugo i zaslužuju, nego da ih policija u marici spremi na sigurno! Da sâm premijer Milanović nije naslutio kako bi ta policijsko-medijska hajka za njega mogla postati i kontraproduktivnom, te se njegov ured promptno oglasio protiv Kozininog pritvaranja, u obranu temeljnog prava na slobodu toga do jučer anonimnog sinjskog branitelja, bez obzira na (ne)primjerenost njegova kninskog istupa, jedva da bi stao itko relevantan.

Kad čovjek sve to skupa vidi i shvati, onda mu više ni ono uhićenje i pritvaranje 'do zuba naoružanog' Marka Franciškovića više ne izgleda sasvim nesporno. Jer, sine ti odjednom, pa ni njemu policija nije upala u stan zbog naoružanja koje je tamo navodno držao, nego zbog nečeg sasvim drugog. Ona mu je upala u stan

zbog Facebook svađe s ministrom policije Rankom Ostojićem. Da, baš svađe, a ne prijetnje kako se to službeno obrazlaže. Jer Franciskovićeve pisanije o sanjanju ministra koji visi na Trgu bana Jelačića, kad čovjek malo bolje razmisli, i nisu baš neka prijetnja vrijedna osvrtu, a kamoli pokretanja cijelog represivnog aparata. Pa iste je 'prijetnje' isti taj Marko ranijih godina, čak i putem televizijskoga programa, upućivao i predsjednicima Mesiću i Josipoviću, premijerima Milanoviću i Kosor i kome sve već ne, poručujući im kako će, kad dođe na vlast, ukinuti smrtnu kaznu i suditi svim tim 'veleizdajnicima'. No, sve su dosadašnje Franciskovićeve kandidature neslavno propale, a i te njegove prijetnje zajedno s njima. Po čemu bi to onda baš ista takva 'prijetnja' ministru Ostojiću bila vrijedna tako opsežne policijske akcije? Pa, ni sam ministar nije ju shvatio ozbiljnom. Jer da jest, ne bi se s Franciskovićem na svom profilu upustio u svađu rječnikom kojeg se nijedan kočijaš ne bi postidio, spominjući mu i oca i Papu, uvlačeći u nju sasvim bespotrebno i neprimjereno i klečanje i isповјedanje...

Selektivna sloboda mišljenja

No, kad je prije 5 godina predsjednika Foruma mladih SDP-a u Dubrovniku **Nikšu Klečka policija privela** jer je mislila da je upravo on na Facebooku tadašnjega premijera Sanadera u jednoj fotomontaži okitio nacističkim obilježjima, isti je taj ministar Ostojić tadašnji postupak policije ocijenio kao 'represiju i neprihvatljivo ponašanje', dodavši kako ljudi, 'bez obzira na to jesu li pripadnici neke stranke, imaju pravo slobodno izražavati svoje stajalište'. Osobito na društvenim mrežama koje su, kako je tada pojašnjavao, 'mjesto gdje ljudi mogu demokratski sučeljavati svoja stajališta'. Tadašnji pak predsjednik Foruma mladih SDP-a **Davor Bernardić** u otvorenom je pismu ravnatelju policije poručio: 'Željeli bismo vidjeti privedene nasilnike, lopove, silovatelje, ubojice, pripadnike organiziranog kriminala koji ugrožavaju sigurnost građana, a ne privođenje nedužnih građana

zbog verbalnog delikta'. Danas, međutim, dok Marko Francisković u remetinačkom pritvoru ispašta zbog svojih nereálnih snova a Luka Kozina čeka da mu se odrapi neka kazna, možda čak i zatvorska, jer se usudio hučati na premijera, isti taj Ostojić uživa negdje u hladu Bjelolasice ili priobalja (gdje su ga smjestili novinari 'kreteni'), a od Bernardićeve negdašnje zabrinutosti za ponovno uvođenje verbalnog delikta ni traga ni glasa.

*Tko zna, nastavi li policija ovim tempom privoditi i pritvarati sve one koji se malo glasnije zamjere nekom ministru ili premijeru, te tako postanu prijatnijom 'državnoj stabilnosti', možda nam nedavno promaknuće u potpredsjednika Vlade upravo ministra unutarnjih poslova, a ne nekog političkog barda iz resora gospodarstva i državnih financija, i ne bude izgledalo tako nelogično i slučajno. Jer, kolikogod se bardovi poput **Slavka Linića** ili **Miranda Mrsića** trudili pokrpati zjapući državni proračun i reformirati zamrlo tržište rada, u slučaju njihova neuspjeha za stabilnost vlasti možda bude važnije računati na beskompromisnu potpredsjedničku odanost onoga tko se bavi policijom, negoli onih koji se bave proračunskom i radno-mirovinskom politikom. Pa nam - ne dao Bog! – i ova aktualna brzopotezna privođenja i pritvaranja budu izgledala tek kao mačiji kašalj u usporedbi s onim što bi nam policijsko-represivni sustav, u očuvanju ugleda i sigurnosti onih na vlasti, još mogao prezentirati.*

<http://www.tportal.hr/komentari/komentatori/279202/nep-odnosljiva-lakoca-privodenja.html>

SLIKA TREĆA: HOĆE LI UHITITI I SVE SUTCE?

JOSIP JOVIĆ: CRNE TOGE I BIJESNI MINISTRI

Hrsvijet, 06. kolovoza 2013.

Na početku demokratskih promjena svima su bila puna usta vladavine prava i pravne države, koju bi trebalo razumjeti kao jednakost građana pred zakonom, kao neovisnost sudstva u odnosu na izvršnu i zakonodavnu vlast te kao vlast zakona i prava nad bilo čijom subjektivnom voljom. Sudovi bi se morali držati zakona bez obzira na različite interese i utjecaje, pa i bez obzira na eventualne društvene okolnosti i posljedice, po onoj, koju ne treba shvatiti baš doslovno, fiat justitia pereat mundus.

Nije zalud božica pravde prekrila oči rukom. No dogodilo se u ovoj zemlji, u kojoj sve nekako ide zlo i naopako i čiju sudbinu u svojim rukama drže sve lošiji od lošijih, da ili poučak o pravnoj državi nije shvaćen, iako je jednostavan, ili pak njegova primjena mnogima ne ide u račun, o čemu svakodnevno možemo posvjedočiti.

Pritisци na sudove

Ustavni je sud ozbiljno razbjesnio ministra prosvjete Željka Jovanovića, osporivši mu nekoliko akata koje je pod firmom reforma obrazovanja iznjedrilo njegovo ministarstvo. Pa su tako pali pravilnik o izboru za znanstvena zvanja, odluka o usklađivanju udžbenika s novim (još neverificiranim) pravopisom te program spolnog odgoja u školama. I umjesto da se pokrije ušima i prihvati mišljenje Ustavnog suda, Jovanović se na njega žestoko obrušio inatski inzistirajući kako od zamišljenih programa, pravilnika i odluka neće ni za mrtvu glavu i ni za jedno slovo odstupiti. Tko je taj sud da remeti njegove genijalne zamisli, njegovo životno remek- djelo! Suce naziva crnim togama i povezuje ih s crnim mantijama s jasnom aluzijom na «klerofašizam», što je puno teže od uvrede koju je njemu uputio Zdravko Mamić.

Diskvalificirajući ih kao eksponente bivše vlasti, poručuje kako uskoro slijedi izbor novoga sastava i kako će u Ustavnom

sudu onda zasjesti moralniji, stručniji i profesionalniji suci. Drugim riječima, tamo će doći naši ljudi, koji će donositi odluke kako mi želimo. Drugi primjer izrazitog pritiska na sudove prezentirao je Slavko Linić reagirajući na odluku suca Trgovačkog suda da zatraži mišljenje o ustavnosti Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi. Suca je nazvao kravom (tek nakon retoričke pauze svetom) «koju nećemo štiti», što se može lako protumačiti kao prijetnja gubljenjem radnog mjesta.

Reagirajući na jedan prijedlog o ocjeni ustavnosti prije nego se čulo mišljenje Ustavnog suda, Linić zapravo pokazuje kako je i sam svjestan neustavnosti spomenutog zakona koji njemu kao ministru financija daje ogromnu moć da neka poduzeća spašava, a neka, već prema svom afinitetu, utapa. Taj isti vlasnik trinaestmetarski duge barke, evo prozvan i zbog primanja mita, u jednoj je TV emisiji priznao kako se zatvaraju kafići zbog stotinjak neregistriranih kuna, ali ne i trgovački lanci kad ih se ulovi sa stotinjak milijuna kuna blagajničkog viška.

Iako ni jedan ni drugi, ni Linić ni Jovanović, nemaju nikakvo pravno obrazovanje u stanju su dijeliti lekcije sucima najviših sudova. To je ta prepotencija i umišljenost koju proizvodi politički položaj, dajući pojedincima, osobito onima s nešto umanjenom sposobnošću rasuđivanja i samokontrole i u zemljama nerazvijene političke kulture s baštinom revolucionarnog terora, osjećaj svemoći i sveznanja i iluziju kako mogu diktirati ne samo društvene, nego i prirodne zakone i tumačiti ih po svojoj volji.

Individualni zakoni

Primjera ima još na bacanje. Zahtjev za raspisivanjem referenduma o definiciji braka kao zajednice muškarca i žene, s potpisom sedamsto tisuća birača, cijeli je politički vrh nastojao relativizirati ocjenom kako je riječ o agresiji jedne manjine (Zoran Milanović), osobnim stavom kako bi trebalo omogućiti istospolne brakove (Ivo Josipović) ili pak mišljenjem kako je referendum

samo savjetodavni, a ne obvezujući mehanizam odlučivanja (Vesna Pusić), unatoč onome što eksplicite piše u samom Ustavu.

Predsjednik je Odbora za Ustav Peđa Grbin pak otvorio mogućnost promjena samog Ustava prije raspisivanja referenduma kako referendum ne bi bio obvezujući. Uz staru praksu stalnih izmjena zakona svakom promjenom stranke na vlasti i proizvoljnog tumačenja pojedinih odredbi, pa i samog Ustava, što unosi pravnu nesigurnost i nered, u novije je vrijeme afirmirana praksa donošenja zakona za jednog čovjeka.

Nije u pitanju samo tzv. *lex Perković* već i najavljeni novi zakon o kazalištima kako bi ministrica kulture Andrea Zlatar Vioić mogla za šefa zagrebačkog HNK postaviti Velimira Viskovića, ili pak prije godinu dana usvojeni Zakon o HRT-u koji je omogućio instaliranje Gorana Radmana na čelno mjesto ove kuće na kojemu se, usput rečeno, i nije proslavio.

Prćkanje po imovini iznimno i nelegalno materijalno obogaćenih bijednika, kojih nije tako velik broj da ih se ne bi moglo priupitati za babino zdravlje, izrazito je selektivno, ovisno o političkoj pripadnosti i moći. Ili jedan banalniji slučaj. Sportski menadžer priveden je i optužen nakon što je na radiopostaji uvrijedio navodno na nacionalnoj osnovi jednog ministra, ali kad književnik-novinar jednog patološkog ubojicu proglasi prototipom pravog Spličanina i Hrvata ništa se neće dogoditi.

Josip Jović / Slobodna Dalmacija

VELEIZDAJA

Sjećate li se **Snježane Pavić**? To je ona „novinarka“ koja je 16. studenog 2012. objavila u Jutarnjem listu članak:

Sudac Meron danas će pročitati konačnu presudu Hrvatskoj dr. Franje Tuđmana

Pogledajte npr.:

http://www.hrsvijet.net/index.php?option=com_content&view=article&id=25167:jutarnji-list-mora-odgovarati-za-veleizdaju-&catid=43:glas-hrsvijeta&Itemid=151

Člankom je, zapravo, najavila želje hrvatskih vlasti da se osude generali Gotovina i Markač, a zapravo – kako autorica i kaže – konačno presudi Hrvatskoj. Time je autorica prokazala veleizdajničku politiku današnjih hrvatskih vlasti. Umjesto da joj zabrane pisati ona sada piše o – vjerovali ili ne – napadima na tu vlast za veleizdaju.

Komentar njenog teksta (*Snježana Pavić – četnikuša, jugoslavenuša ili sponzoruša?*)

možete naći na:

http://www.hrsvijet.net/index.php?option=com_content&view=article&id=28763:snjeana-pavi-etnikua-jugoslavenua-ili-sponzorua-&catid=43:glas-hrsvijeta&Itemid=151

Npr., ona kaže:

„Tko su ljudi koji izdajicom zovu čovjeka izabranog većinom glasova građana ove zemlje, ljudi koji, dakle, većinu Hrvata smatraju izdajicama jer ne glasaju po njihovoj volji? To su ljudi koji sebe zovu hrvatskim domoljubima, i mi smo im to dopustili. Prepustili smo im monopol na domoljublje i dali im pravo da oni odmjeravaju naš patriotizam, da vrijeđaju svakog tko ne misli isto kao i oni, pa makar bio rođen nakon 1980.“

Jadna je ova vlast kada je brani „novinarka“ koja ne zna kako većina izašlih na izbore nije većina građana, ali je sjajno što baš takva „novinarka“ brani vlast od optužbi za veleizdaju. Tako se samo potvrđuje da su te optužbe točne, a svi znamo da ISTINA NAJVIŠE BOLI.

Kako je moguće sprovesti Velikosrpski Memorandum 2 u Hrvatskoj osim sprovođenjem strahovlade, hapšenjem ljudi, natjeravanjem sudaca da sude kao poslije Drugog svjetskog rata i sl.

O toj veleizdaji ostat će zapisano puno toga, ali – čini mi se – najviše u pismu kćeri svom poginulom ocu:

Dragi moj tata, ne znam kome da se obratim u ovom svijetu pa ti pišem pismo putem našeg portala HERCEGOVINA.info. Iako sam bila mala kada si nas napustio, ono što mi je ostalo u sjećanju jeste tvoje domoljublje, uniforma i krunica koju ti je dala pokojna baka kada si otišao u rat. Sjećam se i toga da smo zbog prokletog rata morali otići iz svoga doma u izbjeglištvo. Iako sam bila dijete dobro se sjećam i onoga dana u šibenskom hotelu kada sam te posljednji put vidjela. Rekao si mi: Zlato moje kada naša Hrvatska bude slobodna uživat ćemo u ovom istom Šibeniku, Slavoniji, kao i u našoj Hercegovini kod bake i dida. Sjećam se i maminih suza kada si odlazio i tvog mahanja iz nekog maskirnog vozila. Dvadesetak dana nakon toga došla je najtužnija vijest na svijetu za mene i mamu, a ona je glasila da si poginuo, ili kako je to onda bilo popularno reći da si život položio na oltar domovine.

Nakon toga se puno toga ne sjećam, u mojoj glavi nastala je praznina isprekidana slikom majke kako plače u kutu sobe gledajući obiteljske albume i tvoje fotografije. U našu kuću u Slavoniji se nismo nikada vratili, mama je poslije rekla da ne bi mogla živjeti bez tebe u našem starom domu. Isuviše je tamo uspomena vezanih za tebe, pa smo odlučile (mama je odlučila) da idemo babi i didu u Hercegovinu.

Jedno vrijeme sam dragi tata bila ponosna kada su u školi govorili da smo slobodni zahvaljujući našim braniteljima koji su dali život za tu slobodu, a ja sam znala da si taj branitelj upravo ti. U to vrijeme sam često pričala sa tvojom slikom u odori Hrvatske vojske koja se nalazi na centralnom mjestu u našoj sobi. Živjela sam tih dana i godina u uvjerenju da smo slobodni upravo zahvaljujući tebi, te da mi živimo tvoj san o slobodnoj i neovisnoj Hrvatskoj.

Dragi tata to se sve se sada promijenilo. Sada ja da bi došla do našeg Šibenika moram čekati na granici države za koju si ti poginuo i po nekoliko sati. To i nije najveći problem, čekaju i ostali pa tako i ja, ali problem je što je naša sloboda i neovisnost dana u ruke strancima. Dragi tata oni koje si ti nazivao miševima izašli su iz svojih rupa i sada prodaju naša blaga i našu neovisnost. Dragi moj tata suviše dugo sam to skrivala od tebe, ali evo danas ti moram reći da država za koju si se borio i poginuo više ne postoji. Dragi tata tvoje zlato ne uživa u slobodi jer jednostavno slobode nema, prodali su je judini sinovi. Ovi pismo ti pišem nakon Dana pobjede i Dana branitelja, i stidim se onih koji pričaju o tebi i svih onih koji život dadoše za državu da bi je ti isti sada pretvorili u svoje vlasništvo. Cijeli dan sam moj dragi tata jučer proplakala zbog tih koji su pogazili sve naše svetinje.

Dragi tata još bih ti puno toga pisala, al vjeruj da nemam snage. Ljubi te i voli tvoje jedino zlato.

Da, miševima izašli su iz svojih rupa sada prodaju naša blaga i našu neovisnost. Možda je preblago reći da je to veleizdaja, zar ne?

Josip Pečarić

Hrsvijet, 10. 08. 2013.

Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Velika Gospa 2013, objavljen završni dio teksta pod naslovom *O stanju u društvu*.

**ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ
BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB,
2015.**

**AKADEMIK PEČARIĆ: NIŠTA NE MOŽE
NA BOLJE BEZ VLASTI KOJA VOLI
HRVATSKI NAROD I DRŽAVU**

Portal HKV-a, 15. ožujka 2015.

**Razgovor s akademikom Josipom Pečarićem povodom
izlaska knjige "Propade im crvena Hrvatska"**

**Poštovani gosp. Pečariću, 25. ožujka u dvorani Udruge
specijalne policije bit će predstavljena Vaša nova
publicistička knjiga "Propade im crvena Hrvatska". O
čemu možemo čitati u Vašem novom djelu?**

Naslov može zavarati one koji znaju da sam ja Hrvat iz Boke kotorske. Tako mi je dragi prijatelj hrvatski književnik Stijepo Mijović Kočan napisao: KAD SE VEĆ BAVIŠ Crvenom Hrvatskom, pročitaj moj poetsko-oglednički tekst (pjesmu) Svjedoci su... o zajedničkom jeziku nekada u Crvenoj Hrvatskoj (Duklji, Zeti, Crnoj Gori) koji je jednak u Dubrovačkom Primorju i Konavlima i u današnjoj Crnoj Gori kao i u nekim selima u Albaniji, u ostacima starinskih riječi (tzv. arhaizama). U CG ih je Nikčević ozakonio u

njihovu jeziku. Ali, ti fonemi su dokaz o jedinstvu narodnoga govora nekadašnje Crvene Hrvatske, od Neretve do Bojane. Osim toga, jezično "crmno" (Crmnica) je isto što i "crveno", isto što i "crljenica" (crvena boja brda gdje ima boksita (?)). Lako je moguće da se "crmno" prometnulo u "crno", a izgubilo značenje "crveno" pa JE GORA POSTALA CRNA, NE VIŠE CRMNA (CRVENA!)?! Tebi poezija ZNAM DA NE LEŽI BAŠ, ALI PROČITAJ KAO ČINJENICU, TO TI LEŽI! Šaljem cio ciklus, a ti pročitaj samo ono "Svjedoci..."! (Kočanove pjesme dao je portal [Glas Brotnja](#)).

Njegovo reagiranje podsjetilo me je na jednog drugog dragog prijatelja, pokojnog hrvatskog redatelja Krsta Papića, koji je također bio s područja Crvene Hrvatske koju spominje Kočan. U onim vremenima kada se stvarala Hrvatska znao je reći da je Crveni Hrvat, a ljudi su mislili da kaže da je komunist. Da, moja knjiga govori o takvoj Hrvatskoj na koju su mislili ti o kojima mi je pričao Krsto. Knjiga zapravo predstavlja svojevrsni nastavak na dvije moje knjige: 'Ako voliš Hrvatsku svoju' i Hajka na Thompsona.

Kome je to "propala crvena Hrvatska" i na čemu temeljite takav zaključak?

Poznato je kako je Ivo Josipović svojevremeno najavio Crvenu Hrvatsku. Zato u prvom poglavlju s istim naslovom dajem niz tekstova u posljednjim mjesecima pred predsjedničke izbore u Hrvatskoj, koji su završili sramotno za Ivu Josipovića. Iako je tijekom svog petogodišnjeg mandata praktično sve u Hrvatskoj u vlastima i glavnim medijima zacrvenio i okrenuo ponovnom sluganstvu Beogradu i Londonu, nije uspio u svojoj nakani.

Prvi je predsjednik, u čiju su slavu glavni mediji pisali ode, uvjeravali narod u osamdesetpostotnu popularnost i sl., koji nije uspio obnoviti svoj mandat. Sjetimo se, uvjeravali su narod, a uvjerali svoje gazde, kako će Josipović pobijediti u prvom krugu. U ovom poglavlju treba posebno pogledati tekstove o Hrvatskomu nacionalnom etičkom sudištu, koje se sustavno prešućivalo u tim medijima, kao i tekstove o braniteljskim udrugama koje su među najzaslužnijima za propast Crvene Hrvatske: Stožer za obranu hrvatskog Vukovara i branitelje u Savskoj 66. To ponajbolje pokazuje i ovi organizirani antiprosvjedi protiv sto-postotnih invalida iz Domovinskog rata tzv. "štakoraša". Ne zaboravimo da je hajka na Thompsona i stoga što je on branitelj!

Kako u kontekstu onoga o čemu ste prethodno govorili gledate na izbor Kolinde Grabar Kitarović za predsjednicu države. Koliko je njen izbor zaslužan za pad "crvene Hrvatske"?

Kolinda Grabar Kitarović ni u jednom momentu nije navela nikoga da posumnja u njenu ljubav prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. A u Hrvatskoj je već postalo jasno većini naroda, vjerojatno velikom i njenom zaslugom, da smo na vlasti imali one koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. To je postalo toliko očito da je i Biskupska konferencija preporučila da se bira kandidat koji voli hrvatski narod i hrvatsku državu. Ta preporuka bi bila besmislena u bilo kojoj državi u svijetu jer tamo sigurno ne mogu biti predsjednički kandidati ili uopće na vlasti oni koji ne vole ni narod ni državu svog naroda. Na žalost nije.

Hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman je stvarao hrvatsku državu pozivajući se na pomirbu. Tu posebno

mjesto ima sam Ivo Josipović. Naime, njegov otac je bio svojevremeno predsjednik partijske komisije koja je poslije Hrvatskog proljeća odlučivala tko će ići u zatvor, tko će biti najuren s posla i sl. Desetak tisuća Hrvata prošlo je tako kroz njegove ruke. Znamo da je u zatvor otišao i Tuđman. Međutim, Tuđman 1993. godine osniva Komisiju za žrtve rata i u nju među ugledne satručnjake uključuje i jednog magistra asistenta na Pravnom fakultetu Iva Josipovića i tako mu daje mogućnost brzog napredovanja.

Josipović je od tada bio stalno u sličnim komisijama, a o njegovom ponašanju najviše nam govori to da ga je Hrvatsko nacionalno etičko sudište osudilo za etičku veleizdaju. Međutim, u kontekstu Tuđmanove pomirbe treba posebno naglasiti da je Josipović dobio prve izbore pozivajući se na Novu pravednost. A uzor za tu "novu pravednost" bio mu je otac Ante. Da, desetak tisuća Hrvata u zatvoru, ili bez posla i sl.

Ne mislite li da će za konačan pad "crvene Hrvatske" ipak biti potreban poraz sadašnje vlasti na parlamentarnim izborima?

Da, u naslovu moje knjige stoji "propade im". Sigurno im je već sada očito da ništa nema od Josipovićeve obećanja. Ali sigurno još nije gotovo. Svojevremeno smo prof. Tomac i ja uputili otvoreno pismo čelnim ljudima hrvatske oporbe pozivajući ih na jedinstvo, naglašavajući upravo da je to važno zato da nikada više nemamo u Hrvatskoj na vlasti one koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Sve govori naslov moje prethodne knjige 'Ako voliš Hrvatsku svoju', koja je – nadam se – zajedno s knjigama prof. dr. sc. Zdravka Tomca, Crveni predsjednik, Tihomira Dujmovića, Hrvatska

u raljama djece komunizma i Vjekoslava Krsnika, Ivo Josipović – kronologija izdaje, pomogla da ljudi spoznaju bit Josipovićeve Crvene Hrvatske.

Zapravo, moja knjiga nudi drukčiju Hrvatsku – Hrvatsku ljudi koji vole i svoj narod i svoju državu. Doc. dr. sc. Marko Tokić je za takvu 'moju' Hrvatsku rekao kako počiva na četirima stupovima: dr. Franji Tuđmanu, Dariju Kordiću, Marku Perkoviću Thompsonu i biskupu Vladi Košiću. Zapravo, čini mi se da je ongovorio o četiri skupine hrvatskih ljudi koji su najzaslužniji za opstojnost Hrvatske, a dao im je imena onih najnapadanih među njima od strane sluganskih političara i medija u RH i drugdje.

Franjo Tuđman je sigurno najomraženiji i od takvih najnapadanih i predstavlja sve one koji su najzaslužniji za stvaranje Hrvatske. Tu su sigurno i ratni ministar Gojko Šušak, branitelji... Dario Kordić predstavlja sve one koji su stradali zbog svoje ljubavi rema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Thompson je sigurno najnapadanih među Hrvatima kojima je Bog dao neki talent i koji ga koriste za dobrobit svoga naroda. Nadam se da u tom stupu pripadam i ja sam. A biskup Košić predstavlja Crkvu u Hrvata. Crkva je stalna meta 'hrvatskih' ljevičara, a posebno biskup Košić.

Kako gledate na političke potencijale oporbe?

Vjerojatno Vam je poznato da ja ne volim komentirati političke teme. Ali nisam slijep ne vidjeti da je HDZ pobijedio na već pet-šest uzastopnih izbora. To zapravo predstavlja i odgovor na prethodno pitanje o konačnom padu Crvene Hrvatske. Mada je vjerojatno poznato kako ja već naslovima svojih knjiga ukazujem na ono što očekujem da će se dogoditi. Tako se nedavno i veliki hrvatski kolumnist i

publicist Josip Jović sjetio naslova moje knjige "Trijumf tuđmanizma" iz 2003., dakle iz vremena kada je detuđmanizacija Hrvatske bila na svom vrhuncu.

Oslobađajuće presude generalima, uspjeh referenduma o braku, poraz Ive Josipovića kao i neki drugi događaji posljednjih godina ipak ulijevaju nadu u promjene na bolje u Hrvatskoj. Vaš komentar?

Oslobađajuće presude generalima su bile strašan udarac Josipoviću i cijeloj kukuriku koaliciji jer oni svoj uspon mogu zahvaliti podršci britansko-srpskoj politici. I svo vrijeme su i djelovali promičući velikosrpsku politiku formuliranu u Memorandumu SANU 2. Sam Dejan Jović je nedavno potvrdio koliki je šok to bio za Josipovića. U ovoj, a i drugim mojim knjigama, posebno naglašavam na onu Meronovu rečenicu kako je NERAZUMNO osuđivati one koji su oslobađali okupirana područja svoje države. A to Josipoviću, profesoru na Pravnom fakultetu, nije bilo jasno. Mo'š mislit!

Meni je kao znanstveniku strašno vidjeti kako su neki "znanstvenici" na taj način spremni izdati svoju znanost. S druge strane treba posebno istaknuti kako su upravo nepolitičari posebno zaslužni što je došlo do propasti ideje Crvene Hrvatske. Moram tu posebno spomenuti i HAZU jer je moja akademija često na meti kritika. Ali, prvi neuspjeh ideja o Crvenoj Hrvatskoj doživjela je u HAZU.

Naime, kada je vlast pokušala u HAZU instalirati "svoga" povjesničara prof. dr. sc. Iva Goldsteina, izrazitog predstavnika jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povjesti, 'propao' je ne dobivši ni jednu trećinu glasova. A kada spominjemo referendum o braku treba se podsjetiti

koliko je zaslužna za to Karolina Vidović Krišto koja je na HTV-a razobličila one koji zastupaju rodnu teoriju. Ova naša vukovarka, majka četvoro djece, nedavno je dobila otkaz na HTV-u. Dok mi lako zaboravljamo najzaslužnije među nama, očito oni znaju čekati da bi im se osvetili, zar ne?

Čini mi se da je trenutno najveći problem Hrvatske iseljavanje mladih i kvalitetnih ljudi u najvitalnijoj dobi iz Hrvatske kao i vrlo loša demografska slika o kojoj se u hrvatskim medijima vrlo malo govori. Političari kao da ne vide da je demografija strateško pitanje hrvatske budućnosti jer – kao što je pred koji tjedan u svoj kolumni zapisao Damir Pešorda – "čemu sve ako nas ne bude?". Kako gledate na taj problem?

Cijela politika onih koji u Hrvatskoj provode britansko-srpske interese uvijek je dovodila i do egzodusa hrvatskog pučanstva. Što manje ima onih koji mogu voljeti hrvatski narod i hrvatsku državu to bolje za njih! Ponavljam, bez vlasti u rukama onih koji vole hrvatski narod i hrvatsku državu, ništa ne može ići na bolje.

http://www.hkv.hr/razgovori/19872-akademik-j-pecaric-nista-ne-moze-na-bolje-bez-na-vlast-ne-dodu-oni-koji-vole-hrvatski-narod.html#disqus_thread

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

31. 08. 2016.

BOLJE JE PRIČATI A NE RADITI, ZAR NE?

Vlado Marušić je na portalu Glas Brotnja 29. 08. 2016. u svom reagiranju na zabranu Thompsonova koncerta u Švicarskoj spomenuo i moje pismo:

Na zabranu ovog koncerta reagirao je akademik Josip Pečarić koji se obratio Predsjednici RH, Ministru Branitelja RH, Ministarstvu inozemnih poslova RH izražavajući svoje nezadovoljstvo zabranom ovog koncerta što se dogodilo i 2009 godine kada su švicarske vlasti također zabranile koncert Marka Perkovića Thompsona zbog čega su Hrvati u Švicarskoj prikupili 5000 potpisa potpore Thompsonu negodujući protiv odluke švicarskih vlasti, pa sada s pravom Akademik Pečarić očekuje od gore navedenih državnih institucija RH svoje priopćenje i zaštitu simbola hrvatskog otpora Marka Perkovića Thompsona, no vidjećemo???

<http://glasbrotnja.net/vlado-marusic-thompson-fitilj-svijece-koja-gori-mraku-europe/>

Tri upitnika sugerira kako g. Marušić ne očekuje nikakvo reagiranje. Međutim, možda se kao reagiranje Ministarstva vanjskih poslova može shvatiti ono što je izjavio mr.sc. Slobodan Mikac, generalni konzul hrvatskog veleposlanstva u Švicarskoj:

“Znam da je imao zabranu nekoliko godina, zatim je odraden koncert, po meni je to previše buke oko jednog pjevača”, ocijenio

je dodavši kako: “nije dobro da netko otvoreno poziva na mržnju, na netrepeljivost – takva retorika ne pripada ni u Hrvatsku ni u Švicarsku”.

<http://narod.hr/svijet/procitajte-sto-generalni-konzul-kaze-o-zabrani-koncerta-marka-perkovica-thomspsona>

Vjerovali ili ne: Švicarci lažno optuže Thompsona kako “uvijek iznova” upada u oči zbog “ultra-nacionalističkih svjetonazora” i “veličanja fašističkog režima ustaša”, a generalnom konzulu takova laž ne smeta već svojom izjavom da za pravo Švicarcima. Kako njegovo Ministarstvo nije reagiralo na takovu izjavu ispada da u tom Ministarstvu misle suprotno od Ministra branitelja koji je Thompsonu napisao:

„Tvoj nadasve domoljuban duh i promicanje vrijednosti pravednog i osloboditeljskog Domovinskog rata bili su snažna potpora i hvalevrijedan primjer domoljublja i snage hrvatskog zajedništva.“

Ili samo šalju u svijet na mjesto generalnog konzula čovjeka koji ništa ne razumije? Bilo kako bilo itekako su odmah trebali reagirati na ovakvu sramotnu izjavu.

A zabrana je bila izvrsna prigoda da HDZ pokaže kako oni i djeluju kada su u pitanju hrvatski nacionalni interesi. To bi im dobro došlo u vrijeme kada Milanović ustašuje po Hrvatskoj, računajući kako svoje biračko tijelo ne može izgubiti pa mu je cilj pokazati da u HDZ-u ne smiju ni reći ono što se ne sviđa moćnicima u EU i šire. Izvrsna prigoda i da pokažu da Plenković nije doveden da bi zaustavio Karamarka koji je sve više i više pokazivao kako su mu hrvatski nacionalni interesi važniji od interesa EU-a.

Izvrsnu raščlambu Milanovićeva ustašovanja i ponašanja HDZ.a dao je Marko Ljubić u tekstu *Milanovićeva velika obmana*:

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-milanoviceva-velika-obmana>

Naravno mnogi hrvatski kolumnisti su pisali o tome. Sve te tekstove možemo podvesti pod naslov koji je dao Milan Ivkošić:

Hrvatska nastavlja skidati gaće pred svakim u EU, pa i pred četničkom Srbijom

[http://www.vecernji.hr/premium/hrvatska-nastavlja-skidati-gace-pred-svakim-u-eu-pa-i-pred-cetnickom-srbijom-1109188?utm_source=Ve%C4%8Dernji+list&utm_campaign=533631b39c-](http://www.vecernji.hr/premium/hrvatska-nastavlja-skidati-gace-pred-svakim-u-eu-pa-i-pred-cetnickom-srbijom-1109188?utm_source=Ve%C4%8Dernji+list&utm_campaign=533631b39c-Premium_NL6_17_2016&utm_medium=email&utm_term=0_d9b3729caf-533631b39c-67747401)

[Premium_NL6_17_2016&utm_medium=email&utm_term=0_d9b3729caf-533631b39c-67747401](http://www.vecernji.hr/premium/hrvatska-nastavlja-skidati-gace-pred-svakim-u-eu-pa-i-pred-cetnickom-srbijom-1109188?utm_source=Ve%C4%8Dernji+list&utm_campaign=533631b39c-Premium_NL6_17_2016&utm_medium=email&utm_term=0_d9b3729caf-533631b39c-67747401)

Dujmović:

[http://narod.hr/hrvatska/t-dujmovic-ljevici-klecaju-koljena-pred-beogradom-a-desnica-se-ukoci-kad-ih-berlin-washington-mrko-](http://narod.hr/hrvatska/t-dujmovic-ljevici-klecaju-koljena-pred-beogradom-a-desnica-se-ukoci-kad-ih-berlin-washington-mrko-pogledaju?doing_wp_cron=1472242099.7031641006469726562500)

[pogledaju?doing_wp_cron=1472242099.7031641006469726562500](http://narod.hr/hrvatska/t-dujmovic-ljevici-klecaju-koljena-pred-beogradom-a-desnica-se-ukoci-kad-ih-berlin-washington-mrko-pogledaju?doing_wp_cron=1472242099.7031641006469726562500)

Starešina:

http://narod.hr/hrvatska/v-staresina-hrvatski-politicari-ne-vidе-da-im-vucic-mic-po-mic-uhicuје-drzavu-priprema-odcjepljenje?doing_wp_cron=1472628778.3752140998840332031250

Hitrec:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/24745-h-hitrec-starcevicanski-obracenik-zoki-koji-se-samoproglasio-novim-vodom-krajnje-hrvatske-desnice.html>

Šola

<http://www.slobodnadalmacija.hr/misljenja/agora/clanak/id/324805/petokolonas-sake-jada-iz-beograda>

Navest ću samo dio onoga što je napisao Hodak:

Pa da vidimo koje je to grozote “nabrijani” Zoki rekao da se čitav progresivni, pastoralni lijevi dio Lijeve naše tako zgrozio. Priznajem i sam da je nedopustivo reći za pristojne, europski orijentirane Srbe da su “šaka jada”, da već 150 godina ne znaju koga bi pripojili, Makedoniju, BiH ili Kosovo te da takvi pretendiraju vladati Balkanom. Srbi stvarno nisu zaslužili da ih se ovako uličarski vrijeđa. Evo, Vučić je nedavno diplomatski i

uljudno usporedio Oluju sa Jasenovcem. Je li ta usporedba uvredljiva? Jelena Lovrić, Ante Tomić, Nenad Stazić, Bojan Glavašević, Milorad Pupovac, Vedrana Rudan i gledaoci Žikine dinastije sigurni su da nije. I Carl Bildt se slaže sa njima. I redakcija Jutarnjeg istog je mišljenja. To je sloboda govora i izražavanja. Čl. 38. Ustava RH. Kad mlađahni po-četnik Vučić kaže da Srbija neće više dozvoliti Oluju onda je to figurativna metafora. Pa koliko je oluja nanijela štete našim narodima i usjevima? A tek u svijetu?! Kad Ivica Dačić, Slobin đaćić, kaže da će se referendum u RS održati inače će Srbija "da tamo pošalje vojsku" to ne treba odmah bukvalno shvatiti. Dok se po sistemu "skup'te se, skup'te četnici" vojska skupi, Rusi daju naoružanje, Merkelovica odobri akciju, proći će dosta vremena. Kad četnički vojvoda Nikolić, zvani od milja Toma grobar, uspoređuje Milanovića s Pavelićem, a RH sa NDH-om, onda on zna da na taj način priličnom broju ljudi u Lepoj njihovoj šalje birane komplimente.

I na tako rafinirane fino složene pohvale od strane komšija Zoki, umjesto da se nakloni i zahvali, on huliganski šteti idiličnim odnosima dviju prijateljskih država. Neki hlebinski političari misle da Zoki jednostavno "ne može kontrolirati svoj izričaj." Još kako može! Osobito ako je sve što je rekao o Srbiji čista, destilirana istina. Srpska vladajuća garnitura je šaka jada. Problem je što to oni još ne znaju. Da je Srbija vojnički jaka kao 1991.g., uz ovakvu podršku Rusije i logistiku Angele Merkel, u Zagrebu bi Pavle Kalinić proglasom tražio da se akumuliraju rezerve hrane, vode, soli, šećera za prvih deset dana. No, to ne znači da jednog dana, a možda i prije, Srbija neće biti spremna. Kao i toliko puta prije.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/zasto-svakog-kolovoza-pobjesne-srbi-orjunasi-udbasi-jugonostalgicari-stare-komunjare-mladi-kriptokomunisti-gledaoci-zikine-dinastije-etablirani-cetnici-i-sva-stoka-sitnog-zuba-949922>

Pitanje je hoće li svojim izjavama Milanović ipak odbiti od sebe one na koje sigurno računa a za kojima Hodak poručuje:

Oluja će vas pratiti do kraja života u vašim zečjim dušama.

O njima piše Holjevac:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/hrvatskim-antifasistima-je-blizi-vucic-nego-milanovic-950296>

Međutim, prof. dr. sc. Zdravko Tomac već u naslovu svoga teksta kaže što hrvatska vlast, umjesto priča, treba napraviti:

Hrvatska treba podići optužnicu protiv Vučića, Nikolića i Dačića!

<http://direktno.hr/en/2014/kolumne/58943/Hrvatska-treba-podici-optuznicu-protiv-Vucica-Nikolice-i-Dacic.html>

Svojevremeno sam i sam pozivao vlast da pokrene sudsku tužbu za ratne štete, što je i logično poslije presude stalnog suda u Haagu po kojoj je Srbija izvršila agresiju na Hrvatsku u cilju stvaranja homogene velike Srbije i pri tome izvršila niz genocidnih radnji. Znamo da iz vlasti nikada nisu naveli ni te činjenice što je vjerojatno Milanoviću bio signal da može ustašovati, jer vladajući ne smiju.

A što tek reći na sajan prijedlog Ivice Marijačića (Hrvatski tjednik, 25. 08. 2016.):

Ukidanje Zakona o općemu oprost u jedina učinkovita protumjera prema Srbiji

Marijačić svoj tekst završava ovako:

Pozivanje Srbije na razum danas je, na žalost, jednako nedjelotvorno kao i u vrijeme rata jer ta država očito nije doživjela civilizacijsku transformaciju. Tuđman im je bezbroj puta nudio mir, ali je on i svatko drugi znao da mira ne će biti bez prave lekcije koja je uslijedila u obliku operacije Oluje. Hrvatska vojnička čizma pregazila je agresora u samo par dana i nanijela mu poraz koji će ga još dugo, dugo boljeti. Unatoč toj boli i veličini pobjednika koji im je abolicijom dao mogućnost da shvate zabludu, nisu izvukli nikakvu pouku. Ali ni hrvatske vlasti nisu izvukle pouku da Srbija ne će popustiti u svome nasilju ako ju se na to ne primora.

Ukinimo, dakle, Zakon o općemu oprostima pa ćemo brzo vidjeti kako se susjedna agresivna država povlači. Što bi značilo ukidanje toga Zakona? Prvo bi desetak tisuća Srba koji su se vratili u Hrvatsku, brzo pobjeglo u Srbiju jer su sudjelovali u agresiji, među njima zacijelo i silovatelji vukovarskih žena koji danas slobodno šecu gradom herojem i čak su zaposleni u policiji, pravosuđu i ostalim institucijama. Neka odlaze, za takvima nitko ne bi plakao, a ako bi neki ostali – ima u hrvatskim zatvorima još mjesta za njih. Nadalje, stotinjak i više tisuća Srba ne bi se usudilo napustiti Srbiju, što je također dobro. Vrijeme je, dakle, da se Hrvatska počne ponašati kao pobjednica, a ne kao gubitnica rata iz 90-ih, ne da bi ikoga ponižavala, nego da bi vratila prirodni poredak stvari u kojemu nije moguće da poraženi agresor izbjegne kaznu i plaćanje odštete, a kamoli da on sudi žrtvama svoje agresije.

Cijeli tekst možete naći na:

<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/24738-i-marijacic-ukinurti-zakon-o-opcemu-oprostu-jedina-ucinkovita-protumjera-prema-srbiji.html>

Da, postoje sjajni prijedlozi kako Hrvatska može pokazati da je ponosna i samosvjesna država. Samo da su takovi i njeni političari. Zato je prijedlog da se reagira na Thompsona bio samo prijedlog da se počne. Zar izbori nisu itekako zgodna prigoda za tako nešto?

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

ZLOČINI NISU ISTI ILI KAKO OD IVA NAPRAVITI JOVU

Slušam Ratomira Čačića kako na HTV4 objašnjava kako nisu isti zločini komunista i ustaša. Iako on misli suprotno, jasno je da velikosarpsku logiku treba samo „okrenuti“ i dobiješ istinu.

Jer doista nije isto ubijati djecu, žene, starce i druge nevine poslije rata u želji da nekom narodu spriječiš ostvarenje prava na svoju državu i ubijanje onih koji ti to pokušavaju onemogućiti.

Zato sam i upozorio na dio propovijedi biskupa Košića kako ne treba uspoređivati zločine mega-zločinca JBTita s zločinima Pavelića.

Pri tome treba stalno imati u vidu kako je laž najviše pomogla Srbima u povijesti, pa kada slušamo one koji provode velikosrpski Memorandum 2 u RH kao i Srbi moraju koristiti neistine. To im je umnogome olakšano jer su godinama vladali i u tom velikom razdoblju laž je postala istina, a istina je bila zabranjena i sakcionirana!

Zato kada danas govore o ploči u Jasenovcu treba imati na umu da istina o Jasenovcu koju i današnje vlasti pokušavaju nametnuti je samo „istina“.

Kad govorimo o Jasenovcu, i ne samo o njemu, treba stalno imati u vidu ono što nam poručuje Igor Vukić (i ne samo on):

‘NE TREBA UKLANJATI PLOČU HOS-a, Jasenovac nije mjesto u kojem su činjeni masovni zločini’

”Mislio sam da će Vladino Vijeće za suočavanje s posljedicama totalitarnih režima dati prijedloge kako se treba postaviti prema toj povijesti, odnosno koji tip istraživanja treba pokrenuti. No i to Vijeće šuti. Čudno je i vrlo štetno kada Milorad Pupovac i drugi predstavnici Hrvatske vlade šute na skupovima na kojima predstavnici Vlade iz Srbije govore javno laži o Jasenovcu, odnosno kada i dalje ističu broj od čak 700.000 navodnih žrtava. Takvim lažima naši bi se morali suprotstaviti. Zato treba ustrajati na istraživanjima te na istini, jer bi izricanje istine uvelike pridonijelo smirivanu stanja u društvu”, zaključuje istraživački novinar kojega protivnici ne mogu nazivati ‘ustašom’, jer Vukić ne krije da je po ocu pripadnik srpske etničke skupine, dok mu majka ima hrvatske i češke korijene.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/ne-treba-uklanjati-plocu-hos-a-jasenovac-nije-mjesto-u-kojem-su-cinjeni-masovni-zlocini-1057257/>

Zapravo, naš poznati povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević je već u naslovu svog teksta (11. 04. 2017.) ukazao zašto je Vukić pogriješio u svojim nadama o radu tog vijeća:

Vijeće za suočavanje s prošlošću prilika za rehabilitaciju komunizma.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/46449-vijece-za-suocavanje-s-prosloscu-prilika-za-rehabilitaciju-komunizma>

Slično kaže i povjesničarka Blanka Matković:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/6746-blanka-matkovic-proglasenjem-jasenovca-mjestom-posebnog-pijeteta-hdz-i-partneri-zele-zabraniti-istrazivanje-komunistickih-zlocina>

Dujmović, objašnjava u svom tekstu kako je Plenković osmislio tu rehabilitaciju komunizma, ali mu je Pupovac zabio nož u leđa:

Zadnji, zacijelo ključni zaplet, plod je upravo fatalne Plenkovićeve procjene. Dakle, (premda je diranje u legalne insignije jedne udruge mimo pameti), Andrej Plenković je odavno najavio da se sprema novo zakonsko rješenje za HOS-ove oznake, rješenje koje bi omogućilo legalnu zabranu sadašnjih insignija...

Pritom, u Hrvatskoj, po toj logici srpskog nacionalizma i šovinizma zapravo nema, osim ako nije izazvan hrvatskim nacionalizmom. Dobro, u ratu je bilo četnika, to je jasno, ali njih sada po toj logici zapravo više nema, ali zato ima ustaša i protiv njih se valja boriti svim sredstvima. To je himna komunističke partije Hrvatske ravno pola stoljeća, to je Josipovićev životni svjetonazor, ali nije daleko od toga ni Andrej Plenković.

<http://direktno.hr/kolumne/kako-je-pupovac-plenkovicu-zabio-noz-u-leda-96571/>

Slično komentira i Damir Pešorda:

Antifašistička ekspozitura u aktualnoj hrvatskoj vladi i neimenovani visoki povjerenik za Hrvatsku, Milorad Pupovac, ultimativno traže od Plenkovića da hitno makne zakonito postavljenu ploču poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/47760-damir-pesorda-antifasisti-u-ofenzivi>

Kako izgleda scenarij Ranka Ostojića iz Splita ipak se neće ponoviti u Jasenovcu. Čini se da su HOS-ovci ucjenjeni donošenjem zakona o braniteljima prihvatili premještanje ploče u Novsku, što opet služi velikosrpskim interesima očuvanja laži o logoru u Jasenovcu koje su uvijek bile i sada su u protuhrvatskoj funkciji.

Ili kako konstatira Josip Jović:

U vrijeme kad se nezaustavljivo otkrivaju strahote poslijeratnih zločina počinjenih pod vodstvom, po naredbama i pod nadzorom jugoslavenskih, revolucionarnih vlasti, antifašizam se pretvara u ideologiju kojom se ti zločini nastoje obraniti, opravdati, posvetiti. Jer, sve je to, tobože, učinjeno u višem interesu. Istovremeno to je

ideologija koja služi očuvanju dvostrukog monopola, monopola na istinu i monopola na društvene pozicije. Otud i strah od revizionizma.

<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/27462-j-jovic-godine-koje-se-nastoje-vratiti.html>

Koliko je besmisleno to što radi vlast komentira i Zvonimir Hodak: Ministar pravosuđa danas jasno i glasno kaže kako se ploča ne može maknuti dok se ne promjeni zakon. Znači postavljena je zakonito.

Dva suda tvrde da vrijeda osjećaje građana. Dobro ste zaključili da nešto što je zakonito po ocjeni nekih sudova vrijeda osjećaje građana. Valjda svih. Znači i onih koji su se od 1991.g. borili pod tim znakom. Eto, tko nam sve sjedi u Ustavnom sudu. Dobro da nisu na dnevni red stavili činjenicu da ime njihovog suda počinje sa velikim U – Ustavni sud. To ne treba nikoga previše čuditi ako se još sjećamo po kojim su kriterijima izabirani raniji/sadašnji suci Ustavnog suda! Tako, recimo, sutkinja tog i takvog suda postala je bez problema osoba poznata po uskliku "Smrt fašizmu-sloboda narodu". To je tipičan komunistički pozdrav pod kojim se masovno strijeljalo i zakapalo u Hude jame. I to žive ljude. A što je sa rezolucijom Vijeća Europe o osudi totalitarnih režima drugovi suci? Pravosudna hipokrizija. Dokle? Ako im je nešto bilo nejasno mogli su zamoliti svog kolegu Miroslava Šumanovića da im objasni. Zahvaljujući Ustavnom sudu i u manjoj mjeri Visokom prekršajnom sudu HOS i njegov grb ZDS podsjećaju na Homerovog junaka kiklopa Polifema. Kiklop je ostao trajno ozloglašen, a da nikada nije dokazano da je učinio neko zlo. Samo je branio svoj posjed. Svoju zemlju. U staroj Grčkoj tragediji bila mu je predodređena tragična sudbina. Kako se povijest u pravilu ponavlja, ne smijemo dozvoliti da oni protiv kojih smo dobili Domovinski rat sad od nas stvaraju nove Kiklope. Osobito kad uzmemo u obzir notornu činjenicu da smo bili i dugo ćemo bit jači od njih.

<http://kamenjar.com/hodak-vidje-hrvatska-puno-cuda-al-ne-nade-strika-za-toliko-juda/>

To potvrđuje i besmislenost komentara 'visokog izvora' iz Ureda Predsjednice, a koji prenosi HINA:

Pozdrav "Za dom spremni", kaže izvor, ustaše su "kompromitirale"

<http://direktno.hr/direkt/pozdrav-dom-spremni-kompromitirali-su-ustase-ima-jos-pozdrava-96573/>

Valjda misle da su se ustaše pojavile poslije Domovinskog rata pa su kompromitirale pozdrav HOS-ovaca. Ili tvrde, slično Srbima, kako su branitelji bili ustaše.

Ako tako misle u Uredu Predsjednice morali bi prihvatiti da su doista Ustaše svi oni koji se bore za hrvatsku državu. Kad to već tvrde svi koji provode velikosrpski Memorandum SANU 2, zašto to ne bi i prihvatili?

Na taj način bi valjda bilo jednostavnije i proučavanje partizanskih zločina iz Drugog svjetskog rata.

Kočevski Rog, Tezno, Huda jama, Macelj, Zagreb, Bjelovar, Gračani, Jazovka, Daksa... što je to? – pita se prof. Nikola H. Debelić, dr.h.c. u tekstu (Hrvatski tjednik, 31. 08. 2017.) VLAST KOJA PREŠUĆUJE ZLOČIN I SAMA JE ZLOČINAČKA.

Izdvojiti ću samo sljedeće:

Hrvatski su branitelji demonizirani po istom kalupu kao i ustaše, samo malo prikrivenije

Teško je shvatljiva činjenica da nijedna vlast nakon 1945. nije na mjerodavan način, nedvosmisleno i tvorno, pravosudno, etički i moralno osudila i kaznila vinovnike genocidnih ratnih i poratnih partizanskih zločina, to nije učinila ni vlast demokratske RH, a to ne radi ni ova današnja. Za taj pakao nitko nije osuđen, osramoćen i javno izložen na stup srama, nije etiketiran i demoniziran dan za danom, godinu za godinom. Tako se na sve načine proganjaju borci za hrvatsku državu – NDH, borci za hrvatsku kulturu i hrvatski opstanak, a protiv jugomonarhističkog fašizma i boljševičkog komunizma. Vrlo su slično i danas demonizirani,

samo malo prikrivenije, hrvatski branitelji i bojovnici protiv velikosrpske agresije (najnovije hapšenje hosovaca u Kninu i progon Thompsona)?!

Da, u pravu je Skejo kada za ovo što danas pokušavaju u RH postići provodeći velikosrpski Memorandum SANU 2 kaže kako žele od Iva napraviti Jovu.

TIHOMIR DUJMOVIĆ

'HOĆE LI NA KRAJU THOMPSONA UHITITI'

Portal Dnevno.hr, 12. srpnja 2013.

Potpisujući nalog za pretres Thompsonovog stana stječe se dojam da je ona zapravo izdala potvrdu da se u policiji kao u javnom servisu počne formirati i stanovita ideološka redarska služba. Ulaskom policije u Thompsonov stan u potrazi za trofejnom puškom hrvatski verbalni građanski rat ulazi u novu fazu, jer je policijska ophodnja na vratima Thompsonovog stana poruka tisućama njegovih obožavatelja.

Što mislite, iz perspektive mogućeg narušavanja reda i mira, čak i golog kršenja zakona, što je realnije: da u Vukovar i okolicu, Knin, Karlovac, Drniš i Gospić, sa svim njihovim okolicama ima više rezona poslati policijsku ophodnju da potraži neprijavljeno oružje ili je realnije, opasnije, pedagoški smislenije, poslati momke da prekopaju stan Marka Perkovića Thompsona u potrazi za afirmacijom pravde na tu temu? Ako ga prezirete, samo ako ga istinski prezirete, ako panično tražite neku moguću kompromitaciju, kako bi nekako otjerali tih 50-100 tisuća ljudi koji redovito pohode njegove koncerte, samo tada nećete poslati ophodnju u Bobotu ili Veru, Gospić ili Otočac, Benkovac ili Josipdol, već ćete na istu temu čim čujete da je Thompson na radiju rekao da još čuva svoju ratnu pušku, potpisati nalog policiji da prekopa ako treba i sve dječje majice, ručnike i košulje, ne bi li pronašli neprijavljenu ratnu pušku!

Formiranje stanovite ideološke redarske službe

Upravo se za to odlučila policija sa ministrom Ostojićem na čelu i potpisujući nalog za pretres Thompsonovog stana stječe se dojam da je ona zapravo izdala potvrdu da se u policiji kao u javnom servisu počne formirati i stanovita ideološka redarska služba. Nešto je ipak kopalo i po njihovoj savjesti pa je glasnogovornica lokalne policije odmah rekla, molim lijepo, sve je bilo po zakonu, ali bit prave manipulacije oduvijek i jest u tome! To je taj komunjarski mentalitet gdje vam se "po zakonu" pije krv na slamku. Naime, možda za sve ove godine pjevač grupe "Majke" Goran Bare ima neki joint ili kakav gram heroina kod kuće, pa nema dvojbe da bi bilo po važećem zakonu i tu uredovati, zar ne? Ali čovjeku koji je ljevici dio mladih glasova pribavio 3. siječnja, urlajući sa Račanom na Trgu Bana Jelačića "vrijeme je da se krene", to nećemo napraviti, zar ne? Ali ćemo zato onom prokletniku koji je manje od godinu dana kasnije otvarao oči narodu u istom tom Splitu o tome tko su zapravo Račan i Mesić, kopati po firmi i po kućnom ormaru ne bi li nekako bacili na pod taj spomenik! Ulaskom policije u Thompsonov stan u potrazi za trofejnom puškom hrvatski verbalni građanski rat ulazi u novu fazu, jer je policijska ophodnja na vratima Thompsonovog stana poruka tisućama njegovih obožavatelja. Jer taj čin, ta slika, da od svih mogućih lokacija, neprijavljeno oružje tražite u stanu čovjeka čiji su koncerti najžešća kritika svjetonazora ove vlasti, to znači da se već po definiciji približavamo klasičnom državnom teror.

Kako Opatijom trešte srpski narodnjaci...

A da bi se još zornije ilustriralo u kakvoj Hrvatskoj mi živimo, isti dan kad je policija zavrivala po pelenama Thompsonove djece tražeći oružje jedna žena je od muke plakala tražeći da usred Opatije prestanu treštati srpski narodnjaci. Glazba koja je treštala iz hotela sa 5 zvjezdica u srcu sezone u jednoj Opatiji, po riječima prve susjede tog hotela "nije bila ni etno, ni starogradska, ni izvorno romska ili narodna, to je bila glazba u maniri najgorih novokomponiranih narodnjaka koji se vjerojatno mogu čuti još

samo u "kafanama" gdje se uz cestu zaustavljaju kamiondžije." Ovo će naime u jednom dahu reći Ivna Bilek, prva susjeda opatijskog hotela Ambasador, koja je iznajmila svoj apartman gostima koji su je tu nedjelju došli pitati "gospodo, jesmo li mi došli u Opatiju ili u Leskovac?" Naime, nečuveni dernek u opatijskom hotelu Ambasador počeo je u rano poslijepodne, a na reakcije izbezumljene susjede iz hotela su joj rekli da se radi o privatnoj zabavi s kojom oni nemaju ništa. U 20.30 na terasu izlazi hotelska glazba sa starim šlagerima ali "kamiondžije" se ne predaju, pojačavajući ton kako bi ih nadglasali! I, da oko 23h nije počela padati kiša, tko zna do kada bi se srpske cajke orile Opatijom! Idući dan će direktorica hotela Jelena Papeš koja tvrdi da nisu svirali narodnjaci najprije reći ovo: "Sve je bilo po zakonu! " Direktorica će još dodati : "Opatija mora biti u službi gostiju, dio gostiju našeg hotela bili su uzvanici na toj zabavi." Direktorica na kraju poentira: "Ne vidim razlog zašto bi takva glazba nekome smetala, nacionalizam nije primjeren pa ni u Opatiji."

I krv na slamku po zakonu

Vidite kako direktorica hotela Ambasador, baš kao i glasnogovornica splitske policije tvrde isto: "Sve je bilo po zakonu." I kad se ore Opatijom srpski narodnjaci zacijelo sa Cecom Ražnjatović na čelu i kad se zaviruje po ormarima Marka Perkovića u potrazi za Thompsonom! Sve je po zakonu! Ali i logori su ustrojeni po nekom zakonu, zar ne? Jer nama direktorica hotela Ambasador hoće reći da ako Opatijom trešte srpski narodnjaci za koje prva susjeda hotela tvrdi da se takva glazba može još samo čuti u " kafanama" i ako vas to smeta, vi ste najobičniji nacionalist! S druge strane, ako slušate Thompsona, vi ste odavno po tim mjerilima šovinist! Što je to svjetonazorski, negoli – svojevrsni ideološki logor? Jer ovo je sad zadnje opasavanje tog logora čvrstom žicom: nije više samo nacionalist onaj koji sluša Thompsona, sad je nacionalist i svaki onaj koji na

prve taktove Arkanove udovice ne izlazi na balkon i veselo pjevuši!

VJERUJE LI ITKO JOSIPOVIĆU?

Izjava predsjednika Josipovića o Thompsonu u Večernjem listu od 11. 08. 2013. podsjetila me je na dan uoči predsjedničkih izbora. Tada sam na Hrvatskom radiju slušao kako jedna slijepa učiteljica, s više od sedamdeset godina životnog iskustva, uspoređuje kandidate Josipovića i Bandića:

Bandić mnogo toga ne zna. Za godinu dvije, on to može i naučiti. Ali Josipović neće nikada naučiti voljeti Hrvatsku i hrvatski narod!

Vratimo se onome što je Josipović rekao:

Moram priznati da Thompson ima prilično uspješnih pjesama, ali...

'Dok u Čavoglavama ima ustaških simbola, tamo mi nije mjesto'

A sjetimo se što je govorio te izborne 2009. godine:

Avangardnog skladatelja posjetitelji su pitali kakav je muzičar Thompson. "Nije loš muzičar, dapače. Ali poruke koje šalju nemaju veze s glazbom. To su poruke nekih prošlih vremena, poruke koje mogu generirati mržnju i netoleranciju", komentirao je Ivo Josipović na net.hr-ovom chatu.

(<http://danas.net.hr/hrvatska/thompsonove-poruke-mogu-izazvati-mrznju>)

Izgleda kao da Josipović pokušava dokazati da može i zavoljeti i Hrvatsku i hrvatski narod, pa je od Thompsonovih poruka koje mogu generirati mržnju i netoleranciju napredovao do ustaških simbola. Ali to mu teško ide. Naime, kao naučio je da to što Thompson u svojim pjesmama govori o ljubavi prema Bogu, hrvatskom narodu, braniteljima i obitelji za hrvatski narod koji hrli Thompsonu na proslavi Oluje (više od 120.000 naspram 5.000 u Kninu) nije nešto što generira mržnju i netoleranciju, ali iz svoje kože ne može. Zato mu je problem što (kako je izvijestila PU šibensko-kninska) su na nekoliko štandova zaplijenjene majice, zastave i upaljači sa simbolima NDH. Sigurno Josipović misli

kako su neki od posjetitelja po džepovima imali i kape sa simbolima iz NDH, a ne zvijezde petokrake. Dakle, Josipović bi možda i došao kada bi policija pretresla džepove svih tih 120.000 posjetitelja. A on bi sigurno išao i po štandovima u kupovinu i bilo bi doista strašno da slučajno naleti na neki štand na kome se može naći ono što je zapljenila policija, a ne može i zvijezda petokraka, zar ne?

Netko će mi sigurno prigovoriti što zamjeram predsjedniku države što uopće razmišlja o tome što će možda zateći na štandovima i što ne razumijem kolika je njegova vidovitost kada unaprijed zna što će tamo naći.

Međutim, vjerojatno je problem, kao što znamo iz čuvenog Thompsonova koncerta u Zagrebu, da se među 120.000 ljudi sigurno nalazio i jedan s ustaškom kapom. Sjećate li se kako se tada tresla Hrvatska. A znamo da je tada onaj koji je shvatio kolika je ustašoidnost hrvatskog naroda to što se jedna ustaška kapa našla među 130.000 ljudi bio Slavko Goldstein koji je i danas blizak predsjedniku Josipoviću, a i savjetnik je izviždanog predsjednika vlade Milanovića.

Da predsjednik Josipović stalno misli na riječi stare učiteljice govori i slijedeća njegova rečenica:

- Neću ići k Tadiću u Beograd gledati utakmicu sa Srbijom. Gledat ću je u Zagrebu i navijati za Hrvatsku. Mislim da je pobjeda sasvim ostvariv cilj.

Znate li predsjednika neke države koji mora naglasiti da kada igraju reprezentacije njegove države i neke druge države treba naglasiti da će navijati za svoju državu? Jasno je da Josipović mora jer su državnom vrhu već poslije prve utakmice branitelji poručili kako znaju da su oni navijali za agresorsku državu – Srbiju. Pitanje je:

Vjeruje li netko Josipoviću da neće navijati za Srbiju kada znamo da je glavna karika u sprovođenju Velikosrpskog Memoranduma 2.?

Tim prije je najzabavniji Josipovićev komentar zviždanja Milanoviću:

- Bilo je žalosno slušati i gledati kako grupa ljudi u Kninu ponižava sve nas koji smo došli odati počast našim braniteljima i proslaviti pobjedu. Pljunuli su u lice svim braniteljima.

Odmah i pitanje:

Vjeruje li netko da su Josipović i ostali iz državnog vrha doista došli odati počast našim braniteljima i proslaviti pobjedu? Ako netko vjeruje pljuje li taj u lice svim braniteljima?

Zašto?

U puno tekstova i knjiga objasnio sam ulogu predsjednika Josipovića u onome o čemu je, zapravo, govorio general bojnika u miru Damir Krstičević u Kninu. Krstičević je pozdravio i trojicu generala, Gotovinu, Markača i Čermaka:

Oni su za razliku od nas vodili dva rata, rat za Hrvatsku i rat za istinu na sudu u Haagu, u oba rata su pobijedili i dokazali da je hrvatski narod vodio pravednu borbu za slobodu i neovisnost.

Za prvi rat je od velike važnosti uloga predsjednika Savjeta Predsjednika Republike **Ive Josipovića** za vanjsku politiku i međunarodne odnose Budimira Lončara (valjda ga nisu zaboravili pozvati u Knin?). Engleska povjesničarka **Carol Hodge** u knjizi "*Britain and the Balkans*" (Britanija i Balkan), navodi da se Budimir Lončar (Ministar vanjskih poslova **SFRJ**) zalagao za embargo na uvoz oružja u doba kada je agresorska **Jugoslavenska narodna armija** imala ogroman arsenal oružja. Hrvatska tada nije bila opremljena za odgovarajući otpor četvrtoj najjačoj vojnoj sili Europe. Tada je uveden **embargo** na isporuku oružja kao jedna od glavnih poluga politike međunarodne zajednice i onemogućen svaki značajniji pokušaj Hrvatske kao i **BiH** na pravo na samoobranu.

Drugi rat ne bi mogli ni voditi da Hrvatska nije prepustila nadležnost nad osloboditeljskim akcijama *Bljesak* i *Oluju* Sudu u Haagu. Po međunarodnom pravu obaveza i pravo je svake države da to učini i nitko nema pravo pozvati na odgovornost vladu za

eventualne zločine koji su zbog toga napravljeni. Hrvatska se morala odreći tog prava da bi se sudilo našim generalima. Josipović se sam hvali kako je 1998. dao ostavku na članstvo u Komisiji za suradnju sa Sudom u Haagu zato što tom sudu Hrvatska nije prepustila to svoje pravo, a 2000. bio je autor Deklaracije Sabora koja je Haagu to prepustila. Poznato je čak da je svoj tekst prije dao na uvid Sudu u Haagu nego hrvatskim vlastima!

Dakle, Lončar i Josipović su najvažnije (protuhrvatske) osobe za ta dva rata iz Hrvatske. Zato je doista nepravедно što je izviždan Milanović a ne on. Zapravo, kada su nedavno izrečene prvostupanjske presude generalu Praljku i ostalim Hrvatima iz BiH, jedina izjava vladajućih političara, koju su pozitivno komentirali i izvrsni kolumnist Tihomir Dujmović i odvjetnica generala Praljka, bila je ona Milanovićeва.

Istina, Josipović je izviždan u Kninu 2010. godine, a poznato je koliko je bila njegova briga za stradalih (po Haagu) 44 Srba u Oluji. Tako je 2011. u Kninu rekao:

Oluju ne slavimo da bismo proslavili rat nego mir koji je pobjeda donijela. Blistava hrvatska vojna akcija ne smije biti dovedena u pitanje zbog nečasnih postupaka pojedinaca odgovornih za zločine protiv naših sugrađana srpske nacionalnosti. Zločin je zločin bez obzira tko je žrtva, a tko počinitelj i treba ga kazniti.

Jadranka Kosor je tada posebno pozdravila generale Antu Gotovinu i Mladena Markača te izazvala gromoglasan pljesak. Predsjednik Josipović se tek naknadno ustao ali ni tada nije zapljeskao, Ovih dana snimka kako Josipović sjedi dok su svi nazočni na bini stajali i pljeskali našim generalima kruži internetom. Šteta je jedino što uz taj snimak ne ide i Josipovićev ovogodišnji komentar:

Bilo je lijepo vidjeti s koliko je poštovanja" u Kninu dočekan general Ante Gotovina, protiv kojeg je Haški tribunal vodio proces zbog zločina počinjenih tijekom 'Oluje'.

Slijedeće 2012. godine Josipović će ponoviti:

Pobijediti u miru znači i pružiti ruku našim sugrađanima srpske nacionalnosti i njihove žrtve priznati i pokloniti im se.

To je godina kada su današnje vlasti već najavljivale promjenu naziva tog blagdana tako da bi se uzelo u obzir to o čemu priča Josipović. Zato sam tada i uputio prijedlog Saboru da se taj dan nazove Dan Domovinske zahvalnost i domovinske žalosti zbog Srba zečeva. Još nisam dobio odgovor.

Ove 2013 godine predsjednik Josipović je u svom govoru naglasio potrebu pomirenja i „pružanja ruke onima koji su bili na drugoj strani“, te potaknuo na prihvaćanje nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Prema izvješćima zviždali su mu na ovo prvo jer je poznato da ti kojima mi trebamo pružiti ruku i danas ne prihvaćaju hrvatsku državu. A zapravo vjerojatno je još gore ovo drugo jer je to insinuacija da se u Hrvatskoj ne prihvaćaju nacionalne manjine što je neistina. Ružna optužba koja pokazuje što je stara učiteljica mislila kada je tvrdila da Josipović nikada neće naučiti voljeti ni Hrvatsku ni hrvatski narod!

Ili griješim. Možda on misli, na sebe jer nikada nije spomenuo kako je Olujom spašeno 160 do 180 tisuća muslimana u od UN-a zaštićenoj zoni Bihać. Valjda su mu oni mnogo manje vrijedni od onih 44 Srba.

Josip Pečarić

Hrsvijet, 13. 08. 2013,

THOMPSONOV KONCERT: POGLEDAJTE KAKO JE TO IZGLEDALO JUČER NA ŠALATI

Sinoć je na zagrebačkoj Šalati održan koncert Marka Perkovića Thompsona.

Na koncertu koji je trajao gotovo tri sata, Thompson je izvodio pjesme sa svih 7 svojih albuma, a dvije od njih – ‘Sine moj’ i ‘Samo je ljubav tajna dvaju svjetova’ posvetio je svojoj ženi i djeci. Na pjesmama ‘Bojna Čavoglave’ i ‘Geni kameni’, publika je doživjela vrhunac.

Na koncertu su bile mnoge osobe iz javnog, političkog i vjerskog života: saborska zastupnica Bruna Esih sa suprugom, saborski zastupnik- general Željko Glasnović, novinar Tihomir Dujmović, novinar Velimir Bujanec, glumica Anja Šovagović, pomoćni trener hrvatske nogometne reprezentacije Josip Šimunić, ugledni poslovni čovjek Ilija Tokić sa suprugom, akademik Josip Pečarić, savjetnik predsjednice RH Ante Deur sa suprugom, Željka Markić, predsjednica udruge U ime obitelji sa suprugom, Kata Zadro, supruga legendarnog vukovarskog zapovjednika Blaga Zadre, vukovarski branitelj Tomislav Josić, msgr. Vlado Košić, sisački biskup.

Biskup Košić se na pozornici pridružio izvedbi pjesme ‘Maranatha’ čitajući tekst koji je napisao šibenski biskup u miru, msgr. Ante Ivas.

Izvor: narod.hr/tportal.hr/dnevno.hr

DVADESETA OBLJETNICA VRO OLUJA, 5.
kolovoz 2015.

'KONCERT ZA DOMOVINU'
MARKO PERKOVIĆ THOMPSON – UVIJEK
VJERAN SEBI

Šaljući danas ponovno pozivnicu za ovo predstavljanje napisao sam prijateljima:

„Predigra hapšenja HOS-ovaca u Kninu na čelu s legendarnim Skejom imala je svoju predigru u Tisnom :)“

Kao što znate g. Načelnik Općine Tisno je na našu molbu da se ovo predstavljanje održi u kinu za medije izjavio da nam je neće dati zbog naslova knjige u kome je pozdrav HOS-ovaca ZA DOM SPREMNI.

Niz domoljubnih portala prenio je moj odgovor koji sam poslao g. Načelniku. Kakva je sloboda tiska u RH najbolje govori činjenica da portali, novine ili HTV koji su prenijeli načelnikovu izjavu nisu prenijeli i moj odgovor.

><http://kamenjar.com/pecaric-odgovorio-nacelniku-tisnog-klarinu-radite-isto-sto-su-radili-velikosrpski-fasisticki-agresori/>

Očito su se bojali prenijeti odgovor za koji je portal direktno.hr npr. dan s naslovom: *Upravo su se fašisti bojali pokliča HOS-ovaca*. Zbog onih od vas koji nisu pročitali moj odgovor evo ga:

ODGOVOR NAČELNIKU OPĆINE TISNO G. IVANU KLARINU)

Sutradan je don Lazar dobio odgovor na naš zahtjev iz koga smo doznali kako je problem u tome što su još uvijek radovi u kino dvorani!

I dok sam se ja čudio kako se u tri dana može jedan političar dati dva tako različita odgovora nisam ni slutio da će događaji u Kninu pokazati kako to nije ništa u odnosu na ono što nam naši političari mogu prirediti.

Istina već sam komentirao činjenicu da će Thompson imati ove godine koncert u Slunju a ne u Kninu, a u razgovoru s Mladenom Pavkovićem, koji je prenjelo desetak domoljubnih portala, govorio sam koliko su napadali moj rad, suradnike i obitelj od Peticije ZDS od prije dvije godine kada smo branili Thompsona i Bojnu Čavoglave.

Ove godine ih je i naš poznati kolumnist Tihomir Dujmović upozorio tekstom kojim im već u naslovu sve kaže:

Tko ne razumije Thompsonovu simboliku, stvarno ništa ne razumije

(
A Dujmović im otvoreno i kaže kako je *prvi prijedlog Pupovčevih beogradskih mentora i vjerojatno njega samog, da Thompson ne bi trebao pjevati u Kninu, je već kako vidimo prihvaćen!*

><http://direktno.hr/kolumne/tko-ne-razumije-thompsonovu-simboliku-stvarno-nista-ne-razumije-93924/>

Slično i Zvinimir Hodak kaže kako vlast sluša infantilne lijevičarske savjete “šeste ličke” u našim dnevnicima: *ispričajmo se komšijama! Valjda zato što su nam ostavili iza sebe 15.876 poginulih, 2.959 ranjenih dragovoljaca i branitelja, 8.000 poginulih civila, 404 ubijena hrvatska djeteta, 1.044 hrvatska djeteta ranjena, 7.169 ranjenih hrvatskih civila i 500.000 prognanih Hrvata. I sve to u obrambenom ratu. I sad bi se Pofuk i Teršelička ispričavali.*

Cmizdrite za Titom, to je ionako vaš problem, a ne naš. Indeks neki dan javlja: "Njemački list čudi se ukidanju Titova trga. Zašto se odričete svojeg najpoznatijeg državnika?" Nitko ne postavlja pitanje zašto su se Nijemci odrekli svog najpoznatijeg državnika Hitlera.

><http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/olujaim-izaziva-jal-i-bijes-iz-godine-u-godinu-treca-armijaeurope-a-popusila-ko-mali-pisa-1049130/>

Zapravo, Hodak na svoj način govori o onima koji u Hrvatskoj sprovode velikosrpski Memorandum SANU 2, o čemu sam pisao u svom odgovoru g. Načelniku.

Zapravo za te koji sprovode Memorandum SANU 2. Vlast priređuje proslavu u Kninu, na kojoj im ljudi ne dolaze, a za narod u Slunju s veličanstvenim Thompsonovim koncertom na kojemu je bilo najmanje 50,000 ljudi kako kaže policija, a vjerojatno i mnogo više.

Zato i poznati kolumnist Marko Ljubić piše o dvije Hrvatske: jedna u Kninu, a druga u Slunju, pa za ovu drugu kaže:

Hrvatska iz Slunja je autentična, pobjednička, duhovna i silna Hrvatska, koje je nepobjediva, čiji je duh bio vezivno tkivo i pokretač nacionalne epopeje ne samo i prvenstveno u olujnom zanosu devedeset pete, nego puno ranije, u ljetnim i jesenjim mjesecima devedeset i prve, kad su mladići, djevojke, žene i muškarci izvan društvenih elita, izvan povlaštenosti i izvan bilo kakvih kalkulacija i društvenih očekivanja, u tenisicama stali pred tenkove i vojnu srpsku mašineriju.

Dodao bih i s krunicom oko vrata!

U Peticiji prije dvije godine smo govorili i o našim HOS-ovcima! Isto se ponovilo i prošle godine samo su tada ti napadi i na Thompsona i na Bojnu Čavoglave bili otvoreni jer su ljevičari očekivali pobjedu na izborima. Kaznili su Thompsona što je pjevao Bojnu Čavoglave na isti način kako je to uvijek radio tj. počeo sa ZA DOM, da bi mu okupljenih stotinjak tisuća ljudi odgovorilo SPREMNI!

Tada su prvi put i priveli ratnog zapovjednika IX. Bojne HOS-a Marka Skeja.

Isto se ponovilo i ove godine!

Podsjetimo se ponovno zašto:

Policija je u subotu u Kninu na proslavi Dana pobjede uhitila nekoliko osoba, a među uhićenima nalazi se i ratni zapovjednik IX. bojne HOS-a, pukovnik Marko Skejo, piše Maxportal.

Prema riječima očevidaca, interventna policija našla se “u roku od minute”, muškarce je “strpala u maricu” i odvezla

u policijsku postaju. Policija je u Ulici dr. Franje Tuđmana uhitila nekolicinu muškaraca jer su uzvikivali "Za dom spremni". Muškarci su bili obučeni u crne majice, a okupljeni građani prosvjedovali su protiv privođenja.

Među uhićenima je, kako javlja Maxportal, i Marko Skejo, ratni zapovjednik IX. boje HOS-a. Ta ratna postrojba sudjelovala u presudnim bitkama za obranu Hrvatske, a najpoznatije su bitka za Škabrnju i obrana Srđa u Dubrovačkog zaleđa.

Škabrnju je HOS, gotovo u okruženju, držao 42 dana, a napadali su je Martićevi teritorijalci, postrojbe Kapetana Dragana, Crvene beretke Milorada Ulemeka Legije i Arkanovci.

Nakon poraza u sukobu s HOS-ovcima Legija je s Crvenim beretkama napustio Hrvatsku i nikad se više nije vratio.

O tome je na svjedočenju na suđenju Slobodanu Miloševiću u Haagu govorio Kapetan Dragan.

><http://www.dnevno.hr/vijesti/crna-kronika/u-kninu-uhiceni-hos-ovci-koji-su-razbili-arkana-i-legiju-na-skabrnji-1048976/>

*Legendarni branitelj Vukovara HOS-ovac Damir Markuš, inače počasni gost predstavljanja knjige u Zagrebu, je još upozorio kako je ove godine **policija-osiguranje u crkvi na Misi za Domovinu nije dozvoljavala ulazak u majicama HOS-a ..***

><https://narod.hr/hrvatska/bozinoviceva-uhicenja-u-kninu-tko-je-i-kada-zabranio-znakovlje-legalne-postrojbe-hrvatske-vojske>

Očito je Marin Vlahović u pravu kada nam već u naslovu svoga teksta kaže:

Hrvati trebaju biti svjesni, ako su za dom spremni, moraju biti spremni i za zatvor

><http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/hrvati-trebaju-biti-svjesni-ako-su-za-dom-spremni-moraju-biti-spremni-i-za-zatvor-1048888/>

bez obzira na reagiranje Ministarstva branitelja na njegov tekst:

><http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/reakcija-ministarstva-branitelja-na-nas-clanak-dvije-proslave-da-ali-nema-govora-o-podjeli-1049135/>

Zapravo najnovija događanja samo pokazuju zašto sam već šest knjiga napisao o ovome:

Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Pečarić, Oba su pala, Zagreb, 2016., str.392.

Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.

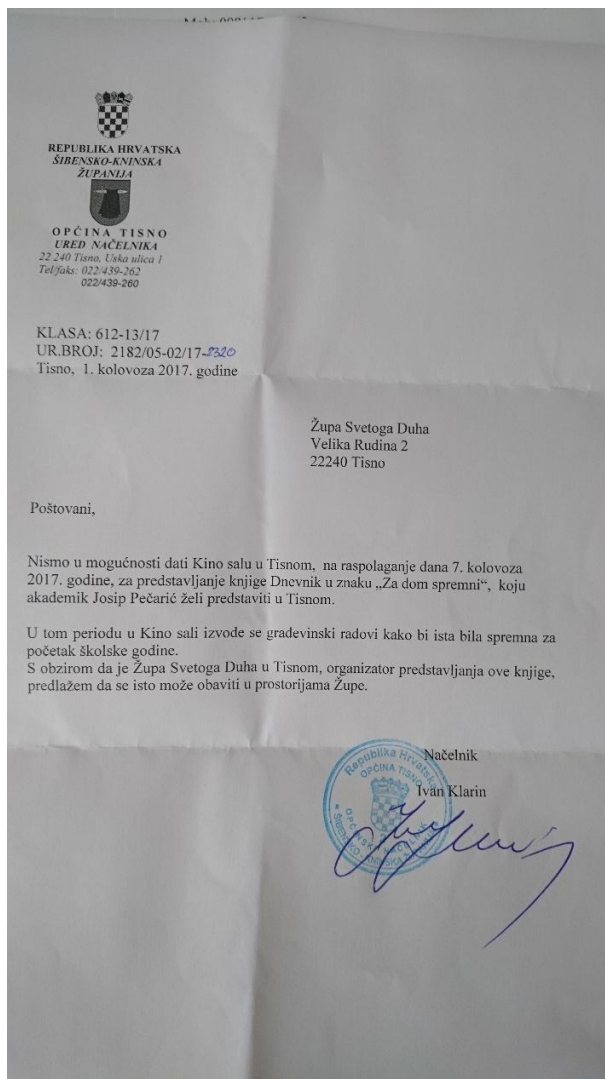
Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.

Pečarić, J. Stjepandić, Ništa se još promijenilo nije, Zagreb, 2017. str. 346.

Pečarić, Dnevnik u znaku 'Za dom spremni', Zagreb, 2017. str. 312.

A i ovogodišnju proslavu u Kninu kao da sam opisao pišući i u ovoj knjizi koju danas predstavljamo o novom pomirenju – POMIRENJU DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA!

Kako inače razumjeti ovakvo ponašanje hrvatskih vlasti poslije riječi koje je o „Oluji“ nedavno izgovorio, ugostivši u Pentagonu hrvatskog ministra obrane Damira Krstičevića, njegov američki kolega, umirovljeni general James Mattis dajući jednostavnu i sveobuhvatnu kvalifikaciju hrvatske „Oluje“: *“To je operacija koja se ovdje u Americi proučava i pokazuje što dobro predvođena, dobro opremljena i dobro istrenirana snaga, politički dobro predvođena, može napraviti i preokrenuti.”*

Josip Pečarić

PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.

THOMPSONA NE ŽELE NA DOČEKU VATRENIH!

Dobio sam potvrdu onoga što je rečeno u moja dva teksta koji u naslovu imaju Thompsona: „Nogomet, Thompson i matematika“ i „Biskup Košić, Thompson i nogomet“:

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-nogomet-thompson-matematika/>

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-thompson-i-nogomet/> !

Pogledajte ono što je u prvom citirano a rekao je pater Ike Mandurić, a u drugom Marko Ljubić.

Pogledate komentare ispod teksta o dočeku vatrenih:

<https://direktno.hr/direkt/spektakularni-docek-vise-od-100-tisuca-ljudi-pozdravit-ce-vatrene-ici-ce-otvorenim-busom-kroz-zagreb-128219/>

Čitatelji su odmah primijetili koliko su i pater Mandurić i veliki hrvatski kolumnist u pravu: NISU POZVALI THOMPSONA!

Istina spominje se Milorad. Znamo da se bunio Vučić. A hrvatske sluge moraju slušati.

Zapravo baš je njih briga za poruke o poniznosti i ljubavi prema svom narodu. Baš ih je briga što je i Predsjednica s nogometašima pjevala Thompsonove pjesme. Baš ih je briga što su u svim hrvatskim gradovima pjevali te iste pjesme.

Ipak oni moraju poručiti na ovaj način da im nije briga za hrvatski narod, da oni njemu ne pripadaju pa mu eto u trenucima najvećeg slavlja uskraćuju ono što najviše vole. Pa nisu li do jučer pokušavali sudski zabraniti legendarne Thompsonove pjesme iz Domovinskog rata! Već su narodu poručivali da su glupi, pa ni sada zbog slavlja neće shvatiti poruku nepjevanja Thomsonovih pjesama, zar ne?

Zalud svi pišu o značaju Dalićeve poniznosti. Naslov prvog teksta, onog Dujmovićeve, sve kaže:

<https://kamenjar.com/tihomir-dujmovic-crkva-se-treba-zahvaliti-dalicu/>

<https://kamenjar.com/nino-raspudic-o-dalicu-ponizni-tvorac-novog-hrvatskog-mita/>

<https://direktno.hr/zivot/vjera/crkva-odusevljena-dalicem-i-vatrenima-odusevili-ste-sve-u-domovini-i-diljem-svijeta-svojim-rezultat-128184/>

<http://varazdinske-vijesti.hr/magazin/biskup-mrzljak-cestitao-dalicu-na-velikim-uspjesima-ali-i-na-zajednistvu-25607/>

I don Anđelka Kaćunka govori o poniznosti:

MOJA HIMNA-ČESTITKA 'Vatrenima':

<https://www.facebook.com/donangelo.kacunko/posts/10213134223211917>

https://soundcloud.com/an-elko-ka-unko/himna-vatrenima?utm_source=soundcloud&utm_campaign=share&utm_medium=facebook

<https://blog.vecernji.hr/don-kacunko/cestitka-himna-cro-p3m-hrvatskim-poniznim-ponosnim-pobjednicima-mundijala-10314>

Radi se o zajedničkom uradku hrvatske pjesnikinje Marije Dubravac iz Brisbanea i don Kaćunka *Hrvatskim Poniznim Ponosnim Pobjednicima Mundijala 2018*.

Napisali su himnu-čestitku vatrenima koji su zadivili cijeli svijet:

<https://www.braniteljski-portal.com/evo-sto-kaze-brazilac-dr-bruno-caramelli-ugledni-svjetski-kardiolog-o-hrvatskoj-nogometnoj-reprezentaciji>

<https://www.express.hr/life/hrvatska-je-najveca-prica-kroz-cijelu-povijest-sp-a-16617>

<https://kamenjar.com/new-york-times-napisao-je-najljepsi-tekst-o-pobjedi-hrvatske/>

Cijela Hrvatska i Predsjednica slave pobjede uz Thompsona.

U „Bujici“ je najavljen njegov nastup:

<https://kamenjar.com/ekskluzivno-marko-perkovic-thompson-i-josip-joe-simunic-podrzali-vatrene/>

Ali ništa od toga.

Kada je 2003. rukometna reprezentacija osvojila svjetsko prvenstvo željeli su da im pjeva Thompson. Zabranili su, ali su ga svjetski prvaci pak 'prošvercali'. I zapjevao je Bojnu Čavoglave. Evo što sam o tome napisao u tekstu: *Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta!* Hrvatsko slovo, 28. veljače 2003.:

Prema Vjesniku od 5. veljače, za eksces na dočeku rukometne reprezentacije Hrvatske, kazao je da bi morao provjeriti, ali misli da se „nikad pred tolikim brojem ljudi, ruka nije dizala na ustaški pozdrav... Čak je tri puta Thompson uzviknuo „Za Dom“, a masa mu uglas odgovorila: „Spremni“.

„Pozdrav „Za Dom spremni!“, „uči“ nas Slavko Goldstein u Novom listu od 6. veljače, „oproštajni je pozdrav Europi i

najkraći put prema povratku u međusobno klanje na Balkanu, sve dok nas i odande ne izbace.“

Kakve li tek duševne boli podnose Goldsteini, vjerujući da nas neki mogu izbaciti i s njihova Balkana?

To je isto tvrdio i kada smo uveli kunu i počeli ju koristiti kao valutu.

Je li se išta promijenilo u ovih 15 godina?

Da, kao što sam konstatirao u prethodnom tekstu, ne razumiju ili se samo prave da ne razumiju kako im svi poručuju da moraju biti dio svog naroda, da moraju biti takvi kakav je naš izbornik Zlatko Dalić.

Josip Pečarić

TIHOMIR DUJMOVIĆ: KAD STE VIDJELI PONIZNOG I SKROMNOG HRVATSKOG POLITIČARA?

13/07/2018

Crkva se njemu treba zahvaliti što je u ovo doba općeg besčašća u kojem živimo, na vrh svijeta stigao čovjek nošen najdubljim katoličkim uvjerenjima i tako postao živi putokaz, perfektna ilustracija svega onoga sto Katolička crkva poučava!

Nema te knjige, nema tog svjedočanstva nema te pouke koja će prezentnije svjedočiti sto znači biti prožet vjerom, živjeti tu vjeru u najelementarnijem smislu od onoga kako zivi i radi **Zlatko Dalić**, komentirao je Tihomir Dujmović, prenosi Kamenjar.com

Foto: Hina

Nema te knjige, nema tog svjedočanstva nema te pouke koja će prezentnije svjedočiti sto znači biti prožet vjerom, živjeti tu vjeru u najelementarnijem smislu od onoga kako zivi i radi **Zlatko Dalić**, komentirao je Tihomir Dujmović, prenosi Kamenjar.com

Skromnost i **poniznost**! Ora et labora! U trenutku kad je na krovu svijeta, u trenutku kada rukom može dohvatiti nebo kao nikad niti jedan Hrvat prije njega, Zlatko Dalić govori o poniznosti, skromnosti, zahvalnosti!

Tu vidiš da je to Crkva isklesala, tu osjetiš Božju riječ i katolički odgoj. To se ne da naučiti, to se mora živjeti i Dalić je tu prava paradigma. Skrušen, čak pomalo nespretno kad se veseli jer nikoga ne želi povrijediti a u ničemu pa ni u veselju neće pretjerati, da se momci ne opuste, da ne uđe kroz prozor neko potcjenjivanje, koje uvijek donese kaznu! Ponizan! Ponizan! Kad gledamo tu ukupnu našu političku elitu kako se ponaša, čovjek ima dojam da ta riječ u

hrvatskom više ne postoji! Kad ste vidjeli poniznog i skromnog hrvatskog političara?

Bože, koliko je mudrosti, pameti, svijesti, sirine i ako hocete postenja potrebno da se bude ponizan! A tek biti ponizan kad si u finalu svjetskog nogonetnog prvenstva! Kad ste tako nešto vidjeli? Kad ste takvu literaturu čitali? Poniznost i skromnost koju u ovom svijetu uz časne iznimke možete vidjeti još jedino kod časnih sestara i svećenika što su dubinu duše i smisao našeg postojanja pojмили do samog kraja!

Kad te vrijednosti koje Dalić pokazuje od prvog dana spojite sa njegovim talentom, znanjem i stručnošću u tehničkom smislu cijeli je svijet Vaš! Iz te poniznosti i skromnosti na kojoj inzistira, a po izjavama igrača točno možete pratiti taj utjecaj, izašla je moć da se vraćamo i kad gubimo! To nikad nismo imali! Ćiro, taj trener svih trenera, legende koji je to bio kad se nije smijeli biti hrvatska legenda 80-tih, Ćiro je talent i mađionicar prvog reda, ali Ćiro nema te dubine, te skromnosti ni poniznosti.

Daliću poniznost ne dopusta vehemenciju, jer tko sam ja da budem vehementan! Ora et labora! On se roditeljima i Crkvi ima zahvaliti što je uklesala te vrednote u njega, Crkva se njemu treba zahvaliti što je u ovo doba općeg bezčlašća u kojem živimo, na vrh svijeta stigao čovjek nošen najdubljim katoličkim uvjerenjima i tako postao živi putokaz, perfektna ilustracija svega onoga sto Katolička crkva poučava! komentirao je Tihomir Dujmović.

<https://kamenjar.com/tihomir-dujmovic-crkva-se-treba-zahvaliti-dalicu/>

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA

Draga gđo Maria,

Doista me je obradovao Vaš e-mail u svezi s predstavljanjem moje knjige:

Datum: Sat, 22 Apr 2017 12:44:08 +1000

Šalje: Maria

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Hvala dragi g. Josipe. Radujem se što se vrli, iskreni Hrvati odazivaju na promocije Vaših knjiga u koje smjelo utkaste svoje Hrvatstvo, domoljublje i spremnost za obranu naše opljačkane, ponižene i uciviljene Domovine, nekada najslavnije Zemlje na svijetu, te staroga pozdrava Za Dom spremni. Zahvaljujem također što redci moje pjesme U ČAST RODU HRVATSKOMU nađoše odjeka među vjernim sljedbenicima svojih pradjedova. Čujte, imam neki bolan predosjećaj da će se, nakon napada ZDS, naši dušmani pobuniti i protiv pjevanja hrvatske himne. Mnogima je i ona kamen spoticanja; mnogima je teško staviti ruku na srce, jerbo znaju da im u srcu umjesto stijega i Boga drijema stara kumrovačka zmijurina.

Stoga molim, sačuvajte pjesmu LIPA NAŠA DOMOVINO, s razlogom pisana ikavicom.

ZDS Marija Dubravac, Brisbane

LIPA NAŠA DOMOVINO

*Sve joj više riči blide,
Sve ju manje Rvat piva,
Sve se više gasi dide
Domoljublja vatra živa.
"Lipa naša Domovino"
Himno stara, himno mila,
Pivao te rod Ilira
I rvatskog roda vila.
Dok kosio seljak žito,
Dok kolivku mati ljulja,
Grlo roda plemenitog
Glasom ševe i slavulja –
Sa ratnikom, svatom, robom,
S prognanikom, umirućim,
Nad oltarom i nad grobom
Klicalo ti žarom vrućim.
"Lipa naša Domovino"
Časnim ustim' opivana,
Sveto gnjizdo materino,
Diko Zrinskih, Frankopana.
Savom, Dravom il' Jadranom,
Gorom, dolom il' ravnicom,
Kojom unuk pošo stranom
Kitio te trobojnicom.
Himno Zemlje Kroacije*

*Sve te manje Rvat piva,
Ni stalo mu kanda nije
Što pepelom dragulj biva.
Oj budi se, rode, budi,
Nek prkosi tvoja stina
Di pisahu slavni ljudi:
"Lipa naša Domovina".*

Marija Dubravac, Brisbane

Raduje me što ste zahvaljujući g. Oskaru Šarunići i Vi i mnogi drugi u mogućnosti vidjeti kako je Predstavljanje proteklo. A započelo je i završilo Vašim pjesmama!

Sigurno je da njima smeta Lijepa naša. Međutim iznenadila me je jučerašnja propaganda ustaštva na komemoraciji u Jasenovcu koje su organizirali Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (SABA RH) i Srpsko narodno vijeće (SNV). Vjerovali ili ne oni su započeli komemoraciju USTAŠKOM HIMNOM, a onda im kao smeta ustaški pozdrav. Do sada sam znao da vole ustaške kune. Valjda iz ljubavi prema ustaškim kunama odslušaju i ustašku himnu. A onda za isti takav „zločin“ zatiranja tragova zločina ustaške ideologije optužuju i neke akademike. Da mi je samo znati na koje su moje kolege akademike mislili.

Pupovac se pobrinuo da se zna da su u komemoraciji sudjelovali i Srbi. Kako je laž Srbima najviše pomogla u povijesti i on se iskazao i danas, ne s onom laži o pokršćavanju s početka fašističke velikosrpske agresije na Hrvatsku, već se prilagodio mjestu o kome je govorio pa je tvrdio kako je u Jasenovcu ubijeno i oko 21 tisuća djece.

<http://narod.hr/hrvatska/foto-habulin-pupovac-pusic-s-nesluzbene-komemoracije-jasenovcu-intelektualci-akademici-zele-zatruti-tragove-zlocina-ustaske-ideologije>

Znamo da su članovi SNV-a pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku, a tzv. antifašisti su itekako bili na strani fašističkog agresora, pa i ne čudi toliki nedostatak pijeteta prema poginulim HOS-ovcima u čiju spomen je i postavljena ploča u Jasenovcu.

Draga gđo Maria, iz najnovijeg broja Hrvatskog tjednika u jučerašnjem tekstu prenio sam što o logoru u Jasenovcu piše g. Igor Vukić čiji je nedavno preminuli otac (srpske nacionalnosti) kao dijete prošao kroz Jasenovac što je i bio razlog da g. Vukić proučava i danas ponajbolje poznaje istinu o Jasenovcu. Igrom slučaja i sjajni hrvatski pjesnik dr. sc. Stijepo Mijović Kočan u istom broju Hrvatskog tjednika u tekstu NACIFAŠIZAM ZAJEDNIČKOG JUGO-JEZIKA piše o tome o čemu je Pupovac lagao:

„Današnji potpisnici deklaracije o zajedničkom jeziku znači da mogu koristiti samo i jedino ideji Velike Srbije, ničemu drugom.

Moguće da hrvatski potpisnici snuju drugačije, ideja jugoslavenskog jedinstva i jest samo hrvatska, jer brojni Hrvati nemaju dostatno ni nacionalizma ni državotvornosti, a ni valjanih saznanja pa ni pameti. Recimo: ako još uvijek mnogi po svijetu znaju i uvjereni su, na osnovi velikosrbskih izmišljotina, u to da je u Jasenovcu stradalo dvadeset tisuća nevine srbske djece, a poštteni mladi znanstvenik, i to srbske nacionalnosti, pokazuje i dokazuje da tamo nije stradalo ni jedno jedino dijete, onda se doista valja zamisliti i mijenjati iz temelja mnogo toga u našim spoznajama. Ili, ako mnogi znaju i uvjereni su u to da su žrtve Jasenovca samo Srbi, Židovi, Romi i hrvatski komunisti, a još uvijek živi svjedok svjedoči da su u komunističkoj Jugoslaviji, nakon 1945., nakon rata, pod zemlju u Jasenovcu slagani zarobljeni hrvatski vojnici i civili po naredbi komunističkog moćnika Vonte, dakle Zvonka Ivankovića (vidi to svjedočenje u HT- u!), također valja stjecati nove spoznaje o svemu.“

Očekivano je puno komentara čitatelja portala narod.hr. Izdvojiti ću jedan:

Slavonka •

Zločinci se vraćaju na mjesto zločina. Samo bih voljela znati gdje su kosti 21 tisuće djece. Gdje su kosti 700 tisuća pobijenih od ustaša. Pa rijeka Sava bi ih negdje izbacila. A kosti pobijenih nakon svibnja 1945. vicu iz Hude jame, i ostalih jama po Sloveniji i Hrvatskoj. Plenkoviću, Petrov zaustavite ovu lažnu farsu dok se ne utvrdi istina., zar vam toliki dokazi povjesničara ne dopiru do mozga. Vi i dalje dozvoljavate OBULJENKI da izdašno financira one koji šire laži i blate Hrvatsku. Vjerojatno dijeliš mišljenje Habulina o Hrvatima ustašama. Habulin zna bio je tamo., vjerojatno je uspio pobjeći ustašama pa je zato preživio /satira/.,a Pupavac samo što ne place za govornicom. Da li je plakao gad je njegova hrabra vojska tenkovima gazila njegov narod u domovinskom ratu kad su bježali od hrvatske vojske ,da li će tim ljudima održavati komemoracije gdje i kada.

Zapravo, mnogo je manje važno što misle pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku okupljeni u SNV i njihovi istomišljenici tz. Antifašisti ili članovi SDP-a.

Nas treba brinuti koliko je hrvatska vlast doista hrvatska. O tome je govorio Anto Đapić u petak u Bujici komentirajući HOS-ovu ploču u Jasenovcu koju bi SDP htio skinuti u roku 8 dana, a iz statuta veteranskih udruga ukloniti pozdrav ‘Za dom spremni’.

“Kada bih se bojao vrabaca, nosio bih pračku uza se! Nije problem nama SDP, nego kako će se ponašati HDZ i Most. Oni će se uplašiti ove interpelacije. Zadnjih dana je bilo dosta pritisaka, čak i iz crkvenih krugova i Vlade, pokušaja da se uvjeri udruga HOS-a grada Zagreba da skinu ploču u Jasenovcu! Kategorični su da to neće napraviti! Ako će hrvatska Vlada i policija pod okriljem noći skinuti ploču, mi smo u ‘win win’ situaciji. Odluče li se za tako nešto, napravit će katastrofalnu pogrešku. Ploča im je samo povod da ponavljaju tisuću puta istu laž. Onaj tko želi uništiti HOS i taj pozdrav, želi uništiti Hrvatsku! Mislim da Plenković ipak neće prijeći Rubikon i probati skinuti ploču. SDP-u je bolje neka šuti i

neka se bavi svojim problemima. Papali su iz ruke Todoriću, a sada su najglasniji u njegovu cipelarenju!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/napad-na-hasanbegovica-je-uvod-u-skidanje-ploce-hos-a-u-jasenovcu-zasto-ivana-sojat-hos-ovka-o-tome-suti-1019282/>

A da to nije baš tako naivno govori već i sam naslov najnovije kolumne Ivana Miklenića: PUZAJUĆE IZGRAĐIVANJE BALKANSKE ASOCIJACIJE

<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/26567-i-miklenic-puzajuće-izgradivanje-balkanske-asocijacije.html>

S obzirom da smo u Domovinskom ratu imali fašističku velikosrpsku agresiju itekako je potrebno izbrisati iz svijesti hrvatskih ljudi veličanstveni obrambeni rat. Zato je izabran pozdrav ZA DOM SPREMNI pa se besramno preko njega povezuju HOS-ovci sa 2. svjetskim ratom i na taj način sprovodi ono što su fašistički agresori i radili tijekom Domovinskog rata govoreći o hrvatskim braniteljima kao o ustašama, a o hrvatskoj državi kao o Tuđmanovoj ustaškoj državi. Zato je na predstavljanju moje knjige prof. dr. sc. Josip Jurčević i govorio o napadima na ZDS kao specijalnom ratu protiv Hrvatske.

A da u svom naumu neće uspjeti pokazuju i riječi s kojima je g. Miklenić završio svoju kolumnu:

„Koliko god bio živ i žilav projekt balkanske asocijacije u naumu određenih međunarodnih političkih snaga, i koliko god bilo pojedinaca u Hrvatskoj koji je ne žele kao samostalnu, nego kao uvezanu u nekakvu balkansku asocijaciju, žrtve podnesene u obrani od velikosrpske agresije tako su velike i skupe da hrvatski narod nikada više ne će moći pristati na takvo povezivanje, jer dva su eksperimenta jasno pokazala da to ne može uspjeti.“

Toga su i oni svjesni pa se zato jučer čulo i:

“Niti možemo niti hoćemo prihvatiti formiranje nečega što je nazvano Vijećem za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima. Nećemo, jer nam je jasno, jer znamo da je

to Vijeće za obračun s idejom komunizma i praksom socijalizma”, rekao je Habulin.

Boje se istine jer su im laži omogućile lagodan život. Zapravo mržnja prema hrvatskom narodu omogućila im je takav život. Boje se da će se ostvariti ono o čemu piše veliki HRVATSKI biskup dr. Vlado Košić:

Bilo bi dobro da se to i stručno istraži i potvrdi ili opovrgne, pa ako treba da to učine i međunarodni stručnjaci, te se broj svih žrtava konačno službeno obznani da ne bude stalno nekog licitiranja sa žrtvama jer to nije pošteno ni prema kome tko je tamo stradao, bilo u logoru NDH bilo u poslijeratnom logoru SFRJ.

<http://kamenjar.com/biskup-kosic-gospodine-obdari-nas-istinom-o-jasenovcu/>

Draga gđo Marija, prirodno je da se oni boje istine. Boje se ostvarenja onog što je rekao g. Igor Vukić u Hrvatskom tjedniku:

Na kraju će se doći do definicije jasenovačkog logora koja će biti prihvaćena u hrvatskoj javnosti i ući u udžbenike. Preko hrvatske diplomacije bit će prihvaćena i u svjetskoj javnosti. Glasit će:

Logor Jasenovac u Drugom svjetskom ratu bio je radni logor, u kojem su pretežno bili internirani djelatni protivnici države, na vremenske kazne od tri mjeseca do tri godine. Među njima najviše Hrvati. Uz zatočenike zbog protudržavne djelatnosti, bila je tu i skupina Židova izuzeta od deportacija u njemačke logore kojima je bila izložena židovska zajednica iz dijela NDH pod njemačkim utjecajem. U logoru nije bilo masovnih, serijskih ubojstava.

Puno Vas pozdravlja Vaš
Josip Pečarić

Predraga gđo Marija,

Danas sam stigao kući i zatekao niz prelijepih želja, ali četiri Vaša e-maila su doista nešto prelijepo, pa Vam se zahvaljujem na tome.

Doista ste me dirnuli u srce (kažu da je ono još uvijek dobro i pored ovog ožiljka koji je ostavio infarkt :)), ali žile oko njega su loše. Dva stenta su tu, ali za tri mjeseca ću opet u bolnicu da se vidi kako sanirati ostalo.

Koristim ovu prigodu da se zahvalim svima koji su se brinuli za mene, koji su molili za mene.

Moja liječnica vjerojatno nije znala za te molitve, ali mi je danas gledajući moje nalaze rekla:

"Vi ste živi zahvaljujući dragom Bogu:"

Vjerojatno će svima koji budu čitali ovaj moj e-mail Vama biti drago čuti da je i general Praljak čuo za to u Haagu i nazvao me.

Da ne spominjem druge jer ću sigurno nekoga izostaviti koga bih morao spomenuti, a neću spomenuti i Stanka Šarića jer njega doživljavam kao člana svoje obitelji.

Evo bez imena spomenut ću jednog mog doktora koji me je pitao: Profesore, je li to Vama zbog najnovijih događaja kod nas?

Odgovorio sam mu:

Kako to možeš pitati kada je to što se dogodilo sjajno opisano u mojoj tvrdnji koju sam više puta ponovio, pa je već i tiskana u mojoj knjizi- govoreći o novoj pomirbi u Hrvata:

POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA.

----- Proslijedena poruka -----

Naslov:FW: LIJEPA VIJEST

Datum:Wed, 14 Jun 2017 19:43:01 +1000

Šalje: Maria <mariadubravac@aapt.net.au>

Prima: 'josip pecaric' <pecaric@element.hr>

Za Tvoju žrtvu i srce od zlata

Za Tvoju dobrotu

Za Tvoje riječi

Za Tvoje divno srce...

Jedno veliko hvala...

***Tek skromno HVALA primi od Hrvata.
Ozdravite nam dragi profesore.***

Marija

Naslov:OZDRAVITE NAM, VRLI NAŠ DOMOLJUBE!

Datum:Sun, 11 Jun 2017 18:24:14 +1000

Šalje: Maria

Prima: 'josip pecaric' <pecaric@element.hr>

***Dragi naš profesore,
Ozdravite nam što prije.
Marija Dubravac***

BOŽE, OZDRAVI NAM
PROFESORA PEČARIĆA,
MOLIMO TE!

Datum:

Thu, 8 Jun 2017

Šalje:

***Dragi profesore, ozdravite nam što prije. Hrvatska Vas
treba.***

ZDS Marija Dubravac, Brisbane

MOLITVA HRVATA

***Isuse dragi, Pastiru blagi,
Hrvatsko stado očuvaj rado:
Od crvenjaša, titoudbaša,
Podlih vladara, jugospletkara;***

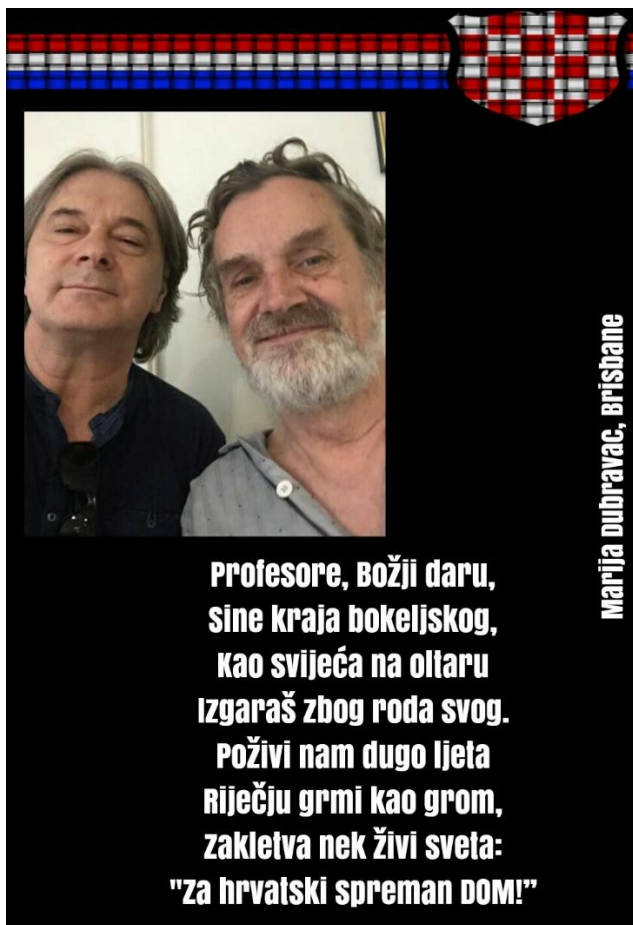
*Kletih Soroša, propalog ološa,
Od Jokića, Pusića i od Plenkovića
Anemičnog borca, lažnog mirotvorca.
Od Broza krvnika sramnog spomenika;
Od ruskog kruha, iz Kine ruha,
Monsantova plana, žabarskih purana,
Rumunj – svinjetine, poljske piletine...*

*Od Opančara, ISIL 'handžara',
Od izbjeglica pokrivenog lica,
Od terorista i komunista,
Od Merkelica i sotonistica,
Od Rockfellerica, droge i pедера,
Od nerodkinja, lezbinetinja,
Od pedofila i vražjih sila;
Ovrha, sudaca i od Pupovaca,
Od Todorića, "agrokorovića",
Bogatih masona, Luciferona,
Jugosvirača, prostih pjevača
Prljave cajke, davorike dajke
I svakog smrada iz Beograda -
Sodome – Gomore, srbske komore...*

*O Božji sine, snago Domovine,
Hrvatsku brani, uz rod naš stani.
Jačaj Pečarića, Brunu, Stjepandića,
Vrlog Glasnovića, Hasanbegovića...
Hrvat nek čuva nauku djeda
Što Bog mu dao, nek sinu preda.
Naši unuci u sreći i mucu,
Nek ZA DOM kliču, nek vragu viču:*

"Za stijeg i Krista – protiv komunista"!

Marija Dubravac, Brisbane

Naslovnica / Najnovije vijesti / Kolumne / Akademik Pečarić –
SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA

Akademik Pečarić – SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA
glasUrednik lipanj 17, 2017 Kolumne

Draga gđo Marija,

Moram se opet zahvaliti na najnovijem e-mailu s Vašom novom pjesmom: Srce moje nije zemlje šaka:

*Dragi g. Josipe,
zna naš stari hrvatski Bog da Majka Kroatija još treba svojega sina. Još njegova bitka u dolini suza nije prohujala. Svi se radujemo da ste čudom Božjim uskrsnuli! Sad, ako je moguće, odmarajte što više, a mi, Vaši prijatelji, moramo imati razumijevanja i ostaviti Vas na miru do daljnjega. Hvala na javljanju. (Slika je rad našega domoljuba Ilije Kneževića kojega*

evo blokiraše na feisu kaznom od 30 dana jer je uvrijedio smrdljivu "POVORKU PONOSA". A već je blokiran i prije. Pa mi Hrvati zbilja ne učimo na svojim greškama, je li!!!)

Uz naj, najljepše želje za što skoriji oporavak

Srdačno Vas pozdravlja ZDS
Marija Dubravac s Petoga kontinenta

Zapravo mnoge poruke koje sam dobio su slične ovoj Vašoj. Spomenut ću samo dvije poruke jednog mog najbližeg suradnika (koji inače ima itekako velike probleme zbog te naše suradnje): „Ivan mi je javio gdje si. Drž' se, to je samo poruka da konačno počneš brinuti o sebi, a ne o drugima.“ „Nadam se da si sad dobro. Brinem se jer je pusto bez Tvojih poruka. Neću zvati dok se Ti ne javiš. Valjda će biti skoro.“

Zapravo je vjerojatno i mnogima od vas pusto bez mojih poruka. Međutim, ne mislim da je danas uopće bitno hoćete li ih primati ili ne, jer sam se u svojim porukama trudio ukazivati na ljude koji misle slično meni, pa ako dijelite moje stavove moći ćete ih uvijek pronaći čitajući njih.

Meni je draga priča o stupovima „Pečarićeve Hrvatske“.

Jedan od tih stupova je biskup dr. sc. Vlado Košić. Ovih dana smo svjedoci koliki je njegov značaj u našem narodu:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-biskupa-kosica-andreju-plenkovicu/>

<http://kamenjar.com/sisacki-biskup-vlado-kosic-odgovorio-kritike-zbog-otvorenog-pisma/>

Vjerojatno će vas začuditi moj stav da je sjajno što se pokazalo da i u Katoličkoj crkvi ima onih kojima se ne sviđa takav biskup Košić:

<http://direktno.hr/direkt/reakcije-na-kosica-to-nije-stav-crkve-vec-osobni-stav-biskupa-89040/>

A da ih muče biskupove riječi – muče ih:

<https://m.vecernji.hr/vijesti/klasic-biskup-kosic-politicki-je-aktivist-ali-vjernici-ga-ne-slijede-1176858>

A da su i priglupi . i to su:

<http://kamenjar.com/mladen-pavkovic-sto-papa-s-misljenjem-biskupa-kosica/>

Kada sam kao jedan od recenzenata biskupove knjige „Biskup na prvoj crti“ predstavljao tu knjigu, jedan drugi biskup mi je za njega rekao:

„To je HRVATSKI biskup!“

Sreća je naša što imamo i drugih biskupa sličnih njemu, ali da su svi takvi onda bi bio to besmislen komentar, zar ne?

Drugim riječima napadi na biskupa i iz Crkve samo pokazuje da i u njoj postoje ljudi drugačiji od nas, blago rečeno.

Zapravo mene su riječi o HRVATSKOM biskupu podsjetile na jedan sličan događaj iz vremena kad je Sinj bio centar hrvatske pobune protiv veleizdajništva hrvatskih političara. Na Sinjskoj alci su me znali postaviti u ložu, pa i u prvom redu. Pitao sam za objašnjenje i dobio odgovor:

„Vi ste jedini hrvatski akademik koji dolazi na Alku – s naglaskom na ono HRVATSKI!“

Spomenut ću i da je drugi recenzent biskupove knjige (i autor naslova) dr. sc. Josip Stjepandić. Od tada često zajedno i nastupamo. Biskup nas je, zapravo, povezo. Obavezno pogledajte i intervju s HRVATSKIM biskupom:

<https://narod.hr/hrvatska/intervju-biskupa-vlade-kosica-narod-hr>
Zaključit ću ovaj komentar o našem HRVATSKOM biskupu riječima Tihomira Dujmovića:

„Kroše koji je biskup Košić opalio po obrazu Andreja Plenkovića najžešći je udarac koji je premijer do sada primio i on neće ostati bez posljedica. Biskup Košić, koliko god bio nekonvencionalan, u pravilu govori ono što narod misli, a kada god nije odmjeran, za to postoji more razloga.“

<http://direktno.hr/kolumne/sto-mislite-promislja-li-hdz-ova-baza-kao-plenkovic-ili-kao-biskup-kosic-89123/>

Jedan od stupova moje Hrvatske Dario Kordić označava sve one koji su proganjani i suđeni zbog svoje ljubavi i borbe za svoj narod i domovinu. Danas taj stup predvodi general Slobodan Praljak. Kao što znate uvijek sam sretan kada mogu istaknuti naše

prijateljstvo. Znete li da je jedan od predgovora moje knjige „Sramotni sud u Haagu“ iz 2001. napisao naš general? Naslovio ga je: „Zašto zapadnim zemljama treba sud u Haagu“. Knjiga je posvećena:

Svim hrvatskim vitezovima – haškim uznicima

Nadam se da ste potpisali naše nedavno pismo hrvatskim vlastima da ga se predloži za Nobelovu nagradu za mir. O našem generalu ovih dana piše sjajne tekstove još jedan hrvatski velikan dr. sc. Miroslav Međimorec:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/mmedimorec/26952-podlistak-o-generalu-slobodanu-praljku-i-hrvatskoj-sestorci-u-haagu-i.html>

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/mmedimorec/26967-u-ocekivanju-presude-podlistak-o-generalu-slobodanu-praljku-i-hrvatskoj-sestorci-u-haagu-ii.html>

Ne znam misle li moji liječnici da je to dobro ili ne, ali danas sam zahvaljujući Portalu HKV-a odgledao koncert za haašku šestorku Herceg-Bosne u Mostaru. Po mojoj logici ljubav mora biti lijek. A koncert u Mostaru je bio koncert ljubavi. A kad se pjeva o ljubavi prema domovini, svom narodu, braniteljima, Bogu i obitelji onda je tu Marko Perković Thompson. Još jedan stup moje Hrvatske. Danas je tako očito kroz te napade na njega i njegove pjesme da se radi o napadima na hrvatsku državu i naš narod. Svi koji se nadaju da mogu promijeniti rezultat Domovinskog rata napadaju Thompsona i to u kontinuitetu traje od 2000.-e. Jednom je konstatirao da sam ga ja više branio od tih napada nego što je on branio sam sebe. Zna istaknuti i moju zaslugu što je pozdrav ZA DOM SPREMNI danas u Hrvatskoj igra takovu ulogu među državotvornim Hrvatima pa je već unatoč stravične propagande glavnih (po pravilu nehrvatskih) medija i mnogih političara da je to također napad zato što je to braniteljski pozdrav. Tako i Ivica Marijačić u najnovijem Hrvatskom tjedniku oporučuje Plenkoviću kako će polomiti zube ako pristane na uklanjanje pozdrava ZA

DOM SPREMNI, što traže pristaše onih koji su pobili hrvatske branitelje.

Jednom mi je Thompson objasnio i zašto mnogi od vas volite moje tekstove:

„Vi njima uđete u glavu.“

Zapravo je na svoj pjesnički način ponovio ono što mi je još devedesetih godina govorio veliki hrvatski redatelj Krsto Papić: „Ljudi Tebi vjeruju!“

Drago mi je što ljudi vjeruju i biskupu i generalu i Thompsonu. Zahvaljujem se i biskupu i generalu i Thompsonu što su se, javili s lijepim željama povodom mog infarkta.

Naravno, to što su nekima i nedostajala moja „izvješća“ možda su vas sva ona prethodna „naučila“ tko su kolumnisti koje treba čitati.

Vjerujem da vam svima ponedjeljak uljepša Zvonimir Hodak. Na vijest o mom infarktu reagirao je onako kako to samo on može:

„O kvragu. Ali znam da si Ti jači. Drži se frende. Znam da Ti je teško, no tješi se da je HDZ-ovcima trenutno još teže. Pozdrav i vrati se što prije...“

Doista, kako li je mogao gadan udar biti onima koji misle ono isto što je Plenkoviću poručio biskup Košić?

Dovoljno vam je pročitati što o tome piše npr. dr. sc. Damir Pešorda, Benjamin Tolić i Marko Ljubić:

<http://www.hkv.hr/razgovori/26964-razgovor-s-d-pesordom-plenkovicevo-inzistiranje-na-centrizmu-zapravo-je-inzistiranje-na-ideoloskoj-besadrzajnosti.html>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/47039-damir-pesorda-mala-velika-koalicija>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-benjamin-tolic/47026-benjamin-tolic-stierova-paradigma>

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-stierov-izazov-hdz>

Ako znamo kako sam današnja događanja opisao tvrdnjom da se radi o novoj pomirbi – pomirbi djece partizana iz svih stranaka,

nekako mi logično dođe da se Stijer nikako ne može uklopiti u tako nešto, zar ne?

Ali kolega sa Sveučilišta ima malo drugačiji pogled na tu pomirbu pa ga moram podijeliti s vama:

...Inače slažem se s tobom da ovo što se danas događa oko nas ne utječe na srce (mišić), barem ne izravno. Ovo što se danas događa utječe na dušu i izaziva beskrajnu tugu. Ne radi se o pomirbi djece. Pa najčvršća prijateljstva su ona iz djetinjstva ona iz elitnih i odabranih vrtića i „škola“. Ja mislim da je na djelu samo obznana da podjela i svađe nije ni bilo. Nažalost, iako smo to mnogi odavno vidjeli, nismo to htjeli priznati. Kao što ne želimo priznati da je njih više. Znam da i ti sve to znaš ali se s tim ne miriš. Ne predaješ se i godinama gotovo ne spavaš radeći za opće dobro. E to je utjecalo na žile a ako ne smanjiš opterećenje utjecat će i na mišić.

Dragi Josipe, želim ti brz i kvalitetan oporavak uz želju da svoju energiju usmjeriš samo na one situacije kad bez tebe nikako ne ide. Imaj na umu da je već 10% Pečarićevih dosadašnjih doprinosa beskonačno veliko u odnosu na, ne daj Bože, nula.

A kada nas je Branko vratio razlogu Vašeg e-maila – mom infarktu završio bih činjenicom kako je on doista nebitan kada znamo da je u isto vrijeme infarkt imao još jedan moj prijatelj – Oskar Šarunić. Dragi naš Oskar ga nije preživio.

Svi koji možete pročitajte tekst g. Magaša o našem Oskaru: „Umrlo je mnogo ljudi, i mlađih od Oskara, ali ovakva tuga odavno nije viđena“.

Dragi Oskare ponosim se i što si Ti bio prijatelj i meni i mojoj obitelji.

Vaš,
Josip

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

PISMO JACQUESU HOUDEKU

Poštovani g. Žak,

Vjerojatno niste znali ali veliku pohvalu dobili ste od Škori nesklonog kolumniste Tihomira Dujmovića. Naime u tekstu u kome on spominje i Škoru i Thompsona i pita se:

Zašto osim Žaka ne vidimo druge s estrade koji stoje uz njega?

<https://direktno.hr/kolumne/u-prvom-redu-skorina-skupa-bili-su-ljudi-koji-bi-mu-trebali-bit-politicka-okosnica-a-jedva-medusobno-razgovaraju-175825/>

Vjerojatno Vi to pitanje niste ni registrirali jer znate da je g. Dujmović zajedno s Budišom doveo Račana na vlast u RH i od tada je u Hrvatskoj tako kako jest. To je osjetio i sam Dujmović. Vjerojatno znate da sam napisao niz tekstova pa i knjiga braneći Thompsona od svih vlasti od vremena vlasti koju su doveli Budiša i Dujmović. Recimo knjige:

1. J. Pečarić, Zločinački sud u Haagu, Zagreb, 2008.
2. M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.
3. J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.
4. J. Pečarić, Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406
5. J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.
6. J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.
7. J. Pečarić, J. Stjepandić, Ništa se još promijenilo nije, Zagreb, 2017. str. 346.

8. J. Pečarić, Dnevnik u znaku 'Za dom spremni', Zagreb, 2017. str. 312
9. J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.
10. J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. str. 347.
11. J. Pečarić, Predsjednica i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019. str. 214.
12. J. Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019, str. 362.
13. J. Pečarić, Je li političarima kriva matematika?, Zagreb, 2019, str. 317.

U njima je dano i niz otvorenih pisama potpore. I nešto se ne sjećam da su *drugi s estrade* stali uz Thompsona.

A VI jeste uz Škoru pa Vam moram čestitati na tome.

Ako ste gledali nedavnu Bujicu jasno sam naznačio da je početak OSVETE vlasti i njihovih medija zbog takvog mog djelovanja počeo poslije Peticije ZDS kojom smo branili „Čavoglave“ i Thompsona, a koja je pokrenuta poluistinom gđe Predsjednice o toj Peticiji:

https://www.youtube.com/watch?v=_38PEk7Jpx4&feature=youtu.be

Tada sam govorio i o vladavini Srpsko-hrvatske koalicije u RH i upozorio da je na čelu te koalicije Milorad Pupovac. Zanimljivo je da nedugo poslije toga – prije javnosti i samog Thompsona - upravo vrh te Koalicije dobio presudu koja je u korist Thompsona i supruge Milorada Pupovca kreće s napadom na tu još neobjavljenu presudu:

<https://narod.hr/hrvatska/otkud-pupovcevoj-supruzi-povjerljive-informacije-o-statusu-presude-thompsonu>

Vjerojatno je i onih 12 knjiga i mnogobrojni moji tekstovi pomogli da dobijemo takvu presudu. Ona je dakle potpora našem djelovanju i pljuska Predsjednici zbog napada na nas.

Ali moramo se zapitati je li napad koji dolazi iz samog vrha Srpsko-hrvatske koalicije i upozorenje Predsjednici jer se ona mora dodvoravati državotvornim Hrvatima. Sjetimo se: Ona je upravo odricanjem od nekih svojih izjava o ZDS iskazala svoju pripadnost Srpsko-hrvatskoj koaliciji.

Bilo kako bilo pokazuje da je sramotna hajka na mene, moju obitelj, moj znanstveni rad zbog obrane „Bojne“ i Thompsona. Tako je i prljavi napad Rektora Zagrebačkog sveučilišta doveo do toga da sam ja danas član jednog Moskovskog sveučilišta, tj. prekinuo sam svaku suradnju sa Zagrebačkim sveučilištem.

Ali spomenuta presuda je i potvrda da je Škoro itekako dobro postupio kada je stao u obranu ZDS i zapravo rekao ono što kaže sjajni Thompsonov odvjetnik Davorin Karačić:

“Ne znam do kakvog je preokreta došlo jer je moj klijent u svim predmetima oslobođen. I ovakva odluka, ako takvu i dobijemo, samo potvrđuje kontinuitet ispravnosti sagledavanja na tu stvar. Sama problematika nije u izrazu ‘Za dom spremni’, već u tome da izraz, **koji je bio prihvatljiv u hrvatskoj državi i Domovinskom ratu ne može tek tako postati neprihvatljiv i nelegalan jer neke strukture smatraju da tako ne bi trebalo biti.** Mene ustaše uopće ne zanimaju, ali ovdje je riječ o Domovinskom ratu. Nekima kojima nije prihvatljiv pozdrav u kontekstu Domovinskog rata, nije prihvatljiva niti ova država.”

<https://narod.hr/hrvatska/thompsonov-odvjetnik-za-narod-hr-onima-kojima-nije-prihvatljiv-zds-u-kontekstu-domovinskog-rata-nije-prihvatljiva-niti-ova-drzava>

Međutim moram posebno naglasiti da je Škoro govorio i o FAŠISTIČKOJ agresiji Srbije na RH. Nešto što ostali predsjednički kandidati ne smiju ni pomisliti, jer ih na to nije upozorio šef Srpsko-hrvatsko koalicije u Hrvatsko već glavom i bradom Predsjednik Srbije Vučić upozorenjem da Hrvati trebaju prestati govoriti da su Srbi agresori (a Škoro govori o njihovoj fašističkoj agresiji):

<https://narod.hr/svijet/vucic-porucuje-hrvati-trebaju-prestati-govoriti-da-smo-agresori>

A o tome se mora voditi računa jer znamo da i Sveti otac podržava jednog od glavnih ljudi u toj agresiji – Irineja, bez obzira što se radilo o fašističkoj agresiji!

Zato g. Žak, iz vlastitog iskustva Vam govorim, morate računati na osvetu pobjedi li bilo tko iz Srpsko-hrvatske koalicije.

A koliko je to zastrašuje pokazuju moji doktori u RH. Posljednja od navedenih knjiga je posvećena mojim časopisima koji su unatoč napadima na njih od strane vlasti i onih kojima je to dobro došlo za napredovanja itd., postali Q1 časopisi. To su kolege ocijenile jednim od najvećih uspjeha hrvatske matematike. Predstavljanje knjige koja je dakle bila u čast i mojim kolegama koji su to ostvarili protekla je, s dva časna izuzetka, bez njih. A oni su svi sveučilišni nastavnici. Takvu Hrvatsku Srpsko-hrvatska koalicija želi! Sa sveučilišnim nastavnicima koji se boje proslaviti i svoj uspjeh jer tu netko od njih nije u milosti vlasti!

Pa Vi razmislite kako će se odnositi prema Vama, g. Žak, ako u RH i dalje bude na vlasti Srpsko-hrvatska koalicija.

Akademik Josip Pečarić

KAROLINA VIDOVIĆ KRIŠTO, ZAGREB, 2020.

JOSIP PEČARIĆ

PLENKOVIĆEVI POVJESNIČARI

Igor Vukić je svojom knjigom „Radni logor Jasenovac“ i svojim nastupom na HTV-u uzdrmao osnovni postulat koji je Plenković zadao svom Vijeću za suočavanjem s prošlošću a to je da ne smiju dirati u „istinu“ o ND Hrvatskoj.

U nedavnom intervjuu u Hrvatskom tjedniku je Ivica Marijačić dva puta u svojim pitanjima ukazivao na dr. Ivu Lučića koji je bio i član Plenkovićevog Vijeća ali i

Programskoga vijeća HRT-a koje je odigralo važnu ulogu u hajci na Vukića, ali i na urednicu Karolinu Vidović Krišto koja je omogućila nastup nekome tko govori o svojim istraživanjima koja pokazuju svo znanstveno i drugo nepoštenje u takvoj Plenkovićevoj instrukciji.

Tako doznajemo da je dr. Lučić nazvao Vukića lunatikom a u jednom pitanju izravno govori o dr. Lučiću kao navodnom Tuđmanistu:

Prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman dva puta je, tada kao komunistički „heretik“ osuđen zbog pisanja i procjene žrtava u Jasenovcu, procjene koja se nije poklapala sa procjenom jugokomunističke historiografije. Danas pokušavaju Vas proganjati zbog iste stvari. Smatrate li otužnom činjenicu da današnji navodni tuđmanisti (dr. Lučić i drugi) , koji nemaju osobnih spoznaja ni istraga o Jasenovcu, demoniziraju Vas. Bi li

današnji protivnici vašega rada i Tuđmana opet, kad bi mogli, strpali u tamnicu zbog pisanja o Jasenovcu?

Zapravo postavlja se pitanje kako netko uopće može biti u nekakvom Vijeću na televiziji koje proganja hrvatske domoljube? U „Hrvatskom tjedniku“ od 21. lipnja 2018. možemo naći niz tekstova na tu temu:

1. Davor DIJANOVIĆ: Nakon HDZ-a, Pupovac gospodari i HTV-om

NA HTV-u NEMA MJESTA ZA HRVATSKE NOVINARE

Pupovac zatražio, Plenković udovoljio: Saša Kosanović mora na HTV, Karolina Vidović Krišto mora s HRT-a

PROTJERANO sve što hrvatski diše: Tihomir Dujmović, Hloverka Srzić Novak, Karolina Vidović Krišto...

POVLAŠTENO sve što diše velikosrpski i projugoslavenski: Aleksandar Stanković, Saša Kosanović, Maja Sever...

2. Javor NOVAK: publicist i novinar. HRT je kao JRT, današnje čistke nisu bitno različite od nekadašnjih

3. Siniša KOVAČIĆ, bivši ravnatelj HRT-a: Nacionalno osviješteni kadrovi na HRT-u šute, trpe i nadaju se nekom novom hrvatskom valu

4. Zoran VUKMAN, novinar i publicist: Najbolje da Pupovac bude ravnatelj HRT-a

5. Josip JOVIĆ, novinar i publicist: Uvijek na HTV-u stradavaju „nacionalisti“ (vidjeti Prilog, J.P.)

6. Zorica GREGURIĆ, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara: Manjina, koja je izvršila agresiju na RH, zauzela sve pozicije u Hrvatskoj pa tako i na HRT-u

7. Đuro VIDMAROVIĆ, predsjednik Društva hrvatskih književnika: To nije normalno stanje

8. Hrvoje HITREC, književnik: Velika političko-medijsko-sudska sprega čije su žrtve istina i sloboda!

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/29716-nakon-hdz-a-pupovac-gospodari-i-htv-om.html>

Naravno među protjeranim sigurno treba dodati Željka Pervana.

S druge strane za dr. Marija Jareba ne može se reći da ne zna ništa o Jasenovcu jer je bio član **Međunarodne skupine za održavanje sjećanja, edukaciju i istraživanje holokausta te predstavnik Ministarstva kulture u JUSP Jasenovac.**

Pogledajte što on kaže o Vukićevim istraživanjima:

Držim ipak kako u istupima pojedinaca katkad ima više želje za samopromocijom i pronalaženjem 'novih istina' kakve bile, bez obzira na sve dostupne činjenice i izvore. Nisam imao prilike još vidjeti Vukićevu knjigu, a 'izmakla' mi je i emisija koju ste spomenuli.

Iz dosadašnjih njegovih nastupa stječe se ipak dojam kako se previše naglašava nešto novopronađenih činjenica koje pokazuju kako vrug nije tako crn kako se uobičajeno misli, odnosno stvari se izvlače iz konteksta i stvara se slika koja znatno odudara od logora kao mjesta teških ljudskih patnji, što je nedvojbeno bio.

<https://direktno.hr/direkt/dr-sc-mario-jareb-popis-zrtava-javne-ustanove-jasenovac-ne-odgovara-stvarnosti-za-dom-spremni-nije-stari-hrvatski-pozdrav-126234/>

Prije toga govori o netočnostima brojki žrtava, ali ne kaže što je on učinio da se to ispravi kada je bio plaćen da to radi, ali mu oni koji rade ono što je on trebao raditi to čine zbog samopromocije! A nije pročitao ni Vukićevu knjigu niti je pogledao 15 minuta njegovog nastupa na HTV-u!

Svjestan je i drugih bedastoća koje iznose jugo-komunistički 'istoričari' u RH pa

im se i on ruga. Uostalom poznato je da se Klasić uplašio Vukića, a dr. Ivo Goldstein se dodatno obrukao svojim nastupima, bolje reći napravio budalu od sebe:

<https://kamenjar.com/analiza-nastupa-ive-goldsteina-u-tv-emisiji-nedjeljom-u-2/>

<https://narod.hr/hrvatska/prof-matko-marusic-analiza-nastupa-ive-goldsteina-nu2-njegovi-htjeli-da-njihovi-mitovi-lazi-ostanu-povijesna-istina>

<https://kamenjar.com/takozvani-povjesnicar-ivo-goldstein-je-iznio-veliku-laz-i-prekrasio-hrvatski-ustav/>

<https://direktno.hr/kolumne/ono-kad-narodno-veselje-zagade-sanader-goldstein-i-svi-koji-su-ih-omogucili-125890/>

<https://kamenjar.com/marko-juric-ivo-goldstein-kronicni-manjak-cinjenica-i-argumenata-nadoknadjuje-mastom/>

<https://kamenjar.com/sto-zapravo-smeta-goldsteinu/>

A tim bedastoćama jugokomunističkih povjesničara nema kraja:

<https://kamenjar.com/dujmovic-nitko-nikoga-nije-do-te-razine-ogolio-kao-hasanbegovic-jakovinu/>

<https://kamenjar.com/bujanec-hasanbegovic-skrasio-jakovinu-ko-hrvatska-argentinu-stigao-je-i-na-jazovku/>

Zato je svima jasno da protiv Vukića koji je veliki broj godina posvetio svojim istraživanjima jugo-komunistički povjesničari u RH su obični diletanti. Zato se u tu priču moraju uključiti hrvatski povjesničari kojima nije strana Plenkovićeva doktrina.

A pored Vukićeve knjige ovih dana je veliki udar ta Plenkovićeva doktrina doživjela i konačnom presudom o “Bojni Čavoglave” i ZDS. Znamo da su hrvatski političari skoro dvadeset godina napadali Thompsona zbog pjevanja pjesme ‘Bojna Čavoglave’ koja je jedan od simbola Domovinskog rata i za koju svi znaju da je uvijek počinjala sa pozdravom ZDS koji su koristili i mnogi hrvatski branitelji. U svojoj ulizičkoj misiji prema srpskim političarima (i ne samo njima) tzv. hrvatski političari su pokušali kriminalizirati i “Bojnu” i ZDS.

Koliko je takva politika gadljiva pokazalo se ovih dana kada su Hrvati ispunjeni ponosom zbog uspjeha hrvatske nogometne reprezentacije. O tome posebno treba pogledati tekst Marka Ljubića:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29705-m-ljubic-prica-o-dalicu-modricu-papi-franji-i-sapama-iz-brezovice.html>

Veliku pobjedu su slavili pjevajući ‘Bojnu Čavoglave’ i onda se javio srbijanski predsjednik kazavši o ‘Bojni’ i ZDS ono što nam skoro 20 godina govore političari u RH:

Vidio sam da su pjevali bando, četnici, srpski, dobrovoljci. Da sam na njihovom mjestu radovao bih se sportskom uspjehu, ali ako im je najveća hrana mržnja prema srpskom narodu, nek im bude.

Vučića je prvi ismijao onaj koji dvadesetak godina trpi od Vučićevih političara u RH – sam Thompson:

Vučić se prepoznao u Thompsonovoj pjesmi! Za njega nije mržnja to što se aktivno uključio u agresiju protiv Hrvatske (vjerojatno to doživljava kao ljubav) ali za njega jeste mržnja prema Srbima ako se netko brani od njihove agresije.

<https://narod.hr/sport/thompson-vucic-se-prepoznao-mojoj-pjesmi-nije-mu-mrznja-sto-se-aktivno-ukljucio-agresiju-hrvatske>

Naravno ismijali su ga svi pa čak i na lijevim prosrpskim portalima u RH. Čak i tamo postanu Hrvati kada su ponosni na svoj narod. Zato 'hrvatski' političari i ubijaju taj ponos, zar ne?

Iznenadio me je ipak komentar dr. Jareba:

Nije neobično što su u takvim uvjetima neki hrvatski vojnici za svoje geslo i pozdrav uzeli 'Za dom spremni!', a pod njim su mnogi i poginuli za Hrvatsku. To je druga razina toga pozdrava kao simbola borbe za Hrvatsku iz devedesetih godina prošlog stoljeća, što treba poštovati.

To ipak ne poništava činjenicu da je 'Za dom spremni!' nastao kao ustaški pozdrav (podcrtao JP) te je korišten u NDH kao pozdrav vladajućeg Ustaškoga pokreta koji je Hrvatsku pokušao pretvoriti u totalitarnu državu i pod čijom su vladavinom počinjeni i brojni zločini.

Držim da totalitarnim simbolima nema mjesta u javnosti, pa bi uz preporuku da se pozdrav 'Za dom spremni!' koristi isključivo prigodom komemoracija za bojovnike HOS-a trebalo preporučiti da se svi totalitarni simboli maknu iz javnosti.

Podcrtao sam tipičnu Plenkovićevu doktrinu jer je Plenkovićevim povjesničarima očito ZDS totalitarni simbol zato što je nastao kao simbol otpora srpskoj (fašističkoj) diktaturi u Prvoj Jugoslaviji. Valjda im je fašizam sama činjenica što se netko tamo bunio za ubojstvo Radića i drugih, da ne spominjemo sve ono što se u toj državi događalo.

Istina, dr. Jareb je još gluplje komentirao ZDS:

<https://kamenjar.com/logika-hrvatski-povjesnicari/>

I pored svega 3.6.2018. pozvao sam i dr. Lučića i dr. Jareba da nam se pridruže i potpišu pismo:

Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja rezultata istraživanja.

Sada mi je jasno zašto nisu. Zapravo tada mi još nije bilo jasno da među povjesničarima imamo i Plenkovićevih povjesničara.

Danas je dan državnosti. Zato ću ovaj tekst završiti s čestitkom Karoline Vidović Krišto kojoj se pridružujemo:

Kako se voli Hrvatska? Kako mogu reći da ju volim ako ju ne poznajem, ako ne znam o njoj ono što je bitno. Trebamo znati svoju povijest, tražiti i širiti povijesne činjenice.

Kako će naša djeca, ne samo u Hrvatskoj nego diljem Europe i svijeta, moći voljeti svoju Hrvatsku sutra ako povjeruju u sve laži o njoj koje se iz godine u godinu ponavljaju i množe? Laži u koje će povjerovati ako ne budu znali istinu i ako ne budu znali ono bitno o Hrvatskoj. Čovjek u laži vjeruje najčešće iz neznanja. Lažima ćemo iz neznanja povjerovati.

Zato ne zaboravimo, ove riječi želim u naša srca i u naše sjećanje položiti

Hrvatska se voli znanjem.

Sretan Dan državnosti!

<https://kamenjar.com/karolina-vidovic-kristo-hrvatska-se-voli-znanjem/>

Josip Pečarić

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-plenkoveci-povjesnicari/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-plenkoveci-povjesnicari/>

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

SRPSKE SLUGE SU NA VLASTI U RH!

(Odgovor g. Petračiću)

Poštovani g. Petračić,
Zahvaljujem se na Vašem e-mailu:

Naslov: Re: ŠEZDESETI ROĐENDAN STANKA ŠARIĆA,,

Datum: Fri, 26 Jun 2020 10:36:50 -0400

Šalje: Al Petracic

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Sa užitkom čitam svaku Vašu poruku, ali me ova posebno oduševila. Prvo zbog objavljivanja Vaše stote knjige, a drugo zbog saznanja da Vaš prijatelj Stanko Šarić slavi šezdeseti rođendan. Uz Zlatne dukate i Stanka Šarića smo lakše provodili vrijeme Domovinskog rata, a mojoj djeci su se pjesme Zlatnih dukata urezale u pamet, jer su stalno svirale u našem autu gdje god bi išli. Nije čudo da su zato svi svirali tamburice, a jedan sin i dan danas ima svoj tamburaški sastav, s kojim svira u svim prigodama.

Zato koristim ovu priliku da Vama čestitam na Vašem plodnom radu, a naročito na Vašoj stotoj knjizi. S posebnim užitkom čestitam šezdeseti rođendan Stanku Šariću i želim mu još puno uspjeha u daljnjem radu.

Iz daleke Kanade s poštovanjem,

Alojzije Petračić

Doista ste na najbolji način opisali zašto smo Stanko i ja prijatelji. Povezale su nas njegove pjesme i moji tekstovi. Siguran sam da nisu samo Vama i meni toliko značile u Domovinskom ratu. Ali na žalost nisam primijetio da se još neki portal, za koji se tvrdi da je domoljuban, sjetio ovog njegovog jubileja.

A i kako bi kada su oni koji su mnogo zaslužniji za stvaranje hrvatske države izloženi svakakvim progonima, a srpske sluge u RH se klanjaju onima koji dolaze iz zemlje koja je izvršila fašističku agresiju na našu domovinu.

Zapravo u tom ozračju je i proteklo predstavljanje moje knjige.

Stanko je došao u Zagreb izravno na predstavljanje ne znajući da je knjiga posvećena njemu. Znao sam da neće biti sretan zbog toga, ali poslije prvog 'šoka' brzo se snašao i komentirao činjenicu da je predstavljanje bilo na nekakav „dan antifašizma“ rekavši da je to doista s pravom izabrano s obzirom da sam ja jedan od glavnih zagovornika antifašizma u RH. Naime, jedna moja knjiga se zove: *Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015. I doista mnogi su danas usvojili tu moju tvrdnju o fašističkoj agresiji na Hrvatsku, pa su jedini istinski antifašisti u RG – HRVATSKI BRANITELJI.

Na žalost vlast u RH je danas u rukama ljudi koji slušaju što im govore u Beogradu, pa je današnji predsjednik Vlade instalirao Milorada Pupovca kao neokrunjenog poglavara u RH.

Nedavno sam ponovno objavio pismo hrvatskim športskim savezima koje smo im akademik Stanko Popović i ja uputili

povodom napada na Josipa Šimunića zbog njegovih uzvika ZA DOM. Spominje se srpski tenisač Novak Đoković:

...pozivamo vas da zatražite osudu svih športaša iz Republike Srbije i Republike Srpske koji svoje pobjede proslavljaju s uzdignuta tri prsta (npr. Novak Đoković i mnogi drugi).

Naime, pripadnici velikosrpske soldateske i tzv. JNA su tijekom ratova 1990-tih u Hrvatskoj, BiH i na Kosovu s tri uzdignuta prsta proslavljali masovna zvjerstva, ubojstva, silovanja, terorizam i razbojstva što se po međunarodnom pravu smatra elementima genocida, kulturocida i urbocida. Napominjemo kako su prije Drugoga svjetskog rata Srbi polagali prisegu s tri podignuta prsta, ali spojena. Međutim, tri raširena prsta kakva danas podiže i Đoković i mnogi drugi pojavio se tek 1988., u vrijeme kada je već počela vladavina Slobodana Miloševića.

I dok su 'hrvatski' političari osuđivali Šimunića, nedavno su mu Plenković i ne samo on išli izraziti svoju zahvalnost. Istina, Plenković je uklonio ploču hrvatskim braniteljima jer je na njoj bio grb koji je hrvatska vlast odobrila, a Đokovićeva tri prsta nije nitko zabranio.

Možda je razlog tom Plenkovićevom hodočašću i ono što piše poznati kolumnist Tihomir Dujmović: **Hrvatima uvijek klecaju koljena pred nekom zvijezdom iz Beograda**, Dujmović upozorava kako su u Hrvatskoj redovito slavili Đokovićeve sunarodnjake a da pritom „nitko u tri generacije Hrvata nije razaznao da se redovito radi o velikosrbima“. I Vlada RH je prihvatila Đokovićevu ideju o corona teniskom turniru, iako je „prvu podršku i konkretnu široku ideju ovog projekta do kraja je osmislila srpska vlada, što se razabire iz pisanja srpskog tiska. Početnu ideju da se u Zadru igra veliki teniski turnir prvo je zdušno prihvatio **Goran Ivanišević**, kao

i Hrvatski teniski savez, a onda i Vlada RH, ali će Đoković i srpska Vlada razraditi puni koncept koji na samom početku nije bio razvidan. ...U turi koju su smislili vidi se taj srpski potpis koji Rađa i Ivanišević ne razumiju. Tu se vidi da priča nema puno veze s tenisom, tu se vidi gola politika.

Veliki teniski turnir se igra i u Banja Luci, koja, ali baš nikakve veze s tenisom, pogotovo velikim svjetskim tenisom, nema! Da, ali ima sa srpstvom! A pravi inicijator priče je srpska Vlada. Đoković je tu samo hostesa velikosrpstva, s čime on koji ne da Kosovo, a naročito njegov otac poznat po velikosrpskim stajalištima, nemaju nikakvih problema. Dapače! Tko u Banja Luci organizira ovakav turnir, njemu naravno da nije do tenisa, njemu je do srpstva.

<https://direktno.hr/kolumne/hrvatima-uvijek-klecaju-koljena-pred-nekom-zvijezdom-iz-beograda-198458/>

Uostalom i poznati hrvatski kolumnist i publicist Vjekoslav Krsnik se već u naslovu svog teksta pita: Je li Đoković u Zadru bio tenisač ili agent srbijanske tajne službe BIA?

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22060-je-li-dokovic-u-zadru-bio-tenisac-ili-agent-srbijanske-tajne-sluzbe-bia>

Dujmović daje niz sličnih primjera o tom „klecanju koljena“ u Hrvata. A zapravo se radi o običnom sluganstvu hrvatskih 'Jugoslovena'.

I dok su Šimunića proganjali, pa su sudovi znali što je on mislio kada je uzvikivao ZA DOM, dotle Đokovićev fašistički pozdrav iz vremena balkanskog krvnika Slobodana Miloševića nikome nije smetao. A da ne spominjemo proganjane Marka Perkovića Thompsona i njegove pjesme

„Bojna Čavoglave“ Na to u nedavnom pismu upozorava i 16 hrvatskih generala:

Dobro je poznato široj javnosti da se radi o udarnoj pjesmi iz Domovinskoga rata, koju je pjevao Marko Perković Thompson, a koja je na početku velikosrpske, jugokomunističke agresije na Hrvatsku, hrabrila goloruke branitelje u suprotstavljanju armadi, sa crvenim zvijezdama petokrakama na čelu, pomiješanim s četničkim kokardama, dakle onima i takvima koji su pjevali u Vukovaru "bit će mesa, bit će mesa, klat ćemo Hrvate!"

Generali pozivaju svoje suborce da ne nasjedaju ni na kakve podjele, kao na primjer pokušaje da se pripadnike HOSA, regularne postrojbe Hrvatske vojske, diskreditira.

<https://kamenjar.com/pismo-javnosti-hrvatskih-general/>

<https://narod.hr/hrvatska/hrvatski-general-i-o-odluci-o-zds-pozdrav-je-ubastinjen-u-tekovine-nasega-domovinskog-obrambenog-i-antifasistickog-rata>

A znamo da je upravo Predsjednik Vlade pokazao krajnje nepoštivanje hrvatske države i njenih zakona kada je uklonio iz Jasenovca spomen-ploču poginulim HOS-ovcima jer je na njoj bio od hrvatskih vlasti odobren grb njihovih postrojbi u Domovinskom ratu. Pri tome je smiješna priča da se dogovorio s pripadnicima HOS-a. Kao da su oni tako nešto tražili od njega!

Da, Đokovićev fašistički pozdrav iz vremena Slobodana Miloševića nije problem, ali jest pozdrav kojim je branjen Vukovar. I ne samo on.

Poštovani g. Petračić, mi spominjemo koliko su nam tijekom Domovinskog rata, kada su razoružanu Hrvatsku napale fašistički okupatori, značile domoljubne pjesme. A koliko su nam tek značile priče o junačkim podvizima naših HOS-

ovaca. Onih čiji je od hrvatske države odobreni simbol Plenkoviću, kao ranije Sanaderu i Kolindi Grabar Kitarović, i danas provokacija. A koji bi Predsjednik Milanović bi danas uklanjao i bacao.

Kamo sreće da se radi samo o KLECANJU KOLJENA PRED ZVIJEZDAMA IZ BEOGRADA, a ne u sudjelovanju u realizaciji velikosrpskog Memoranduma SANU 2. Slično našem Stanku i hrvatski generali upozoravaju na fašističku agresiju na RH tijekom Domovinskog rata:

Prema tome, bez obzira na određena stajališta nekih ljudi, pa i institucija,, pozdrav (ZDS, op. JP) je ubaštinjen u tekovine našega Domovinskog, obrambenog i antifašističkog rata! Branitelji, koji su se tako pozdravljali nisu išli u osvajanje tuđih teritorija, nisu ratovali u Srbiji, već za svoj dom, za koji su mnogi spremno položili život.

Mi već duže vrijeme imamo na vlasti one koji su poslušno izvršavali ono što su od njih tražili oni koji su pomagali ili izvršili fašističku agresiju na RH. I danas, ako je vjerovati naručenim anketama, velika je želja u javnosti da i dalje imamo vlast u rukama srpsko-hrvatske koalicije čiji je stvarni vođa Pupovac.

Zašto?

Nažalost, srpske sluge i ne znaju drugačije!

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22096-srpske-sluge-su-na-vlasti-u-rh-odogovor-g-petracicu>

Josip Pečarić:

THOMPSON I VATRENI – SIMBOLI HRVATSKOG PONOSA

Zahvaljujem se svima nazočnim što su danas tu na predstavljanju mojih knjiga Josip Šimunić i 'za Dom spremni' i Je li političarima kriva matematika? Posebna zahvala domaćinu don Lazaru Čibariću koji je napravio tradiciju u Tisnom s ovim ljetnim predstavljanjima mojih najnovijih knjiga i prof. Miri Vrbanović na predstavljanju koje je kao i ona prethodna bilo izvrsno.

Iako se to iz naslova knjiga ne vidi ipak se da naslutiti otkud naslov THOMPSON I VATRENI – SIMBOLI HRVATSKOG PONOSA.

Kada me pitate kako bih opisao devedesete prošlog stoljeća odgovorio bih: DESET TUĐMANOVIH GODINA JE DESET NAJPONOSNIJIH GODINA U MOME ŽIVOTU. Vjerujem i u životima mnogih Hrvata. Svjetski moćnici su poraženi u oružanoj srpskoj fašističkoj agresiji koju su otvoreno pomagali. Stvorena je država iako su svjetski moćnici bili protiv toga. Još tada sam bio svjestan, govorio i pisao kako se svjetski moćnici neće pomiriti s tim. A bili su svjesni da im je najveći neprijatelj upravo taj PONOS!

U dva desetljeća u ovom stoljeću uspjeli su imati na vlastima svoje sluge koje su prvo smjenjivali po načelu Kad gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu. To je, dakle, bilo na djelu u prvom desetljeću kada je Sud u Haagu bio glavna poluga u rušenju hrvatskog ponosa. Na udaru su i svi oni koji su svojim radom doprinosili tom hrvatskom ponosu pa tako i Thompson i Vatreći. Zahvaljujući sebedarju generala Praljka

epizoda rušenja hrvatskog ponosa pomoću Suda u Haagu neslavno je završila jer je izdigla našeg velikog generala u jednog od najvećih Hrvata u povijesti. Npje kod sluganskih vlasti, pa sam im zato nedavno i ponudio 1000 knjiga o Generalu koju smo napisali general dr. sc. Miroslav Međimorec i ja po nekoj simboličnoj cijeni. Naravno znao sam da se oni ne bi usudili učiniti tako nešto.

U prvom desetljeću ovog stoljeća kod neprijatelja hrvatske države još se nije iskristaliziralo koliku moć u očuvanju ponosa hrvatskih ljudi ima poklik Za Dom spremni.

U prošlom desetljeću, dakle poslije velikosrpskog Memoranduma SANU 2. to postaje jasno i o prvom velikom udaru na ponos Hrvata preko udara na ZDS govori ova knjiga o Šimuniću. Kako je već ranije zbog „Bojne Čavoglave“ i zbog ZDS u toj pjesmi napadan i Thompson to su njih dvojica hrvatski branitelj Thompson i jedan od Vatrenih Šimunić zajedno postali simboli hrvatskog ponosa uz koje se vezuje ZDS jer vrhunac nacionalnog ponosa i jeste spremnost davanja vlastitog života za domovinu.

S druge strane tada se vidi kako je opravdan i moj naziv SRPSKE SLUGE za one koju poslušno izvršavaju naloge svjetskih moćnika a protiv interesa vlastitog naroda jer se stavljaju u poziciji - po Sun Tzuu - najogavnijih ljudi koji bez rata dobivaju rat za neprijatelja – dakle fašističkog srpskog agresora.

Ne treba nikada ispustiti iz vida da se sve to sluganstvo događa poslije veličanstvene pobjede u kojoj su naši branitelji od fašističkih srpskih agresora napravili . da parafraziram Slobodana Miloševića – ZEČEVE!

Svu tu ogavnost srpskih slugu pokazao je već napad na Šimunića.

Tada smo akademik Stanko Popović i ja tražili zabranu fašističkog srpskog pozdrava podizanja tri prsta koji je nastao u vrijeme Slobodana Miloševića. Naime, Srbe je razljutila tadašnja usporedba Đokovića koji pobjede slavi s tri prsta sa Šimunićevim 'Za dom'. Tvrdili su kako bilo koji nacionalni pozdrav može biti njegovanje tradicije, ali može i napredovati pa je tako od njihovog pozdrava s tri skupljena prsta postao ovaj poznat iz fašističke agresije s tri raširena prsta. Hrvatskim slugama je to bilo dobro objašnjenje jer je njima normalna bila sama fašistička agresija na Hrvatsku, a nije bila normalan pozdrav hrvatskih branitelja ZDS, za koji su znali da je nastao prije NDH, iz jednostavnog razloga što je njima zločin samo stvaranje hrvatske države. Te 2013. godine na vlasti su bili „hrvatski“ ljevičari i vjerojatno im je u tom trenutku važniji bio udar na Vatrene koji su im itekako bili opasni za opstojnost ponosa u hrvatskom narodu. Kasnije se pokazalo da im smeta i stari pozdrav ZA DOM, a neki sudci su staljinistički tvrdili u presudi Šimuniću da je on uzvikujući ZA DOM mislio na NDH, a ne na Domovinski rat.

Sigurno dostojno psihijatrijskih klinika, a ne nekakvih vrhovnih sudova, zar ne?

S druge strane narod je itekako razumio tu povezanost Šimunića i Thompsona. Tako je u Kninu 2015. Šimunić bio gost na Thompsonovom koncertu koji je plenio najviše pozornosti među 100,000 nazočnih.

U tom momentu pokazalo se da je novoizabrana predsjednica Kolinda Grabar Kitarović bila najupućenija kakvu ulogu i značaj ima ZDS svjetskim moćnicima. Zbog 'Čavoglava' i ZDS nije došla na koncert iako je bila najavljena. Uslijedila je prijava Thompsona zbog pjevanja legendarne pjesme iz

Domovinskog rata. Kasnije se doznalo da je dan prije na paradi u Zagrebu Predsjednica bila i protiv nastupa HOS-ovaca s njihovom zastavom na kojoj je znamen sa ZDS koji je odobren od hrvatskih vlasti. Uslijedio je i njen napad na našu Peticiju ZDS kojom smo branili Thompsona i 'Bojnu', a i podržali prijedlog Mladog Jastreba za uvođenje ZDS u HV. Uslijedio je niz napada uz lažnu tvrdnju da je Peticija pisana zbog uvođenja ZDS u HV, a ne zbog napada na Thompsona i 'Bojnu'. Pismo je bilo poslano i Predsjedniku HDZ-a Tomislavu Karamarku, ali iz njegovog reagiranja bilo je očito da on ne sudjeluje u tom napadu na ponos hrvatskih ljudi tj. na ZDS. Većina povjesničara sa Filozofskog fakulteta pripremili su zahtjev da se povjesničari potpisnici Peticije udalje iz strukovnih udruga. Vlastima ništa nije značilo što je jedan od prvih potpisnika bio istaknuti hrvatski povjesničar blizak suradnik Predsjednika Tuđmana i ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest u njegovo vrijeme. Napadani su i biskupi potpisnici, a o napadima na mene, moje suradnike i obitelj napisao sam niz knjiga. Žrtva je trebao biti i potpisnik Peticije ZDS Josip Šimunić jer su u tom njegovom potpisu vidjeli kao nekakav problem kod imenovanja za pomoćnog trenera Vatrenih. Tadašnji selektor Ante Čačić samo im je odgovorio: „Koliko ja znam tu peticiju su potpisali biskupi i akademici.“

Posljedica tih napada je druga knjiga koju danas predstavljamo. Ona je posvećena časopisima kojima sam osnivač i koji su po Scopusu već dulje vrijeme među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima. Dva od ta tri časopisa koji imaju impact faktor su iz prvog kvartila matematičkih časopisa i kolege su to ocijenile jednim od najvećih dostignuća hrvatske matematike. Našim

političarima to nisu dobri časopisi. Npr. jedan od njih je za prošlu godinu najbolji hrvatski znanstveni časopis, ali nije financiran od hrvatskih vlasti. O tome pogledajte dio o „naputku za tupave“ u knjizi. Zahvalio sam se hrvatskim vlastima zato što nisu financirali taj najbolji hrvatski znanstveni časopis jer se pokazalo da je po najnovijem impact faktoru on bolji od niza časopisa koje izdaju matematička društva velikih zemalja (SAD, Kanada, Velika Britanija, Francuska, Australija, Izrael) ili ugledna sveučilišta kao što je npr. ono u Camridgu. Uspjeli smo u tome bez pomoći hrvatskih vlasti kojima časopis nije dobar i nisu ga financirali! Ali moramo razumjeti hrvatsku vlast jer biti sluga nije lako. Zbog gazda ti i takvi časopisi nisu dobri. I dobro je da se kažnjava bilo što što je na ponos hrvatskim ljudima, pogotovu kada se zna da tu negdje iza toga stoji i ZDS.

Thompson je i slijedeće godine nastupio u Kninu, ali tada su otvoreno napali ne samo njega nego i HOS. Legendi Domovinskog rata ratni zapovjednik IX. bojne HOS-a Marku Skeju Predsjednica je odgovorila isto što i nama. Istina on je tražio uvođenje ZDS u HV, a mi smo branili „Bojnu“ a ona je taj dio „zaboravila“. Napadi na Thompsona su nastavljeni i u Glini. Problemi za vlast, koja je morala sprovoditi naputke svjetskih moćnika, pojavili su se u liku Thompsonovog odvjetnika Davorina Karačića koji je redom po sudovima dobivao sve optužbe zbog ZDS. Sluganska priča hrvatskih vlasti na sudovima završila je nedavnom odlukom Višeg prekršajnog suda u korist Thompsona i 'Bojne'. Radilo se o onoj optužbi za pjevanje 'Bojne' u Kninu. Pet godina trajalo je maltretiranje hrvatskih ljudi da bi vlast udovoljila željama svjetskih moćnika i fašističkim srpskim agresorima.

Reagirao je i (HDZ-ov) predsjednik Ustavnog suda koji je nelegalno osudio odluku Visokog prekršajnog suda. Reagirao sam otvorenim pismom, bolje reći narugao se njegovim priglupim argumentima. Potom su reagirali i 16 hrvatskih generala.

Naravno, svima je jasno da priča time nije završena i da se vlast mora pridržavati one moje tvrdnje: Jednom sluga – uvijek sluga.

Dolaskom Plenkovića na mjesto predsjednika Vlade on je nastupio drugačije od Grabar Kitarović. Svaku naredbu Milorada Pupovca je ispunjavao bez pogovora. Plenković je osnovao i onu Kusićevu komisiju koja je osudila pozdrav kojim je branjen Vukovar, a rehabilitirala zvijezdu petokraku pod kojom je Vukovar napadan. Kada su im prigovorili da im ne smeta srpsko 4S Pupovac je odgovorio da taj četnički simbol nije zabranjen u RH. A, vjerovali ili ne, na zahtjev onih koji su izvršili fašističku agresiju na RH i njihovih slugu Plenković je uklonio HOS-ovu ploču iz Jasenovca jer je na njoj bio od hrvatskih vlasti odobren grb HOS-a.

Grabar Kitarović je pokušala vratiti svoju prednost u sluganstvu dovođenjem predsjednika Srbije Vučića. Nije uspjela i novim napadom na ZDS priznala je Plenkoviću prvenstvo u tom sluganstvu. Prošle godine smo zato ovdje predstavili knjigu Predsjednica i 'Za Dom spremni'. U „Hrvatskom tjedniku“ od 16. 7. 2020 Stjepan Tuđman, koji je osnivao s ocem HDZ, kaže: „Plenković nema pravo pozivati se na moga oca jer vodi posve suprotnu politiku od njegove.“

Novi Predsjednik države Zoran Milanović se umiješao u tu bitku napadima na ZDS u Jasenovcu i Okučanima. Zapravo tu se ne može sa sigurnošću tvrditi je li mu to bilo samo

vraćanje pomoći koju je imao od Plenkovića u predsjedničkim izborima. Kada vodiš očitu slugansku politiku, moraš pred izbore biti navodno i Hrvat i pozivati se na Tuđmana, zar ne? A Plenkoviću je takva pomoć poslije sluganskog odnosa prema Pupovcu doista bila potrebna.

Ili da preciziramo ono što je rekao Stjepan Tuđman. Politika njegovog oca bila je stvaranje suverene hrvatske države – države ponosnog naroda. Suprotno tome je uništenje iste. Znamo da je to politika svjetskih moćnika. Znamo da im je plan bio da njihovi ljudi preuzmu i HDZ i SDP a onda i vlast u RH i da ostvare njihovu politiku koju Srbi nisu uspjeli ostvariti fašističkom agresijom. Zato su Plenković i Milanović pomagali jedan drugom da budu to što danas jesu. Kakvo je stanje nastalo u RH ponajbolje govori urednički komentar u Hrvatskom tjedniku:

Zamolili smo više javnih osoba da nam odgovore na pitanje „Moj doživljaj vladara, političara i čovjeka Andreja Plenkovića!, ali osim Stjepana Tuđmana nitko nije želio ni mogao odgovoriti. Neki su se opravdali nedostatkom vremena, neki obećali pa odustali, a neki su se, pak, odmah prestrašili vlastita mišljenja i odbili.

Da, opet dobra stara vremena u kojima imamo hrvatsku šutnju, zar ne*

Vjerojatno ste pomislili da sam zaboravio najvažniju stvar kada govorim o Thompsonu i Vatrenim. Na MIKROFON. Ali to sam ostavio za kraj jer se, slično Vatrenima i Thompsonu, kada su isključili mikrofon tako da Thompson ne može izvršiti želju Luke Modrića i otpjevati mu pjesmu „Geni kameni“, to dogodilo i našem don Lazaru na procesiji povodom Gospe od Karavaja. Sjetimo se i da je i željezanski biskup Egidio Živković u svojoj propovijedi u Vukovaru

spomenuo mikrofon, a o tome sam govorio u Kninu. Tako je biskup u Vukovaru uz veliki pljesak nazočnih (osim onih iz Vlade) rekao:

„Iako imam 500 godina stare hrvatske gene s ovih prostora, odmah obećavam medijima da neću danas pjevati: geni, geni kameni, ali ću zato govoriti geni, geni hrvatski ... pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon.“

Moj govor iz Knina imate u knjizi koju danas predstavljamo. Tako je veličanstveni doček srebrnih nogometaša kojima nisu dali da ih dočeka Thompson a oni su ga ipak pozvali ostao u sjećanju i zbog tog isključenog mikrofona. A tada je Plenkovićev savjetnik Krešimir Macan izgubio posao jer je pojavljivanje Marka Perkovića Thompsona u autobusu i na pozornici s nogometašima usporedio s državnim udarom. A to je u redu jer se ne smije javno govoriti ono što vlada misli, zar ne? O tom „problemu“ da ne kažem "mekom ustaškom državnom udaru" koji spominje danas u svojoj kolumni Zvonimir Hodak, upitan je tada i veliki trener Vatrenih Zlatko Dalić. Odgovorio im je: „Pjevao je pjevač koji je naša himna.“

Zapravo ne znam kolika je moja krivica u toj ulozi mikrofona na dočeku Vatrenih. Naime, kada sam shvatio da neće pozvati Thompsona na doček upozorio sam da mogu doživjeti isto što i vlasti 2003. kada svjetskim prvacima nisu dozvolili nastup Thompsonu, a rukometaši su ga pozvali – prošvercali - i zapjevao im je „Bojnu“. Prepun trg je odgovorio – SPREMNI.

Modrić i Dalić su uradili na tom dolasku u Hrvatsku još i bolje pa je Thomson svo vrijeme bio s njima. Danas znamo da ta ljubav Vatrenih i Thompsona ima i novog člana. Radi se o proslavljenom njemačkom nogometnom golmanu

Manuelu Neureru, koji je na odmoru u Hrvatskoj s prijateljima pjevao popularnu Thompsonovu pjesmu „Lijepa li si“. U Njemačkoj je pokrenuta prava hajka, očito dirigirana od srpskih slugu iz RH. Ona je aktualna i ovih dana jer se u nju uključio i Frankfurter Allgemeine Zeitunga i njihov novinar Michael Martens. Dr. sc. Ante Birin je u svom komentaru na portalu narod.hr dao slijedeću ocjenu:

Brojni stereotipi, lažne interpretacije i konstrukcije pali su pred snagom tih (Thompsonovih, JP) odgovora. Zato taj razgovor i nije smio proći bez autorova uvodnog komentatorskog teksta u kojem je ocjena i presuda iznesena ,suprotno bilo kojoj Thompsonovoj izjavi, objašnjenju i argumentu.“, Thompson je autorizirani intervju objavio i na hrvatskom i na njemačkom na svom portalu.

Dakle, potpuno suprotno novinarskoj etici Martens je izmijenio autorizirani intervju, pa i sam kaže u najnovijem Hrvatskom tjedniku kako je morao lažirati intervju s Thompsonom jer je bio pod pritiskom nekih drugih Hrvata. Međutim nešto drugačiju priču doznajemo od njega na portalima: ‘Thompson je u pravu, ali nisam kriv ja!’, da bi u tekstu za Jutarnji list stao potpuno na veliko-srpsku stranu. Kaže: Da pjesma “Bojna Čavoglave” ne počinje poklicem “Za dom spremni”, smatrao bih je pravom pjesmom u pravo vrijeme. Problem mu je ZDS, a i koristi riječ „trivijalizacija“. Nepojmljivo mi je da netko u svezi s fašističkom agresijom na Hrvatsku može koristiti riječ trivijalno! Na žalost nama je dobro poznato kako zagovarateljima naci-fašističke agresije na Hrvatsku nije problem što je Međunarodni sud u Haagu u tužbi za genocid potvrdio srpsku agresiju i genocidne radnje u njoj, već im je problem što je neki Hrvat pjevao dok su Srbi

vršili te genocidne radnje. Valjda im životi Hrvata ništa ne znače!

Danas možete Thompsonov intervju pročitati i izravno se uvjeriti zašto je Thompson i Vatreći, zašto je ZDS Martensu gori od naci-fašističke agresije, zapravo zašto je ZDS izravna prijetnja svjetskim moćnicima i srpskim slugama u RH i njihovoj namjeri da se preko ZDS uništi ponos hrvatskog naroda.

<http://bezcenzure.hr/vlad/thompson-i-vatreći-simboli-hrvatskog-ponosa/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22476-thompson-i-vatreći-simboli-hrvatskog-ponosa>

ŽUPA TISNO,
27. srpnja 2020.

MIRA VRBANOVIĆ

**PREDSTAVLJANJE KNJIGA AKADEMIKA
JOSIPA PEČARIĆA:
JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI' I JE
LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?**

JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM- SPREMNI!' Zagreb, 2019.

Knjiga je zbirka pisama, prepisaka, komentara i otvorenih pisama akademika Pečarića poznatim osobama iz političkog, akademskog, kulturnog i javnog života u Hrvatskoj.

Na samom početku uvršteno je pismo akademika Pečarića Stijepi Mioviću Kočanu, u kojem je ispisana pjesma Maxa Križanića:

Za Dom – spremni! Na melodiju pjesme M.P.Thompsona, Bojna Čavoglave, pjevaju je i sviraju braća Kumerle, što je zapravo, odgovor mladih na zabranu Bojne Čavoglave. Slušajući je na videu, u srcu se javlja neko slatko ganuće da ima smisla sve ovo što mukotrpno rađa kod mladeži ljubav za dom i Domovinu.

ZA DOM – SPREMNI!

U Zagori na izvoru rijeke Čikole
Na bojištu spjevana Bojna Čavoglave...
Branili su domovinu hrabri ratnici
Uz tu pjesmu slavili su, a i ginuli...
Na frontu od Vukovara do Dubrovnika
Slavna pjesma ratnicima moral dizala...
A danas nam oni žele zabraniti nju
Pjesmu koja najavljuje našu pobjedu...

Glave dižu oni što su tad' se skrivali
Dok su hrabri branitelji uz nju ginuli...
I govore da je zločin danas pjevat ju
Pjesmu s kojom branili smo našu Hrvatsku
I neka nas sve zatvore, al' neće uspjeti
Sa usana slavnu pjesmu nikad skloniti...
Hvala za sve našem Marku iz Čavoglava,
Hrvatska ti zaboravit neće nikada...

S.M.Kočan se prisjeća kako je krajem 80-ih prošloga stoljeća za Antologiju hrvatskog narodnog preporoda koja se emitirala radijski, ukazao na bratimljenje naših iliraca s Vukom i odricanje naše kajkavštine i čakavštine u korist Vukove štokavštine, no naši ilirci i u toj svojoj dobrodušnosti i naivnosti, a podvali Vuka i Beča, pjevaju budnicu Za slobodu i dom/ hrvatski dom!

Tako je i Josipu Šimuniću, u trenutku uspjeha na stadionu, njegovo dobrodušno, zaneseno i za domovinu puno ljubavi srce spontano kliknulo ono što je u bitku hrvatskog čovjeka oduvijek – Za dom! Što je značilo: sve što činim, što postižemo, za što živimo jest – za Domovinu, konačno slobodnu. Naravno da je stadion uzvratio – Spremni! Tako započinje knjiga.

I „bomba“ je eksplodirala.

Pojam ustaštva svako malo izroni kao neki prijeteći demonski vampir, što se češće i više u javnom prostoru javlja slobodno mislećih i obrazovanih mladih ljudi, a oni prkose poklicima, nose majice s tim sloganom ili pišu ZDS.

Taj poklik danas postaje gotovo biblijski kamen hrvatstva.

Ako je u Hrvatski sabor moglo ući toliko jugonostalgicara i ljubitelja petokrake zvijezde, onda možemo očekivati da će taj vampir sve činiti da nestane ovaj biblijski kamen.

Kaže akademik „da im je borba protiv hrvatske države uzaludan posao“, mislim da će tako i biti.

Akademik pomno prati sve događaje na političkom, kulturnom, znanstvenom, akademskom i društvenom planu. Hitro i ustrajno reagira često duhovito, ironično ili pikantnim štiklecima.

Kroz suvremena događanja nađe se mjesta i načina da se osvježi naša patnička i slavna prošlost, da se ne zaboravi. Često to bude poticaj mnogima da se pozabave i primjereno ovom naraštaju objasne važne pojmove, događaje i osobe koji su ostali u magli neke krivo nametnute prošlosti.

Ipak, akademik daje važnost vremenu stvaranja samostalne i suverene hrvatske države i njezine obrane. Tako dobivamo podatke iz prve ruke što pišu: Marijačić, Dujmović, Hitrec, Hodak, Sedlar, Stjepandić i dr.

Spomenula bih jednu rečenicu I. Marijačića iz Hrvatskog tjednika (26.12. 2013.) "Za razliku od njih, Šimunić je tip hrvatskog čovjeka koji trpi, ali koji nadživljuje sve nehrvatske i neljudske sustave koje stvaraju beskičmenjaci u Hrvatskoj. U tomu je tragedija svih tih likova, od Josipovića i Milanovića do Nike Kranjčara i Davora Šukera. A Šimuniću nisu naštetili jer su od njega napravili simbol hrvatstva. ... O Šimuniću već pjesme pjevaju."

Akademik Pečarić nas podsjeća na kastore u našem športu i izdajnike u politici i da u svijeta gdje god se nađe, uvijek iznova otkriva mrzitelje Hrvatske koji je ocrnjuju i lažu /SAD, Njemačka itd.

Sudbine Šimunića i M.P.Thompsona na prvi pogled veže ZDS – prozivani, privođeni, označeni, poniženi, onemogućeni u egzistenciji, omraženi, ali oni ostaju odlučni, dostojanstveni i ponosni u svojoj savjesti. Njihovo domoljublje, vjera i čista savjest, te duhovne vrline, daju im snagu da izdrže.

Nameće mi se slika Noe i gradnje korablje. U njegovom vremenu nitko se nije spasio osim njega i njegove obitelji. O čemu su razmišljali Noa i njegovi dok su gledali kroz jedini prozorčić arke i vidjeli samo beskrajne vode po kojima su plutali nabubreni leševi utopljenika? Noa je svoju obitelj hrabrio NADOM, a njega je

hranila Božja riječ i održala da ne padne u depresiju, kako čitamo u Svetom Pismu, Post 7,24. Stotinu i pedeset dana vladahu vode zemljom, a oni se skrivahu u arci. Ljudi Noina doba vladali su se nasilno i razvratno što je vodilo degenerirajućem moralnom padu. Prema Bogu su se odnosili bahato i prijezirno. Biblija nam opisuje Nou s tri vrline njegovoga duha.

„Ovo je povijest Noina: Noa je bio pravedan i neporočan u svom vremenu. S Bogom je hodio Noa. ...“(Post 6,9-10)

Koliko se već dana nalaze Šimunić i Thompson, i mnogi njima sličnih sudbina (naši branitelji, haški zatočnici, naši domoljubi), u arci doma i škrinji Crkve čekajući da prođe potop zla i zlih ljudi?! Prisjetimo se što su prolazili Vatrene jer su slušali Thompsonove pjesme i uživali u njegovoj nazočnosti. Oni su se povukli u tišinu, čekali i nadali se, a plod njihove vjere i domoljubnosti raste baš u mladima za koje se bore različiti moćnici.

Tijekom ovih tridesetak godina tipično naše narodske pustinje, okupio se lijep broj vrsnih ljudi oko akademika Pečarića koji na poseban način gradi baš našu, hrvatsku arku.

Mnogima će biti poznati neki tekstovi, ali na ovaj način povezani otvaraju novu sliku muka, stanja uma i duha u našem razjedinjenom društvu.

O ovome još nismo razgovarali. Kad je Joe Šimunić uzviknuo: Za dom! Zašto mu je masa navijača u glas odvrtila - Spremni! Zato što u njima gori gen hrvatstva, spremnosti da učine ono što su naši pradjedovi uvijek činili – bili spremni za odbranu.

U članku o drugoj osudi koju je izreklo Hrvatsko nacionalno etičko sudište nad Josipovićem - Mesićem – Milanovićem – Pusićkom – Lončarom – Teršeličkom i Bildom, koji su učinili nenadoknadivu štetu hrvatskim nacionalnim i državnim interesima, priloženo je i otvoreno pismo Josipa Šimunića u kojem dolazi do izražaja njegova zrelost i poznavanje činjenica, ali i bol što mu je na Bleiburgu nestao pradjed.

U razgovoru s Brankom Borkovićem vidim da ima još velikana odbrane jer on ide korak dalje i predlaže da se u našim oružanim snagama uvede pozdrav ZDS. Bar su se tada mogle sučeliti snage za i protiv i mogla su se barem rasvijetliti stajališta. Bivša je predsjednica to označila kao provokaciju. I opet ništa.

U prilogu o zbirci **Glazbom i riječju ZDS kroz povijest**, a posvećeno našim braniteljima, saznajemo da se skrivanje i prikriivanje istine provodi u politici, medijima i obrazovanju. Državni simboli i Himna RH obrađuju se tek u petom razred OŠ, himna tek kao glazbeni oblik i nema spomena o značaju, mjestu i dostojanstvu koje učenici trebaju upiti.

I na kraju bih pročitala meni dopadljivu rečenicu iz pisma Mire Banovića akademiku Pečariću: „Je li konačno došlo vrijeme da i svijetu i nogometnim organizacijama, i raznim mamlazima napokon objasnimo ZNAČENJE „za dom spremni“, umjesto da razgovaramo tko ga je izmislio? Tko je uopće izmislio domoljublje?“

U prilogu s komentarima i reagiranju čitatelja na ovu tematiku što ih je dobio akademik, izdvajam ovaj: Ubojica je ušao u moj dom i želi mi pobiti obitelj, spaliti ga, preorati grobove mojih predaka i želi zatrti povijest moga naroda.

E, pa nećeš, razbojnice, jer sam ja ZDS. (I.Buljan)

Akademik J. Pečarić: JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?

Zagreb, 2019.

U opširnom Predgovoru ove knjige Đ. Vidmarović, predsjednik DHK-a, kaže za akademika Pečarića: intelektualac britka jezika i snažnog domoljublja, samosvojan je, gotovo unikatna intelektualna figura u našem društvenom, znanstvenom i političkom (publicističkom) životu. U HAZU je primljen kao jedan od najmlađih članova 2000. g. Zasluge je stekao u grani matematike koja se zove NEJEDNAKOSTI.

To matematičko znanje obznanjuje u mnogim matematičkim časopisima, drži predavanja i odgaja nove matematičare, a kao mentor djeluje u domovini i inozemstvu.

Knjigu možemo ugrubo podijeliti na tri skupine priloga koje povezuje matematika i akademikovo pronicljivo oko - sve je umreženo politikom.

Koliko god da je znanost danas uzdignuta i hvaljena, u znanstveno-akademsom i političkom okružju kod nas, nije preporučljivo da znadeš više od drugih, da si radišnji, hrabriji i priznatiji, a možda i popularniji, jer kad jednom padneš u nemilost, preostaje ti bavljenje matematikom i ostaješ nepoćudan matematičar. Možeš „proizvoditi“ vrsne matematičare, doktorande, napisati preko tisuću vrsnih znanstvenih radova iz matematike, fizike, geofizike, geologije, građevinarstva, možeš biti cijenjen i priznat izvan domovine, ali to ništa ne znači predsjednicima u državnoj vlasti, ministru/ministrici, rektoru Sveučilišta i nekim drugima. Najbolja 3 matematička časopisa ne dobivaju zasluženu potporu jer je akademik branio Thompsona i pjesmu naših branitelja u domovinskom obrambenom ratu Bojna Čavoglave.

U ovu skupinu stavljam sve tekstove vezane uz akademikov sedamdeseti rođendan koji je vezan uz konferenciju matematičara organiziranu njemu u čast, i raznovrsnih drugih oblika čestitanja iz svijeta. Razvidno je da je voljen kao profesor, znanstvenik i čovjek. Zašto nije barem poštovan tako i u Zagrebu?!

Vicko Goluža

ZAŠTO?

Zašto Pečarić smeta,
zašto se ljubavi boje,
hrvatski mediji javni
što lažnu povijest kroje?

Zašto ne mogu glasno

bijednici glasila javnih
slaviti velika djela
Hrvatskih sinova slavnih?
Zašto ih mora mori
kada se domoljub javi,
zašto ih tisuću radova
znanstvenika sjajnog davi?

Zašto "antifašisti" grakću,
I na hrvatsku zastavu reže,
zašto od Pečarićeve Hrvatske
petokolonaši bježe?

Zašto u HAZU šute,
zašto se Pečarića boje,
zašto se i u društvu takvom
bezglavi akademici roje?

Upravo zato, zna se,
što Hrvatsku u srcu nosi,
i granatama ljubavi čiste –
mrzitelji domoljublja kosi!

3. U ovu skupinu stavljam tekstove nostalgično obojene Bokom kotorskom, pjesničkim izričajima prijatelja koji su u akademiku prepoznali iskrenog branitelja hrvatskoga identiteta i domoljuba te ga hvale, pišu pjesme i tako mu zahvaljuju. Ima u tim tekstovima i sjećanja na naše zaslužne vrsne profesore, književnike, pjesnike (Dubravka Raffaelli, akademik Dubravko Jelčić).

Strogi znanstvenik svjetskog ugleda ne zadržava se samo na svojoj darovitosti i matematičkoj logičnosti. On snažno reagira na česte pokušaje nacionalne, historiografske, kulturološke i političke ugroze.

Ova knjiga je na određeni način, nastavak knjige Matematika, pjesme i nogomet.

Završavan odgovorom na pitanje o promjenama u školstvu u Hrvatskoj, o čemu je govorio u Fokusu 2008. g.

Pedagogija za bolju ekonomiju

Akademik Pečarić:

„Zalažem se za promjene u cijelom društvu prema školstvu.

Na primjer u J. Koreji vam je najcjenjenije zanimanje učitelj, tj. profesor. Zato na pedagoške fakultete idu najbolji studenti. I moje kolege sa znanstvenih prelaze na pedagoške fakultete. I što se time postiglo? Djecu im uče najbolji, a kao rezultat imaju najbrži ekonomski rast na svijetu! Ali tko to može ostvariti kod nas? To nije projekt za jednu vladu.“

Vicko Goluža

BOJNA PEČARIĆ

I NAKON RATA STOJI UZ BRATA
PEČARIĆ BOJNA, PISMA MU BROJNA,
PISMA I KNJIGE, ZBOG LJUDSKE BRIGE,
MATEMATIČKI JASNO, GOVORI GLASNO,
IZDAJICE GANJA HRVATSKU SANJA
BRANITELJIMA ISTU I VJERNU KRISTU.
PEČARIĆ PUCA SRCEM ŠTO KUCA,
U KOJEM SIJEVA LJUBAV ŠTO PJEVA,
ISTINOM GAĐA SVE ŠTO SE RAĐA
U GNIJEZDU LAŽI SOTONE ŠTO TRAŽI
DA UMRU RIJEČI DOK HRVAT JEČI
U RUKAMA ODRPANCA MATOŠEVA STRANCA.
AKADEMIK SLAVNI GLAS JE JAVNI
LJUBAVI ČISTE, BOGU ISTE,
U KOJOJ SIJEVA, HRVAT ŠTO PJEVA
ODU SLOBODI DA HRVATSKA BRODI
PREMA VLASTI ŠTO NEĆE KRASTI,
VLASTI ŠTO VOLI, NAROD ŠTO MOLII

ZA BESMRTNE HEROJE ZEMLJE SVOJE,
U SNU I JAVI ŠTO BOGA SLAVI.

PEČARIĆEVA BOJNA, VOJSKA BROJNA,
DANONOĆNO NA STRAŽI GAĐA LAŽI
I ONE U HAZU ŠTO SLIJEDE STAZU
ŠUTNJE I LAŽI JER SU IM DRAŽI
KOMUNISTI I ZVIJEZDA IZ NJIHOVOG GNIJEZDA.
PEČARIĆ BOJNA, SVA MJESTA GNOJNA
ISTINOM GAĐA ŠTO PRAVDU RAĐA.
PODAJ MU BOŽE, SNAGU DA MOŽE
NASTAVIT BITKU ZA PRAVDU BRITKU
DA LAŽI DAVI GDJE GOD SE JAVI,
PODAJ MU ZDRAVLJE I VJERU U SLAVLJE
KADA ĆE MOĆI NA EKRANE DOĆI
I REĆI GLASNO: ŽIVJET JE ČASNO!
IMAMO HRVATSKU SLOŽNU I BRATSKU
I PRAVDU DO NEBA KOJA NAM TREBA!
JER:
„NAVIK ON ŽIVI KI ZGINE POŠTENO!“

<http://bezcenzure.hr/toptema/predstavljanje-knjiga-akademika-josipa-pecarica-josip-simunic-i-za-dom-spremni-i-je-li-politicarima-kriva-matematika/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22491-predstavljanje-knjiga-akademika-josipa-pecarica-josip-simunic-i-za-dom-spremni-i-je-li-politicarima-kriva-matematika>

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZAGREB, 2020

**AKADEMIK PEČARIĆ: NIŠTA NE
MOŽE NA BOLJE BEZ VLASTI KOJA
VOLI HRVATSKI NAROD I DRŽAVU**

Portal HKV-a, 15. ožujka 2015.

Razgovor s akademikom Josipom Pečarićem povodom izlaska knjige "Propade im crvena Hrvatska"

Poštovani gosp. Pečariću, 25. ožujka u dvorani Udruge specijalne policije bit će predstavljena Vaša nova publicistička knjiga "Propade im crvena Hrvatska". O čemu možemo čitati u Vašem novom djelu?

Naslov može zavarati one koji znaju da sam ja Hrvat iz Boke kotorske. Tako mi je dragi prijatelj hrvatski književnik Stijepo Mijović Kočan napisao: KAD SE VEĆ BAVIŠ Crvenom Hrvatskom, pročitaj moj poetsko-oglednički tekst (pjesmu) Svjedoci su... o zajedničkom jeziku nekada u Crvenoj Hrvatskoj (Duklji, Zeti, Crnoj Gori) koji je jednak u Dubrovačkom Primorju i Konavlima i u današnjoj Crnoj Gori kao i u nekim selima u Albaniji, u ostacima starinskih riječi (tzv. arhaizama). U CG ih je Nikčević ozakonio u njihovu jeziku. Ali, ti fonemi su dokaz o jedinstvu narodnoga govora nekadašnje Crvene Hrvatske, od Neretve do Bojane. Osim toga, jezično "crmno" (Crmnica) je isto

što i "crveno", isto što i "crljenica" (crvena boja brda gdje ima boksita (?)). Lako je moguće da se "crveno" prometnulo u "crno", a izgubilo značenje "crveno" pa JE GORA POSTALA CRNA, NE VIŠE CRMNA (CRVENA!)?! Tebi poezija ZNAM DA NE LEŽI BAŠ, ALI PROČITAJ KAO ČINJENICU, TO TI LEŽI! Šaljem cio ciklus, a ti pročitaj samo ono "Svjedoci..."! (Kočanove pjesme dao je portal Glas Brotnja).

Njegovo reagiranje podsjetilo me je na jednog drugog dragog prijatelja, pokojnog hrvatskog redatelja Krsta Papića, koji je također bio s područja Crvene Hrvatske koju spominje Kočan. U onim vremenima kada se stvarala Hrvatska znao je reći da je Crveni Hrvat, a ljudi su mislili da kaže da je komunist. Da, moja knjiga govori o takvoj Hrvatskoj na koju su mislili ti o kojima mi je pričao Krsto. Knjiga zapravo predstavlja svojevrsni nastavak na dvije moje knjige: 'Ako voliš Hrvatsku svoju' i Hajka na Thompsona.

Kome je to "propala crvena Hrvatska" i na čemu temeljite takav zaključak?

Poznato je kako je Ivo Josipović svojevremeno najavio Crvenu Hrvatsku. Zato u prvom poglavlju s istim naslovom dajem niz tekstova u posljednjim mjesecima pred predsjedničke izbore u Hrvatskoj, koji su završili sramotno za Ivu Josipovića. Iako je tijekom svog petogodišnjeg mandata praktično sve u Hrvatskoj u vlastima i glavnim medijima zacrvenio i okrenuo ponovnom sluganstvu Beogradu i Londonu, nije uspio u svojoj nakani.

Prvi je predsjednik, u čiju su slavu glavni mediji pisali ode, uvjeravali narod u osamdesetpostotnu popularnost i sl., koji nije uspio obnoviti svoj mandat. Sjetimo se, uvjeravali su narod, a uvjerali svoje gazde, kako će Josipović pobijediti u prvom krugu. U ovom poglavlju treba posebno pogledati tekstove o Hrvatskomu nacionalnom etičkom sudištu, koje se sustavno prešućivalo u tim

medijima, kao i tekstove o braniteljskim udrugama koje su među najzaslužnijima za propast Crvene Hrvatske: Stožer za obranu hrvatskog Vukovara i branitelje u Savskoj 66. To ponajbolje pokazuje i ovi organizirani antiprosvjedi protiv sto-postotnih invalida iz Domovinskog rata tzv. "štakoraša". Ne zaboravimo da je hajka na Thompsona i stoga što je on branitelj!

Kako u kontekstu onoga o čemu ste prethodno govorili gledate na izbor Kolinde Grabar Kitarović za predsjednicu države. Koliko je njen izbor zaslužan za pad "crvene Hrvatske"?

Kolinda Grabar Kitarović ni u jednom momentu nije navela nikoga da posumnja u njenu ljubav prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. A u Hrvatskoj je već postalo jasno većini naroda, vjerojatno velikom i njenom zaslugom, da smo na vlasti imali one koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. To je postalo toliko očito da je i Biskupska konferencija preporučila da se bira kandidat koji voli hrvatski narod i hrvatsku državu. Ta preporuka bi bila besmislena u bilo kojoj državi u svijetu jer tamo sigurno ne mogu biti predsjednički kandidati ili uopće na vlasti oni koji ne vole ni narod ni državu svog naroda. Na žalost nije.

Hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman je stvarao hrvatsku državu pozivajući se na pomirbu. Tu posebno mjesto ima sam Ivo Josipović. Naime, njegov otac je bio svojevremeno predsjednik partijske komisije koja je poslije Hrvatskog proljeća odlučivala tko će ići u zatvor, tko će biti najuren s posla i sl. Desetak tisuća Hrvata prošlo je tako kroz njegove ruke. Znamo da je u zatvor otišao i Tuđman. Međutim, Tuđman 1993. godine osniva Komisiju za žrtve rata i u nju među ugledne stručnjake uključuje i jednog magistra asistenta na Pravnom fakultetu Iva Josipovića i tako mu daje mogućnost brzog napredovanja.

Josipović je od tada bio stalno u sličnim komisijama, a o njegovom ponašanju najviše nam govori to da ga je Hrvatsko nacionalno etičko sudište osudilo za etičku veleizdaju. Međutim, u kontekstu

Tuđmanove pomirbe treba posebno naglasiti da je Josipović dobio prve izbore pozivajući se na Novu pravednost. A uzor za tu "novu pravednost" bio mu je otac Ante. Da, desetak tisuća Hrvata u zatvoru, ili bez posla i sl.

Ne mislite li da će za konačan pad "crvene Hrvatske" ipak biti potreban poraz sadašnje vlasti na parlamentarnim izborima?

Da, u naslovu moje knjige stoji "propade im". Sigurno im je već sada očito da ništa nema od Josipovićeve obećanja. Ali sigurno još nije gotovo. Svojevremeno smo prof. Tomac i ja uputili otvoreno pismo čelnim ljudima hrvatske oporbe pozivajući ih na jedinstvo, naglašavajući upravo da je to važno zato da nikada više nemamo u Hrvatskoj na vlasti one koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Sve govori naslov moje prethodne knjige 'Ako voliš Hrvatsku svoju', koja je – nadam se – zajedno s knjigama prof. dr. sc. Zdravka Tomca, Crveni predsjednik, Tihomira Dujmovića, Hrvatska u raljama djece komunizma i Vjekoslava Krsnika, Ivo Josipović – kronologija izdaje, pomogla da ljudi spoznaju bit Josipovićeve Crvene Hrvatske.

Zapravo, moja knjiga nudi drukčiju Hrvatsku – Hrvatsku ljudi koji vole i svoj narod i svoju državu. Doc. dr. sc. Marko Tokić je za takvu 'moju' Hrvatsku rekao kako počiva na četirima stupovima: dr. Franji Tuđmanu, Dariju Kordiću, Marku Perkoviću Thompsonu i biskupu Vladi Košiću. Zapravo, čini mi se da je odgovorio o četiri skupine hrvatskih ljudi koji su najzaslužniji za opstojnost Hrvatske, a dao im je imena onih najnapadanijih među njima od strane sluganskih političara i medija u RH i drugdje.

Franjo Tuđman je sigurno najomraženiji i od takvih najnapadaniji i predstavlja sve one koji su najzaslužniji za stvaranje Hrvatske. Tu su sigurno i ratni ministar Gojko Šušak, branitelji... Dario Kordić predstavlja sve one koji su stradali zbog svoje ljubavi rema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Thompson je sigurno najnapadaniji među Hrvatima kojima je Bog dao neki talent i koji

ga koriste za dobrobit svoga naroda. Nadam se da u tom stupu pripadam i ja sam. A biskup Košić predstavlja Crkvu u Hrvata. Crkva je stalna meta 'hrvatskih' ljevičara, a posebno biskup Košić.

Kako gledate na političke potencijale oporbe?

Vjerojatno Vam je poznato da ja ne volim komentirati političke teme. Ali nisam slijep ne vidjeti da je HDZ pobijedio na već pet-šest uzastopnih izbora. To zapravo predstavlja i odgovor na prethodno pitanje o konačnom padu Crvene Hrvatske. Mada je vjerojatno poznato kako ja već naslovima svojih knjiga ukazujem na ono što očekujem da će se dogoditi. Tako se nedavno i veliki hrvatski kolumnist i publicist Josip Jović sjetio naslova moje knjige "Trijumf tuđmanizma" iz 2003., dakle iz vremena kada je detuđmanizacija Hrvatske bila na svom vrhuncu.

Oslobađajuće presude generalima, uspjeh referenduma o braku, poraz Ive Josipovića kao i neki drugi događaji posljednjih godina ipak ulijevaju nadu u promjene na bolje u Hrvatskoj. Vaš komentar?

Oslobađajuće presude generalima su bile strašan udarac Josipoviću i cijeloj kukuriku koaliciji jer oni svoj uspon mogu zahvaliti podršci britansko-srpskoj politici. I svo vrijeme su i djelovali promičući velikosrpsku politiku formuliranu u Memoranumu SANU 2. Sam Dejan Jović je nedavno potvrdio koliki je šok to bio za Josipovića. U ovoj, a i drugim mojim knjigama, posebno naglašavam na onu Meronovu rečenicu kako je NERAZUMNO osuđivati one koji su oslobađali okupirana područja svoje države. A to Josipoviću, profesoru na Pravnom fakultetu, nije bilo jasno. Mo'š mislit!

Meni je kao znanstveniku strašno vidjeti kako su neki "znanstvenici" na taj način spremni izdati svoju znanost. S druge strane treba posebno istaknuti kako su upravo nepolitičari posebno

zaslužni što je došlo do propasti ideje Crvene Hrvatske. Moram tu posebno spomenuti i HAZU jer je moja akademija često na meti kritika. Ali, prvi neuspjeh ideja o Crvenoj Hrvatskoj doživjela je u HAZU.

Naime, kada je vlast pokušala u HAZU instalirati "svoga" povjesničara prof. dr. sc. Iva Goldsteina, izrazitog predstavnika jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povijesti, 'propao' je ne dobivši ni jednu trećinu glasova. A kada spominjemo referendum o braku treba se podsjetiti koliko je zaslužna za to Karolina Vidović Krišto koja je na HTV-a razobličila one koji zastupaju rodnu teoriju. Ova naša vukovarka, majka četvoro djece, nedavno je dobila otkaz na HTV-u. Dok mi lako zaboravljamo najzaslužnije među nama, očito oni znaju čekati da bi im se osvetili, zar ne?

Čini mi se da je trenutno najveći problem Hrvatske iseljavanje mladih i kvalitetnih ljudi u najvitalnijoj dobi iz Hrvatske kao i vrlo loša demografska slika o kojoj se u hrvatskim medijima vrlo malo govori. Političari kao da ne vide da je demografija strateško pitanje hrvatske budućnosti jer – kao što je pred koji tjedan u svoj kolumni zapisao Damir Pešorda – "čemu sve ako nas ne bude?". Kako gledate na taj problem?

Cijela politika onih koji u Hrvatskoj provode britansko-srpske interese uvijek je dovođila i do egzodusa hrvatskog pučanstva. Što manje ima onih koji mogu voljeti hrvatski narod i hrvatsku državu to bolje za njih! Ponavljam, bez vlasti u rukama onih koji vole hrvatski narod i hrvatsku državu, ništa ne može ići na bolje.

http://www.hkv.hr/razgovori/19872-akademik-j-pecaric-nista-ne-moze-na-bolje-bez-na-vlast-ne-dodu-oni-koji-vole-hrvatski-narod.html#disqus_thread

DR. JURE BURIĆ, ZAGREB, 2020.

O NAJOGAVNIJIM HUMANOIDIMA

Naš istaknuti znanstvenik dr. Davor Pavuna reagirao je na naslov mog jučerašnjeg teksta „O najogavnijim ljudima“. Pod gornjim naslovom napisao je:

Ne, takvi mrzitelji Hrvatske NISU ljudi nego humanoidi ...

Ljudi su Božja Bića Ljubavi koja imaju Dušu !

Amen.

onako je rat, a nas 95% smo

NORMALNI Hrvati = 'ustaše' iz PPP.

Nema potrebe glumatati hermafrodite yugo-antifa-diktature mrzitelja, koji su ionako u hropcu ogavnih medijskih laži i mi6-kos zločina nad Čovjekom:

Bog i Hrvati !

Internetom kruži još jedna 'potpora' za PPP:

Tata, kako su te zvali četnici kad si bio u Domovinskom ratu?

Zvali su me ustaša.

Tata, a kako su te zvali ovi mediji u Hrvatskoj nakon rata?

Zvali su me i još me zovu ustaša.

Tata, a kako su nazvali ovo kad smo ti, ja, Fićo i Jakov čekali vatrene?

Nazvali su to pokušajem ustaškog državnog udara.

Znači, tata, da sam i ja ustaša?

Jesi sine, i ti si ustaša.

Svi smo mi ustaše i toliko ćemo dugo biti ustaše, dok konačno ne istjeramo četnike iz Hrvatske.

Kada pogledamo što je srpskim slugama danas glavno pitanje na koje treba odgovoriti. Naravno nije pitanje kako se neko usuđuje odbiti želju onih koji su danas najviše učinili za ugled Hrvata i Hrvatske na dočeku tj. proslavi njihovog veličanstvenog uspjeha nego kako su se oni usudili ne kleknuti pred vlastodršce koji sprovode velikosrpski Memorandum SANU 2. i sami osigurati ono što su željeli.

Podsjetimo se kako Vatreći uvijek ističu zasluge branitelja, a i Thompson je branitelj, zar ne?

A branitelji su srpskim slugama uvijek problem, zar ne?

Zato pogledajmo i slijedeće priopćenje koje samo na prvi pogled nije povezano s Vatrećima i Thompsonom:

Poštovani,

*u privitku tekst vezan uz **skandaloznu suspenziju policijskog istražitelja i zapisničarke u predmetu Ovčara** te podršku Koordinacije udruga hrvatski branitelja i stradalnika Domovinskog rata uz najavu **konferencije za medije koja će održati sutra 25. srpnja 2018. godine u 11 sati u prostorijama Generalskog zbora, Haveliceva 2, Zagreb.***

Molimo Vas objavu.

S poštovanjem,

Zorica Gregurić

mob: +385 99 7102 284

e-mail: gzorica@gmail.com

TKO U HRVATSKOJ ŠTITI KRVNIKE SA OVČARE

Tko prešućuje žrtve ponovno ih ubija. Odnosno, ratni zločin je i neprocesuiranje zločinaca. Upravo ovakvu gnjusnu skandaloznost čini sadašnja izvršna vlast u Hrvatskoj, na čelu s Plenkovićem i njegovim ministrom Božinovićem.

Najprije je u veljači ove godine istraga o zločincima sa stratišta Ovčare oduzeta skupini vukovarskih hrvatskih policajaca na čelu s Nikolom Kajkićem, te je povjerena skupini policajaca iz Zagreba. Kajkić i njegova skupina prikupili su brojne iskaze svjedoka, uključujući i pokajnike, a skupina iz Zagreba praktično je zaustavila istragu. Razlog ovome skandalu najvjerojatnije je u činjenici što je istraga Kajkićeve skupine došla do podataka da je sa zločinom na Ovčari povezan i istaknuti pripadnik stranke Milorada Pupovca, koji je - gle čuda - Plenkovićev koalicijski partner koji ga održava na vlasti.

Izgleda da službeno zaustavljanje istrage o krvnicima s Ovčare nije zadovoljilo Pupovca, pa su novi istražitelji, valjda kako bi nešto radili, provodili istragu protiv Nikole Kajkića, te su prije par dana njega i njegovu suradnicu Jasnu Buhač suspendirali prijeteći im kaznenim progonom, zbog prekomjernog istraživanja ratnog zločina na Ovčari. Nije nevažno naglasiti da je Kajkić po struci pravnik i kriminalist te na dužnosti sindikalnog povjerenika i predsjednika Nacionalnog sindikata hrvatske policije.

Problemi Kajkića i njegove skupine započeli su nakon što su na informativni razgovor pozvali Đorđa Čurčića, zamjenika župana Vukovarsko-srijemske županije iz reda srpske nacionalne manjine, a Čurčić je iz Pupovčevog SDSS-a.

Ovakvo postupanje vlasti u Hrvatskoj, koju predvodi Plenković, predstavlja zastrašujući zločin i nezamisliv skandal europskih razmjera te presedan u radu policije. *Budući je Kajkić istovremeno i istaknuti član Koordinacije braniteljskih i stradalničkih udruga iz hrvatskoga Domovinskog rata, Koordinacija je odlučila sazvati konferenciju za medije, na kojoj će javnost upoznati s detaljima ovog skandala koji se događa u Hrvatskoj.*

Na konferenciji će sudjelovati i Nikola Kajkić.

Konferencija će se održati u srijedu 25. srpnja 2018.godine s početkom u 11 sati u prostorijama Hrvatskog generalskog zbora, Habdelićeva 2., Zagreb.

Za Koordinaciju udruga hrvatskih branitelja i stradalnika iz Domovinskog rata
prof. dr. sc. Josip Jurčević i
Zorica Gregurić
Zagreb, 24.srpnja 2018.godine

Zato itekako treba uzeti u obzir riječi dr. sc. Ivice Šole:
Hoćemo li ovu rapsodiju herojstva i hrabrosti, kao i devedesetih, profućkati? Sudeći prema opstrukciji želja naših nogometnih heroja tko će im pjevati na dočeku, aktualni Plenkovićev režim ima sve kapacitete za to, iako Modrić ne želi plesati kako 'netko' drugi svira. A Thompson se u to ne uklapa jer pjeva o – herojima, a ne o njonjama.

<https://www.hkv.hr/vijesti/komentari/29910-i-sola-postherojsko-drustvo-i-thompson.html>

Pročitajte velikog hrvatskog književnika Hrvoja Hitreca:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/29908-h-hitrec-nakon-mekog-ustaskog-drzavnog-udara.html>

A Predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić i dalje radi ono što bi trebao raditi hrvatski veleposlanik u Njemačkoj:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/22/dr-josip-stjepandic-frankfurter-allgemeine-zeitung-u-faz-odlucnost-za-obranu-slobode-i-dostojanstva-daje-ugrozenom-narodu-vise-snage-nego-sto-volja-za-dominacijom-daje-agresoru/>

Thompson pjeva:

<https://kamenjar.com/thompson-bole-me-nepravda-i-lazi-namjerno-se-plasiraju-negativnosti/>

Ili će pjevati:

<https://kamenjar.com/na-doceku-zlatka-dalica-ocekuje-se-najmanje-40-000-ljudi/>

Na radost hrvatskih ljudi:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/24/v-krcmar-dragi-marko-perkovic-thompson-hvala-vam-za-sve-sto-ste-ucinili-za-domovinu/>

A njegove pjesme svakim danom izazivaju nova istraživanja. Veliko zanimanje ovih dana izazvala je pjesma „Geni kameni“ koju je tražio Modrić!

Ja izgleda ne mogu ne koristiti tekstove mog prijatelja dr. Jura Burića. Pa evo i njegova teksta o „Bojni“:

BOJNA ČAVOGLAVE

Zašto se uopće čudite što ova vlast (sa -za sada - rezervom prema gospođi Grabar Kitarović) osporava i ne odobrava kako ove pjesme tako i ovog vrsnog hrvatskog glazbenika.

Sjećam se jednom davno kad je Hrvatska televizija prenosila Thompsonov koncert s Poljuda u Splitu!- nakon dugog izbijanja s ekrana HRT-a.

Mislim da je to bilo nakon Tuđmanove smrti - dakle u nepovoljnim vremenima.

Ponadao sam se da neki bolji vjetrovi počinju s Prisavlja.

I bilo bi zgodno saznati tko to s HTV-a dovede Thompsona na Poljud?

Tko god je - svaka mu čast !

I ? Nakon toga muk i osporavanje, vrijeđanje i sudski procesi pjesmi i pjevaču.

A narod šuti!

Šuti i nada se!

Pa evo narode imamo i dobru sudsku presudu i potporu najslavnijih danas u Hrvatskoj - naših " Vatrenih".

Jeste li čuli kako Vida pozdravlja okupljenu masu " HVALJEN ISUS I MATRIJA"

Samo neće Vida dignuti ruku za "Istanbulsku "kao neki što isto tako pozdravljaju, a drugačije se u životu ponašaju- kukavelj!

Jeste li vidjeli kako Modrić grli svog i našeg prijatelja Thompsona.

Od njega traži još jednu pjesmu
 (a organizatori neće niti jednu ?!)
 Ni pjesmu ni izvođača!
 Suočeni s " neprebrodivim problemom preostaje im jedino -što?
 Pa isključiti izvođaču mikrofon - , a oni se poput miševa ukloniti -
 pobjeći s pozornice.
 Ne zna se jesu li jadniji oni što su to " izrežirali " ,oni što su uprli
 u prekidač ili oni što su " slavno pobjegli " s pozornice.
 Čega se bojite kukavelji?
 Mora biti nešto strašno - strašnije od STOTINA TISUĆA
 razdraganih poklonika i Vatrelih i Thompsona!
 A tko to više zna?
 Možda se ljudi boje za svoja radna mjesta i za svoj " ugled " !
 Možda?
 Sreća što nisu mogli isključiti i grla stotina tisuća Hrvatica i
 Hrvata koji
 nastaviše pjevati i " bez struje " i bez " podloge " .
 Nego - bilo bi dobro izanalizirati gdje su to naši vrli čelnici bili
 kad se skladala i izvodila " Bojna ČAVOGLAVE " .
 Jesu li tu pjesmu slušali " na položaju " u bunkeru - na bojištu ili
 su bili u udobnim uredima ili stanovima daleko od pakla rata i
 mirisa smrti, pa i od ove pjesme.
 Kako onda od njih tražiti da u njima pobudi nacionalne osjećaje -
 ako takvo nešto uopće i imaju.
 Kako tražiti od ljubitelja ozbiljne glazbe i zvuka glasovira da voli
 " ČAVOGLAVE " .
 Kako tražiti od ljubitelja dramskih i inih umjetnosti da voli tamo
 nekog
 s " Genima kamenim " .
 Nikako!
 Nemojte niti pokušavati!
 Ali tražit ćemo od njih da nam se " maknu s očiju " - pa kako su oni
 nama isključili struju - tako ćemo i mi njih " isključiti " u narednim
 izborima!

Dr Jure Burić

Ravno, srpanj 2018.

Napominjem da nam je Dujmović otkrio kako su čekali Vatrene u kavani, ali ih nisu dočekali. Vatrene nisu željeli kleknuti pred onima koji pljuju po njima!

A kad smo već kod samih Thompsonovih pjesama vidim da se na Internetu još može pronaći moj tekst iz 2012 o pjesmi „Anica kninska kraljica“:

<http://www.hrsvijet.net/index.php/137-arhiva-stari-hrsvijet-net-1/22651-josip-pearl-anica-kninska-kraljica>

Josip Pečarić

SLOBODAN LANG / PEŠORDA O LANGU, ZAGREB, 2020.

DIRLJIVA PLENKOVIĆEVA LJUBAV PREMA PRIJATELJSKOM FAŠISTIČKOM AGRESORU

Dragi prijatelji,

Ovih dana sam bio zauzet sa završetkom knjige „Druker“ pa vam nisam komentirao najnovije događaje.

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/23446-nova-knjiga-akademika-pecarica-na-portalu-dragovoljac-com>

Jučer sam bio poslije dužeg vremena sa svojim prijateljem, također bivšim profesorom sa Zagrebačkog sveučilišta. Nisam siguran jesam li ispravno komentirao njegovo čuđenje na najnovije ponašanje Predsjednika vlade koji njemu i nije bio nesimpatičan.

I doista, ima puno tekstova po portalima o „govoru mržnje“ (ili kako su oni koji su njima dragi svojevremeno i imali u zakonu „verbalni delikt“). Npr. vidjeti:

<https://direktno.hr/direkt/plenkovic-prozvao-bujicu-i-jos-jedan-desni-medij-penava-i-vidovic-kristo-nece-gledati-film-koji-su-prizeljkivali-a-skoro-djeluje-kao-neuvjerljivi-kl-210700/>

<https://narod.hr/hrvatska/medved-se-mijesa-u-rad-policije-baviti-ce-se-penavom-i-svima-koji-huskaju>

I policija je pokrenula kriminalističko istraživanje zbog širenja govora mržnje na internetu:

<https://vijesti.hrt.hr/666365/kriminalisticko-istrazivanje-zbog-govora-mrznje-na-internetu>

S druge strane reagiraju i državotvorni Hrvati. Vidjeti npr.:

Premijer Plenković iskoristio pucanje u zgradu Vlade da se totalitaristički, prijeteci i vrijeđajući obračuna sa neistomišljenicima

<https://hrvatskepraviceblog.com/2020/10/16/premijer-plenkovic-iskoristio-pucanje-u-zgradu-vlade-da-se-totalitaristicki-prijeteci-i-vrijeđajuci-obracuna-sa-neistomisljenicima/>

Evo još nekih reagiranja:

<https://direktno.hr/direkt/skoro-odgovorio-plenkovicu-ove-uvrede-su-dno-politickog-djelovanja-narcisoidnog-briselskog-manipulat-210722/>

<https://direktno.hr/domovina/vidovic-kristo-plenkovic-ponovno-maniri-bivseg-komunistickog-celnika-milosa-zanka-izmislja-i-optuzuj-210743/>

<https://narod.hr/hrvatska/kad-glavni-radikalizator-progovori-o-radikalizaciji>

<https://narod.hr/hrvatska/video-skoro-za-narod-hr-plenkovic-se-s-krizom-nosi-kao-dvogodisnje-dijete>

<https://narod.hr/hrvatska/penava-istina-je-jedini-odgovor-na-zgrazanje-plenkovica-i-njegovih-satelita>

<https://www.vecernji.hr/vijesti/vidovic-kristo-vladu-od-nezadovoljstva-naroda-nece-spasiti-ni-postavljanje-tenkova-okomarkova-trga-1438258>

Meni se čini da u RH postoji veliko nerazumijevanje za dirljivu Plenkovićevu ljubav prema fašističkom agresoru na Hrvatsku. Kao što sam više puta naglasio Hrvati su drastično genocidom odgovorili na tu agresijicu – napravili su od prijateljskih fašističkih agresora zečeve. A napraviti od ljudi zečeve je doista najgori genocid koji je napravljen u povijesti, zar ne. U dva navrata sam i tražio da se u RH uz Dan pobjede obilježi i Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba. Na žalost odgovor nisam dobio.

Jedini koji je to razumio bio je današnji Predsjednik Vlade. On je već to pokazao kad je na zahtjev pripadnika naroda koji je izvršio prijateljsku fašističku agresiju maknuo spomen-ploču hrvatskim braniteljima jer je na njoj bio simbol koji je odobrila Račanova vlada, a koji je bio simbol HOS-a. A poznat je ogroman strah koji su hrabri pripadnici prijateljskih postrojbi fašističkog agresora

gajili prema HOS-u, zar ne? A Pupovac je i Plenkoviću lijepo objasnio kako kokarda nije zabranjena, a znak HOS-a je odobren. A kad „nije zabranjeno“ prijateljskim fašističkim agresorima to je mnogo više od „odobrenog“ braniteljima, zar ne?

Da, Plenković je sve to razumio za razliku od mnogih državotvornih Hrvata koji misle isto što i Tihomir Dujmović, pišući o odnosu današnjih vlasti prema žrtvama u Vukovaru i njihovim ubojicama kako *je pravi gazda u zemlji!* “Premijer“ *Milorad Pupovac:*

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23414-blasfemija-je-reci-da-drzava-odgovorno-pristupa-procesuiranju-ratnih-zlocinaca>

Dirljiva je ta komunikacija koju ima naš Predsjednik Vlade s vlastima u Srbiji.

Oni znaju da im je kroz cijeli Domovinski rat „Bojna Čavoglave“ i Thompson ledila krv u žilama. Zato je Thompson idealan kada treba upozoriti Plenkovića na događanja u RH koji im se ne sviđaju.

Prošle godine na obilježavanju 24 godine od akcije "Oluja" kod manastira Krušedol na Fruškoj Gori u Vojvodini Vučić je poručio Plenkoviću:

"I večeras neki sladostrasno slave, uz pjesme koje pristojni ljudi ne bi mogli ni da slušaju, u kojima veličaju ustaške, nacističke pozdrave i prijete da će nas stići njihova ruka i preko Drine, u Srbiji.“

Vidjeli smo kakvu je „proslavu“ ove godine organizirao Plenković. Zapravo izjednačavajući žrtve velikih prijatelja fašističkog agresora i njihovih žrtava odavala je tu dirljivu ljubav koju pokazuje naš predsjednik Vlade.

Ali čini se da nitko osim Mladena Pavkovića nije ukazao i na ulogu Thompsona u najnovijim događanjima. Evo njegovog reagiranja:

**MLADEN PAVKOVIĆ: SRBIMA JE I ZA POKUŠAJ UBOJSTVA
POLICAJCA KRIV – THOMPSON!**

glasbrotnja.net listopad 13, 2020

Dok se u Hrvatskoj još „razotkriva“ tko je ustvari bio Danijel Bezuk, koji je hicima iz automatskog oružja ranio policajca na zagrebačkom Markovu trgu, portal beogradske Politike (12.10. 2020.) već je objavio – „Napadač iz Zagreba slušao Tompsona i hteo da „skida Srbe“!

Kakve veze s ovim teškim djelom ima Thompson? A da je „napadač iz Zagreba“ htio da „skida Srbe“, onda ne bi „skinuo“ hrvatskog policajca!

Jednom riječju, opet izmišljaju, opet ne govore istinu!

Također su saznali da je „mladić početkom studenoga 2018. objavio fotografiju na kojoj stoji ispred spomenika poginulim braniteljima u Bogdanovcima“ te da je „na fotografiji obučen u majicu sa obilježjima HOS-a i navijačke grupe Bad Blue Boys sa natpisom „Za sve one kojih nema“ dok je uz fotografiju napisao „zapalit ću svijeću, molit ću se do jutra, za zdrav razum i bolje sutra“.

Primijetili su potom da je na Dan pobjede i domovinske zahvalnosti na društvenim mrežama objavio svoju fotografiju snimljenu prije koncerta Marka Perkovića Thompsona u Glini, koju je popratio citatom iz Thompsonove pjesme „rastjerajmo tamu da nam sutra svane“.

Na jednom od snimaka testiranja snajperske puške napisao je „da sam jedan od njih, da skidam Srbe“, dok je njegova naslovna fotografija iz filma „Put rata“ Stevana Spielberga – stoji u komentaru Politike.

Ako su sve to već „znali“ mogli su uzgred dodati i da mu je otac bio dragovoljac hrvatskog obrambenog Domovinskog rata i tko mu je od bliže rodbine poginuo u srpskoj agresiji na Republiku Hrvatsku.

To što je napravio ovaj 22-godišnji mladić za svaku je osudu, ali povezivati to djelo odmah s nečim što veze nema također je čin koji se treba i mora osuditi.

Mladen Pavković,

predsjednik Udruge hrvatskih branitelja domovinskog rata 91. (UHBDR91.)

<http://glasbrotnja.net/mladen-pavkovic-srbima-pokusaj-ubojstva-policajca-kriv-thompson/>

A kad iz Srbije za nešto u RH optuže Thompsona, onda Plenkovićeve vlast i Srpsko-hrvatska koalicija mora reagirati. Jasno je da u cijeloj toj priči ne bi trebali koristiti riječ „mržnja“, jer ipak se tu radi o ljubavi.

Doista je dirljiva ta Plenkovićeve ljubav prema prijateljskom fašističkom agresoru, zar ne?

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23458-dirljiva-plenkoviceva-ljubav-prema-prijateljskom-fasistickom-agresoru>

ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

DAMIR PEŠORDA: HRVATSKA DESNICA I RAT U UKRAJINI

18. Ožujka 2022.

Ruska invazija na Ukrajinu dovela je, između ostalog, i do stanovitog rascijepa u okviru desne misli u svijetu, pa tako i u Hrvatskoj. Vojni sraz između imperijalne sile i slabije susjedne zemlje koja brani svoju neovisnost po definiciji je takav da izaziva naklonost prema slabijem kod svakog promatrača sa strane, osim ako taj promatrač nije ultimativno sklon napadaču. Tako su, primjerice, Srbi skloniji Rusima jer se oslanjaju na žilavi narativ o nekakvom stoljetnom srpsko-ruskom prijateljstvu, a vjerojatno i stoga što u rusko-ukrajinskim odnosima vide presliku srpsko-hrvatskih odnosa. Međutim, puno je teže objasniti ako ne sklonost ono barem razumijevanje za rusku poziciju u ratu nekoga s hrvatske strane. Ipak, takvih mišljenja ima iako nisu u većini, pa možda ni u nekom znatnijem broju, ali ih ima.

Dakle, možemo razlučiti dva osnovna pogleda na ukrajinsko-ruski rat u okviru hrvatske desnice: prvi, prevladavajući, jest podrška ukrajinskoj strani bez ikakve zadržke i drugi koji se nastoji prikazati objektivnim, ali ne može prikriti stanovite simpatije ili barem razumijevanje za rusku poziciju u ratu. Ova druga skupina je konačno dobila svoju analitičku potporu i opravdanje prije nekoliko dana u nastupu admirala Davora Domazeta Loše u

podcastu Velebit. Na svjetskoj razini sličnu ulogu ima pismo nadbiskupa Vigana koji za rat optužuje "duboku državu" tvrdeći: "Ovo je zamka za Rusiju isto koliko i za Ukrajinu, koristeći i jedno i drugo da omogući globalističkoj eliti da svoju zločinačku zavjeru ostvari." Analitičari koji daju potporu ukrajinskoj strani kudikamo su brojniji, od onih koji gotovo svakodnevno gostuju na nacionalnoj televiziji (Akrap, Barić i dr.) do novinara Gorana Andrijanića u emisiji Press klub Tihomira Dujmovića na Z1 televiziji i analitičara Zorana Grgića u podcastu Velebit Marka Juriča.

Iako cijenim admirala Domazeta, moram primijetiti da je on u svojoj analizi izrekao i neke stvari koje jednostavno nisu točne. Ukrajinski nacionalni vođa iz vremena Drugog svjetskog rata Stepan Bandera nije jednoznačno odrediv kao "nacist", a ukrajinski jezik nije narječje ruskog, osim ako se ne tvrdi da su Ukrajinci također Rusi, to jest ako im se ne niječe identitet. Analitičar Grgić, također u podcastu Marka Juriča, ide u drugu krajnost kada tvrdi da je ruski jezik potekao od ukrajinskog kao svojevrsnog protojezika. Izvor ovakvih nesuglasica jest Kijevska Rus', prva istočnoslavenska srednjovjekovna država, koju danas dijelom svoje povijesti podjednako drže Rusi, Bjelorusi i Ukrajinci. Ne držim se dostatno kompetentnim rasplitati taj zamršeni čvor, no činjenica je da je Kijevska Rus' nastala na području današnje Ukrajine.

Međutim, ono što je u Domazetovoj analizi vrijedno pažnje jest razotkrivanje medijskom kampanjom skrivenog aspekta rata u Ukrajini. To je uloga "američke okultne oligarhije" ili "duboke države", kako je naziva nadbiskup Vigan u svom pismu, u tom ratu. Naime, ukrajinsko-ruski rat je poput poznatog ruskog suvenira babuške ili matroške. Sa tom razlikom da svaka figurica u setu ima drukčije lice. Grčevita borba ukrajinskog naroda protiv nadmoćnijeg agresora samo je jedno od tih lica. Najveće i najvidljivije, najupečatljivije ako baš hoćete, ali nije jedino. U najvećoj babuški skriva se druga, u njoj treća i tako dalje. Jedno od

tih lice nedvojbeno jest i rat tzv. duboke države protiv Rusije, odnosno središta globalne moći protiv multipolarnosti svijeta. Neka od lica ukrajinsko-ruskog sraza jesu također i sukob Zapada i Istoka, sukob demokracije i autokracije, sukob progresivizma i konzervativizma itd. Upravo je ta mnogolikost aktualnih događanja uzrok nedoumica oko naravi rata u Ukrajini.

Znatno veći broj analitičara, ali i naroda u potpunosti podržava ukrajinsku stranu u sukobu. To je, uostalom, i imperativni ton *mainstream* medija, ali i velike većine manjih medija te internetskih portala koje javnost percipira kao konzervativne ili desne. Tu je uspostavljena jednostavna, logična i uvjerljiva špranca: Rusi agresori, Ukrajinci napadnuti narod koji brani svoju zemlju; Rusi Srbi, Ukrajinci Hrvati. Međutim, začudo ne vrijedi varijacija iste formule: Slava Ukrajini = Za dom spremni! Stepan Bandera = Ante Pavelić! Zanimljivo je bilo gledati analitičara kako usplahireno petlja pokušavajući obrazložiti zašto Bandera nije nacist. Veli kako su porobljeni narodi u njemačkom napadu na SSSR vidjeli prigodu za oslobođanje od sovjetske vlasti te kako je i Bandera prihvatio njemačku pomoć samo kako bi došao do nezavisne Ukrajine. Točno, samo sve to do zadnjeg slova vrijedi i za Antu Pavelića i NDH! Volio bih vidjeti Barića ili bilo koga drugoga da u sličnoj emisiji na HTV-u to kaže. Nema šanse!

Na kraju jedna napomena. U ozračju krvavog rata u Ukrajini suspektno je filozofirati o tomu kojoj će svjetskoj velevlasti taj rat donijeti prednost na šahovskoj ploči svjetske politike. Istodobno, nemoguće je ne primijetiti da je Putinovom demonizacijom i unisonom osudom Rusije zadan silovit udarac zapadnoj desnici. Udarac od kojega se mnogi akteri te scene možda neće ni oporaviti. Već se mogu čuti glasovi kako bi Orban, Salvini, Zemmour i još neki trebali snositi političku odgovornost zbog "putinizma", a "globalisti" u naletu, s vjetrom u leđa koji im daje držanje ispravne strane u ukrajinsko-ruskom ratu, na tome sigurno neće stati. Paradoksalno je to da će ukrajinska obrana nacionalne neovisnosti

pred naletom ruskog imperijalizma vjerojatno doprinijeti daljnjem slabljenju koncepta nacionalne neovisnosti na globalnom planu.

Damir Pešorda/Hrvatski tjednik/Hrvatsko nebo

<https://hrvatskonebo.org/2022/03/18/damir-pesorda-hrvatska-desnica-i-rat-u-ukrajini/>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peorda-damir/39298-d-pesorda-hrvatska-desnica-i-rat-u-ukrajini.html>

'OKLOPNO PRAVOSLAVLJE'

Iznenadio me tekst na maxportalu:

Srpske Novosti izgadile Porfirija: SPC je leglo zla, a Porfirije vođa

<https://www.maxportal.hr/vijesti/srpske-novosti-izgadile-porfirija-spc-je-leglo-zla-a-porfirije-voda/>

Pomislih: Je li moguće da su shvatili koliko su pogriješili kada im je Igor Vukić nudio da upravo oni počnu objavljivati njegova istraživanja o Radnom logoru Jasenovac što bi i dovelo do sloma velikosrpske politike u RH, ali bi njih u očima Hrvata izjednačio s onim Srbima koji smatraju Hrvatsku svojom domovinom i koji su je branili u Domovinskom ratu od naci-fašističke srpske agresije. Zapravo, *maxportal* piše o tekstu Viktora Ivančića OKLOPNO PRAVOSLAVLJE:

<https://www.portalnovosti.com/oklopno-pravoslavlje>

Međutim već prva rečenica mi pokazuje da sam pogriješio i da su oni i dalje daleko od Igora Vukića:

Bolje je to jasno reći odmah na početku, kada već nekoliko decenija iskustva ne ostavlja mjesta dvojbi: poput Katoličke crkve u Hrvatskoj, Srpska pravoslavna crkva je leglo nacionalističkog zla, a u figuri patrijarha PORFIRIJA dobila je adekvatnog vođu.

Ostatak teksta je tkav da doista izvrsno opisuje SPC i njenu ulogu kao udarnu pesnicu naci-fašističke srpske politike.

Pa koji je onda interes da oni objave ovakav članak?

Istina mnogi i hrvatski komentatori su primijetili kako su poslije Porfirijevog zračnog desanta na Cetinje mnogi iz RH koji nisu primijetili takvu srpsku politiku u RH sada osuđuju SPC i vjeruju da su svi oni konačno 'progledali'.

Zapravo takvi komentari su me podsjetili na nekadašnji tjednik 'Danas' u vrijeme početaka naci-fašističke Miloševićeve politike. U njemu su glavne kolumnistice bile Jelena Lovrić i Tanja Torbarina koje sam obavezno čitao i mislio da one jednako misle.

Sve do trenutka kada je u jednoj svojoj kolumni Torbarina jasno svima stavila do znanja da njih dvije ne misle isto. Shvatio sam da Lovrička napada Miloševića zato što joj je bilo jasno da Milošević svojom politikom ruši Jugoslaviju, a Torbarina zato što brani svoju Hrvatsku od naci-fašističke agresije koju je očekivala. Kada je Lovrička postala i član CK SKH sve je to potvrdilo moje uvjerenje i svojim kasnijim pisanjem to je pokazala svima. Svoje mišljenje tada sam na šaljiv način pokazao i na jednom ispitu na fakultetu (Tekstilni fakultet gdje studentima matematika nije 'jača strana'). Na usmenom ispitu došao je student koji se prezivao isto kao Tanja. Rekao sam mu: „Ako se još i zoveš Tanja“ dajem ti odmah DVA.“

Slično Lovrički tada tako i ovi danas iz Porfirijeva kružoka i svi bliski njima doista jesu progledali, ali ne u tome već u tome što se srušila lažna slika o Porfiriju i SPC koju su oni godinama gradili u Hrvatskoj pa je takva njihova uloga sve više i više očita mnogim ljudima u RH. A itekako su svjesni da podrška takvoj političkoj organizaciji kakva je SPC prokazuje nositelje veleizdaje u očima mnogih naših ljudi u RH. (Sjetimo se samo kako je reagirao Predsjednik Vlade kada mu je to rečeno u Saboru.)

Tako u današnjem *Hrvatskom tjedniku* u komentiraju izjavu povjesničara Tvrtka Jakovine kako 'Srpski svet' *previše podseća na Memorandum SANU*:

HT: Je li Vam to drago ili krivo, pitanje je sad, oduševljeni polazniče Porfirijevih kružoka?

Podsjetit ću i na djelovanje HTV-a koja je poznata kao PORFIRIJEVA TELEVIZIJA kada je na blagdan ZAŠTITNIKA HRVATSKE I HRVATSKOG NARODA dala razgovor s Porfirijem koji je to iskoristio za napad na blaženog Stepinca i za laži o Jasenovcu. To je nama koji smo pokrenuli Peticiju za smjene na HTV-u tj. Porfirijevoj televiziji bilo slično desantu na Cetinje, ali to nije bilo tako slikovito kao stvarni desant na Cetinje pa vlastima kojima smo se obratili nije ništa značilo ni to što je Peticija imala preko 3000 potpisnika.

Nastavili su 'igrati' kako Pupovac svira.

Tako i danas gledamo 12 (DVANAEST) nastavaka seriju „NDH“ jednog iz Porfirijevo kružoka na Porfirijevoj televiziji. U 'Bujici' sinoć doznajemo da je Porfirijeva televizija platila samo 6 (ŠEST) epizoda, a ostalih šest su dobili na poklon.

O prvoj epizodi te serije s Porfirijeve televizije pogledajte što pišu hrvatski povjesničari:

<https://www.hkv.hr/vijesti/hrvatska/37918-povjesnicar-jareb-o-seriji-ndh-autor-nije-kompetentan.html>

<https://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-o-klasicem-dokumentarcu-o-ndh-steta-ulozenog-novca-poreznih-obveznika>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27868-hasanbegovic-o-klasicem-dokumentarcu-o-ndh-steta-ulozenog-novca-poreznih-obveznika>

Kako je gost 'Bujice' bio Marko Jurić predstavljena je nova knjiga Edicije Velebit: 'Protokoli velikosrpske ideologije – Temeljni dokumenti antihrvatskog pokreta od Načertanija do Memoranduma 2'. Suradnici na ovoj knjizi bili su Tihomir Dujmović, Davor Domazet Lošo, Mato Artuković, Marko Jurić i Slobodan Prosperov Novak.

Spomenut ću samo da nije slučajno što je jedan od koautora jedan od ponajboljih hrvatskih povjesničara znanstveni savjetnik Mato Artuković o kojemu sam napisao i knjigu (*Dr. sc. Mato Artuković*, Zagreb, 2020., str.224.). On je još mnogo prije prvog Memoranduma SANU koji je bio glavni srpski dokument-vodilja za Miloševićevu naci-fašističku politiku pisao o KULTU 'UGROŽENOG SRBINA', koji traje više od 130 godina, a to i jest naslov posljednjeg poglavlja u knjizi.

Čitajući u 'Bujici' velikosrpski MEMORANDUM SANU 2. učinili su da svi gledatelji mogu prepoznati politiku koju provodi koalicija na vlasti u RH, a kojoj je zapravo na čelu Pupovac (tako je jedno – s pravom – tu koaliciji Predsjednik vlade u Hrvatskom saboru

nazvao imenom, koji ja od tada koristim, ČETNIČKA KOALICIJA).

Pogledajte samo tekst Marka Curaća u današnjem 'Hrvatskom tjedniku':

Srpski patrijarh Porfirije veliki je manipulator koji vješto barata tehnikama tvrde i meke moći

*10.980.504,48 KUNA LANI JE HRVATSKA IZDVOJILA IZ
DRŽAVNOGA PRORAČUNA ZA SPC KOJI PREDVODI
VELIKOSRPSKU POLITIKU SRPSKOGA SVETA*

O koaliciji piše i bivši Tuđmanov ministar veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec: *Ljubav je pobijedila, koalicija ostaje stabilnom*

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/37906-h-hitrec-29.html>

Izdvojit ću samo Popis pučanstva: ... *Srbi (su se) posvetili popisu i našli da je skrojen baš za njih – jedan će popisati sve u kući i dodati još deset nepostojećih i neboravišnih plus petnaest njih nadošlih s druge strane Dunava s namjerom da ostanu barem godinu dana, je li. Ne moram citirati Dobricu Ćosića, već je dosadno.*

Da, velike su pogodnosti kada je na čelu koalicije Pupovac i kada su sudionicima Porfirijeva kružoka širom otvorena sva vrata svemu u RH, zar ne?

Ako pogledate i tekst *Tv serija za dvije skupine ljudi - zadojene i zaglupljene*

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27873-tv-serija-za-dvije-skupine-ljudi-zadojene-i-zaglupljene>

bit će jasno zašto sam vam jučer poslao tekst Josipa Jovića o orjuni. Zato će vam vjerojatno biti zanimljiv i intervju s njim:

<https://www.hkv.hr/razgovori/37905-razgovor-s-j-jovicem-hrvatski-nacionalisti-zazivaju-lustraciju-a-zapravo-su-oni-lustrirani.html>

Već i naslov govori o politici hrvatskih vlasti i svih blagodati takve politike za sve iz Porfirijevog kružoka i njima slična.

Ali u istoj 'Bujici' pokazan je jedan od prvih rezultata Porfirijeva desanta tj. kako prvi put u HDZ-u nisu slijedili Pupovčev zahtjev, a to je nešto što itekako zabrinjava sve ljubitelje samog Porfirija i njegove politike koju su mogli prije Cetinja njegovi učenici provoditi u Hrvatskoj:

Velika pobjeda nad Pupovcem i ljevicom u Karlovcu: Koranski most ima novo ime: Most specijalne jedinice policije Grom!

Četvrtak, 23 Rujan 2021

Karlovački ratni veterani i cijeli grad Karlovac, rano jutros su odnijeli veliku pobjedu: uspjelo je preimenovanje Koranskog mosta - u Most specijalne jedinice policije Grom!

Preimenovanje su predložili suborci Miše Hrastova, na čelu s predsjednikom Udruge SJP Grom, Josipom Slačanimom, a žestoko protiv bili su ekstremna projugoslavenska ljevica, Milorad Pupovac i njegov SDSS. Unatoč pritiscima iz Zagreba, lokalni HDZ je ostao čvrst i zajedno s vijećnicima Domovinskog pokreta tijekom cjelonoćne sjednice, izglasao preimenovanje mosta koji simbolizira otpor Karlovčana velikosrpskoj agresiji 1991. godine. Osim SDSS-a koji je radio medijsko-politički pritisak na sam vrh Vlade, protiv su bili i vijećnici radikalno lijeve, Tomaševićeve platforme Možemo, a Grbinovi SDP-ovci, nezadovoljni odlukom hrvatske većine, napustili su Gradsko vijeće Karlovca.

Velimir Bujanec

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27878-vellka-pobjeda-nad-pupovcem-i-ljevicom-u-karlovcu-koranski-most-ima-novo-ime-most-specijalne-jedinice-policije-grom>

Još više ih plaši što se Predsjednik RH Milanović usudio u New Yorku reći: VUČIĆ JE BIO RATNI HUŠKAČ

<https://hrvatskonebo.org/2021/09/21/milanovic-u-new-yorku-vucic-je-bio-ratni-huskac/>

Vučić je, pak, izjavio da Milanović govori takve stvari o njemu, "plitke i niske uvrede"

HRVATSKI predsjednik potom je ponovio u New Yorku da je njegov sadašnji srpski kolega Aleksandar Vučić poticao na rat i da je vjerojatno ponosan na tu ulogu.

Naime, Milanovićeva izjava o ratnom huškaču izgovorena u izlaganju na sveučilištu Columbia izazvala je buru u Srbiji.

"Vi ne možete prijeći preko toga koje uloge su neki ljudi imali na našim prostorima zadnjih trideset godina. Tu se prolijevala krv, palilo se, ubijalo, a neki ljudi su to poticali", pojasnio je danas Milanović. Dodao je da je Hrvatska ipak džentlmenski prešla preko toga, ali i da neće zabijati glavu u pijesak kao što rade mnogi u Srbiji.

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/milanovic-vucic-je-ponosan-na-svoju-ulogu-u-ratu/2305494.aspx>

Naravno može se džentlmenski preći preko toga iako je i slijepcima jasno da je politika Srbije i danas huškačka. Problem će vjerojatno i dalje biti ZA DOM SPREMNI jer on danas simbolizira pobjedu u Domovinskom ratu, a u RH nemamo vlast koja bi vodila Tuđmanovu suverenističku politiku ili - ne daj Bože – Kuharićeve riječi:

Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima. (u Predsjedničkim dvorima, 29. rujna 1997.).

Pa zašto se pored takvih vlasti sudionici Porfirijevog kružoka i njima slični uopće trebaju bojati.

Vrlo jednostavno:

Četnička koalicija je takva zato što to od vlasti traže svjetski moćnici. Ali oni mogu uvjeriti gazde da im je teško provoditi takvu politiku u kojoj je očito da im je na čelu Pupovac (bolje reći Vučić) tj. da je mnogo bolje ako oni to rade izravno bez njih.

Zato će i dalje, napadali oni Porfirija i njegove sljedbenike ili ne, pokazatelj njihovog sluganstva biti njihov odnos prema ZDS.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27893-oklopno-pravoslavlje>

**TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM,
2023.**

LIJEVOM NAŠOM

**ZABRANJUJE SE ZDS, ČETNIČKA
KOKARDA OSTAJE DOPUŠTENA, A
KOMUNISTIČKIM MESARIMA NAZIVAT
ĆE ULICE**

ZVONIMIR HODAK

Ponajbolji živući kolumnist u "Lijepoj našoj" **Hrvoje Hitrec** dao je odličnu definiciju psiho-političkog stanja u državi Hrvatskoj: "Depresija koja se pomiče prema represiji" ili tako nekako.

01.05.2023.

Ne daju "oni" da se samo tako zaboravi čl. 133. Krivičnog zakona SFRJ. To je onaj zloglasni članak zakona koji govori o verbalnom deliktu za kojim uzdišu oni koji nisu u Domovinskom ratu uzvikivali ZDS na Srđu, u Vukovaru, Kninu... ZDS je za njih klasičan primjer verbalnog delikta

zbog kojeg se nekada odlazilo na Goli otok, u Gradišku staru...

U samoupravnom socijalizmu to je bilo "vaspitno delovanje"... "Memorija pamćenja" **Krausa, Kajtazija, Pupovca, Pejovićke**, 6.ličke i sličnih bila je u Saboru usmjerena na staru mudrost koja glasi: "Nije gotovo kad je gotovo, nego je gotovo kad mi kažemo da je gotovo". **Dragutin Junaković** nas upozorava na fejsu kako je odavno poznato da Srbi dijele Hrvate na "srpske sluge i ustaše". Valjda smo svi mi koji volimo poklič ZDS ustaše.

Eto zašto "ustašluk" toliko "divlja" u Hrvatskoj. Postaje skoro nepodnošljivo. Crkva sv. Marka nastala je davnih dana kad se tek razvijao Zagreb u grad. Obzirom na to da je na njenom krovu naslikan grb s prvim bijelim poljem još tamo na prelazu iz 14. u 15. stoljeće, očito je već tada sve bilo puno ustaša. I sad samo probajte zamisliti "duševne boli" naših progresivnih zastupnika s lijeve bande kad moraju na sjednice Sabora, a kraj njih stoji crkva s "ustaškim grbom". E, nećete drugovi!

Ponovno se neposlušne 'ustaše' goni u zatvor

Sad kad su kazne za pozdrav ZDS dignute u nebeske visine, ljevičari i jugonostalgičari svih boja zazivaju da taj prekršaj preraste u kazneno djelo tako da se može ponovno neposlušne "ustaše" goniti u zatvor. I kad se jednom napokon riješimo ustašluka i ustaša, evo nama "naših" iz Nepala, Afganistana, Indije, Cejlona, "uže Srbije" – ma "ceo svet". Zanima me samo s čim će ucjenjivati Hrvateke kad jednom potjeraju sve "ustaše" u zatvore zbog verbalnog delikta? Dobro je napisao pok. **Slavko Goldstein**: "1941, godina koja se vraća" ili tako nekako.

Dok ovo pišem na fejsu mi netko šalje sliku **Ante Gotovine**. Ispod slike razapetog Isusa general drži raširenu majicu HOS-a s pozdravom ZDS. Bojim se nije li to najava početka lova na generala koji je naše ljevičare razočarao više puta. Prvi puta za vrijeme Oluje, drugi puta kad se iznenada vratio iz mitskog Haaga, a potom i slikanje s majicom HOS-a. Nije to, drugovi, u skladu s "demokratskim" standardima. Hrvatska je zemlja lovaca i zečeva.

Pitali zeca koja mu je najveća želja u životu? "Najveća? Hm, da naučim igrati šah!". "Zašto baš šah?". "Da pojedem Lovca!"

Hrvatski problem broj jedan je lova. Svima je premalo love. Na "crvenoj" Trešnjevci to se zove "dekintiranost". Bune se liječnici, nadržiliječnici, medicinske sestre, suci, sudačko osoblje, policajci, vatrogasci... Možda da se malo smanji nekima kojima Vlada daje iz proračuna šakom i kapom kao npr: manjinama. Nedavno je zasjedao Savjet za nacionalne manjine. Vrlo važno tijelo. Dakle, taj Savjet je donio važne odluke o kojima ovisi djelovanje "manjinaca" u kulturi. Dobili su samo 7,8 milijuna eura za ovu godinu što je zanemarivih 20,6 posto više nego prošle godine.

Najviše za kulturu dobila srpska nacionalna manjina

Kako to i priliči, najviše je za kulturu dobila srpska nacionalna manjina, 2,1 milja eura, pa Zajedničko vijeće općine Vukovar 188 tisuća eura, SKD Prosveta 932 tisuća eura, pa 600 tisuća za tjednik Novosti. I tako, love ima. Oko tisuću raznih "nevladinih udruga" od Gonga do Documente famozne **Vesne Teršerlić** godišnje progutaju i milijardu kuna odnosno eura. Sad bi lovu htjele i sestre po bolnicama, doktori, suci i razno razni radnici. Pa kako će preživljavati

ljevičari iz raznih nevladinih udruga i nacionalne manjine ako Vlada dio novca prenamijeni za radnike. Hrvateki trebaju do vijeka plaćati svima onima koji se još nisu "psikički" oporavili od "bljeska i oluje". Apetiti su veliki. Mnogima je dosadio život u Srbiji pa se sada svakodnevno vraćaju. Naravno bez traktora.

Međutim, u Jugi su u tim tzv. slabije razvijenim sredinama bivše SR Hrvatske današnji manjinci živjeli uglavnom od državnih potpora. Stoga i sada valjda očekuju državne potpore. Zato, drugovi, moramo se uključiti i pomagati. Zanimljivo je kako se do sada kod nas jedino nisu bunili novinari da imaju male plaće. Ma figu je to zato jer su svi mediji, osim HRT-a, privatizirani, a kao protiv privatnih poslodavaca je bolje ne buniti se jer ćeš ubrzo ostati bez posla. Ili su odlično plaćeni za svoj ljevičarski posao ili Ja glasujem za to da se, uz sve ove ostale, odmah povise i sve plaće našem malaksalom i izgladnjelom novinarskom lumpenproletarijatu. Ili kako ih je **Trocki** nazvao "intelektualnim proleterima".

Dakle, vidjeli smo da love uglavnom ima, ali ne za svakoga. Probudili se i "dečki s Knežije". Kvart u kojem sam odrastao i koji je postao "popularan". U noćnom klubu se malo zapucalo, ali ono što je meni zapelo za oko je vijest da su dva policajca suspendirana jer su naplatili dvije kazne od 200 kuna i taj novac zadržali za sebe. Wow, za 30 eura izgubiti posao! Stvarno su ti naši policijoti sirotinja kad se dadu "potkupiti" s tridesetak eura. Zar nije racionalnije dati policiji pristojnu plaću nego ih plaćom od 4500 kuna. Doslovno podstrekavati na kršenje zakona.

Prazne floskule

Znam da će mnogi čistunci dreknuti kako bez obzira na sve, poštenje uvijek mora biti na prvom mjestu. Ma to su prazne floskule. Bjedno potplaćeni policajci su uvijek "tempirana bomba" svakog demokratskog sustava. Dakle, treba manje razbacivati državnu lovu na manjince, nevladine udruge, nove automobile, izrade raznih beskorisnih strategija itd., a više platiti ljude koji rade za društvo izuzetno korisne i vrijedne poslove.

Oscar Wilde je jednom napisao: "Tragično je da danas toliko mladih ljudi započnu život lijepo kao ja - ne radeći ništa, a na kraju završe tako jadno – radeći nešto korisno".

Doživjeli smo i dan da famozni "sudija iz Zadra" na sva zvona hvali hrvatsku vlast. Fala Bogu, sad smo mirni jer kad **Sava Štrbac** podržava Vladu i Ministarstvo pravosuđa i uprave onda smo sigurno na pravom putu. Prema provaliji. Okomio se drug "sudija" na Hrvatsku pravoslavnu crkvu i njenu borbu da se registrira kao vjerska zajednica u RH. Inače, u Lijepoj našoj je registrirano 55 vjerskih zajednica. Tu su hinduistička, budistička, scientološka itd., a sad "hrvatski arhiepiskop" **Aleksander** "kidiše" na Hrvatsku pravoslavnu crkvu. Srbi za takve uljeze obično kažu: "Ej' bre Stavro, kud si navro!". Arhiepiskop još od 2017 zahtjeva upis u Evidenciju vjerskih zajednica. Ministarstvo pravosuđa i uprave je, nakon dvije i pol godine "dubokog" razmišljanja, napokon, naravno, odbilo naivnog Aleksandera. A on, onako naivan, ravno k meni u kancelariju, kuc-kuc na vrata, došao vjerujući u nekakvu tužbu, žalbu... Morao sam mu kazati istinu. A istina se u ovom slučaju zove "utopija".

Da je tome tako pokazuje pravni rašomon na sceni u RH. Hrvatska pravoslavna crkva (HPC) je protiv negativnog rješenja Ministarstva pokrenula upravni spor koji su,

naravno, također izgubili na Upravnom sudu. Nakon žalbe HPC Visokom upravnom sudu, ovaj najviši upravni sud u državi je uvažio žalbu HPC-a, ali unatoč tomu je nadležno Ministarstvo pravosuđa 22. ožujka ove godine opet donijelo odluku da od upisa nema ništa. Idi, bre, pa se opet žali... Izgleda da SPC pod dirigentskom palicom **Porfirija** i **Pupovca** vjerojatno misli kako nema hrama Božjega za dobrobit blagovernog srpskog naroda izvan SPC-e. SPC ima prave igrače i sponzore u likovima **Plenkovića**, **Malenice**, **Pupovca** i "gospođe ministarke". Tko šljivi sudove ako su na suprotnoj pravnoj strani od vladajuće koalicije. I tako je arhiepiskop Aleksander okupio oko sebe ekipu koju čeka put u "drugu ligu-istok".

Tu su **Tihomir Dujmović**-novinar, **Damir Borovčak**-novinar, **Igor Vukić** (srpskih korena), novinar-**Marko Jurić** koji se navodno otvoreno zalaže za ustaške pozdrave, **Vjekoslav Krsnik**-novinar, **Mario Filipi**-publicist i još brojni drugi. Sava Štrbac ih je odmah pročitao. I sad naš Sava Štrbac hvali "herojsku borbu" Vlade RH protiv agresora - HPC. Neće biti na odmet ni spomenuti da kad bi se priznala takva nova crkvena zajednica, ona bi mogla u budućnosti baciti oko na nekretnine koje uz "Božju pomoć" posjeduje SPC. Meni osobno je drago zbog "kolege-sudije" Save Štrbca. Barem se bjelodano vidi koga štiti hrvatska vlast. Uvjeren sam da je pravda spora, ali nedostižna. Kod pravde nema jamaca.

Povijest Hrvata završava s farsom

U Hrvatskoj i nadalje "status quo... vadis". Za verbalni delikt kad vikneš ZDS čeka nas uplatnica na četiri tisuće eurića i nakon toga Remetinac. Ali zbog ravnoteže, četnička kokarda

je dopuštena, a komunističkim mesarima dodjeljivat će se nazivi ulica i trgova. Po **Vladi Ranogajcu** nazvati će se ulica u Jarunu. Posmrtno bi mu trebalo dodijeliti i diplomu pravnog faksa zbog otkrića nove pravne norme: najprije streljaj, a onda optuži. Koliko su u ono vrijeme, za kojim toliko nariču **Mile Kekin** i **Nenad Stazić**, sudovi bili brži i efikasniji. Nije bilo žalbi, zavlacenja postupaka...

Povijest Hrvata koja je počela s Bašćanskom pločom, završava, kao i obično, farsom. Naime, sudbina pok. generala **Janka Bobetka** podsjetila me na ofucanu usporedbu povijesti i farse. Začudilo me i pomalo iznenadilo da je u subotnjem broju Večernjaka skoro stranica teksta posvećena pok. generalu Janku Bobetku. Hrabro! Bobetko je još 1. kolovoza 1991. bio jasan i rezolutan. U govoru u Hrvatskom saboru bio je jasan i pragmatičan: "Hrvatska mora u rov ili će je staviti u grob". Njegove zasluge na južnom bojištu i deblokadi Dubrovnika postale su dio povijesti Domovinskog rata. Naslov na šestoj strani subotnjeg Večernjaka govori sve o liku Janka Bobetka. Kad je počela histerična hajka na pobjednike Domovinskog rata, jedan od prvih na listi bio je baš Bobetko. Njegov odgovor bio je i tada jasan: "Odlučio sam, dođu li po mene, živ im u ruke ne idem". Što su o tom stavu mislili **Jadranka Kosor**, **Šeks**, **Sanader** i kompanija? Nevažno! U povijesti Domovinskog rata Janko Bobetko ne treba isforsirane glorifikacije. Istinski je i autentični hrvatski heroj.

Za Bobetka vrijedi ona Oscara Wildea: "Svaki velikan ima svoje sljedbenike, ali i svoga Judu koji mu piše biografiju".

Zoran Šprajc uredno uređuje na TV-u "Lice nacije". Pri tome spušta "glasni prdež". Treba samo malo mašte pa zamisliti bi li se smatralo "avangardnim" da to kaže neki

desničarski novinar. Oprostite, promašio sam. Jasno je da neki desni voditelj ne bi ni mogao dobiti emisiju na TV-u s nacionalnom koncesijom. Sve udarne emisije rezervirane su na TV programima s nacionalnom koncesijom samo za ljevičare i jugofile. Npr.: **Danijela** na HRT, Šprajc na RTL-u, **Stanković** na HRT-u, N1-nema nacionalnu koncesiju, ali kod njih nastupaju sve sami vojnici ljevice, bez izuzetka. I to ne olovni vojnici, već pravi od krvi i mesa. O, draga Lijeva naša Hrvatsko!

Fejs je živnuo. Stipe je skoro "riknuo" u Jasenovcu. **Ivicu Granića** živo interesira hoće li Stipe biti upisan u knjigu jasenovačkih žrtava i za koliko će se broj žrtva time povisiti. Od Stipe se uvijek može očekivati - jako puno. Jedan stari partijaš mi je jednom pričao da je tamo šezdesetih godina Stipe bio tvrdi lijevi dogmatik. Tada je vrijedila dogma o odumiranju države kao takve. E, tada se Stipe navodno ponudio da sam odumre umjesto države.

Narod smo s puno dobrih ideja.

*Engleski pisac **Samuel Johnson** jednom je uskliknuo: "Čudno je, gospodine, s kako malo prave intelektualne superiornosti ljudi mogu postati slavne ličnosti u javnom životu".*

<https://direktno.hr/kolumne/zabranjuje-se-zds-cetnicka-kokarda-ostaje-dopustena-komunistickim-mesarima-nazivat-ce-ulice-313947/>

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ
9.

FAH IDIOT TJEDNA S PRAVNOG FAKULTETA

U *Hrvatskom tjedniku* od 2. 11. 2023. opet je sveučilišni profesor sa Zagrebačkog sveučilišta FAHIDIOT TJEDNA

Ivan RIMAC, sveučilišni profesor u Zagrebu o Penavinu pozivu da u Vukovar ne dolaze oni kojima smetaju HOS i pozdrav ZDS:

'Ovo je udar na dignitet cijelog Domovinskog rata i dijeljenje rata po jednoj ideološkoj osnovi koja je već odavno trebala biti riješena. Svi znamo što je bila NDH u odnosu na Hitlerovu Njemačku i koliko je takva država jednostavno bila oblačena suradnjom s Hitlerom... Činjenica je da nas nije napala komunistička jugoslavenska vojska, nego velikosrpski moćnici koji su htjeli dominaciju Srbije nad cijelom Jugoslavijom.'

HT: Kad slušamo ovakve dubokoumne apologije okupatora, onda zaključujemo da je to jačanje digniteta zdravoga razuma kakvo je i vinulo zagrebačko sveučilište na samo dno ljestvice svjetskih sveučilišta. Općepoznato je da su Hrvate napali i počinili genocid

nad njima marsovci i u Domovinskome ratu i u Drugome svjetskom ratu, a ne Titova jugokomunistička vojska.

Zaista je nevjerovatno kako doista mnogi u RH nisu svjesni da su nas napali marsovci. Tako vidim kada je u pitanju Škabrnja znaju im se i imena:

ŠKABRNJANI I DALJE NE ŽELE RAZNE PUPOVCE I
NJIHOVE SATELITE U SVOM MJESTU!

Mladen Pavković

<https://cronika.hr/2023/11/skabrnjani-i-dalje-ne-zele-razne-pupovce-i-njihove-satelite-u-svom-mjestu/>

<https://bezccenzure.hr/branitelji/skabrnjani-i-dalje-ne-zele-razne-pupovce-i-njihove-satelite-u-svom-mjestu/>

Tekst članka dan je u Prilozima.

Da znaju im se i imena, a prave se ljudi i ne vjeruju profesoru sa Pravnog fakulteta da su to bili marsovci.

O ulozi JNA, pardon o ulozi marsovaca u napadu na Vukovar dovoljno je pogledati nastup Stipa Mlinarića kod Dujmovića 2. 11. 2013.:

<https://www.youtube.com/watch?v=uF6QTgaE8eM>

ili pročitati (cijeli tekst je dan u Prilozima):

MLINARIĆ: CENTAR DR. IVANA ŠRETERA PODNIO JE
DORH-U KAZNENU PRIJAVU PROTIV LJUDI KOJI SU
NAREDILI RATNI ZLOČIN NAD VUKOVAROM I
OKOLNIM SELIMA

<https://kamenjar.com/mlinaric-centar-dr-ivana-sretera-podnio-je-dorh-u-kaznenu-prijavu-protiv-ljudi-koji-su-naredili-ratni-zlocin-nad-vukovarom-i-okolnim-selima/>

A dobro je i pročitati:

PENAVA: DORH-U PREDANA KAZNENA PRIJAVA ZA
RATNI ZLOČIN NAD VUKOVAROM

<https://kamenjar.com/penava-dorh-u-predana-kaznena-prijava-za-ratni-zlocin-nad-vukovarem/>

i

I NAKON TOLIKO GODINA, ZA MUČKI SMAKNUTE
ŽRTVE VUKOVARA NEMA ODGOVORNIH: 'OFICIRI JNA
SU SVE ZNALI'

<https://www.dragovoljac.com/index.php/nikad-zaboraviti/37225-i-nakon-toliko-godina-za-mucki-smaknute-zrtve-vukovara-nema-odgovornih-oficiri-jna-su-sve-znali>

A onda još u *Hrvatskom tjedniku* pišu o položaju Zagrebačkog sveučilišta na ljestvici svjetskih sveučilišta.

Strašno, zar ne?

A tako dobrih 'znanstvenika' tamo imamo.

Pogledajmo.

Kako stoji kolega Rimac na svjetskim listama?

U scopusu: 20 članaka, 215 citata, h-index 5.

U wosu, nisam siguran jesam li ga dobro razvrstao od ostalih s istim prezimenom i inicijalom, ali recimo da je: 14 članaka, 169 citata, h-index 4.

U istom broju *Hrvatskog tjednika* je FAH IDIOT **Hrvoje KLASIĆ**, profesor na zagrebačkome Filozofskom fakultetu o plakatu za Vukovar: *'Penava nema hrabrosti reći da se ponosi*

ustaštvom i da zato stavlja slovo U, nego ih simbolički pokušava vratiti kroz pozdrav Za dom spremni, predstavljajući ga kao stari hrvatski pozdrav... Radi se apsolutnoj provokaciji i kukavičluku koji jasno pokazuje da se ne radi o patriotima i domoljubima, bez obzira kako im se stranka zvala, nego o osobama kojima nije stalo do časti i ugleda Hrvatske koji svojim ponašanjem sramote ovu državu dugi niz godina...'

HT: Klasić nema hrabrosti reći da se ponosi partizanskim genocidom nad Hrvatima i da se nadahnjuje Titovim koljačima i obučarima o kojima piše kao o državicima.

Klasić je više puta bio FAH IDIOT TJEDNA, a njegov znanstveni opus je slijedeći:

Scopus: 3 članka, 4 citata, h-index 1;

Wos: 3 članka, 2 citata, h-index 1.

U mojim ranijim popisima FAH IDIOTA ponajbolji je bio Ivo Goldstein poznat i kao Ivo Drobilica. Još 22. 8. 2023. sam uspoređivao njegove i moje brojke:

Scopus:

Ja: članci 812, citati 7627, h-index 37

On: članci 9, citati 19, h-index 2

WoS:

Ja: članci 817, citati 6840, h-index 34

On: članci 11, citati 5, h-index 1

Jasno je da političari i u medijima vjeruju da su bolji znanstvenici oni kojima su ove brojke manje, pa je jasno zašto su takvima mediji širom otvoreni, zar ne?

Valjda tako misli i znanstvenik Goldstein, za koga jedan od ponajboljih hrvatskih povjesničara prof. dr. sc. Josip Jurčević kaže da ga ne treba smatrati znanstvenikom, jer je svojevremeno

umislio da može postati redoviti član HAZU. Uspio je dogurati i do Izborne skupštine i nikad u povijesti HAZU nitko nije dobio manje glasova od njega. A tada mu je tata, poznati POVJESNIČAR AMATER bez nekakve škole bio posebni savjetnik predsjednika Vlade RH.

Uvijek veseli vidjeti kakvi su doista znanstvenici koji se bave politikom ili su u 'znanstvenom' radu sluge politici.

Sjećam se da sam tako uspoređivao i sebe s bivšim Predsjednikom RH prof. dr. sc. Ivom Josipovićem. Dio te prepiske je dan u knjizi:

J. Pečarić, Dopisivanje s Lili Benčik, dragovoljac.com, 2021.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28736-lili-bencik>

Počelo je mojim pismom:

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Sent: Monday, November 15, 2021 9:25 AM

To: lili bencik

Cc: Ivo Josipović <ivo@josipovic.net>;...

Poštovana gđo Benčik,

Ja se nadam da drug prof. dr. sc. Ivo Josipović smatra da sam i ja u 'ustašiji'. Bio bih doista nesretan da me ne smatra takvim.

Uvijek se smijem i ja i moje kolege kada usporedimo njegov opus kao znanstvenika s mojim.

Pogledajte npr. u Scopusu:

IVO JOSIPOVIĆ:

Scopus: publikacija: 3, citata: 10, h-index: 2;

JOSIP PEČARIĆ

Scopus: publikacija: 771, citata: 6271, h-index: 34.

Inače vidim da je on napredovao. Kao Predsjednik RH nije imao dovoljno da bi kod mene doktorirao (ako se dobro sjećam tada je

imao jedan rad i to iz glazbe, a profesor je bio na Pravnom fakultetu), ali sada s 3 publikacije mogao bi već biti i docent.

Čestitam mu na napretku.

Sve vas lijepo pozdravljam.

Akademik Josip Pečarić

P. S. Obično pitam kolegu oko podataka s tih znanstvenih mreža.

Tako sam pitao i za velikog znanstvenika IJ:

Poslao mi je link uz komentar:

A jesi našao s kim ćeš se uspoređivati :)

Ovo mu je Scopus

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=3668241530>

0

Sada vidim da je dobro što imam te podatke i za Iva Josipovića jer očito njegov kolega koji vjeruje da su marsovci napali Hrvatsku ima nekoliko puta više radova od njega.

Očito ga je pogodila činjenica da sam se tom usporedbom narugao njegovom znanstvenom opusu pa je Josipović odgovorio.

Prepiska je doista zanimljiva i trebali bi je pročitati. Na kraju je on konstatirao:

Subject: RE: Dr. Ivo Josipovic - nije moj brat u Kristu

Date: Mon, 15 Nov 2021 23:14:25 +0100

Poštovani akademike Pečariću,

Cijenim vaš doprinos znanosti. Ne cijenim vaš ustaški gard. Na žalost, za nas laike, poznatiji ste po njemu, nego po vašim, uopće ne sumnjam, velikim znanstvenim rezultatima. Eto, i Wikipedija je prepoznala po čemu ste najčuveniji, po negiranju holokausta i desničarenju. Ja osobno ne mogu procijeniti vaš doprinos znanosti, ali, ponavljam, poštujem ono što sam čuo o vašim dostignućima. Naravno, ni vi nemate pojma o pravu, pa bi bilo pristojno da ne klepećete o onome što ne znate.

Ivo Josipović

U svom odgovoru sam mu objasnio zašto je on pravnik klepetalo:

Subject:Re: Zahvala znanstveniku prof. dr. sc. Ivu Josipoviću

Date: Mon, 15 Nov 2021 23:47:53 +0100

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
To: ivo@josipovic.net, Lili Bencik'
CC: predsjednik@predsjednik.hr
<predsjednik@predsjednik.hr>, predsjednik@sabor.hr
<predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr
<predsjednik@vlada.hr>, Kabinet Predsjednika
<kabpred@hazu.hr>,...

Poštovani družo profesore,

Da ste pitali kćerku i dali joj da pročita ono što je gđa Benčik komentirala rekla bi Vam da nije inteligentno pozivati se na Wikipediju :)

Sigurno bi Vas upozorila da se ne hvalite pravom jer je na čelu HNES-a, koji Vas je osudio za etičku veleizdaju, prof. emeritus Pravnog fakulteta.

Dakle postoje profesori Pravnog fakulteta koji misle da se u pravu takvi da mu i mi koji nismo u tome možemo suditi.

Bilo je i drugih pravnika koji su potpisali presudu HNES-a. Jedan od njih je jedan od najvećih kolumnista u RH i izuzetan odvjetnik koji je zastupao optužbu prof. Tomca i prof. Jurčevića protiv Vas, a Vi ste - znajući da ste nemoćni u srazu s Hodakom - iskoristili to što ste bili Predsjednik i pobjegli od toga. Kolege suci su Vas tada spašavale da ne bi svi vidjeli Vašu stručnost:)

Drago mi je što ste ipak nešto naučili u odnosu na prvi Vaš e-mail, pa Vaš smiješan znanstveni rad više ne spominjete.

Napredujete i što vidim počinjete razlikovati da je bolje biti na listama u Stanfordu nego biti znanstvenik tipa Mesića, i da ne ponavljam imena drugih Vaših kolega iz akademija znanosti i umjetnosti čiji ste član.

Nisam ni mislio da Vi možete cijeniti moj ustaški gard. Da gledate hrvatske emisije na 'manjim' televizijama znali bi i za moju priču kako nas Srbi dijele na Ustaše i Srpske slugе. A ja - to već mnogi znaju u RH - ne volim biti sluga!

Kćer Vam može objasniti što u toj podijeli znači činjenica da Vi predlažete - kao Predsjednik RH - da se povuče Tužba za genocid protiv Srbije, a onda Sud ipak presudi onako kako jeste. Ona bi Vam sigurno znala objasniti da Vaš prijedlog više odgovara Srbiji koja je izvršila naci-fašističku agresiju na RH od Presude tog Suda. Moj dojam je da to razumije i malo dijete, a ne moja kolegica koja je ipak završila fakultet koji mogu završiti oni koji znaju i da postoji nešto što se zove logika!

Trebam li Vam spomenuti da je i Predsjednik APZH-a prof. dr. sc. Željko Horvatić više cijenio moje mišljenje u svezi sa Sudom u Haagu od Vašeg. Zajedno smo sudjelovali i na znanstveno-stručnom skupu o našim generalima u Haagu. Vaše 'stručno' mišljenje bilo je suprotno od moga, a ako niste znali za Vaše je u konačnici ustanovljeno da je bilo najobičnije KLEPETANJE.

Kćerka Vam može objasniti da će svatko iole inteligentniji iz svega toga zaključiti da lupetate/KLEPETATE o onome što bi po tituli trebali najbolje znati.

A lijepo sam Vam objasnio da je pitate.

Šteta.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Pisao sam još PRAVNIKU – KLEPETALU, ali odgovora nije bilo.

U prepisci sam mu i spomenuo kako sam prijatelj s nizom pravnika koji su izvrsni u logici. O nekima sam napisao i knjige.

Šteta što ranije nisam više citirao rubliku FUSNOTE ZA FAH IDIOTE iz *Hrvatskog tjednika*. Sigurno je i Josipović bio čest gost. Ali vratimo se fah idiotima iz novog broja *Hrvatskog tjednika*. Tu su još na temu kolone sjećanja u Vukovaru:

Milorad PUPOVAC o Penavinu pozivu da ne dolaze u Vukovar oni kojima smetaju HOS i Za dom spremni: 'Znamenja koja su

povezana s pokretom koji je iza sebe ostavio historijsko zlo u obilježavanje toga grada je povreda pijeteta. Pretvaranje Dana sjećanja na žrtve Vukovara u predmet političke kampanje i nadmetanja također je povreda tog pijeteta.'

HT: Iz njegove perspektive, HOS je doista zlo - za četničke političke snove njegove braće i njega. Iz naše, na žalost, nedovoljno *zlo* da te snove riješi za sva vremena.

Milorad Pupovac ima u Scopusu: 1 članak, 0 citata i h-index 0.

Vjerovali ili ne! Tko ne vjeruje neka pogleda:

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57034162300>

Da stvar bude bolja, taj jedini rad u Scopusu je o shizofreniji:

How many contexts are there in schizophrenia? An analysis of a schizophrenic patient's discourse

[Koliko konteksta ima u shizofreniji? Analiza diskursa osobe koja boluje od shizofrenije].

Tomo MEDVED, ministar branitelja o Penavinu pozivu da za Dan sjećanja u Vukovar ne dolaze oni kojima smeta HOS i pozdrav Za dom spremni: 'Mjesto HOS-a je sa svim postrojbama Hrvatske vojske i policije s hrvatskim braniteljima, baš onako kako je to bilo svih ovih godina... Nezamislivo je da se bilo kome ograničava odavanje počasti žrtvama Domovinskog rata...'

HT: Samo je u Kninu zamislivo da 5. kolovoza Vi i vaš 'komandant', glasoviti zapovjednik kroasanske pariške bojne, zaustavite HOS-ovce i ne dopuštate im dolazak na proslavu.

Andrej PLENKOVIĆ, predsjednik Vlade RH, nakon saborskoga izvješća o stanju nacije koje se nije čulo jer je oporba lupala po klupama: 'Nakon ovoga očekujem apsolutnu pobjedu na izborima!'

HT: Ako nastavite hapsiti i zatvarati hrvatske navijače, sigurno ćete odnijeti apsolutnu pobjedu na izborima – za izdajnika stoljeća.

Mate GRANIĆ, nekadašnji ministar vanjskih poslova, komunist , a sada Plenkovićev savjetnik, o glasovanju Hrvatske u UN-u protiv Deklaracije o primirju u Gazi.

„To je snažan državnički potez... Mi smo se svrstavali uz našeg saveznika SAD koji je omogućio završetak rata u BiH, a bez toga ne bi bilo ni Oluje.”

HT: Očenašek čuven po tri polovice u korupcijskome skandalu „*pola, meni, pola Bagi, pola tebi*“ doista je šampion u rektalnome alpinizmu. Ako smo se sada svrstali uz našega saveznika SAD-a, bez kojega ne bi bilo *Oluje* (što nema blage veze s istinom), onda smo se zacijelo i kupnjom francuskih vojnih zrakoplova svrstali uz SAD, zar ne?

Mate Granić na Scopusu ima 40 članaka, 259 citata i h-index 7. Blizak je bivšem rektoru Damiru Borasu koji ima 31 članak, 157 citata i isti h-index 7.

Za usporedbu moja kćerka koja je uz Borasovu pomoć dugo bila bez posla i sada je na pola radog vremena ima 64 članka, 447 citata i h-index 12. Naravno i njoj i Borasu mentor je bio prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji je predložen za profesora emeritusa 2017. kada je rektor bio Boras, a umro je 2021., kada je rektor još uvijek bio Boras i nije izabran za profesora emeritusa.

A svo troje Granića, Borasa i moju kćerku vjerovali ili ne može se povezati s onom čuvenom pričom o tri polovine Mate Granića.

Ira PAYER, dizajnerica, o vukovarskome plakatu: 'Taj plakat ne govori jezikom dizajna, već jezikom toksične politike.'

HT: Dizajnerica ne govori jezikom dizajna, nego jezikom toksične politike i mržnje prema Vukovaru i Hrvatskoj!

Moji komentari ovih događanja oko kolone sjećanja išao je u znaku dva citata:

„*Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu.*“

(Siniša Glavašević, studeni 1991.)

„*Pustite da prvo prođu Hrvati*“

(Redar koloni Vlade u Vukovaru 2013.)

Mnogima je poznato kako ja ne volim biti sluga, pa valjda i nije neobično što mi se gadi taj sluganski mentalitet. A kod nas takve biraju na primjer u Vijeću za domovinski pijetet:

VIJEĆE ZA DOMOVINSKI PIJETET PROTIV PENAVINO
G PLAKATA, A ISTICANJE HOS-A I BILO KOJE POSTROJBE
SMATRAJU NEPRAVEDNIM

<https://narod.hr/hrvatska/vijece-za-domovinski-pijetet-protiv-penavinog-plakata-a-isticanje-hos-a-i-bilo-koje-postrojbe-smatraju-nepравednim>

Kako ih nije sramota negirati jednog Sinišu Glavaševića koji je još u studenom 1991. ISTAKAO HOS-ovce!

Oni sebe stavljaju ispred Siniše Glavaševića. Da imaju imalo ljudskosti u sebi odmah bi se povukli iz tog vijeća!

<https://bezccenzure.hr/branitelji/reagiranja-sluga-svjetskih-mocnika/>

Možda će razumjeti o čemu govorim ako samo pročitaju neto o njemu. Evo i danas:

<https://narod.hr/kultura/4-studenoga-1960-sinisa-glavasevic-roden-legendarni-ratni-izvjestitelj-iz-vukovara>

Zapravo, dovoljno je o svemu pročitati uvodni komentar glavnog urednika *Hrvatskog tjednika* Ivice Marijačića koji dajem u Prilozima.

Moj propust je što i u ranijim tekstovima nisam dao podatke o znanstvenicima koje spominjem kao fah idiote. Evo za neke od njih naprimjer sa Scopusa:

Žarko Puhovski: 1 članak, 1 citat i h-index 1;

Željko Jovanović: 20 članaka, 82 citata i h-index 6.

Sjećam se da mi je o Jovanovićevo znanstvenom radu pisao svojevremeno dr. sc. Josip Stjepandić:

... Jovanoviću (15 radova u znanstvenoj bazi Scopus), Mornaru (19), Pusički (1), Grčiću (2), Josipoviću (1), Kregaru (2), Flegi (0)...

Jovanović je objavio 6 radova u vrijeme dok je bio ministar!? Pa to nije radio niti njegov uzor Stipe Šušvar!?

Glas Brotnja, 24. 4. 2015.

Kamenjar.com, 24. 4. 2015.

Ovaj naš fah idiot odigrao je ključnu ulogu u napadu na Josipa Šimunića – vidjeti tekst u Prilozima.

Kad pogledaš znanstvene rezultate ovih naših fah idiota jasno je zašto su se dali u politiku. To jedino nije jasno za gradonačelnika Splita. **Ivica Puljak** ima na Scopusu 1430 članaka, 88998 citata i h-index 123.

Neobična mi je bila činjenica da Puljak ima na Scopusu toliko radova, a nema ga na listi najutjecajnijih hrvatskih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu:

<https://www.srednja.hr/faks/izasla-je-lista-najcitiranijih-znanstvenika-na-svijetu-na-njoj-i-brojni-profesori-s-hrvatskih-fakulteta/>

Na toj listi koja se radi po Scopusu ja imam daleko najviše radova 801, a Puljak koji nije na toj listi ima 1430. Neobično, zar ne?

Pogledao sam listu njegovih radova na HZB-u i za prvi ustanovio da ima više od 200 koautora.

Možda nije zadovoljan biti u tako velikim grupama od po više od 200 koautora kakva mu je većina članaka. Kod nas u matematici bi mu dijelili rad s brojem autora. Možda je problem u tome, jer bi mu se tako računalo nešto više od 7. Ipak valjda bi mu trebalo biti važnije što se radilo o značajnim otkrićima što je ipak bolje nego biti fah idiot.

(Ipak provjeravam kod poznatih kolega u Splitu:

„To su CERN radovi sa po 500 autora koje objavljuju kako mjere i rade pokuse na dnevnoj bazi.“)

S druge strane **Davor Božinović** je doktor znanosti, ali na Scopusu nema nijedan rad.

Toliko o našim znanstvenicima FAH IDIOTIMA.

Josip Pečarić

SANJA I TERESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

PRELIJEPA HRVATSKA PRIČA (ZATO IH SLUGE U RH NE VOLE! 2.)

U momentu kada sam poslao tekst ZATO IH SLUGE U RH NE VOLE! (<https://bezcenzure.hr/branitelji/zato-ih-sluge-u-rh-ne-vole/>) počeo sam pisati ovaj nastavak. Bio je četvrtak i izišao je novi „Hrvatski tjednik“. Odmah sam se javio Ivici Marijačiću s molbom da mi pošalje dva svoja teksta koja izvrsno pojašnjavaju protuhrvatske ponašanje onih koji bi trebali brinuti za hrvatske nacionalne interese. I dok sam slao taj tekst Ivica Marijačić mi ih je poslao. Planirao sam da nadnaslov Marijačićevog teksta o antihrvatskom napadu na Bujanca i Z1 TV bude naslov ovog teksta:

Jedan od najsravnijih skandala u Hrvatskoj posljednjih godina

Zato nisam ni mislio da bi trebao odgovoriti dragim prijateljima kao što je npr. Stijepo Mijović Kočan koji mi piše:

Dragi Joško,

Vrijeme je doista ograditi se od fašističkih načina demokracije

Pupovca, Namjesnika i drugova im!

Dr.sc. Stijepo Mijović Kočan

Ali Marijačić je bio gost u emisiji:

PRESS KLUB TIHOMIRA DUJMOVIĆA - ANDRIJA

HEBRANG, IVICA MARIJAČIĆ I IVICA ŠOLA

(25.1.2024.)

<https://www.youtube.com/watch?v=15v8iPoa8yM>

Odgledao sam je i tek onda zahvalio Ivici na poslanim tekstovima uz komentar njegove rasprave sa imenjakom:

O NDH ja takvima dam za pravo jer je doista točno da je Trojni Pakt bio Savez Njemačke, Japana i NDH pa su Pavelić i tadašnja vlast mogle reći Hitleru NIŠTA OD RASNIH ZAKONA :)))

Naravno moram se često narugati jer mnogi ne uzimaju u obzir situaciju u svijetu u vremenu o kome govore i kako se manje brojni narodi moraju ponašati u takvim okolnostima.

Pa današnje hrvatske vlasti se boje i spomenuti da je Domovinski rat bio fašistička agresija Srbije na RH, što je u emisiji i konstatirao prof. dr. sc. Andrija Hebrang, a o čemu govori sam naslov moje knjige:

J. Pečarić, *Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015

Komentara ima više od 200 i ogromna većina je oduševljena Marijačićevim stavovima.

Meni je tu posebno bilo zanimljivo jer ni Marijačić ni Šola nisu povjesničari, a rasprava je bila o povijesti. Šola jest znanstvenik, ali bi se iz rasprave moglo zaključiti da je znanstveni zapravo Marijačić jer su njegovi stavovi stavovi jednog normalnog hrvatskog povjesničara koji je svjestan da su jugokomunistički povjesničari u vrijeme JB-Titovog jednogumlja nametnuli lažnu povijest pa ne treba ništa od toga prihvatiti i s dolaskom hrvatskih vlasti mora se iznova sve istinito napisati, a znanstvenik Šola se poziva na Stepinca, koji je velika hrvatska povijesna osoba, dapače hrvatski svetac, ali nije povjesničar.

Marijačićev stav je dobro poznat pa sam i ja na obilježavanju stote obljetnice Utemeljitelja RH u Vukovaru u svom govoru TUĐMAN I HAZU upozorio na to:

Danas još uvijek u hrvatskoj historiografiji vlada jugo-komunistička paradigma, dakle oni koji predstavljaju po akademiku Dušanu Bilandžiću, u prijedlogu za Tuđmanov izbor u HAZU, svijet koji se "sa svojom ideologijom, poretom i svim

strukturama urušio i preko noći postao mrtvi svijet". Bilandžić dalje konstatira: "U tom kontekstu s jedne strane su preko noći obezvrijeđeni milijuni pseudoznanstvenih radova, koji su postali pravo smeće, a s druge strane je verificirana ona politička literatura koja je dijagnosticirala slom tog sada mrtvog svijeta državnog socijalizma. U tu vrstu literature spadaju i djela Franje Tuđmana."!

<https://bezccenzure.hr/vlad/tudman-i-hazu/>

Zapravo akademika Bilandžića sam citirao u nizu svojih knjiga kao npr. u onima s akademikom Dubravkom Jelčićem:

D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004.

D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje*, Zagreb, 2007.

Prof. dr. sc. Ivan Biondić je Bilandžića citirao puno puta. Evo dva od više takvih njegovih tekstova koje možete naći na Internetu:

<https://www.hazud.hr/otvoreno-pismo-akademskoj-zajednici-planetarne-hrvatske/>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/137-arhiva-stari-hrsvijet-net-1/27826-ivan-biondi-kako-hrvatska-postati-suverena-politika-nacija>
Međutim, nije jedino akademik Bilandžić govorio o tome. Na to nas upozorava prof. dr. sc. Miroslav Tuđman u časopisu Matice Hrvatske Kolo 3-4, 2010.:

Naslovnica, Tema broja: Dr. Franjo Tuđman - deset godina poslije

Miroslav Tuđman

Međunarodni poredak i mali narodi u djelu povjesničara i državnika Franje Tuđmana

U Tuđmanovom članku postoji dio gdje je Bilandžićeva formulacija koja se odnosi i na mnoge 'istoričare' u današnjoj RH:

Berlinski zid i znanstveno smeće

Nespremnost jugoslavenskih i hrvatskih komunističkih struktura da usklade svoju politiku (definicije zbilje) s realnošću, imalo je za posljedicu da su činjenice i realnost (p)ostali protivnici društvene prakse i društvenog poretka. Međutim, vanjske okolnosti su se promijenile i nikakav represivni aparat struktura nad pripadnicima društvenih mreža – od kontrole medija do Udbinih likvidacija – nije više mogao spriječiti učinke koje je pad komunizma i raspad Varšavskog pakta imao i na SFRJ. Neuporabljivost i fragmentarnost legitimnog znanja u novim je okolnostima to znanje učinilo 'pravim smećem' (13).

(13). Akademik Dušan Bilandžić izjavio je 1990-ih da »preko noći su obezvrijeđeni milijuni pseudoznanstvenih radova koji su postali pravo smeće«; A. Stipčević je još precizniji: »Mnoge i premnoge knjige iz komunističke ere zaista su završile na smetlištu, ali velika je većina imala ipak nešto bolju sudbinu – samljevene su u tvornicama papira« (A. Stipčević, 2000., str. 355.).

Aleksandar Stipčević: »Sudbina knjige«. Lokve: Naklada Benja, 2000.

<https://www.matica.hr/kolo/316/meunarodni-poredak-i-mali-narodi-u-djelu-povjesnicara-i-drzavnika-franje-tumana-20741/>
Spomenut ću još samo prof. dr. Slavena Leticu koji je u svom tekstu dao i referencu o Bilandžićevoj tvrdnji:

4. Dušan Bilandžić (1990.), Saldo sc. komunizma – (J)HAZU (1990.): «...preko noći su obezvrijeđeni milijuni pseudoznanstvenih radova, koji su postali pravo smeće».

<https://hu-benedikt.hr/2017/03/prof-dr-slaven-letica-njihova-i-nasa-jezicna-domovina/>

Spomenut ću još i Šolovo ukazivanje na paralelu istovjetnih pozdrava ZDS i SLAVA UKRAJINI uz vrijedne dokumente o tome. Šteta što ih nisam uvrstio u svoju knjigu:

J. Pečarić *Za dom spremni i Slava Ukrajini*, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

U Prilozima vam dajem oba teksta Ivice Marijačića iz najnovijeg broja „Hrvatskog tjednika“. Mislim da je nepotrebno izdvajati nešto iz njih jer ih treba pročitati u cijelosti, jer se radi o nevjerojatnoj potvrdi sprovođenja velikosrpskog Memoranduma SANU 2 od strane vlasti u RH. Radi se o tekstovima (Hrvatski tjednik, 25. 1. 2024.):

VIJEĆE ZA ELEKTRONIČKE MEDIJE POSTUPILO KAO
SERVIS PUPOVČEVIH ČETNIČKIH *NOVOSTI*
I PRIVREMENO ZABRANILO EMITIRANJE *BUJICE*

i

VRIJEME JE DA SE KAŽE:

SLOBODNO NAPUSTITE HRVATSKU AKO VAM
SMETAJU GRB S PRVIM BIJELIM POLJEM, HOS, ZDS...

S nestrpljenjem sam očekivao nastup Velimira Bujanca kod Marka Jurića. Rečeno je da će biti u vrijeme kada se emitira Bujica. Nisam mogao naći i poslije polasatnih pokušaja zvao sam Velimira, koji mi je objasnio o čemu se radi i da ću dobiti – kao i inače – obavijest i link kada bude na you tubeu. I dobio sam:

**PODCAST VELEBIT - Bujanec: Nikad se neću odreći
pozdrava 'Za dom spremni'**

<https://www.youtube.com/watch?v=FMGCIgVJDjY>

U momentu dok ovo pišem je već blizu 32000 pregleda i preko 600 sjajnih komentara.

Naravno posebno je zanimljiva činjenica da je kao što je već konstatirano u tekstu Tanje Belobrajdić na laži zasnovana priča o sukobu u Vukovaru, tako je i optužba protiv Bujanca i Z! TV također zasnovana na lažima,

To je i očekivano 'priča' jer kada su već svjetski moćnici odredili da vlasti u RH moraju biti srpske sluge, vlast i dobar dio oporbe se tako mora i ponašati. Zna se da je Srbima laž najviše pomogla u

povijesti, a njihove sluge moraju tako i raditi, zar ne. Pa mnogima je već jasno da su gazde hrvatskih političara odlučile da je u RH najvažniji Milorad Pupovac i da svi koji su njihove sluge moraju slušati Pupovca i biti srpske sluge. Pri tome njihove gazde i pokazuju koliko im se gade sluga upravu s pozdravima tj. svojim odnosom prema pozdravima ZDS i Slava Ukrajini.

Puno puta sam o tome pisao i o ZDS i HOSu napisao puno knjiga, pa se možete upitati: Čemu onda naslov mog teksta: PRELIJEPA HRVATSKA PRIČA?

Zapravo kraj Bujančevog gostovanja pokazuje što sam mislio kada sam u nedavnom intervjuu, koji također dajem u Prilozima, na dva zadnja pitanja odgovori istom tvrdnjom koja otprilike govori o tome da ćemo doživljavati ovo što doživljavamo iz dana u dan *sve dok hrvatski narod ne izabere vlast sastavljenu od Hrvata, a ne od onih koji za sebe kažu da su Hrvati.*

Naime, i Marijačić u svom tekstu ima prilog koji govori o ogromnim gubitcima Z1 TV zato što je Bujanac kao čovjek koji voli svoju domovinu i poštuje zakone koje je ona donije odbija i samu pomisao da pljune na njih zato što sluge svjetskih moćnika tj. u danom momentu srpske sluge počinju i kažnjavati one kojima vole svoj narod i svoju državu i nisu im važniji svjetski moćnici odbio se ograditi od legalnog pozdrava glasovite postrojbe iz Domovinskog rata.

Svjestan tih gubitaka mislio je i počeo se pakirati vjerujući da će dobiti otkaz, I dok se pakirao došli su mu čelni ljudi Z1 TV i rekli da bi oni njemu dali otkaz da se je on ogradio od ZDS, od mnogih slavni HOS-ovaca.

Da, takva bi bila RH da na vlasti imamo Hrvate, a ne one koji za sebe samo kažu da su Hrvati, zar ne?

Pa vidjelo se i nedavno u Vukovaru, Škabrnji,... što o tome misli hrvatski narod i kako nazivaju one koji kažnjavaju i Bujanca i Z1 TV:

J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

Time je Z1 TV pokazala da je doista hrvatska televizija kojoj je važniji hrvatski nacionalni interes i dobrobit hrvatskog naroda od svog osobnog.

Zato moram revidirati moj stari stav koji je davno za izbore prenio – mislim baš u Bujici – Luka Podrug: Pred izbore isključite televizore i uključite mozak.

Sada znamo da imamo i hrvatsku televiziju pa treba koristiti pravilo:

PRED IZBORE UKLJUČITE MOZAK I GLEDAJTE SAMO
HRVATSKU Z1 TV.

Josip Pečarić

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

TIHOMIR DUJMOVIĆ

24. srpnja

HOĆE LI NA KRAJU UHITITI DUBROVAČKOG GRADONAČELNIKA?

Na društvenim mrežama se pojavila informacija da policija poziva na informativne razgovore sve one koji su bili okupljeni u trenutku kad je dubrovački gradonačelnik rekao “ za dom spremni”! Ako je tome tako, morat će ispitati i njega! Vidite do kud ide to partizansko ludilo! Evo originalne objave....

Danas su neki moji mještani u Cisti Velikoj bili pozvani u P.P. Imotski na obavješni razgovor, glede događaja u Cisti Velikoj dana 20.07.2024.g na otvaranju spomen parka "MATI VUČAK ČIGRI" glede govora Dubrovačkog gradonačelnika Mato Frankovica.

DUJMOVIĆ: O OVOM IDEOLOŠKOM TERORU RIJETKO TKO PROGОВАRA

09/08/2024

Iskreno, organizacija je zakazala, ali to ne čudi, bio je to preveliki zalogaj za Imotski. Ljudi su se masovno morali parkirati tri, četiri kilometra ranije pa kilometrima pješaćiti do stadiona, ali tu nije bilo pomoći, niti nečije krivnje. Osim Puljkove! Jer da je Split dopustio koncert na Poljudu sva ta patnja publike bi bila puno manja. Isto vrijedi i za Tomaševića i zagrebački Maksimir.

O tom ideološkom teroru rijetko tko progovara. Thompsonov povratak je bio spektakularan, a činjenica da je gotovo 90 posto publike činila mladež jasno pokazuje da je pred hrvatske jugoslavene iskoračila jedna nova generacija, piše Tihomir Dujmović.

Dok sam čitao Milanovicev zahtjev policiji da intervenira u Imotskom i dok sam gledao tu mladost po imotskim ulicama kako punog srca pjeva sjetio sam se da su Milanovići i Josipovići partizani istu takvu mladost masovno streljali. Na desetke tisuća.

Pri tom ti naši ljevičari pogotovo oni Josipovićevog tipa nikad nisu osvjestili da se zbog tih mahnitih pokolja na partizane ne može gledati drugačije negoli da se radilo o koljačima i krvnicima....Što su drugo nego zvjeri oni koji su u Gračanima u svibnju 1945 streljali dva razreda srednje škole?

Ali kako ne postoji društvena osuda tih koljača oni su se uživjeli u ulogu tobožnjih antifašista koji čuvaju krvave dosege svojih roditelja. Zato je Milanovic reagirao gotovo mehanički: hapsite ih! Da je ovo 1945 sumnja li itko da bi poslao vojsku na tu mladost kao sto je to napravio njegov ljubimac Tito? Jer to je isti bijes, ista nesnošljivost. Ista loše prikrivena mržnja.

Tko danas vjeruje jednom Pupovcu kad ustaje protiv mladosti u Imotskom tvrdeći da time brani Ustav i ustavne vrijednosti?

Čovjek pod čijim okriljem se tiska knjiga o krajini, koji požrtvovano brani pravo srpskih Novosti da vrijeđaju osnovne nacionalne hrvatske vrijednosti sada nastupa kao branitelj ustavnih vrijednosti? Koji sarkazam... Čovjek koji slavi Srb unatoč dokazanom pokolju iste te 1941 priča o obrani ustavnih vrijednosti?

Dakle, sad su stigle generacije kojima je sve jasno, koje su rođene u hrvatskoj državi, kojima je Jugoslavija paleozoik i kojima ne pada na pamet one koji su im pobili djedove i širu rodbinu tretirati nikako drugačije negoli koljačima ondašnje hrvatske mladosti.

Glede koncerta htio bih dodati da je ovo bio jedan drugi Thompson. Bol zbog bolesti sina oduzeo mu je dio energije koja se tek povremeno vraćala u starom intenzitetu..

Zato mi se čini da je iz tih vjerskih dubina u kojima živi odabrao početak koncerta pjesmom” kiše padaju, polja rađaju, nije nas ostavio Bog...”. Da, nije nas ostavio Bog, nije nas ostavio ni Thompson i neizmjereno hvala njegovom sinu Anti Mihaelu koji ga je nagovorio da se vrati na scenu.

Došao je u idealnom trenutku o čemu svjedoči rekordna brzina prodaje karata jer su Hrvati bombardirani općim neojugoslavenskim kulturnim i društvenim terorom plus ovo ludilo sa rodnom ideologijom izbezumljeni i očajni počeli gubiti nadu. Mladost koju je Thompson okupio savršeno pokazuje da za malodušnost nema razloga, napisao je Tihomir Dujmović.

<https://kamenjar.com/dujmovic-o-ovom-ideoloskom-teroru-rijetko-tko-progovara/>

KAMENJAR.COM

Dujmović: O ovom ideološkom teroru rijetko tko progovara - Kamenjar

Iskreno, organizacija je zakazala, ali to ne čudi, bio je to preveliki zalogaj za Imotski. Ljudi su se masovno morali parkirati tri, četiri kilometra ranije pa kilometrima pješачiti do stadiona, ali tu nije bilo pomoći, niti nečije krivnje. Osim Puljkove! Jer da je Split dopustio koncert na Po...

DOČECI SPORTSKIH HEROJA /: OD “BOJNE ČAVOGLAVE” DO “AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO”, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

TIHOMIR DUJMOVIĆ

**MARKO PERKOVIĆ THOMPSON NA DOČEKU
RUKOMETAŠA U PONEDJELJAK? MOŽEMO LI
TO ISHODITI? MORAMO!**

ALI BEZ VELIKOG REDATELJA KOJI JE IZREŽIRAO
FEŠTU BEZ STRUJE U KLJUČNOM TRENUTKU! DA
VIDIM TKO BI DANAS ISKLJUČIO STRUJU? I MOLIM
BEZ VODITELJA KOJI MARKA PREZIRU!

MOŽEMO LI TO DOBITI, ILI SU JOŠ UVIJEK JAČI?
HOĆE LI I TO BITI OGLAŠENO KAO “ USTAŠKI
DRZAVNI UDAR “ KAKO JE TO TVITAO SA SVOJIM
DRUŠTVOM JEDAN SLAVNI P.R. STRUČNJAK NA
DOČEKU VATRENIH?

HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

LIJEVOM NAŠOM

HRVATSKA JE POLITIČKA LUDNICA: PRIČA PARTIZANKE VJERE STARA JE I JEZIVA

ZVONIMIR HODAK

Glavni događaj tjedna bila je inauguracija **Zorana Milanovića** na kojoj se našao konglomerat najrazličitijih likova od **Ante Gotovine**, preko **Ivana Penave** do partizanke **Vjere Andrijić**.

24.02.2025.

Bio je to ujedno i odraz Milanovićeve politike koja je i proteklih (vjerojatno će i narednih) pet godina grabiti malo s antifašistima, malo s liberalima, malo sa suverenistima, malo s ljevičarima, malo s desničarima... To je pravi populizam bez ikakvog ozbiljno domišljenog političkog stava, ali koji uvijek uspješno računa s hrvatskim kratkim sjećanjem i zaboravom svih njegovih političkih gafova.

Ono što je mene "od(u)ševilo" je da smo se, zahvaljujući Zoranu Milanoviću, htjeli - ne htjeli, vratili jednom "romantičnom" dijelu

naše burne i nezaboravne "istorije". Ovako nešto ne bi mogli smisliti ni "istoričari" klase **Hrvoja Klasića, Tvrtka Jakovine, Dragana Markovine, Ive Goldsteina...**

Inauguracija na Pantovčaku poslužila je kao idealna pozornica da se znatiželjnom puku predstavi one prave heroje iza zastora. Ljudi koji su ratovali i žrtvovali sve za državu Hrvatsku. Ma, bravo Zorane! Pred "svjetla pozornice" stala je Vjera Andrijić, 101-godišnja partizanka. Alal' ti vjera, Vjera! Alal' ti vjera, Zorane! Ona je od 1941. do 1945. godine vjerovala kako se sa svojom "prvom četom, prvog bataljuna, Prve Dalmatinske proleterske brigade" bori na Neretvi i Sutjesci za državu Hrvatsku.

Sve za Hrvatsku

I sada 18. veljače 2025.g. naša je Vjera postala preko noći "crvena zvijezda" svih mainstream lijevih medija. Narod je bio uhićen pa nije bilo ni uhićenih. Naša dobra baka partizanka borila se i protiv "pobunjenih" fratarar na Širokom brijegu, a nigdje ni na kilometar ni traga rumenilu. Ono što je očaralo Zokija, Jutarnji, Večernji, Slobodanku, **Ivicu Ivaniševića**, Pofuka, Geru i ostale jugofile čista je i nepatvorena istina – ona stara, ali ponosna, partizanka borila se u Drugom svjetskom ratu za državu Hrvatsku. S njom se borio i **Andrija Hebrang** stariji. Za nagradu je Hebrang bio hitno pozvan u Beograd i u jednom trenutku slabosti se objesio o radiator visok jedan metar.

Našu heroinu nitko nije zvao nigdje do Zorana Milanovića. On je pak uvjeren kako treba vjerovati Vjerinoj priči. A ta je priča stara i jeziva. Nije bilo otpora, zauzeli su grad, zarobili fratre i pobili ih. Sve do jednog. A što ćeš s fratrima nego ih pobiti. Sve za Hrvatsku! Nije naša Vjera nikakav izuzetak. **Tihomir Dujmović** je "pročitao" Milanovića. A tko nije. Pozvana je najstarija partizanka, pripadnica zloglasne JNA. Zašto nije pozvao najstarijeg hrvatskog branitelja bez kojeg inauguracije ne bi ni bilo.

FOTO: Goran Mehkek/CROPIX

Kad se pojavio **Franjo Tuđman** odmah su se odasvuda prijavljivali Hrvati koji su se navodno od 1941. do 1945. godine borili za Hrvatsku i sad bi u HDZ koji je pobijedio na prvim slobodnim izborima. U ono "sretno" vrijeme pred kraj Drugog svjetskog rata završavao je i rat na Dalekom istoku. Ameri su izgubili strpljenje sa žilavim Japanom pa kako su netom izumili atomsku bombu, roknuli su dvije u Hirošimi i Nagasakiju te pobili 130.000 Japanaca. I rat je bio gotov. Nekako u slično vrijeme Vjerini su partizani pobili u Zagrebu i diljem Hrvatske oko 180.000 narodnih "neprijatelja". Bez i jedne atomske bombe. Sad je sreća Vjeru pogladila po licu pa je stigla i na Pantovčak Zoku na inauguraciju. Eto, tako se po Zokiju i Vjeri stvarala današnja Hrvatska. Do zadnjeg fratra.

Možete samo zamisliti što je sve izgovorila

Znaju za tu krvavu epizodu s fratrima na Širokom brijegu i Vjera i Milanović i lijeva medijska falanga, ali računaju na zaboravnost Hrvateka. Netko naivan bi rekao da je u pitanju vrsta nastranosti.

Kod naš Vjere vidljivo je da se iznenada našla u šansi, nakon toga su je našli... Nedavno sam napisao kako su mnogi sudionici gey parada sretni da **Joža Broz** nije više živ. Tu je također mogao pomoći i Zoki. Umjesto Vjere i njene priče o sudbini fratara u Širokom Brijegu Zoki je trebao dovesti na Pantovčak jednog gey partizana pa da nam iz prve ruke objasni kako je Tito s njima postupao. Tko je kome "hofirao" i tko je završio pred streljačkim vodom. No, ima vremena. Zoki je tu, a možda i Vjera ponešto zna o toj temi. Kad se već ne srami ubojstava fratara vjerujem kako ozbiljnost situacije nalaže drugovima da o sudbinama geyeva ne lažu....

FOTO: HINA/Damir Senčar

Ne tako davno odvjetnička Komora Konga je poslala peto pismo vladi Republike Konga protestirajući jer je već pet puta umjesto osuđenika obješen njegov odvjetnik. Kad smo već u pravnoj sferi dobro je spomenuti da ratni zločini ne zastarijevaju. Na fejsu je dokaz. Vjera nas ponosno vodi kroz svoju partizansku historiju. Bilo je otpora u gradu, "pope" su zarobili i pobili. Kako je to bio

ratni zločin koji ne zastarijeva, na Glavnom državnom odvjetniku je prikupiti dokaze, utvrditi činjenice i da postavi neka pitanja žilavoj partizanskoj kilerici. Za progon, izručenje i suđenje **Andriji Artukoviću** dob nije bila zapreka, a Vjera se sigurno borila za ravnopravnost muškaraca i žena.

Svi traže raspisivanje izbora - i pismeni i nepismeni. Tek koji dan nakon Milanovićeve inauguracije i Vjerinog hvalisanja partizanskim ubijanjima, održana je nekakva srpska tribina u središtu Zagreba. Na toj tribini, za koju smo tek nakon nekoliko dana saznali u našim medijima, "gospođa" srpska ambasadorica **Jelena Milić** otvoreno je vrijeđala Domovinski rat i Republiku Hrvatsku, a sve u žustroj raspravi o pjesmama **Marka Perkovića Thompsona**. Možete samo zamišljati što je sve ta "gospođa" izgovorila na javnoj tribini usred Zagreba kad su joj se morali suprotstaviti čak i Klasić, Pusić i slični likovi koji su i organizirali ovakvu tribinu.

FOTO: Damir Krajac/CROPIX

Hrvatska se pretvara u političku ludnicu

Hrvatski lijevi mediji kao poznati politički poltroni pokušali su sve to prešutjeti, ali ih je na svojoj facebook stranici prozvao **Branko Tuđen**, koji je također nazočio tribini, i opisao što se sve tamo događalo. Nakon toga je ipak izašao jedan člančić u novinama i potom muk. Muk traje i od strane naše diplomacije koja poltronski tolerira ovakvo blaćenje Hrvatske i nedopustivo zadiranje veleposlanice jedne strane zemlje u unutarnje teme države domaćina. Dakle, na taj par excellance politički "škandal" Hrvatska je reagirala munjevito – šutnjom! Oni malo direktniji i hrabriji tvrde da se Hrvatska polako, ali sigurno pretvara u političku ludnicu!?

Uvijek nas spuštaju oni koji su se digli... Već je svakoj političkoj budali odavno postalo jasno da se "ratni oblaci" polako, ali sigurno približavaju Europi pa i Lijepoj našoj. A Hrvateki imaju samo ostarjelu Vjeročku i uvijek spremnu orjunu. Posla preko nosa, a vremena sve manje. I u Ukrajini su vjerovali u "međunarodno pravo". Vrijeme koje nadolazi bit će ozbiljno. Spremniji smo nego 1991. godine i na sreću imamo pravog ministra obrane Ivana Anušića. Ostaje samo pitanje za Milanovića i Andreja Plenkovića: Hoće li nam to biti dosta? Raznih **Budimira Lončara** ima k'o pljeve.

Na radiju Mrežnica gostovao je **Nikola Kajkić**. Sve što je rekao može se sažeti u rečenici: "Hrvatska je skinula gaće zbog Ukrajine". Reakcije su više nego zanimljive. Rekao bih tipične. Po zakonu gravitacije sve što se digne mora pasti. Ako ne padne samo od sebe, onda smo mi tu da mu pomognemo. **Toni Damjanić** zna tko je za sve kriv. On kaže: "Krivousti partizan Franjo Tuđman". Toni inače piše u otvorenom profilu, sa slikom. Vrlo kratko ću se obratiti Toniju. Tuđmana je Hrvatima poslala sama Providnost. Stvorio je i obranio te učvrstio samostanu, demokratsku i modernu hrvatsku državu u nemogućim okolnostima. Bez oružja, pod embargom, bez međunarodne podrške, bez stranog novca i

kapitala, s domaćim izdajicama koji su podmetali klipove gdje god su mogli.

FOTO: Damir Krajac/CROPIX

'Mogu odoljeti svemu osim napasti'

Tek sada - kad će se rasplesti ovaj rat u Ukrajini koja je cijelo vrijeme do dolaska **Donald** **Trum****pa** imala međunarodnu podršku cijelog zapadnog svijeta, dobivala redovito obilnu oružanu i financijsku pomoć i iz SAD-a i iz EU-a – sad se može realnije sagledati veličina Tuđmana i onoga što je njegovom zaslugom Hrvatska uspjela izboriti u Domovinskom ratu. Tuđman je svoj povijesni zadatak briljantno ispunio. S odmakom vremena to će postajati sve vidljivije. Osim naravno slijepcima i glupcima koji već godinama slobodno prde svoje isprdke u ljevičarskim medijima, na raznoraznim opskurnim tribinama i u oporbenim zahodskim raspravama.

Apsurdistan je nastao zadnjih desetak ili više godina. Zato druže Toni, osvijesti se ako ti je to uopće moguće, a ako nije, nek' te voda

nosi... Danas Hrvatska ima mnogo veći problem od raznih Tonija. To je tko će i s čime braniti državu. Ne treba se previše pouzdati u NATO, a još manje u EU. Hoće li ju braniti Možemovci, Milanovićeви i Penkijevi poltroni... ? Ako bila koja pomoć stigne, budite sigurni bit će prije iz Širokog Brijega... **Ralph Waldo Emerson** je jednom napisao: "Je li se ikada dogodilo da vrijeme nije bilo teško i da je novaca bilo dovoljno?"

Thompson ih je iznenadio kada su se zlorado poveselili: Vidjet ćemo uskoro što slijedi

Lako je procijeniti nekretninu. Daj procijeni ženu! Osjećaj ga nije prevario. Prevarila ga je žena! Međutim, splitskog gradonačelnika **Ivicu Puljka** žena nije prevarila. Bračni par Puljak složno zajedno pati i žali za Jugoslavijom usprkos tomu što je jedna od najboljih, ako ne i najbolja, brigada iz Domovinskog rata baš ona iz Splita – Četvrta splitska brigada. Već sam pisao o tome kako je **Kuzma Kovačić**, kiparski mag, napravio Štandarc u središtu Splita. Mali jugić Puljak je bez dozvole Kuzme Kovačića dao uklesati datum ulaska JNA u Split kao dan tzv. oslobođenja grada. Sve je završilo na sudu. Puljak je sud izgubio. Split nisu oslobodili partizani, družе Puljak... Puljak Splićanima nije obećao ništa, a ni to im neće ispuniti. **Oscar Wilde** je jednom napisao: "Mogu odoljeti svemu osim napasti".

https://direktno.hr/kolumne/hrvatska-je-politicka-ludnica-prica-partizanke-vjere-stara-je-i-jeziva-365654/?fbclid=IwY2xjawIpKy5leHRuA2FlbQlXMQABHY-hDjDr8P4hWE_4XTFCGHCyrXTx4HhFVLnprAy13jhC6TtG9p5IVjRpAw_aem_PtZ648wTCcK7TPEGc6Ag2A

EVO KAKO THOMPSON UČI NAŠE
SKOLARCE ONO ŠTO IH NE UČE U ŠKOLI.

Velimir Bujanec

11. siječnja 2019. ·

VIDEO KOJI ĆE VAS ODUŠEVITI: MP Thompson kod patera Ike Mandurića zapjevao sa zagrebačkim srednjoškolcima!

Snimka je nastala u Palmotićevoj, u studenom prošle godine, dan uoči spektakularnog koncerta našeg najpopularnijeg glazbenika u Varaždinu...

OVO JE HRVATSKA!

LIJEVOM NAŠOM

AKO NE ZNATE ŠTO JE BILO: NOVA GENERACIJA JE POKAZALA DA JE PROŠLO VRIJEME PARTIZANA

ZVONIMIR HODAK

Imperija uzvraća udarac, ili tako nekako, naziv je nekog starog filma. Zašto spominjem taj film? Pa zato jer smo jedan takav upravo odgledali. Srebro rukometaša, **Thompson** na trgu i dva puta pjeva neslužbenu himnu "Ako ne znaš šta je bilo"....

10.02.2025.

Bila je to opet jednom športska euforija i jedinstvo Hrvata u isto vrijeme... Ali sporadično se javljaju nezadovoljni. Naravno, tko bi drugi nego naši već dobro poznati jugofili i orjunaši. Evo jednog podnaslova u Večernjaku: "Hrvati u domoljubnom transu unatoč aferama i činjenici da smo prvaci europske inflacije". Zar bi, da nismo slavili naše pobjednike, inflacija bila manja? Ljupke su to poruke naših jugo-zombija. Međutim, psi laju, a karavana prolazi. **Milorad Pupovac** kaže: "Ne možemo se naviknuti na suživot s ustaškim nasljeđem". Jedva se privikao na četničko nasljeđe, pa mu je valjda previše i na hrvatsko domoljublje. Već dan nakon slavlja iz skoro osamdesetak naših škola diljem Hrvatske stigle su odmah dojave o podmetnutom eksplozivu. Policija je imala posla cijeli dan kako bi utvrdila da su lažne. Ipak, cilj je postignut, strah roditelja i djece je potaknut. Znaju mrzitelji Hrvatske gdje smo najranjiviji – na djecu. Sumnjam da će to ostati izolirani slučaj. Thompson pjeva "Lijepa li si..." i tako provocira progresivne elite.

FOTO: Tomislav Krišto/CROPIX

Kad je čuo da su ga proglasili fosilom, okamenio se...

Jakov Sedlar, poznat je po tome da voli snimati "nezgodne" filmove. Neki dan je predstavio u "Cinestaru" u Zagrebu zanimljiv dokumentarni film o slučaju "vojnog logora Lora" koji je svojedobno uzburkao strasti splitskih orjunaša. "Znatiželjni" Sedlar pokazao nam je kako je izgledao taj navodni "vojni logor" u kojem se mučilo naše JNA prijatelje, rezerviste i okupatore. Oni su porušili, popalili i poubijali stanovništvo na gotovo jednoj trećini Hrvatske (Vukovar, Ovčara, Škabrnja, Dubrovnik, Šibenik, Zadar...), a mi neke od njih "zarobili" i pripremili za njih "vojni logor" u koji smo ih poslagali k'o sardine. Drug koji je sve to započeo bio je **Mladen Bajić** o čemu se u filmu predočava njegova pisana naredba.

'Zloglasni' logor od 24 kvadratna metra

Međutim, nakon Oluje taj isti, naš Mladen Bajić, napisao je optužnicu prema kojoj su oni koji su bili čuvari u tom vojnom

"logoru" Lora postali ratni zločinci tako da dvojica još danas sjede u Lepoglavi. Sedlar je kamerom obišao "vojni logor" pa je vidljivo da se tzv. "logor" sastojao od četiri sobička, svaki od šest kvadratnih metara. Znači čitav taj navodni zloglasni "vojni logor", za kojeg su srpski mediji i politika tvrdili kako je držao oko 7000 ljudi, u stvarnosti je imao je 24 kvadratna metara. Zatim slijedi naša uobičajena pravosudna senzacija. Prvi prvostupanjski sudac pok. **Lozina** i cijelo njegovo vijeće su jednoglasno, nakon duge i temeljite rasprave i ocjene svih dostupnih dokaza, oslobodili optužene Hrvate za navodni ratni zločin u Lori.

Kako se to nije svidjelo tadašnjoj politici, presuda je ukinuta povodom Bajićeve žalbe i predmet vraćen drugom sudskom vijeću koje je odradilo posao onako kako je politika naredila. Tako smo, zaslugom Sedlara, dobili još jedan povijesni dokument koji demaskira laži kojima se nastoji diskreditirati Domovinski rat. Naravno, nezadovoljna je orjuna i domaći izdajice. Thompson na Trgu bana Jelačića i demaskiranje navodnog "logora" Lora pokazalo se preteškim za želuce naših jugovića. Kažu u Hrvatskom tjedniku da su "rukometaši i Thompson na čistac izbacili najveće mrzitelje Hrvatske". Znamo mi njih već odavno jer su im otvoreni svi mediji, smiju nekažnjeno pljuvati po Hrvatskoj u ime neke apstraktne demokracije i tolerancije, a svaki pokušaj da se razotkriju njihove laži i povijesne krivotvorine nazivaju "revizionizmom". Tko je sad na pravoj strani povijesti? **Zoran Pusić** ili **Ivica Marijačić**...

Kad svedemo naše orjunaše na normalnu veličinu, jedva će se vidjeti.

Ivica Ivanišević je svima već dobro poznati jugoslavenčina iz Slobodne Dalmacije. Sad se, k'o fol, silno zabrinuo za **Jonjića** pa mu dijeli besplatne orjunaške savjete: "Gdje će Jonjić ako izgubi na izborima za ZG poteštata? Krenut će prema Dravogradu pa dokle stigne". Uredništvo "Slobodanke" je tu "političku bljezgariju" stavilo na naslovnu stranu! **Tihomir Dujmović** se pita: "Idemo li mi prema građanskom ratu?". Ofucani humor

jednog Jugoslavena ne predstavlja "Rubikon". Pokolj u Bleiburgu plasirati kao ocvali humor tek je osobni debakl jednog potomka orjune - i ništa više. To što nijedna novinarska udruga nije na to reagirala govori sve o njima. Hrvatska im je ovih dana na dočeku rukometaša pokazala srednji prst.

Onima koji misle da sve imaju obično im nešto fali...

Opravadavajuća isprika

Tibor Trstenjak rješava enigmu autora teksta "Ako ne znaš šta je bilo". Tibor je direktan pa kaže: "Znamo što je to g*vno radilo... i još neki bukači lišeni talenta i obraza...". Što je radio naš Tibor to nikog ne zanima. Ti "bukači" pokazali su nakon srebrne medalje koliko ih ima da bi se Tibor, **Ivanka Mijić** i ostali jugofili trebali zabrinuti. Nema više "Po šumama i gorama...". Na redu je nova generacija koja je ovih dana pokazala da je prošlo vrijeme partizana. Jel' tako druže Tibore...?

FOTO: Tomislav Krišto/CROPIX

Rukometaši su svojim uspjesima demaskirali hrvatske institucije. Predsjednik države i predsjednik Vlade ostali su na margini. Pale su samo protokolarne čestitke i ništa više. Nije ni čudo kad nam se predsjednik Vlade ispričavao okorjelom jugofilu Zoranu Pusiću povodom njegovog javnog apela da se zabrani dolazak Thompsona na doček rukometaša. Plenkijev odgovor okorjelom jugofilu slični na opravdavajuću ispriku. Nisam ja to htio nego Rukometni savez koji je organizator proslave. Svaki autentični hrvatski predsjednik Vlade ignorirao bi lijevog Pusića i njegovo cmizdrenje.

FOTO: Ivana Grgić/CROPIX

Međutim, Plenki mu je iskazao posebnu pažnju samom činjenicom da mu je javno odgovorio onako pitijevski. Koja smo mi država? Nakon ovog "herojskog" protesta Pusića jugo-nostalgičari se valjda sa sjetom prisjećaju Zoranovog pretka **Grge Anđelinovića** i njegovih krvavih ruku. Oni, čiju zabranu je ljevičar Pusić tražio od Plenkija, danas bi pomeli Zorana, Grgu i slične, i to u roku odmah.

Zato, drugovi, probudite se! Uzalud vam trud svirači, za druge su dunje žute...

*Neka pevaljka pod imenom **Remi** ljuta je na Thompsona jer se kandidirao za "Doru". Moj prijatelj **Roman Binder**, dobronamjeran k'o što je inače, objavio je slike pevaljke s "tjentišta", digla tri prsta itd. Sad je sve jasno...*

*"Neka ostane Oltar domovine kao spomen na mrak Tuđmanova doba", uskliknuo je svojedobno Zvonko Mraković, pardon, **Zvonko Maković**, koji u mržnji spram sveg svetog i svijetlog, tjera m(r)ak na konac...*

Ako ne znate šta je bilo, prisjetite se Hrvata koji su godinama ležali u Haagu

Razveselio me elokventni odvjetnik iz Pule **Mijo Čulić**. Nazvao me zbog nekog predmeta. Nakon toga smo prešli na politiku. Mijo se tako prisjetio svog služenja u JNA. Bio je na otoku Korčuli. Održavala se vojna vježba negdje davne 1975. ili tamo negdje. Bila je organizirana uvijek po istom partizanskom obrascu. Crveni su naši, a plavi neprijatelji. Čulića je dopalo da bude među plavima. Bio je srpanj, plus 40. Vojnici su bili žedni. Čulićevi su molili mještane za malo vode. Odgovor je bio: "Nema vode za fašiste". Korčulani su tada bili stvarno svjesni komunisti. Od tada Mijo nosi u srcu Korčulu...

Sudeći po crnim kronikama vozači nam sve više piju. Toliko da se ne zna tko pije, a tko plaća (kaznu).

Kako mene nikad nitko ne citira, na čemu sam zahvalan, citirat ću ja sam sebe: "Nizozemska je jedna ako ne i jedina zemlja na svijetu gdje je razina mora viša od razine kopna. Time da je Haški sud ispod (bilo koje) razine".

Zadnji čavao u lijes tog ljevičarskog fol suda zabio je ovih dana **Donald Trump**. Demaskirajući njegov rad kao politički, a ne pravosudni, učinio je to kao izabrani predsjednik SAD-a i kao

glavni financijer toga pseudo suda. Sličan sud je i nama dijelio pravdu i nakon Domovinskog rata.

Ako ne znate što je bilo, prisjetite se **Praljka, Gotovine, Markača** i ostalih Hrvata koji su godinama ležali u haškom zatvoru. Svi oni koji su na kraju bili oslobođeni nisu imali pravo na tzv. naknadu štete jer su se ljevičarski "sponzori" osigurali od plaćanja odštete za svoje pogrešne optužnice i suđenja. Kad kod nas u Zagorju tužiš i izgubiš sud, plaćaš onome koga si tužio, ali to ne vrijedi za ljevičarsku hoštaplersku internacionalu koja dominira Haagom.

Naime, kad je Hamas upao u Izrael i pobio više od 1200 ljudi na cesti, a odveo 350 taoca, Izrael je reagirao onako kako bi to učinila svaka ozbiljna država na svijetu. Taoce drži već treću godinu. Mnogi su ubijeni, a sad ih, zahvaljujući dogovorenom primirju, pušta na kapaljku. Međunarodni sud pravde u Haagu je, umjesto da podigne optužnice protiv Hamasovih terorista, optužio **Netanyahua**, izraelskog premijera, i zatražio njegovo uhićenje u svim državama članicama Suda. E, sad je Donald Trump suspendirao pravo svih djelatnika tog suda da dođu u SAD. Znači da više neće putovati na razne tribine i predavanja u Californiju i zgrtati lovu. Čiča miča, gotova je priča.

O čijim interesima bi Trump trebao voditi brigu?

U ovo kratko vrijeme od preuzimanja dužnosti predsjednika, Trump je povukao već nekoliko poteza koji razdiru crijeva ljevičarima ne samo u Americi nego u cijelom svijetu, pa tako, naravno, i kod nas. Stoga nas ne treba nimalo čuditi da se svaki dan u našim mainstream medijima pojavi nekoliko članaka i člančića u kojima bijesni i ogorčeni ljevičarski novinari bljuju vatru na Trumpa. Evo, samo primjera radi, spomenut ću **Viktora Ivančića** koji tvrdi kako je "Trump biznismen-predator, sajamski ekspert za cjenkanje koji je, spletom okolnosti, postao američki predsjednik". Ili **Željko Trkanjec** koji pokušava proširiti paniku

na desnom spektru vjerujući da "Trump ne pokazuje nikakav interes graditi pakt s desnicom u EU".

Thompson na trgu je kolac u srce našim jugofilima: Stara lijeva ikona zabranila bi Marka

FOTO: EPA/SHAWN THEW

I **Mirko Galić** je razočaran izborom Trumpa jer on navodno "vodi brigu jedino o američkim interesima". Pa o čijim bi trebao? Kineskim, afričkim ili možda našim? O našim interesima trebali bi voditi brigu naši političari. Bar onako zdušno kao što Trump vodi brigu o američkim. Zato je i tako premoćno pobijedio na američkim izborima. Ljevičari to nazvaju nacionalističkim pristupom. Međutim, tek kad svaka država vodi brigu o vlastitim interesima moguće je istinsko i pravedno dogovaranje o onome što nam je svima zajedničko i za što doista vrijedi, ne samo iz političke kurtoazije ili korektnosti, ući u neki zajednički kompromis.

Sve smo rekli otvoreno, a onda su nas zatvorili.

https://direktno.hr/kolumne/ako-ne-znate-sto-je-bilo-nova-generacija-je-pokazala-da-je-proslo-vrijeme-partizana-364742/?fbclid=IwY2xjawIZaTRleHRuA2FlbQIxMQABHWQ-iGBA5ajGuvE-xdXdx3u_Pnrzb8b83pZzrzoLNANqjeS_nJGXEblfgA_aem_iYG-ukL8p0SpfA4hFCwXeA

**PROF. TOMAC I THOMPSON,
DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

**KNJIGA ZDRAVKA TOMCA 'HRVATSKI
PATRIOTIZAM - ŠTO TO ZNAČI BITI
HRVAT?'**

Posebno sam izdvojio ovu knjigu profesora Tomca zato što nam pokazuje da danas govoriti o hrvatskom patriotizmu ne možemo bez ZDS. Drugim riječima ne možemo smatrati hrvatskim domoljubima one kojima smeta ZDS. Oni samo time pokazuju da im smeta neovisna hrvatska država.

To je zapravo u svom govoru pokazao biskup Košić:

– *U razmatranju problema, koji autor naziva „kvadraturom kruga“ – ciljajući na to da je nerješiv – ne sviđa mi se citirani Jerko Zovak koji, premda dopušta legalnost pozdrava HOS-a „Za Dom spremni!“, smatra da je provokacija i uvreda žrtvama to što je spomenik s tim natpisom postavljen u Jasenovcu (304). Mislim da je baš Jasenovac dobro mjesto gdje bi se već jednom trebali razriješiti prijepori između istine i laži, i zato držim da onima koji su pod domoljubnim znakom i simbolom ZDS poginuli za sadašnju državu Hrvatsku, ne za NDH, treba stajati spomenik upravo takav kakav odražava njihovo domoljublje. Ne razumijem kako se ne bi moglo zaustaviti sve te zapjenjene osporavatelje koji bi, poput gđe šrafčigerovke, uklanjali spomen na najveću žrtvu koju su naši branitelji podnijeli za slobodu Domovine. Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je*

predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti „okrenuti pilu naopako“, kako se to jednostavnim riječima kaže.

ŠTO TO ZNAČI BITI HRVAT?

VIDEO KOVAČ, DUJMOVIĆ, HASANBEGOVIĆ I ŠEKS NA PROMOCIJI TOMČEVE KNJIGE

Direktno.hr

Nova knjiga Zdravka Tomca 'Hrvatski patriotizam - Što to znači biti Hrvat?' predstavljena je na zagrebačkom Kaptolu.

18.05.2017.

Foto: Direktno

Predstavljanje je održano uoči 80. rođendana prof. Tomca kojeg će proslaviti 24. svibnja.

O knjizi su govorili profesori Nikola Debelić i Zvonimir Šeparović, potom sisački biskup Vlado Košić, nekadašnji saborski zastupnik Anto Kovačević te sam autor.

U publici su sjedili generali Mladen Markač i Ljubo Česić Rojs, publicist i kolumnist portala Direktno Tihomir Dujmović, saborski zastupnik HDZ-a Miro Kovač, njegov nezavisni kolega Zlatko Hasanbegović, politički veteran Vladimir Šeks i mnogi drugi.

"Koja je moja definicija Hrvata? Hrvat se ne postaje ni po ocu ni po majci, ni po genima, jeziku, kulturi. Hrvat se jedino postaje po emocijama. Bez njih, bez ljubavi za svoj narod, bez spremnosti za žrtvu za svoj narod, nitko se ne bi smio zvati Hrvatom", rekao je prof. Tomac što je dočekan velikim pljeskom.

<https://direktno.hr/direkt/video-kovac-dujmovic-hasanbegovic-i-seks-na-promociji-tomceve-knjige-86050/>

MONS. VLADO KOŠIĆ, BISKUP SISAČKI

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE ZDRAVKA TOMCA 18.05.2017.

Govor na predstavljanju knjige Zdravka Tomca *"HRVATSKI PATRIOTIZAM. Što to znači biti Hrvat?"*

Nadbiskupijski pastoralni institut, 18. svibnja 2017.

Poštovani autore knjige koju danas predstavljamo, poštovani predstavljači i ugledni gosti, dragi sudionici ove promocije! Najprije želim zahvaliti prof. Zdravku Tomcu što me pozvao na ovaj lijep i važan događaj te mi omogućio da i ja kažem nekoliko riječi. Volio bih stoga nešto reći u tri točke: 1. o autoru i njegovom djelovanju i pisanju; 2. o nekim temama u ovoj knjizi koje se tiču vjere i katoličke Crkve u Hrvatskoj; 3. o stanju u Hrvatskoj danas. Mislim da je prof. Tomac puno rekao kad je napisao na početku svoje najnovije knjige: „Ispovijedam se pisanjem!“ To se može tumačiti na više načina: prvo, prof. Tomac je obraćenik, nekoć pristaša i aktivni sudionik komunističkog pokreta i dužnosnik socijalističkog sustava u bivšoj Jugoslaviji, a sada hrvatski patriota, vjernik i političar koji je zajedno s dr. Franjom Tuđmanom stvarao samostalnu državu Hrvatsku i koji ju neprestano gradi i kao javni djelatnik analizira želeći ju učiniti demokratskijom i što boljom; drugo, on je osim što je pripovjedač svojih političkih i državnčkih poslova i razmišljanja ovdje i onaj koji ispovijeda svoje intimne stavove, vjerovanja i dileme, čovjek koji je „bogotražitelj“, koji je prije svega zainteresiran za smisao postojanja čovjeka i svijeta uopće, a onda smisao hrvatskih nacionalnih stremljenja i ostvarenja pravednog društva; nadalje, prof. Tomac u ovoj knjizi – kao i tolikima napisanima do sada /na str. 10 kaže da je od 1992. napisao 23 knjige, dakle, ova mu je 24., a ako sam dobro shvatio to je tek prvi dio, tako da će njezin nastavak, 2. dio biti 25. knjiga. To su tisuće i tisuće stranica, to su zapisi noću i danju, razmišljanja pred Bogom i pred svojim narodom, pred svojom savješću i pred svjetskim nepravednim procesima kojima je sudionik i kritičar, ali koji analizira stanje da bi ga ispravljao... O sebi autor navodi mišljenja koja su dali crkveni ljudi: biskup Mile Bogović i prof. Drago Šimundža, koji govore o naravi njegova obraćenja, a jednom i mene citira – u izjavi da o Bogu smiju govoriti samo oni koji su iskusili da im je Bog nešto učinio u životu... Dodao bih tome da ja doista

zahvaljujem Bogu za život prof. Zdravka Tomca jer je Bog njemu doista pokazao pravi put, a on se javno „ispovijedio“ da je „slijedio krivu zvijezdu vodilju“, te je postao propovjednik istine i pravde za svoj narod. Prihvatio je Krista kao vrhovnog učitelja i Evanđelje kao izvor istine, a kao Isusov učenik još bi se trebao i aktivno uključiti u život neke crkvene zajednice... to još čekamo. No, velika je stvar što je on jedan od rijetkih koji su progledali. Znete onu anegdotu o domaćoj zadaći koju su učenici – za vrijeme komunizma u osnovnoj školi – trebali napisati o svojem kućnom životu. Mali Ivica, kada je došao na red, pročitao je ovakav naslov: „Moja je maca omacila tri mačića, od kojih su sva tri komunisti“. Dakako da je učiteljica grmjela, dala mu jedinicu i tražila novu zadaću. I doista, drugi dan Ivica čita novi naslov: „Moja je maca omacila tri mačića, od kojih su dva komunisti.“ – „Pa kako sad to? Jučer su bila sva tri komunisti, a danas su dva?“, pitala je učiteljica Ivicu. A on je odgovorio: „Jedan je progledao.“ Rekao bih k tomu da prof. Tomac spada zajedno s dr. Tuđmanom među takve koji su progledali, ali koji su na žalost ostali manjina. I mislim da je to bila velika Tuđmanova zabluda koji je, čini se, mislio da će kao što je on, svi bivši komunisti progledati. Ali većina nije!

2. Rekao bih nešto o nekim temama koje tretira prof. Tomac u ovoj knjizi, a koje se tiču domoljublja /ili patriotizma, kako on kaže/ povezanim s nama vjernicima i s Katoličkom Crkvom.

– „Patriotizam, domoljublje i spremnost na žrtvovanje za vlastiti narod osobna je karakteristika svakog čovjeka i njegov emocionalni i subjektivni izbor...“ (32). U suprotnosti s dobrim životom nacionalni naboj motor je ne samo vlastitog nego i društvenog napretka... k tome patriotizam je i obrana nacionalnog identiteta, u koji prof. Tomac ubraja i vjeru. A identitet treba čuvati, i to je moguće ako se njeguje domoljublje.

– „Ja s vama i takvim poput vas ne mogu sjediti za istim stolom.“ (37). Te je riječi izgovorio još mlad Zdravko Tomac u Slavonskom Brodu, na jednoj večeri gdje se jedan komunist hvalio s neljudskim postupcima prema tzv. kulacima. Jednom je pak shvatio da ne

može sjediti zajedno ni s onim drugovima koji su hrvatsku socijaldemokraciju vratili u neokomunizam. I to je, rekao bih, glavni uzrok krize hrvatskog javnog života – naime, što mi nemamo zdravu domoljubnu ljevicu nego ostatke komunizma koji je opet i agresivan i isključiv i bezbožan.

– „Alojzije Stepinac je bio ne samo biskup nego i veliki domoljub, čovjek koji je volio hrvatski narod. U svom govoru hrvatskim intelektualcima kard. Alojzije Stepinac je rekao: ‘Vaša ljubav prema hrvatskom narodu ne može biti predmet trgovine nego je moralna dužnost.’“(56). Lijepo je što prof. Tomac tako pozitivno govori i piše o blaženom Alojziju koji je doista „najsvidljiviji lik Crkve u hrvatskom narodu“, kako je rekao 1998. Papa Ivan Pavao II.

– Prof. Tomac bez sustezanja stavlja na dnevni red i temu NDH. Pri tom kaže da su i Alojzije Stepinac i Franjo Tuđman bili u pravu kada su tvrdili da su Hrvati bili u početku u ogromnoj većini za NDH, te da su u početku vidjeli mogućnost da se tako ostvari vlastita suverena država (132). Ipak, i jedan i drugi razlikovali su državu i režim, dapače zločine koje je osobito bl. Alojzije Stepinac osuđivao i javno prokazivao, a žrtve spašavao. Stoga prof. Tomac s pravom poziva na potrebni revizionizam hrvatske povijesti (136). Ima i posebni naslov: „Treba napisati istinitu hrvatsku povijest i raskrinkati lažne mitove“ (139.sl).

– U sadašnjim okolnostima, kada još nije pravedno riješeno hrvatsko pitanje, osobito u BIH, na temelju posjeta pape Franje Sarajevu 2015. Tomac zaključuje da „herojsko doba nacionalne Crkve nije prošlo“ (193.sl.). Upozorio bih na nejasnu upotrebu kovanice „nacionalna Crkva“ ili „hrvatska Crkva“ jer to u Katoličkoj Crkvi ne postoji. Nacionalne Crkve su moguće u pravoslavlju, koje kao takve de facto egzistiraju, ali u kršćanstvu zapravo one nisu moguće jer katolištvo znači – univerzalizam Crkve. Bilo bi bolje govoriti „Crkva u hrvatskom narodu“, no razumljiva je svima tako pojednostavljena upotreba tih pojmova,

međutim ona nije precizna pa kao čovjek Crkve samo ukazujem na to što bi bilo bolje.

– Veoma mi se sviđa termin „invalidi demokracije“ (221.sl.) koji dobro oslikava nekadašnje totalitariste koji su preko noći postali demokrate.

– Veoma mi se također sviđa što se autor zalaže za borbu za život a protiv smrti, podupirući Hod za život 2016., a ja se tome pridružujem i danas, dva dana prije drugog Hoda za život 2017. Ne smijemo dozvoliti da se – kako lijepo reče koordinatrica te akcije predstojeće subote – manjina nametne većini, nego većina mora hrabro iznijeti svoje stavove i braniti pravo na život svakog ljudskog bića, od njegova začeca.

– U razmatranju problema, koji autor naziva „kvadraturom kruga“ – ciljajući na to da je nerješiv – ne sviđa mi se citirani Jerko Zovak koji, premda dopušta legalnost pozdrava HOS-a „Za Dom spremni!“, smatra da je provokacija i uvreda žrtvama to što je spomenik s tim natpisom postavljen u Jasenovcu (304). Mislim da je baš Jasenovac dobro mjesto gdje bi se već jednom trebali razriješiti prijepori između istine i laži, i zato držim da onima koji su pod domoljubnim znakom i simbolom ZDS poginuli za sadašnju državu Hrvatsku, ne za NDH, treba stajati spomenik upravo takav kakav odražava njihovo domoljublje. Ne razumijem kako se ne bi moglo zaustaviti sve te zapjenjene osporavatelje koji bi, poput gđe šrafciigerovke, uklanjali spomen na najveću žrtvu koju su naši branitelji podnijeli za slobodu Domovine. Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu

ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti „okrenuti pilu naopako“, kako se to jednostavnim riječima kaže.

– Još bih još pohvalio zauzimanje prof. Tomca koji jasno obara tezu o tome da u Hrvatskoj postoji ekstremna desnica. To jako dobro ilustrira na primjeru prof. Anđelka Milardovića, kojemu je bilo zabranjeno napredovanje na FPZ uz tvrdnju da je „hrvatski nacionalist“ (355). Tom primjeru mogli bismo pridodati i Marka Perkovića Thompsona koga progone ne Nijemci, niti Austrijanci, niti Slovenci, nego Hrvati koji ga u inozemstvu denunciraju, koji svoju zemlju proglašavaju fašističkom, koji rade zapravo sami sebi o glavi, ali toga nisu svjesni. Tu bih citirao Matoša: „**Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, al' ne nađe štrika za toliko Juda**“. **A njih treba prokazati i ne se braniti nego prijeći u napad. Ja volim nogomet i gledao sam mnogo utakmica, ali još nisam vidio da je ijedna momčad pobijedila a da nije izvela ni jedan napad, samo se braneći.**

3. Najavio sam nešto reći i o sadašnjem stanju u Hrvatskoj. O tome naime autor također piše u ovoj knjizi: govori o predsjednici Republike gđi Kolindi Grabar-Kitarović, govori o predsjedniku Vlade gosp. Andreju Plenkoviću, o krizi vrijednosti u Hrvatskoj... spominje i gosp. Zlatka Hasanbegovića, gđu Brunu Esih... Međutim ja bih se nadovezao na sinočnju raspravu na Z1 televiziji, na kojoj je u emisiji Zoom Zagreb, prof. Tomac branio tezu da bi se u Hrvatskoj u ovoj času trebala formirati Vlada velike koalicije. Smatram da je to besmisleno. Naime, u tekstovima ove knjige prof. Tomac govori da je SDP stranka nereformiranih komunista koji nisu željeli Hrvatsku kao državu, koji ju ni sada ne žele i koji ju sad ruše na svaki mogući način. Dakle, kako je moguće koalicija s njima – za dobro Hrvatske? Kakve Hrvatske? Ako je nemoguća bila vlada na čelu s ljudima koji su optužili i optužuju Hrvatsku za izmišljeno ustaštvo, fašizam... Možda je to refleks prošlosti u kojoj je postojala jedna jedina partija, gdje nije bilo višestranačja niti su se poštivala različita mišljenja. Kad bi se tako pretopile sve

stranke u jedno, kad bi se svima omogućilo da vladaju, to ne bi bila volja naroda, to više ne bi bila demokracija. Ja imam drugi prijedlog: neka se uvede obvezno glasovanje za sve građane, pa kad svi građani, sto posto, iziđu na izbore, tada ćemo vidjeti bi li bila još moguća vlada nereformiranih komunista. Mislim da su hrvatski građani čak dva puta zaredom na prošlim izborima jasno rekli da više ne žele neokomunističku vlast. Možda ja nisam dobro shvatio prof. Tomca, jer sam – priznajem – tek jednim uhom slušao tu raspravu, a čini mi se da je na kraju i sam rekao da su realno vrlo male šanse da do takve velike koalicije dođe. No, meni je neprihvatljivo i samo ohrabrivanje takve mogućnosti jer je to protivno volji naroda, koji bi tako opet bio – prevaren.

U svakom slučaju ova je knjiga izvor mnogih dobrih spoznaja i razmišljanja, kompedij domoljubnih, angažiranih tekstova i to čovjeka koji uvijek dobronamjerno i iskreno razmišlja, i koji na temelju vlastitog bogatog iskustva gleda i predlaže kako urediti našu Hrvatsku. Nije dakako to knjiga gotovih pogleda, primjenjivih svakome u bilo kojoj prilici, ali može sigurno biti veliko nadahnuće onima koji iskreno traže dobro svoje Domovine. Zato Vam, poštovani Profesore, kao velikom hrvatskom domoljubu, na ovoj najnovijoj knjizi srdačno čestitam i zahvaljujem, i svima vama – koje potičem na čitanje i razmatranje Tomčevih domoljubnih razmišljanja – na pozornosti izričem hvalu!

<https://biskupija-sisak.hr/govor-na-predstavljanju-knjige-zdravka-tomca/>

DUJMOVIĆ NA MOM FACEBOOKU

Tihomir Dujmović

**FILM O OSLOBADJANJU DUBROVNIKA!?
PA DA JOS NETKO SPOMENE HOS. NE
DOLAZI U OBZIR!**

TKO UŽIVA U DRŽAVNOM NOVCU?

**Dujmoviću je prekipjelo: 'A da SPC i SNV
financiraju film o tom čovjeku?'**

Zbog prosvjeda branitelja otkazan je festival "Nosi se" u Benkovcu, a dio šibenskih branitelja u utorak je pozvao na prekid javnog financiranja Festivala alternative i ljevice (FALIŠ) u Šibeniku. Sve je sada na svom Facebook profilu komentirao i novinar **Tihomir Dujmović**.

28.08.2025.

Foto: Goran Mehkek / CROPIX

"ZAŠTO PORFIRIJE I PUPOVČEV SNV FINANCIRAJU FESTIVAL 'FALIŠ'?"

Postoji li jedan jedini projekt u kojem zajedno sudjeluje Srpska pravoslavna crkva, Srpsko narodno vijeće, HND i hrvatska država? Recite mi jedan hrvatski nacionalni, politički, društveni, interes u kojem za taj interes novac daje SPC, SNV i hrvatska država? Nema ga nažalost, niti ga je bilo. Osim festivala Fališ kojeg već godinama hrvatska država financira, ponižavajući brojnim provokacijama na tom festivalu vlastite građane grada Šibenika".

"Dakle u cijeloj priči o benkovačkim događajima i šibenskom festivalu Fališ uporno se ignorira temeljno pitanje: po čemu je dekonstrukcija Domovinskog rata hrvatski kulturno politički cilj i to do te razine da ga država financira? I more takvih i sličnih manifestacija. Tko je rekao, odlučio, napisao, naredio, odredio da

je to hrvatska kulturna politika? Koju treba financirati državnim novcem ! Tko? Po čemu je hrvatski državni interes dati silan novac za snimanje filma o **Reihl Kiru**, ali ne dati novce **Stipi Majicu** da snimi film o oslobađanju Dubrovnika? Tko je odlučio da se faktički ne smije snimiti niti jedan film o Bleiburgu? Nemojte mi samo govoriti o umjetničkoj motivaciji, jer kako je moguće da niti jedna od sudbina dvije stotine tisuća ljudi u tom kataklizmičnom pogromu ne zaslužuje filmsku obradu? Ni Vukovar? Ni Škabrnja?", upitao je Dujmović.

jedna sudbina tih tragičara. Ni Saborsko, ni Široka kula! Ni Pakrac! Ni jednog filma o tome, ni jedne kazališne predstave inspirirane tim događajima! Ni jednog jedinog filma o fanatičnoj ljubavi i borbi hrvatskih iseljenika! I to nije politika? Nego tobože gola, nepatvorena umjetnost lišena svakog političkog utjecaja? Ima li doista idiota koji će povjerovati u tu tezu? Ministrica tvrdi da smo se 90- tih odlučili za demokraciju i da je u dijalogu o svim temama rješenje. Ali, ako ministarstvo financira samo jednu vrstu tema i polemika, time neizravno zabranjuje polemike ili barem ne potencira razgovor o drugim temama. Jesmo li se za to izborili devedesetih? Da i dalje nemamo filmova o Bleiburgu, komunističkoj torturi i borcima protiv nje?", dodao je.

'Što mislite?'

"Zašto nemamo film recimo o tragediji dr. **Šretera**? Hoće li SPC i SNV dati novce za festival koji bi prikazao taj film i potom o njemu razviti diskusiju? Hoće li aktualno ministarstvo kulture odvojiti novac za taj film? Što mislite? Ni jedno (osim jednog!!!) od 402 ubijene djece nisu zaslužile film ili predstavu? Ni ona žena što je u kartonskoj kutiji po kojoj je izbušila rupe da bi tek rođeno dijete moglo disati (jer nisu smjeli nositi nikakve stvari da skelari prevezu sto više ljudi da im spasi glavu) prevezla skelom 1995 kad su Srbi protjerali u Davor 25 000 Hrvata i Bošnjaka? Nikad ništa od ovoga nije nadahnulo naše scenariste i redatelje. Dobro vas pita **Neno Ninčević**: pa jel to i vaša domovina? Nikad ništa

hrvatska država nije od tih tema financirala! Ništa osim filma o Reihl Kiru i brojnim temama koje zapravo teško optužuju hrvatsku državu ako hoćete i samog **Franju Tuđmana**. To je hrvatska kultura? Ne! To je gola politika. Po čemu je to interes hrvatske države i hrvatske kulturne politike?

Javila se i prozivana ministrica kulture: 'Potpuno je legitimno imati svoje mišljenje'

Danas kad **Porfirije** i **Pupovčevi** ljudi plaćaju festival Fališ danas je kristalno jasno da ništa više ne podriva gole temelje ove države od službene hrvatske kulturne politike. Vrijeme je da premijer razabere da će se po zapovjednoj odgovornosti sve svaliti na njega tim prije sto je ministricu redovito zasipao panegiricima kakve nikada nikom drugom nije davao. **Plenković** je na Vladi o benkovačkim događajima pažljivo vagao, ali ipak je jasno stao uz branitelje apostrofirajući greške organizatora, za razliku od ministrice koja jednu riječ kritike nije uputila organizerima festivala. Kao ni Porfirije ili Milorad Pupovac".

<https://direktno.hr/direkt/dujmovicu-prekipjelo-da-spc-i-snv-financiraju-film-o-tom-covjekug-378706/>

<https://hrvatskonebo.org/2025/08/29/dujmovic-zasto-porfirije-pupovcev-snv-financiraju-festival-falis/>

NE VJERUJEM DA JE DR. NAZOR TU ZBOG MEDIJA; A NE ZBOG VLASTI

Ali moramo priznati da su Vlasti dobro izabrale kojeg ravnatelja treba uključiti za MEDUJSKU PRIPREMU

Tihomir Dujmović

12. kolovoza

MEDIJSKA PRIPREMA ZA JESENSKI OBRAČUN SA ZDS

Impresivno je gledati medije kako pedatno, naizgled spontano, pripremaju teren za jesenjski obračun sa ZDS. Iz dana u dan! Po točno dogovorenoj recepturi. A “udarna pesnica” je ovaj put stanovita jedinica HOS-a koja se glasno buni, pri tom je jednako vjerodostojna kao sto su 1971 radnici Vjesnikove tiskare tobože samostalno, na crti tobože vlastitih uvjerenja odbili tiskati izdanja sa “nacionalističkim tekstovima”. Po posve istom obrascu priprema se sada teren za novo Karađorđevo....

Tema je doduše posve drugačija nego kad je padalo hrvatsko proljeće, ali nacin i model rušenja, mozak protagonista rušenja, scenarij i model, sve to dolazi ravno iz starih Titovih šinjela...Za ne povjerovat koliko je taj zadah udbaških scenarija i danas živ...

DUJMOVIĆ OBJAŠNJAVA ZAŠTO I KAKO JE THOMPSON PJESMOM OBJASNIO NAJOGAVNIJIM MEĐU NAJOGAVNIJIMA TO ŠTO JESU

youtube.com

**AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO - JOŠKO ŠEVO
INTERPRETIRA TEKST TIHOMIRA DUJMOVIĆA**

<https://www.youtube.com/watch?v=I0GSWkWGVM>

NE VJERUJEM DA JE DR. NAZOR TU ZBOG MEDIJA; A NE ZBOG VLASTI

Ali moramo priznati da su Vlasti dobro izabrale kojeg ravnatelja treba uključiti za MEDUJSKU PRIPREMU

Tihomir Dujmović

12. kolovoza 0

MEDIJSKA PRIPREMA ZA JESENSKI OBRAČUN SA ZDS

Impresivno je gledati medije kako pedatno, naizgled spontano, pripremaju teren za jesenjski obračun sa ZDS. Iz dana u dan! Po točno dogovorenoj recepturi. A “udarna pesnica” je ovaj put stanovita jedinica HOS-a koja se glasno buni, pri tom je jednako vjerodostojna kao sto su 1971 radnici Vjesnikove tiskare tobože samostalno, na crti tobože vlastitih uvjerenja odbili tiskati izdanja sa “nacionalističkim tekstovima”. Po posve istom obrascu priprema se sada teren za novo Karađorđevo....

Tema je doduše posve drugačija nego kad je padalo hrvatsko proljeće, ali nacin i model rušenja, mozak protagonista rušenja, scenarij i model, sve to dolazi ravno iz starih Titovih šinjela... Za ne povjerovat koliko je taj zadah udbaških scenarija i danas živ...

Tihomir Dujmović

27. lipnja ·

**TJEDAN DANA PRIJE KONCERTA
STOLJEĆA ORKESTRIRANA HISTERIJA
BEZ UPIRANJA PRSTOM U IMPERATIVNO
ODGOVORNE**

Iako bi trebalo pisati o povijesnoj sramoti jer su HDZ i Domovinski pokret glasali protiv prijedloga Igora Peternela i DOMINA da Vlada proglasi dan sjećanja na žrtve komunizma, (nota bene to je ista ta Vlada koja se godinama oglašuje na slovenske zahtjeve da prenesemo kosti 200 000 Hrvata koje su hrvatski antifašisti bez suda zvjerski ubili), o tome se zapravo nema sto pisati. Čuditi se više nemamo čemu naročito kad se radi o Penavi i društvu oko Mlinarića Čipe, ali ovo je kruna! Dakle ne samo da oni javno ne pritišću premjera da dostojno homo sapiensu pokopaju u Hrvatskoj nekoliko stotina tisuća Hrvata ubijenih u Sloveniji bez suda 1945, i to od partizanskog metka! kojem salju vijence za razne obljetnice, nego ni protokolarni dan sjećanja na taj pokolj nisu kadra izglasati!

Umjesto detaljnije o ovoj sramoti nekadašnjih protagonista “vukovarske Hrvatske”, htio bih reći par riječi o neviđenoj ali stvarno neviđenoj histeriji koje naročito orjunaški mediji šire glede Thompsonovog koncerta. Trebalo bi zapisati te izljeve manipuliranja i širenja panike kako bi se sutra na nekom fakultetu mogla izučavati lijeva medijska gebelsovština. To su udbenici histerije! Naime, jedno je upozoravati na realne gužve kojih će biti i sugerirati kako ih izbjeći, a drugo je zbrajati potencijalno mrtve iz statistike da će na jednom mjestu biti pola milijuna ljudi! Žurim reći ključnu stvar na koju danas glasno upire prstom Pavle Kalinic:

ključ svih problema leži u tome da su na početku priče Tomašević i društvo ponudili jedan jedini termin za koncert! Jedan termin! Ne samo da nisu bona fide, (jer oni istinski preziru i Thompsona i njegovu glazbu a prešutno i njegovu publiku!) ponudili više termima, što bi zasigurno ponudili Mili Kekinu, nego nisu to napravili čak ni kad je bilo prodano 280 000 karata! A tada su kao odgovorna gradska vlast na tome morali inzistirati! Dakle, ni pod cijenu kaosa nisu htjeli biti na usluzi! Ponekad izgleda da su zapravo sladostrasno uživali u problemima organizatora! Druga razina o kojoj svi mediji šute je država! Da imamo hrvatsku državu, jer ovo što imamo sadržajno odgovara pojmu “ bivša socijalistička republika Hrvatska”, u taj početni kaos bi se umješala odmah država, pritisnula grad da javno zatraži barem tri koncerta na tu masu ljudi i tek bi se tad, tek tad! lijevi orjunaški mediji mogli okrenuti organizatorima koncerta i za slučaj da se taj plan odbije, reći: vi preuzimate enormnu odgovornost na sebe! Ovako, za sva događanja 5.srpnja na Hipodromu, biti će primarno kriva Tomaševićeva gradska vlast koja od prve sekunde doživljava neprijateljski Thompsona, a iza njega usnuli Plenković koji je tek prije dva dana održao zatvoreni sastanak na ovu temu shvativši kakav vrući krumpir je sletio u njegovo krilo! Jer, ako fenomenološki govoreći bilo koji luđak iz pomahnitale Srbije ovdje napravi incident ili ako se protagonist neke svinjarije pojavi iz nekih drugih krugova iili susjednih država, ne samo da to neće biti odgovornost organizatora, tako nešto nadilazi odgovornost i Tomaševića.To je posao države! Na svu sreću iz krugova organizatora stizu vijesti da Božinović i MUP od prvog dana ove operacije razumiju ove relacije, prve sastanke sa organizatorima koncerta imali su već prvi tjedan nakon utanačenja termina,a posve je sigurno da ministar obrane Anušić razumije sto je ispred nas, tu je osim toga vojska od pet tisuća redara i niz drugih sigurnosnih službi i vidi se da hrvatska policija odgovorno prilazi koncertu stoljeca! Zato su tu orjunaški mediji (vidite kako je u kapitalnim trenutcima povijesti važno u čijim su rukama mediji!) da mute

vodu, plaše ljude, šire histeriju a ne da pomažu u trenutcima u kojima je njihova dobrohotnost i nacionalna odgovornost kapitalna!

Mediji.... Mediji su vam u miru ono sto su topovi i tenkovi u ratu... mediji nisu u našim rukama... zato ih tako i treba čitati....

Tihomir Dujmović

27. travnja

ZASTO SVI ŠUTE NA PORFIRIJEVU NAJAVU RATA?

Jutarnji list je prije par dana objavio transkript nedavnog susreta Putina, srpskog patrijarha Porfirija i celnika Ruske Pravoslavne crkve Kirila, prenoseći zapravo tekst sa jednog srbijanskog portala. Premda ono što je tamo izrečeno, a i objavljeno, normalan svijet tjera da iskopaju oružje iz zadnjeg rata, da ne budu prvi poklani u jos jednoj srpskoj agresiji, ovaj put sa službenim vanjskopolitičkim sponzorom novog pokolja, nitko, ali bas nitko se nije prihvatio analize tog extra skandaloznog transkripta. Ovo je tim groznije jer autenticnost transkripta danima nakon objave nigdje nije dovedena u pitanje.

Porfirije ce na pocetku reci da je bio u posjetu patrijarhu jeruzalemskom i da je razgovor ovako išao:” Mi pravoslavni imamo jedan adut. ‘ Pitao sam: ‘Koji?’ ‘Vladimir Putin‘, rekao mi je. Te riječi govore sve”.

Lukavo, mudro,naizgled dvolično po narativu Milorada Pupovca, Porfirije nece apodikrički ustvrditi da se slaze, vec ce dometnuti “ te riječi govore sve”. Obzirom da doista ove rijeci govore sve, trebalo bi za uho dovući na trg Bana Jelačića i javno na glas čitati hvalospjeve koje su izgovorili Porfiriju, velební hrvatski intelektualci, ocito bez mozga, likovi koji su u Zagrebu godinama tvorili Porfirijev kružok i kojí su srušili svjetski rekord u lakovjernosti, osim ako netko od njih nije upogonjen na - rublje. Evo tog sastava: akademik Silobrčić, bivši predsjednik države Josipovic, vatrena feministica Rada Borić koja se ponosno deklarirala kao “ porfirijevka”, notorni Tvrtko Jakovina kojeg Ladišić koji ga je nedavno ugostio ni pod spravama za mučenje ne

bi pitao je li ga sada sram! Dakako tu je i antifašist Klasik kojeg isto tako o ovoj xxi sramoti nitko nista ne pita u dirigiranim medijima. U tom drustvu bili su Branimir Pofuk, Dejan Jovic, Drago Pilsel, Vili Matula, Milorad Pupovac, cak i teolog don Antun Šuljić. Svi su o Porfiriju govorili sa neviđenim odusevljenjem!

Neshvatljivo ignoriran, ali ne i demantiran dio transkripta koji je Jutarnji objavio savršeno potvrđuje da su i buducu ratovi na ovim područjima, opet zbog srpskog ludila, kao toliko puta do sad zapravo neizbježni. Porfirije naime kaze Putinu i Kirilu:

‘Zahvalni smo vam za podršku i stav vezan za Kosovo i Republiku Srpsku, i naravno, Crnu Goru – tamo je naš narod, naša crkva’pa malo kasnije dodaje:

‘Naš stav, što se tiče Kosova, Republike Srpske i Crne Gore, mislim i osjećam da ovisi i od stava Ruske Federacije na globalnom nivou. Moja želja i želja većine u našoj crkvi je da u perspektivi, ako bude novog geopolitičkog razgraničenja, budemo blizu u tom ruskom okruženju.’

Da njegov dvolični diskurs ne ostane nejasan, jer razgovara se pred Putinom, pobrinuo se nazočni patrijarh Kiril. Naime, da ne bi bilo nismo znali, pobrinuo se bas Irinej koji je dodatnim pitanjem rasvijetlio Porfirijevu nejasnu opasku kako bi volio da velika Srbija treba biti “u tom ruskom okruženju”. Zato ide dodatak.

Mitropolit Irinej: ‘U ruskom svijetu.’

Patrijarh Porfirije: ‘Da, u ruskom svijetu...’...

Dakle, dođe li “do razgraničenja”, a tema je na stolu, kad sve skupa prevedemo, Porfirije najavljuje nekoliko ratova: u BIH, na Kosovu i u Crnoj Gori! Jer, mirnim putem nije moguca disolucija zločinačke republike srpske, jos manje odvajanje Crne Gore koja je nota bene u NATO paktu, a najmanje prisvajanje Kosova! I nitko od porfirijevaca sa onog sramnog popisa nema sto za reci o ovoj najavi rata njihovog ljubimca, hrvatski mediji šute, baš kao i oba brda hrvatske vlasti! Ima li pilota u ovom našem zrakoplovu? Nema! Naime, Porfirije nije mogao biti jasniji: novi ratovi za veliku Srbiju počinju!

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti. Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim

časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima: Google Scholar: publikacija 1713, citata: 25943, H-index: 57; MathSciNet: publikacija: 1.396, citata: 7.490, H-index: 29; Scopus: publikacija: 852, citata: 8833 H-index: 41; WoS: publikacija: 850, citata: 7769, H-index: 37.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je

na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

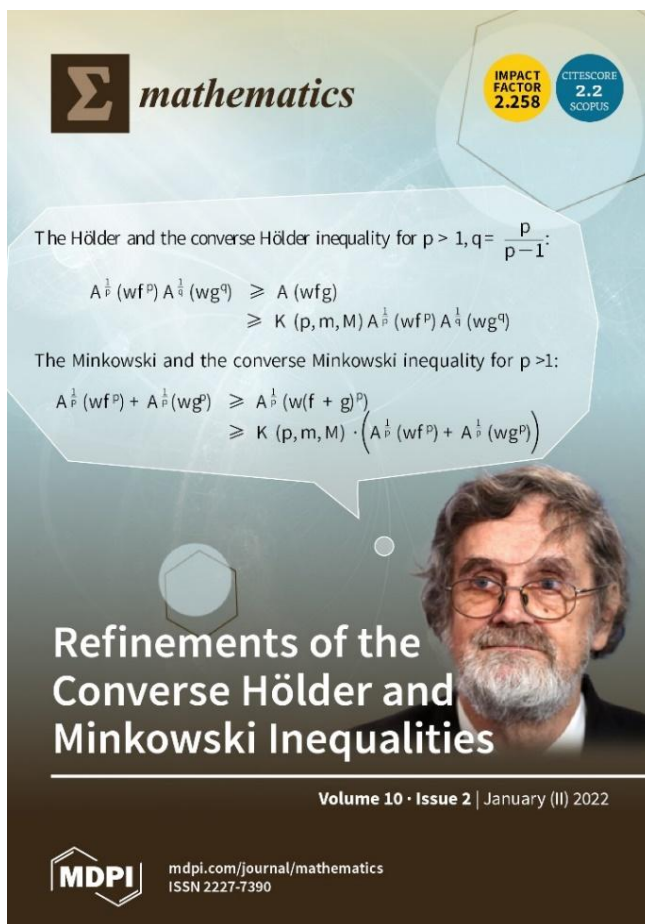
Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 230 publicističkih knjiga.

4. 9. 2025.